Cristian Teodorescu

Lovitura comunistă de stat
Statul mafiot comunist de după
Trecut şi... viitor?

2016

Prefaţă

Lucrarea de faţă, este o consecinţă a libertăţii de exprimare recunoscută în România. Lucrarea de faţă nu este o lucrare cu calităţile conferite de un profesionist în ale scrisului. Lucrarea de faţă este o urmare a modului în care şi familia mea a trăit în România. Este o urmare a terorii, ca măsură de prevenţie a securităţii, la care şi familia mea a fost supusă pentru fapte mărunte, dar mai cu seamă este o urmare a unei cărţi care denaturează complet realitatea României comuniste dinainte şi de după 1989. Carte scrisă de un colonel de securitate care a lucrat al 2-lea dosar de securitate al tatălui meu, dosar neînchis, pe care după 1999 l-a măsluit. Scriu despre sistemul care, prin acest securist, după 1989, mi-a terorizat familia, scriu şi despre individul care mi-a creiat pentru o perioadă mare, după 1989, o viaţă de iad, la locul de muncă, şi ceeace este mai grav, chiar în propria locuinţă. Lucrarea de faţă este urmarea acestor realităţi care nu constituie o excepţie, ci o regulă. Şi cred că mulţi oameni, gândesc corect despre România comunistă de după 1989. Eu scriu în special despre un comunist fanatic

care se autodeclara ca fiind sărac şi mai cu seamă cinstit, dar care nu are cu adevărat nimic de face cu uriaşa masă a oamenilor săraci şi cinstiţi din Romania, pentru că permanent timp de peste 70 de ani a fost un privilegiat care nu a lucrat niciodată într-o fabrică sau pe un şantier. Scriu despre cel care şi-a creiat un grup care apoi l-a situat deasupra legii, care de-a lungul anilor nu s-a dovedit a fi cinstit. Scriu despre cel care a făcut afirmaţii mincinoase, numeroase, funcţie de interesul său, care a creeat diversiuni funcţie de conjunctură, pentru a beneficia de putere, lucru pentru care a aplicat corecţii sângeroase celor care i-au văzut adevărata faţă. Scriu despre cel care a luat hotărâri capitale sângeroase pe care apoi le-a atribuit tuturor oamenilor cinstiţi din România, pentru ca apoi să-şi asigure sustragerea din faţa legilor. Şi acest lucru a fost posibil pentru că a golit complet justiţia, de spiritul dreptăţii. Scriu despre omul care neagă toate realităţile care îl încriminează, neagă cu dezinvoltura unui inocent, fără însă a avea o legătură cu inocenţa. Scriu un pamflet despre unii oameni vizibili public in România, şi caracterizaţi de mass media, scriu despre România din trecut, România prezentă, şi viitoare, despre incompetenţă, corupţie, impostură şi iresponsabilitate. Scriu despre cei care au deschis drumul pentru sărăcirea unei ţări bogate, aceiaşi care apoi au sărăcit o ţară în care oamenii pleacă în masă, în lume, pentru a asigura o existenţă chinuită, tristă, copiilor rămaşi acasă.

Scriu despre o ţară în care mituirea electorală, în masă, a populaţiei, se face fără ruşine în numele salvării temporare de sărăcie, se face de către aceia care au devenit învăţăceii celui amintit mai sus. Scriu despre o iluzie care nu se întreţine din buzunarul lor, ci din visteria săracă a statului, completată permanent cu împrumuturi externe. Scriu

despre cei care au adus în anii 90 devalorizarea uriaşă a banilor şi hiperinflaţia, despre cei care au redeschis calea uriaşelor împrumuturi ne mai întâlnite ca valoare în istorie. Scriu despre cei iresponsabili care nu gândesc la apropierea unei uriaşe crize a petrolului, resursă care se apropie de epuizare, a unei crize economice uriaşe care va sosi înainea expirării timpului rambursării datoriilor externe pe termen lung ale ţării. Scriu despre cei incompetenţi şi corupţi. Iresponsabili impostori aflaţi în vârful României. Scriu despre cei care nu au făcut nimic şi nu fac nimic pentru protecţia ţării, în fapt a românilor, în faţa provocărilor viitorului. Deviza este – DUPĂ NOI POTOPUL.

Cuprins

Cap.1 Lumea şi România de ieri şi deastăzi pag.4

Cap.2 Revoluţie anticomunistă? NU. Revolte populare anticomuniste şi lovitură militară, comunistă, de stat? DA. pag.12

Cap.3 Televiziunea manipulatorie înainte şi după 1989 pag.26

Cap.4 Agitatori politici pag.61

Cap.5 Scrisori de ameninţare ale securităţii lui Ion Iliescu pag.67

Cap.6 Familia mea pag.89

Cap.7 Primul dosar de securitate, împotriva libertăţii de exprimare pag.95

Cap.8 Al 2-lea dosar de securitate pag.102

Cap.9 Învăţământul românesc – trecut şi prezent pag.114

Cap.1 Lumea şi România de ieri şi de astăzi.

Societatea, un sistem organizat de relaţii economice şi de schimb unde actorii principali sunt oamenii, funcţionează optim dacă e garantată creşterea economică dependentă de petrol, care asigură stabilitate şi progres. Cu toate evoluţiile ştiintifice de prim rang, dezvoltarea, după o perioadă însemnată de timp, nu mai este posibil a răspunde necesităţilor vitale. Creşterea economică se încetineşte, stagnează şi apoi societatea intră în regres iar efectele inerente sunt de austeritate, de şomaj şi criză. Acest fenomen natural nu poate fi acceptat şi poate fi eliminat pentru o anumită perioadă de timp. Unele ţări care au mijloacele necesare şi care sunt înzestrate să intre în prima linie a descoperirii şi accesului pentru noi resurse, ţări care sunt motorul dezvoltării tehnico-ştiintifice, sunt capabile să accelereze dezvoltarea printr-o politică eficientă economică care permite astăzi aşa numitul fenomen benefic de globalizare. Ca exemplu a fost dată Japonia care a construit echipamente performante vândute la preţuri competitive în întreaga lume, care şi-a construit apoi fabrici pe toate continentele. Mai nou Coreia de Sud aplicând o politică economică adecvată, a devansat Japonia în activitatea productivă şi comercială la nivel global, în special în domeniul electronicii. Corporaţia Samsung e reprezentativă în acest sens, întucât s-a instalat pe primul loc în lume în domeniul electronicii de larg consum, pornind de la o companie agricolă de succes care şi-a extins activitatea

cumpărând câteva licenţe din Japonia pentru componente electronice. Fenomenul este dinamic şi în timp protagoniştii de prim rang se pot schimba. Progresul tehnic în domeniul recepţiei de imagine nu a produs stagnare în fabricile care produc milioane de televizoare pe an. Practic la un moment dat toate familiile au deţinut un televizor alb-negru. Urmare acestui fapt, se putea produce criza prin stagnarea producţiei, întrucât piaţa mondială era saturată. Apariţia televizorului color cu tub catodic cu preţ competitiv, a dat un impuls fabricilor care puteau să producă iaraşi pentru toate familiile din lume. Apoi se întrezărea criza prin stagnarea producţiei întrucât piaţa mondială era saturată. Nu s-a întâmplat acest lucru. Salvarea a adus-o progresul tehnic, prin apariţia televizoarelor plate de tip LCD şi apoi cu OLED, mai ecologice, cu greutate mai mică dar cu ecran mai mare, cu consum de energie mai mic şi în fapt mult mai fiabile. Fiabilitatea a fost esenţială în reducerea drastică a atelierelor de depanare a produselor electronice din România. Producţia adaptată pentru asigurarea cererii mondiale a continuat. Totuşi s-au schimbat tehnologiile astfel că numai unele fabrici s-au adaptat mai uşor, iar erarhia mondială s-a schimbat, Samsung devansand corporaţiile japoneze dar şi corporaţia Philips. Globalizarea pozitivă a fost o realitate care a fost condamnată pe nedrept în România, ţară care ar fi trebuit să se orienteze în această direcţie a producţiei de valori incontestabile, dar România a ales calea cea mai simplă a globalizării în calitate de consumator, ca importator, dar şi a globalizării activităţii infractorilor români prezenţi pe toate continentele în toate domeniile infracţionalităţii. Un alt aspect al globalizării pozitive care promovează valoarea, este existenţa asociaţiilor mondiale de tenis ATP şi WTA. Acestea primesc

mulţi bani de la toate televiziunile din lume care transmit fenomenul tenis. Ele însă împart bani, conform valorii, tuturor tenismenilor veniţi din toată lumea, în condiţiile în care au impus arbitrilor să judece corect meciurile chiar şi în cazul tenismenilor care sunt cetăţeni ai ţărilor organizatoare de turnee, ţări existente pe toate continentele. Această globalizare nu a ţinut cont dacă bunii tenismeni au provenit din ţările de dincolo de cortina de fier, astfel că sportivi ruşi dar şi sportivi români, cehi sau din spaţiul fostei Jugoslavii, au ajuns în postura de a primi cele mai mari premii din lume. Această globalizare ţine cont într-un mod extrem de strict de cinstea jucătorilor care trebuie să-şi apere corect şansele. Multe aspecte nu prea au fost acceptate spre promovare de ţările est europene, decât în măsura în care au adus beneficii materiale fără eforturi mari, ţări care au condamnat globalizarea. Acest fapt al globalizării este prezentat fals, cu scop de manipulare, de unele canale de televiziune din România ca fiind o formă care transformă ţara în colonie. Se ascunde însă faptul că cei cu putere de decizie impun măsuri, total defavorabile ţării. Nu gratuit, ci contra comisioanelor uriaşe şi în defavoarea ţării. Un alt exemplu de globalizare este dat de Rusia care furnizează în toată Europa dar şi în ţări din Asia, petrol şi în special gaze naturale, numai că o face în anumite condiţii materiale care nu corespund pentru toate ţările. Acest exemplu de globalizare nu se ridică la nivelul celui referitor la furnizarea de produse electronice din Coreea de Sud tuturor ţărilor lumii, la furnizarea de automobile de foarte bună calitate tuturor ţărilor lumii, ţări care beneficiază de şanse absolut egale. Acest exemplu de globalizare nu se ridică la nivelul celui din informatică, la nivelul celui din tenisul mondial, sau din fobalul european sau mondial, domenii care sunt

conduse din Asia, America sau din Europa occidentală şi care oferă şanse absolut egale tuturor.

Dar activitatea productivă şi de comerţ de succes în toată lumea, nu este nelimitată ca durată de timp pentru diverşii protagonişti. Ea încetineşte ca urmare a saturării pieţei în situaţia când progresul tehnic e nesemnificativ. In unele zone ale lumii, spre exemplu SUA, activitatea în unele domenii economice importante, este în regres, permiţând apariţia altor competitori precum este China. In 1994, cu ocazia invitaţiei primite, am participat la secţiunea tehnică a congresului Academiei Americano Române ARA, unde am susţinut un referat în domeniul dispozitivelor videocaptoare şi al dispozitivelor videoreproducatoare, la Smith College din Northamton. Cu acel prilej am fost total surprins de faptul că la New York magazinele americane erau pline de produse ieftine importate masiv din China şi care acopereau cererea în domeniul electronicii într-o gamă largă, al jucăriilor, dar şi în domeniile îmbrăcăminte şi încălţăminte.

Revenind asupra acestor fenomene care se produc la nivel global, este de aşteptat în timp, blocarea creşterii producţiei, scăderea vânzărilor, apoi producerea unei implozii insoţită de somaj masiv şi de o criză economică cronică. Situaţia apare având în vedere şi faptul că resursele Terei precum alimente, minerale, şi nu în ultimul rând petrolul şi gazele naturale, nu sunt nelimitate. Toate aceste resurse fac din România o ţară privilegiată, care totuşi nu este de mare folos oamenilor care sunt săraci. Iar progresele ştiinţei (mai cu seamă în România), nu pot ţine pasul cu ritmul de creştere al cererii acestora, nu pot să ofere înlocuitori eficienţi care să ţină pasul cu ritmul creşterii populaţiei Terei.

Se pot da exemple concludente precum producţia de

petrol şi gaze, domenii unde se apreciază că rezervele mondiale se vor epuiza. Epuizare mai lentă dar mult mai periculoasă decât în cazul unui alt exemplu privind producţia elementului chimic numit indiu.

O criză se va produce curând, ca urmare a existenţei rezervelor mondiale de indiu limitate, concomitent cu creşterea consumului de indiu. In ultimul timp elementul indiu e folosit în special la display-uri sub forma ITO (oxid de indiu şi staniu), pentru depunerile unor conductoare transparente pe sticlă, pentru alimentarea celor 1 milion de pixeli care pot fi şi în număr mai mare sau mai mic funcţie de dimensiunea şi puterea de rezoluţie a display-urilor de tip LCD. Aceste display-uri sunt indispensabile aparatelor care reproduc imagini precum televizoare, monitoare de calculator şi telefoane celulare, tablete, GPS-uri, şi instumente medicale, instrumente de bord ale diverselor mijloace de transport terestru, aerian şi naval, instrumente utilizate în toate companiile productive. Panourile cu celule solare sunt consumatoare de ITO, iar fabricarea LED-urilor (diodelor electroluminescente) necesită indiu. Nevoia de ITO, a dus la creşterea dramatică a consumului mondial de indiu de la 200 tone în 2001 la 700 tone în 2010. Preţul de cost a crescut de la 94 $ pe kilogram în 2002, la 918 $/kg în 2009. Şi aceasta datorită a două fenomene :

— Rezervele mondiale limitate care se apreciază că se vor epuiza în aproximativ 10 ani. Aceste rezerve, exploatabile, aleTerei sunt de aproximativ 6000 de tone.

— Creşteriea cererii pentru ecrane de tip LCD, OLED şi celule solare.

Astăzi se caută soluţii de înlocuire a indiului, soluţii găsite, dar tehnic au eficienţă mai mică, eficienţă care în cazul înlocuirii ITO se referă la transparenţă mai mică şi

rezistenţă electrică mai mare pentru conductoarele depuse pe sticlă.

Industria dar şi ştiinţa, cer astăzi şi aur şi diamante, care se obţin cu mult cosum de produse energetice derivate din petrol. Realitatea de astăzi este că se *procesează mult mai mult minereu, în condiţii de mediu, din ce în ce mai grele, pentru a produce mai puţin şi mai puţin. Legea necruţătoare este reducerea şi apoi epuizarea resurselor. Este şi cazul minelor de aur acolo unde se procesează mai mult miereu pentru o producţie mai mică. Se prelucrează o tonă de minereu pentru a se obţine numai un gram de aur. Şi în acest proces, automat se consumă mai multă energie şi se măreşte cantitatea de deşeuri care produc catastrofe ecologice. Acelaş lucru se produce şi în industria extractivă de diamante unde dacă o tonă de rocă numită Kimberlit produce 0,2 grame de diamant (1 carat), se consideră că productivitatea este foarte bună. Se exploateaza astfel de mine de tip carieră groapă deschisă, unde se consumă un munte întreg, de aceea minereul se transportă cu camioane gigant cu capacitate de 360 de tone, de tip Komatsu, cu roţi care au diamentrul dublu înălţimii unui om şi care consumă 900Kg de motorină pe oră.*

Revenind la petrol, datorită unei politici nesănătoase în dezvoltarea exagerat de mare a industriei energofage din România, politică de care se face vinovat Ceauşescu, s-au făcut mari datorii externe, de aproximativ 12 miliarde $. Plata acestor datorii nu a mai fost posibil a se realiza conform contractelor, decât printr-o catastrofă abătută asupra populaţiei. Şi aceasta în urma primei crize mondiale ale petrolului din 1973 ca urmare a embargoului impus de ţările OPEC exportatoare de petrol, dar în special în urma celei de a 2 a crize mondiale din anii 1979-1981 ca urmare a războiului dintre Irak-Iran. Crize care nu au fost puse în

ecuaţie atunci când s-au efectuat împrumuturile, crize care nu sunt luate în calcul nici astăzi când condiţiile sunt mult mai grele. Şi situaţia grea din anii 80, a populaţiei, s-a datorat prostiei comunistului fără şcoală, Ceauşescu, cultului personalităţii practicat de acesta, pupincurismului celor din jurul său şi nu în ultimul rând al securităţii.

Astăzi se face aceeaşi greşală dar cu dimensiuni şi mai mari, cu împrumuturi superuriaşe care nu ţin cont de lipsa mijloacelor de returnare în cazul unor cataclisme naturale şi în special în urma unor crize mondiale inevitabile, împrumuturi motivate mincinos cu o iluzie de bilanţ financiar pozitiv care asigură rambursarea, dar şi bunăstarea. Când va creşte semnificativ preţul barilului de petrol, peste vârful istoric, atunci va fi începutul dezastrului pe care PSD, continuatorul ferm al PCR-ului, nu îl ia în considerare. Spun PSD pentru că acest partid a condus permanent şi din opoziţie, prin parlament, prin structurile comuniste de forţă ale ţării, prin sindicate (vezi cazurile Miron Mitrea, Liviu Pop, Victor Ciorbea), dar şi prin satelitul său PNL condus aproape de la reînfiinţare de persoane sub acoperire, dar şi alte câteva partide mici care s-au înfiinţat atunci când a fost nevoie, apoi s-au diluat pentru a lăsa locul altora similare (PRM, UNPR, PRU).

În epoca post Ceauşescu, istoria s-a repetat. Grupul comunist al lui Iliescu care prin forţă şi crime a preluat puterea, şi-a securizat-o prin instituţii de forţă conduse de aceiaşi comunişti, şi-a securizat-o printr-o perestroică cu cheltuieli uriaşe de mituire în masă a populaţiei, dar şi de mituire a celor de care s-a înconjurat, de mituire şi a celor care au acceptat să joace dublu în politică. Mituiri făcute din visteria statului, deja secătuită. Ca urmare s-a făcut

devalorizarea banilor, ajungându-se de la bancnota cu valoare maximă de 100 de lei din 1990, la bancnota de 5000 de lei din 1991. Efectul a fost garantat: de generare dirijată a superinflaţiei. În fapt s-a revenit şi la procedeul lui Ceuşescu de împrumuturi externe, procedeu complet greşit despre care tot Ceauşescu afirma, în final, că nu mai trebuie folosit în veci. Procedeu reluat însă imediat după execuţia lui Ceauşescu, procedeu care nu a avut ca scop dezvoltarea economică, ci acoperirea golului din visteria ţării, gol produs ca urmare a insuficienţei activităţilor economice corelate cu activităţile de criminalitate economico-financiară organizată la nivel înalt. Activităţi ilegale, puse sub protecţie chiar de la vârful statului, protecţie perpetuă asigurată de grupul Iliescu şi urmaşii acestuia. S-a ajuns în acest mod la datorii externe apocaliptice de peste 100 miliarde de Euro. Hiperîndatorare care, în cea mai mare parte, este făcută pe termen lung. Şi nu a fost suficient. Subminarea intereselor ţării s-a făcut prin partidul lui Iliescu, continuator de nădejde cu nume schimbat, al PCR-ului, care a înstrăinat şi rezervele de petrol ale ţării, care a distrus o parte însemnată din resursele economice ale ţării. Şi acest partid a condus chiar şi atunci când a fost în opoziţie. Un exemplu de mare criminalitate economico financiară este astăzi dat de defrişarea ilegală, sălbatică, a pădurilor ţării, defrişare în valoare de miliarde de Euro, defrişare aflată tacit sub protecţia autorităţilor.

Petrolul extras de pretutindeni, inclusiv cel care nu mai este în proprietatea statului românesc, este practic de neînlocuit astăzi. Pentru că înlocuitorii sunt produşi în cantitate relativ mică şi în detrimentul producţiei agricole, iar cererea este uriaşă în toată lumea. Şi pentru petrol se ştie că rezervele mondiale sunt limitate, deci epuizabile. Cu siguranţă petrolul va produce o criză economică mondială

de mari proporţii şi război, situaţie repetabilă dar nemaiîntâlnită ca dimensiune în istorie. Tehnica de astăzi nu poate asigura decât parţial substituirea petrolului. Petrol care este indispensabil în viaţa oamenilor, cu impact asupra industriei de automobile, de avioane şi navale, cu impact asupra mijloacelor de producţie agricolă, dar şi asupra industriei chimice, cu impact în industria asfaltului nelipsit în şoselele care leagă orice punct de pe orice continent, cu impact în asigurarea surselor de căldură necesare populaţiei globului.

Lipsa petrolului va duce la paralizarea întregii economii mondiale, cu schimbări dramatice pe tot mapamondul. Un exemplu negativ de ce înseamnă închiderea fabricilor, se poate da cu oraşul american Detroit, fosta capitală mondială a producţiei de automobile impusă de cei 3 giganţi General Motors, Ford şi Chrysler. Industria automobilelor a produs o puternică dezvoltare demografică a oraşului. Însă în contextul saturării pieţei autohtone de automobile, o serie de fabrici de automobile din oraş şi-au închis porţile. Pentru că preţul de producţie era prea mare, unele dintre ele s-au mutat în Asia, în China şi India acolo unde mâna de lucru este mai ieftină, unde legile antipoluare sunt extrem de blânde. Efectul a fost un dezastru de proporţii pentru oraşul Detroit, dezastru care se rezumă la urmatoarele patru cuvinte: **dispare industria, moare oraşul**. Detroitul este un exemplu care arată cât de repede decade un oraş dacă dispare industria care il susţine.

Şi din anul 1990, în România s-a făcut cu ştiinţă subminarea economiei naţionale (care apoi a fost scoasă în afara legii), dezvoltându-se cu precădere serviciile aşa cum a ordonat Iliescu, servicii care nu aduc plusvaloare şi nici locuri de muncă suficiente pentru cetăţenii ţării. S-au vândut

fabrici rentabile şi companii întregi, iar banii nu s-au întors în economia ţării. Milioane de români au plecat în occident pentru că ţara nu mai putea oferi locuri de muncă, în fapt nu mai putea asigura existenţa demnă a tuturor. La o mie de locuitrori ai ţării, peste 150 de oameni au părăsit România astfel că ne situăm pe primul loc în Europa în privinţa migraţiei unui procent de 15% din populaţie.

Unii membri importanţi din PSD, duc astăzi o politică externă duplicitară deşi există o alianţă strategică. Acest partid se pare că nu înţelege modul în care istoria din 1940 se repetă. În acel an, România a fost prinsă cu o politică duplicitară**[1].** Cu o înţelegere cu Germania, şi cu o altă înţelegere secretă însă, încheiată la Paris. În urma ocupării din 14 iunie 1940 a Parisului, nemţii descoperă în arhivele servicilor secrete franceze documentul acelei înţelegeri. Ca urmare impun României, printr-o acţiune începută rapid, peste o lună, în 15 iulie şi finalizată în 30 august 1940, impun dictatul de la Viena care a fost o catastrofă pentru România. Cu consecinţe care au rămas şi astăzi. Bulgaria care nu a dus o astfel de politică s-a ales cu Dobrogea de sud, cu judeţele Durostor şi Caliacra, iar România a rămas şi fără o parte a Moldovei.

Revenind la petrolul care şi în anii 40 a avut o importanţă capitală, astăzi se estimează că rezerva mondială este între 1000 şi 1800 miliarde de barili. Dacă consumul de astăzi de 25 miliarde de barili pe an, creşte în fiecare an cu rata actuală de creştere şi noi exploatări se descoperă în ritmul actual, rezervele se vor epuiza în aproximativ 50 de ani**[2**

---

[1] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mihail_Moruzov
[2]

].

In domeniul gazelor naturale rezervele sunt ceva mai mari decat în domeniul petrolului, totuşi şi aici se estimează că rezervele mondiale vor fi epuizate în aproximativ 65 de ani. Pe măsură ce rezervele acestor produse scad, va apare mărirea preţurilor tuturor derivatelor din petrol, mărirea preţului gazelor naturale, şi într-un anumit moment creşterea va fi peste puterea de cumpărare a oamenilor obişnuiţi.

Ca urmare, marile companii cu fabrici în toată lumea, nu vor produce bunuri materiale care să rămană pe stoc. Fenomenul va fi însoţit la început de reducerea activităţilor apoi de închiderea unor fabrici, de faliment, şi ce este mai rău, şomaj masiv. Petrolul şi industria alcătuiesc un sistem cu buclă închisă cu autocorecţie, de tip feedback. Acest sistem cu feedback acţionează astfel: prin reducerea resurselor de petrol apare scăderea producţiei însoţită de creşterea preţului, urmat de căderea industriei, cădere care automat determină scăderea cererii de petrol. Urmarea crizei fără ieşire a petrolului, va fi criza industrială şi criza economică. Crize urmate de imposibilitatea plătirii datoriilor, urmate de instabilitate şi prăbuşirea dramatică a ţărilor datornice precum România. Efectul crizelor va produce şi mai mare suferinţă şi cu siguranţă, suferinţă catastrofală în ţările unde dezvoltarea s-a produs ca efect al globalizării importurilor, pentru satisfacerea exigenţei consumatorilor. România se află din păcate în rândul acestor ţări, pentru că cei care au condus ţara nu au fost preocupţi de viitor, ci de prezentul propriului interes. Şi pentru că

---

http://www.csmonitor.com/Environment/Energy-Voices/2014/0714/How-long-will-world-s-oil-reserves-last-53-years-says-BP

istoria lumii se repetă, astăzi ne apropiem rapid de o criză globală, majoră, mondială, moment în care România va fi una din cele mai neputincioase ţări din lume. Dacă înainte populaţia era predominant rurală, acestă parte însemnată de populaţie putea să-şi asigure singură existenţa, presiunea pe stat fiind mai mică. Astăzi când populaţia este preponderent urbană, familiile sunt dependente de resursele statului, resurse care nu vor mai exista în cazul unor nenorociri. Şi exemplu se poate da, chiar astăzi, cu pensionarii. Statul nu poate acoperi necesarul monetar pentru pensii şi ca urmare face împrumuturi externe. Aceasta este realitatea declanşată şi instituită de grupul Iliescu. Se poate estima că o etapă este aproape de sfârşit.

În acest context, România din prezent dar şi cea din viitor, este şi va fi lipsită de industrie supercompetitivă. Romania este dependentă de o cerere externă a produselor sale industriale slabe, produse care se realizează cam în toate ţările uneori cu o calitate mai bună dar mai scumpe. România are însă o bază în dezvoltarea activităţilor din domeniul serviciilor, aşa cum a cerut Iliescu. România are o bază agricolă naturală, care a început să fie oferită contra cost şi străinilor, dar care e dependentă de condiţiile meteorologice, condiţii care în timp devin nefavorabile ca urmare a fenomenului de încălzire, cum altfel decât globală. România e sfâşiată de incompetenţă şi de corupţie nesancţionată la nivel guvernamental, de corupţiei la nivelul tuturor instituţiilor de stat, de impostură şi iresponsabilitate. Sărăcia este şi va fi cuvântul cel mai des utilizat. Nu este de mirare că o însemnată parte a populaţiei a plecat sau va încerca să plece în străinătate pentru a munci cinstit. O altă parte a populaţiei este prezentă peste tot în lume, în America, în Asia şi Australia, în Europa Occidentală,

cu activităţi care acoperă tot spectrul infracţionalităţii precum droguri, prostituţie, criminalitate cibernetică, furturi şi jafuri înclusiv de bijuterii. O altă parte dată de cei care au făcut averi uriaşe din criminalitatea economico-financiară nesancţionată, din poziţia funcţiilor înalte de conducere, au avut putere de decizie pentru a-şi şterge urmele. Ei şi-au ascuns averile de miliarde de euro prin toate colţurile lumii, astfel că uriaşele sume au rămas complet invizibile pentru justiţie sau alte instituţii precum administraţia financiară. Pentru o mare parte din această categorie de miliardari, numai o fracţiune din averea vizibilă a fost în atenţia justiţiei. Şi în toate aceste cazuri sistemul a luptat să facă justiţia inoperantă, iar pedepsele şi aşa ridicole, să nu fie executate în totalitate sub motivul succesului dat de educaţia din penitenciare. Eventualele acţiuni ale justiţiei, au fost prevenite printr-o vastă activitate invizibilă, de scurgere valutară în afara ţării. Iar cei vinovaţi pozează în oameni fără resurse financire uriaşe, lăsând la vedere resurse date de câteva case şi câteva maşini aflate în posesie, şi alea trecute pe numele unor rude. Şi în astfel de situaţii justiţia a fost făcută inoperantă. În România sunt şi miliardari care nu se află în evidenţele instituţiilor financiare decât cu o fracţiune din avere şi nu sunt cunoscuţi mass mediei la adevărata dimensiune. Dacă totuşi unii milionari ajung în puşcării, susţinuţi fiind politic, pretind că sunt victime inocente, că în puşcării sunt mulţi oameni nevinovaţi (pentru a induce ideea că ei ca infractori, se încadrează în categoria acestora)**[3]**, că viaţa din puşcării este un infern, uitând

---

[3] http://www.romaniatv.net/sorin-rosca-stanescu-a-iesit-din-inchisoare-dupa-gratii-sunt-multi-oameni-nevinovati_228908.html

faptul că prezenţa în puşcărie este o pedepsă pe care trebuie să şi-o asume, uitând că acolo în puşcărie, ei sunt nişte privilegiaţi în comparaţie cu majoritatea celor condamnaţi care sunt “ajutaţi financiar”, în fapt mituiţi, pentru a le face viaţa mai uşoară.

Pentru că ţara este sărăcită, mulţi dintre cei din partea de jos a populaţiei, mulţi care nu muncesc, specializaţi fiind în activităţi ilegale, nu prea mai au ce fura în Romania, de aceea ei pleacă în occidentul bogat pentru aşi continua astfel de activităţi. Acest lucru produce în străinătate o impresie defavorabilă asupra tuturor românilor, dar în special asupra celor care muncesc cinstit afară, sau care doresc să muncească afară. O altă parte a celor care nu muncesc, şi sunt fără iniţiativă externă, se mulţumesc cu furturi locale, iar cei mai năpăstuiţi, cei care nu au un adăpost, devin boschetari. Speranţa de viaţă în astfel de cazuri, este la un nivel extrem de coborât, fiind mistuiţi de boli devenite cronice, fie în puşcării, dar mai ales afară unde nu au asistenţă medicală.

Conducerea ţării care s-a auto impus prin forţă militară, chiar din data de 22 dec.1989, şi-a arătat practic dezinteresul pentru soarta României, dezinteresul pentru viitorul poporului, dezinteres acoperit prin manipulare. Dar a fost interesată de paralizarea justiţiei, interesată pentru impunerea de legi care să protejeze mai mult, dar şi mai puţin vizibil, infracţionalitatea. Interesul generaţiei de criptocomunişti, de foşti activişti de partid şi securişti care şi-au schimbat din 1989 stăpânul, s-a focalizat pentru bunăstarea proprie obţinută pe căi ilegale şi în detrimentul statului, implicit în detrimentul populaţiei. Pe acest fond s-au distrus instituţii precum învăţământul şi sănătatea, administraţia şi poliţia, justiţia şi armata, iar prezentările de

mai jos justifică afirmaţiile de mai sus:

— Învăţământul preuniversitar lipsit de eficienţă şi fără responsabilitatea actului educativ, cu promovarea de analfabeţi, învăţământul universitar cu puţine rezultate notabile, cu promovarea impostorilor, a plagiatorilor şi a pârnăiaşilor cu „lucrări ştiinţifice" scrise în puşcăriile devenite „centre de cercetare ştiinţifică", centre aflate sub patronajul unor angajaţi infractori ai învăţământului superior. Învăţământul superior a devenit un furnizor de doctorate obţinute prin plagiat.

— Sănătatea cu apatia personalului medical, fără responsabilitatea actului medical devenit o rutină aducătoare de erori, cu lipsă de medicamente, cu corupţuie aducătoare de decese, cu fraude financiare, cu protecţie sanitară ilegală acordată unor arestaţi sănătoşi, în scopul zădărnicirii sau obstrucţionării unor hotărâri judecătoreşti.

— Administraţia publică cu un număr mare, permanent în creştere, de primari şi preşedinţi de consilii judeţene pricopsiţi la locul de muncă prin încălcarea legilor de care nu se sinchisesc, şi administraţia financiară care zădărniceşte recuperarea pagubelor materiale hotărâte de justiţie a fi recuperate.

— Poliţia cu prea mulţi angajaţi cu slabe competenţe profesionale şi morale, dar cu salarii bune şi pensii de aceiaşi valoare cu salariile din momentul pensionării.

— Armata rămasă fără arme corespunzătoare epocii în care trăim, fără arme suficiente şi corespunzătoare unei apărări eficiente a ţării, rămasă fără soldaţi instruiţi, rămasă cu fonduri masiv micşorate, dar rămasă cu arme specifice unei ţări bananiere.

— Justiţia a fost paralizată pe toate palierele sale, cu rare rezultate care şi atunci sunt deosebit de blânde, care nu

poate şi nu vrea a impune condamnări exemplare şi executarea întregii pedepse atunci când hotărârile de recuperări materiale sunt zădărnicite, cu rezultate care de fapt stimulează marea infracţionalitate de la vârfurile puterii.

Bunăstarea unei naţiuni se clădeşte şi prin buna funcţionare a justiţiei. Acolo unde nu este justiţie „în numele democraţiei", corupţia înfloreşte, iar imperiile se prăbuşesc, ţările mici devin şi mai neputincioase şi mai expuse unor mari pericole, iar populaţia care sărăceşte în masă, nu mai pote fi beneficiara asistenţei sociale, sanitare, nu mai poate fi beneficiara unui învăţământ sănătos. Astăzi România este infectată de corupţie, iar antidotul lipseşte justiţiei, sau se aplică neconvingător, cu blândeţea dorită de aceiaş majoritate, perpetuă, coruptă, din parlament, iar urmarea e lipsa de eficienţă.

Dacă numeroasele crime (*care sunt la vedere*) din 1989 şi 1990 nu au fost judecate, cum se poate crede că justiţia astăzi funcţionează?

Cum se poate crede în normalitate, când vinovaţii nepedepsiţi, mor de moarte naturală şi în condiţii de bunăstare? Bunăstare de care victimele sau urmaşii nu au avut şi nu au parte. Sărăcia este realitatea în care oamenit de bună credinţă traiesc, sărăcie însoţită de o asistenţă medicală extrem de limitată, ca urmare şi a insuficienţei banilor pentru o alimantaţie onorabilă. Aceşti oameni nu se compară cu unii care trăiesc în vile de stat şi au pensii uriaşe ca urmare a funcţiilor inalte în care s-au autoinstalat, care se declară săraci şi cinstiţi, care au trecu ţara prin foc şi teroare, care au lăsat ţara lipsită de resurse corespunzătoare.

Cap 2

Revoluţie anticomunistă? NU. Revolte populare anticomuniste şi lovitură militară, comunistă, de stat? DA

Efectul –România comunistă există după 1989

În definiţiile revoluţiei şi ale loviturii de stat, definiţii date de toate dicţionarele prestigioase ale lumii, apare ca element care le deosebeşte, scopul principal al acestora. **Revoluţia are ca scop schimbarea clasei politice conducătore**, în cazul de faţă, a comuniştilor. **Nu are ca scop o perestroică comunistă**. **Lovitura de stat militară are ca scop menţinerea clasei politice conducătoare**, comuniste. Lovitura de stat este totdeauna sângeroasă (de aceea este militară), se declanşază în timpul unor revolte, se întinde pe o perioadă mică de timp, şi are ca scop asasinarea militară a conducătorului, şi numai schimbarea guvernului. Conducătorii militari şi civili ai loviturii sunt parte a aceleiaşi clase politice conducătoare, comuniste, conducători intraţi în disgraţie, **conducători comunişti care se menţin apoi la putere, cu o perestroică comunistă, prin PCR şi Securitate cărora le-a schimbat numai numele**. Acest ultim fapt a fost trecut complet sub tăcere de grupul comunist al lui Iliescu, iar manipularea populaţiei făcută prin televiziune a fost posibilă făcând apel numai la asemănările dintre revoluţie şi lovitura de stat militară, asemănări care se referă numai la schimbarea conducătorului şi a guvernului. Revoluţia franceză a schimbat clasa conducătoare, revoluţia bolşevică a schimbat clasa conducătoare, la fel şi revoluţia cubaneză şi cea

chineză. În Romania nu s-a întâmplat acest lucru.Dacă cineva susţine că revolta a fost o revoluţie anticomunistă, nu spune că nu a reuşit şi a fost imediat înăbuşită, prin diversiune, într-o mare baie de sânge făcută printr-o lovitură militară de stat. Execuţia lui Ceauşescu, ţinut în secret în mâna conducătorilor loviturii militare de stat, a fost hotărâtă de aceştia, dar a fost pusă nedrept pe seama dorinţei populaţiei. Pentru populaţie ar fi fost suficientă judecarea lui Ceauşescu. Totuşi la putere a rămas aceiaş clasă politică comunistă. Clasă politică comunistă dezamăgită puternic apoi, în 1991, de căderea comunismului în URSS. Clasă oligarhică comunisto-securistă care a devenit criptocomunistă. Clasă conducătoare care apoi a ruinat partidele istorice anticomuniste prin distrugere ireparabilă, prin implanturi cu foşti agenţi acoperiţi, comunişti, care au acaparat puterea şi care au deturnat ideologia. Vezi cazul PNL-ului.

O revoluţie este în primul rând politică şi nu doreşte acelaş model de oameni politici. O lovitură de stat doreşte doar o schimbare de autoritate, dar cu acelaşi model de oameni politici, obiectiv dovedit ca fiind iniţiat de comuniştii Iliescu, generalul Militaru şi Virgil Măgureanu, încă din 1984, obiectiv recunoscut de Iliescu**[**4**]**. Obiectiv ulterior realizat chiar în această formulă, formulă necunoscută în totalitate înainte de 1989, obiectiv realizat atunci când s-a împlinit o condiţie esenţială, anume revoltele populare. Iliescu a aşteptat o revoltă de amploare 15 ani. Revoltă care fiind anticomunistă, a fost înăbuşită rapid în sânge prin introducerea cu perfidie a termenului de terorişti împotriva

---

[[4]**]** https://www.youtube.com/watch?v=cbdXGDWN0JI&list=PL948319BEFE17756B&index=6 min. 1,36

cărora a luptat lovitura de stat. **Înregistrarea video amintită mai sus, corelată cu evenimentele sângeroase din 1989 şi în special cu promovările imediate ale lui Militaru şi Măgureanu, constituie un bun document de punere sub acuzare a lui Iliescu**. O revoluţie anticomunistă trebuia să producă eliminarea de la conducere a comuniştilor. Revolta anticomunistă se îndrepta spre o revoluţie anticomunistă dar a fost stopată în sânge, tocmai de comuniştii Iliescu, Stănculescu, Militaru şi ceilalţi comunişti din grup.

O manifestaţie la Iaşi, plănuită dar dejucată mai înainte de a se produce, nu poate fi numită nici măcar început de revoluţie. Şi ieşenii insistă în acestă aberaţie, iar Iliescu a fost de acord şi a plătit material din visteria statului pentru acesta. O revoltă anticomunistă înăbuşită în sânge, mai întâi de comunistul Ceauşescu la Timişoara şi apoi o revoltă anticomunistă sugrumată de o lovitură de stat comunistă, militară, nu se poate numi revoluţie. O scurtă revotă anticomunistă care, pentru securizarea loviturii de stat, a fost înăbuşită în sânge, de comuniştii care au generat puciul militar, sub pretextul teroriştilor, a fost numită simplu revoluţie, al cărui caracter predominant, esenţial, anticomunist, a fost complet ignorat. Motiv pentru care partidele istorice anticomuniste apărute spontan, acceptate cu o existenţă simpolică ca parte a unei perestroici comuniste, au fost terorizate şi reduse la tăcere, prin violenţă de stat comunist. Revoltele politice şi sociale, anticomuniste, nu şi-au atins scopul, deşi conjunctura din Europa era favorabilă. Nu s-au transformat în revoluţie pentru că tot comuniştii s-au autoinstalat sângeros la conducerea ţării, printr-o lovitură de stat comunistă care l-a executat, ***pentru putere***, pe Ceauşescu, în cel mai pur stil

comunist. Lovitură care pentru securizarea reuşitei, a temporizat lucrurile prin aşa zisa acceptare a partidelor istorice anticomuniste. Partide care însă au reapărut spontan ca urmare a revoltei anticomuniste, fără a cere permisiunea de la Iliescu pentru aceasta. Comunistul fanatic Iliescu, nu şi-a apropiat partidele anticomuniste pentru că nu le-a dorit, de aceea nu le-a acceptat în poziţii de decizie, motiv pentru care a declanşat campania de ***terorizare şi ruinare a lor*** *ca formă de perestroică comunistă*. Lovitura de stat s-a bazat pe structurile comunisto-securiste şi a hotărât în spiritul sângeros al conducătorului comunist asasinat. În fapt a hotărât şi mai sângeros, soarta anticomuniştilor. Lovitură prin care puterea politică, economico-financiară, şi în special cea militară, a fost pusă în mâinile aceleiaş clase politice de mai înainte, dar de astădată cu privilegii materiale cu mult mai mari decât înainte de 1989, obţinute pe seama statului. Vezi cazuri mărunte de mici milionari în euro, precum Sergiu Nicolaescu, Adrian Păunescu onoraţi cu privilegii mari, de grupul Iliescu.

Revolta anticomunistă spontană, a populaţiei din Bucureşti, din 21 dec până în 22 dec. a avut o durată ceva mai mică de 24 de ore, suficientă pentru a-l goni definitiv, pe Ceauşescu. **Revolta spontană nu a avut lideri**. Comunistul Iliescu, cel care nu s-a expus niciun moment înainte ca Ceauşescu să fugă, nu putea să pretindă că e lider al populaţiei, numai dacă era impus de o lovitură militară de stat care avea ca scopuri apărarea comunismului, dar prin suprimarea fostului conducător comunist. Lovitură de stat comunistă care trebuia să elimine pericolul trecerii puterii în mâna poporului care manifesta împotriva comunismului şi comuniştilor. Lovitură de stat militară care a hotărât ca lui Iliescu "să se declare exponent al poporului anticomunist".

Pentru reuşită, grupul Iliescu trebuia să-l execute pe Ceauşescu, lucru pe care l-a şi făcut. Acest fapt a adus lui Iliescu două avantaje:

1. Comunistul Iliescu putea pretinde că este lider al populaţiei anticomuniste, pentru că el a fost cel care a scăpat definitiv populaţia de conducătorul comunist detestat. Totuşi Ceauşescu fugise ireversibil în 22 dec. pentru că a fost abandonat de securitate şi armată. Şi momentul cheie a fost cel al morţii lui Vasile Milea, moarte de care s-au folosit puciştii.

2. Comunistul Iliescu scăpa astfel definitiv de Ceauşescu care chiar lipsit de poziţia cheie din stat, putea să-i distrugă complet imaginea în faţa populaţiei, cu repercursiuni nereparabile. Obiectivul a fost atins în totalitate, prin **dispariţia dosarului de securitate a lui Iliescu aflat în custodia grupului de forţă a lui Ilescu**. **Acesta este un alt motiv de cercetare în justiţie a lui Iliescu**. Dispariţia dosarului prin distrugere nu putea fi de folos securităţii, ci a fost vitală lui Iliescu.

Lovitura de stat militară avea să o declanşeze generalul comunist Stănculescu, care a comandat armata, armată care în acel moment habar nu avea în ce acţiuni a fost implicată, armată minţită că apără ţara de terorişti. Lovitură de stat declanşată cu acordul securităţii care apăra Comitetul Central. Stănculescu este comunistul care la vârsta de 28 de ani, în calitate de maior, aflat în comandamentul garnizoanei din Timişoara, a participat militar împotriva revoltei studenţeşti anticomuniste din 1956 din Timişoara. Este cel care în 1989 participase la reprimarea sângeroasă

tot la Timişoara, a revoltei anticomuniste. Este cel care s-a sustas responsabilităţii acestui ultim fapt, cunoscut fiind ca generalul bolnav, cu piciorul în ghips

Pentru realizarea scenariului trebuia ca lovitura de stat militară, comunistă, să fie confundată şi declarată ca fiind o revoluţie populară sângeroasă. Lucru realizat uşor prin:

1. Manipularea populaţiei, cu televiziunea care se declara liberă (dar era ocupată de armată şi securitate) şi pretindea că pentru prima oară în lume, o televiziune transmitea în direct o revoluţie. Televiziune susţinută prin toate releele de retranslaţie pentru transmisii în toată ţara. Televiziunea (şi releele) era înţesată însă şi de agenţi de securitate acoperiţi, angajaţi civili în toate nivelele instituţiei amintite (exemplu concludent fiind chiar Brateş redactor şef la Ştiri interne). Aflaţi în conducere, aflaţi ca prezentatori, aflaţi pe post de cameramani, aflaţi în toate studiourile, aflaţi în toate structurile televiziunii, aflaţi ca forţă de intervenţie civilă şi militară, care nu permitea oricui să intre în studiorile de unde se făceau transmisiile, agenţi care nu erau cunoscuţi de populaţie, agenţi aflaţi şi în prezenţa militarilor în uniforme, la vedere**[**5**]** observaţi şi în videoclipul **„**Adevărul despre revoluţia română din decembrie 1989 (1)**”**. Televiziunea era înţesată de militari paraşutişti în interior, izolată în exterior de militari

---

[[5]**]** https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 7,55 Lupoi transmite prin TV, că armata apără cu arma în mână televiziunea, arătându-și pistolul mitralieră.

cu tancuri şi tanchete. Toţi aceştia constituiau filtre pe diverse nivele de protecţie. Prin care nu putea trece cine dorea, şi cu atât mai mult nu putea să intre în emisie cine dorea.

2. Manipularea unor presonalităţi culturale şi a unor dizidenţi veritabili, aduşi de armată şi trecuţi prin toate filtrele de securitate militară ale televiziunii, care apoi au primit permisie de intrare ulterioară în televiziune şi în emisie, de nenumărate ori. Şi deşi revolta pornită spontan de 24 de ore nu avea lideri, aceştia au fost prezentaţi la TV ca lideri ai populaţiei (ca şi Iliescu), lucru pentru care au fost introduşi în propriul organ al grupului comunist Iliescu numit CFSN, lucru pe care iniţial l-au acceptat cu plăcere. Deşi ştiau că nu sunt lideri. Acolo însă, în CFSN, fiind minoritari nu au avut putere de decizie. Mircea Dinescu declara ulterior: ***„Dar, fiindcă eu (Mircea Dinescu) eram cunoscut de la Europa Liberă, iar Caramitru ca actor, am ajuns să ne impunem într-un fel ca lideri ai maselor populare”*** **[**6**].** În fapt ei au fost de acord să se autoimpună ca lideri (Dinescu, Caramitru, Doina Cornea) totuşi bine intenţionaţi. Altfel au stat lucrurile cu necunoscutul Gelu Voican, o prezenţă enigmatică de alt calibru decăt cei amintiţi mai sus, perzenţă esenţială în grupul lui Iliescu, unde luase atitudinea unui conducător deja instalat. Toţi au fost aduşi de armată, ca factor

---

[6] http://www.radicalonline.info/revolutia-romana-drumul-spre-libertate-1989-2009-marturii-mircea-dinescu.html

de manipulare, la televiziune**,** „pe tanchetă ca într-un film prost despre revoluţia cubaneză**”** cum spunea Dinescu**[** 7 **],** în spatele tancurilor, cu armată, cum spunea Caramitru**[**8**],** sau pe tab cum spunea Gelu Voican**[9]**. Brateş, un securist acoperit al televiziunii, ordona la tv „să înceapă Caramitru **că-l cunoaşte lumea” [*10*] în calitate de actor apreciat în România**. Brateş făcea lista cu cei care aveau permisia să vorbească la televiziune**[**11**]**. Apoi, un dizident veritabil, Doina Cornea, fiind manipulată subtil, e adusă, cum altfel decât cu tancheta. Ca să creeze la TV, o imagine utilă lui Iliescu. Ulterior, Doina Cornea, dar şi Caramitru, şi Dinescu, realizând că au fost manipulaţi, au hotărât să demisioneze din CFSN unde ei, liderii populaţiei**,** nu aveau putere de decizie. Şi ca urmare a unei dezamăgiri puternice, chiar au refuzat ulterior indemnizaţii de revolutionari, pentru a nu fi alături de un număr foarte mare de impostori.

3. Cei doi generali Stănculescu şi Militaru se diluează cu “modestie” în poziţiile de comandă militară, pentru a lăsa cale liberă spre funcţia supremă a civilului Iliescu. Fapt care a deschis o altă oportunitate, a denumirii puciului ca fiind o

---

[[7]**]** http://adevarul.ro/news/societate/dinescu-revolutia-1_50ad99247c42d5a66397ebd5/index.html

[[8]**]** https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min 2,12

[[9]**]** https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.6,26

[[10]**]** https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min 1,46

[[11]**]** https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.8,10 Voican despre lista lui Brateș

revoluţie populară.

Trei elemente, simpu de constatat, au fost cele care dovedesc cu uşurinţă că din 22 dec. s-a declanşat lovitura comunisto – militară de stat:

> **1.** Manipularea televizată a populaţiei, a fost făcută de comunistul Iliescu, pentru acoperirea acţiunilor violente ale armatei, pe care le va declara ca fiind acţiuni împotriva teroriştilor. Iliescu cu atitudinea unui conducător suprem deja instalat în 22 dec 1989, afirma că teroriştii care acţionează împotriva maselor populare, sunt de o cruzime ne mai întâlnită, terorişti în civil, terorişti care împuşcă din toate poziţiile**[**12**]**. Şarlatania este cea care a adus profitul bazat pe necunoştinţa şi buna-credinţă a oamenilor. Ulterior se întreba la TVR despre cei care au ucis "cine să-i judece", corectându-se imediat cu „cine să-i afle" **[**13**],** el conducând de fapt toate instituţiile de putere: SRI, poliţie, procuratură**.** Aceasta în serialul Danei Deac intitulat Eroi necesari. **Această înregistrare video constituie un document extrem de valoros, care apoi a fost scos de pe site-ul TVR-ului de pe internet**. Iliescu spune că a fost vizat personal de terorişti, dar nu i-a căutat niciodată atunci când a ajuns preşedinte. Pentru că, nu-i aşa, nu cauţi ceva

---

[[12]**]** *https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 17,43, și min 19,19, și min 28,11*

[[13]**]** http://www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164 min 11,44 - 12,37

despre care ştii că nu există**.** În numele teroriştilor, Iliescu a fost factorul esenţial care a determinat omorârea de civili care protestau împotriva comuniştilor. **Dacă ar fi existat teroriști numiți azi când e demonstrat că nu au existat, rețele secrete ale lui Ceaușescu, cu siguranță s-ar fi distrus punctele cheie, numeroase dar vitale, prin care se făceu transmisiile TV în toată țara**. Ulterior vina pentru morţi s-a aruncat tot asupra populaţiei anticomuniste introdusă în această tragică parodie, declarând despre oamenii chemaţi să apere cu pieptul instituţii ale statului, că s-au împuşcat între ei**[**14**]**. Emil Constantinescu a declarat că în fapt, **a fost terorism, dar terorism de stat[**15**]** în care a fost permanent implicată armata. E. Constantinescu vorbea de acţiuni militare care au pus faţă în faţă: armata cu armata, armata cu populaţia, armata cu securitatea. Tocmai aceasta constituie o lovitură de stat militară. Sub deviza "la război ca la război"**[16]**, aşa cum se discuta între cei trei mari capi ai puciului, armata a omorât oameni cu tancuri şi mitraliere. Procurorul militar Dan Voinea declara că terorişti nu au existat, iar anunţul televizat al lui Iliescu despre terorişti, repetat apoi de nenumărate ori la televiziune, **a fost o diversiune [**17**] cu terorişti inexistenţi**, informaţie din înregistrarea video

---

[[14]**]** *https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88* min **31,11** Iliescu: Eu v-am spus s-au împușcat între ei

[[15]**]** *https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88* min 17,06

[16] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ

[17] https://www.youtube.com/watch?v=CkZrVr60cVM *min 11,40*

„Generalul Dan Voinea, despre Revoluţia din decembrie 1989”. **Diversiunea lui Iliescu cu privire la teroriştii, urmată de asasinate, care nu au fost judecate până astăzi, constituie un alt fapt pentru care acesta trebuie să răspundă în faţa justiţiei. Şi pentru toate fărădelegile, astăzi sunt suficiente documente sub forma înregistrărilor video de pe You-tube, chiar dacă documentele oficiale au dispărut sau au fost contrafăcute.**

2. Stănculescu, Iliescu, Militaru s-au autointitulat, aşa cum spune Stănculescu, Triunghiul Bermudelor[18 **], direct spus, triunghiul morţii.** O diversiune a celor 3, a fost chemarea, cu scopul de a fi ucişi, a ofiţerilor comandaţi de Trosca, chemare în faţa MApN-ului “atacat de teroriști străini libieni, iranieni, palestinieni”**,** în urma unei invazii aeriene a ţării pusă ulterior pe seama războiului electronic rămas neelucidat. Acolo grupul este aşteptat şi măcelărit cu tancuri şi mitraliere în noaptea de 23 către 24 dec, nu la ora 18 aşa cum spune Stănculescu. Cei trei, în cabinetul ministerial unde era centrul de comandă al loviturii militare, aşteptau cu înfrigurare rezultatul diversiunii, prezentat apoi în 24 dec. la TV ca un succes extraordinar asupra teroriştilor care au atacat MApN-ul. Morţii sunt lăsaţi mai multe zile în stradă, un exemplu viu pentru intoxicarea populaţiei cu existenţa teroriştilor omorâţi, populaţie salvată prin armată

---

[18] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min 14,30

de aceşti teroriştі. Stănculescu este factor esenţial la organizarea diversiunii. Este total nesincer când afirmă că a avizat pe ceilalţi doi că o să fie o nenorociere. El nu a făcut nimic pentru a nega public, a doua zi, existenţa "teroriştilor" lui Trosca, ba mai mult a acceptat ca acei oameni morţi, să fie profanaţi timp de 5 zile. Sănculescu cunoştea trecutul lui Militaru. Totuşi, când el decidea totul, l-a pus pe Militaru să-i ia locul ca ministru al armatei. Aceasta a fost o parte a formulei prin care a înlocuit ceeace era o lovitură militară, cu denumirea revoluţie. Adică revoluţia, nu el Stănculescu, i-a adus pe Militaru şi Iliescu. Toţi trei aşteptau în toiul nopţii, cu înfrigurare, în MApN, finalizarea măcelului**[**19**]**. **Înregistrarea video cu titlul „Generalul Victor Stănculescu despre asasinarea Grupului Trosca în Decembrie 1989. Jilava 2013", constituie un document suficient pentru punerea sub acuzare a celor 3, doi deja morţi de moarte maturală.**

Ca urmare, ulterior masacrului, cu directa cunoaştere a situaţiei de către cei trei, cadavrele acelor ofiţeri ţinute intenţionat mai multe zile în stradă şi prezentate ca teroriştі, au fost profanate în mod bestial **[**20**]** prin urinare, dar şi decapitare, de către "oameni" fără caracter, uşor de manipulat.

[[19]**]** https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min 14,30 până la 16,51

[[20]**]** http://www.danbadea.net/2013/12/24/cazul-trosca-si-totusi-avem-eroi/

Aceasta este imaginea care a existat şi datorită dosarelor de securitate ale lui Iliescu şi Militaru, datorită hidoşeniei lui Stănculescu, Iliescu şi Militaru, persoane care s-au intitulat Triunghiul Bermudelor. Este ştiut faptul că Triunghiul Bermudelor este cea mai periculoasă zonă din lume, aducătoare de moarte pentru cei care se găsesc acolo. Acei ofiţeri asasinaţi, dar şi Ceauşescu, erau cei mai informaţi oameni cu privire la dosarele de securitate ale lui Iliescu şi Militaru. Manipularea atinsese dimensiuni macabre, uriaşe. Manipulare chiar a celor chemaţi, care au răspuns **fără să ştie că apărau prin asasinarea lor ca terorişti, chiar lovitura de stat numită revoluţie**. Manipulare a populaţiei că aceşti oameni asasinaţi erau terorişti. Manipulare făcută pe mai multe nivele. Asasinare excelentă, pentru justificarea imediată a asasinării fam. Ceauşescu.

3.Asasinarea fam. Ceauşescu, aflată în detenţie militară secretă, realizată tot de triunghiul Bermudelor, ca urmare a hotărârii din 24 dec. scrisă de mâna lui Iliescu şi semnată ilegal tot de acesta, dar în numele poporului şi concepută într-un closet al MapN pentru a rămâne absolut secretă**[**21**].**

[[21]**]** https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min. 14,31

Iliescu nu era reprezentantul poporului, iar CFSN era propriul său organism neautorizat de popor. Impunerea lui Iliescu pe cea mai înaltă treaptă nu a fost făcută de popor. A fost făcută în MApN chiar de Stănculescu. şi cu încuviinţarea, cum altfel, decât a celui chemat de Iliescu la împărţirea „prăjiturii", anume a lui Militaru. Hotărârea din 24 dec. e un fals, semnat de Iliescu în cel mai mare secret militar şi constituie un alt motiv de a fi judecat. Execuţia militară, a Ceauşeştilor e organizată în cel mai mare secret, dar meticulos, de Stănculescu cel care a comandat micul grup militar, cum altfel decât tot de paraşutişti. Grup de militari, adus într-o altă unitate militară, pentru a efectua o execuţie rapidă necesară reuşitei loviturii de stat, justificată printr-o mascaradă de proces**[**22**]** şi acesta desfăşurat în cel mai mare secret într-o unitate militară. Proces ilegal, adus la cunoştinţa populaţiei ulterior asasinării, proces ţinut într-o sală sub ameninţarea pistoalelor mitralieră (vezi videoclipul Procesul lui Ceauşescu). Dacă se urmăreşte pe You-tube videoclipul ***„Robert Turcescu 100% – V. Atanasie Stanculescu (5 iul. 2005)"*** se constată că acesta este o dovadă că procesul a fost ilegal, cu rezultat final prestabilit, ilegal, ordonat civil şi militar chiar în 24 dec., imediat după noaptea asasinării celor din grupul Trosca. **Asasinarea Ceauseştilor este un alt motiv pentru ca Iliescu să răspundă în justiţie.** Crima, tot crimă este, cu atât mai mult când, pentru a fi justificată, e prezentată ca necesitate a stopării "teroriştilor" care ar mai fi existat în afara grupului Trosca deja exterminat. Crima tot

---

gelu voican despre closetul din MApN

[[22]**]** https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ min. 1,46 turcescu- stanculescu –mascarada proces.

crimă este şi se pedepseşte. Cu atât mai mult, crimele tot crime sunt şi cu atăt mai mult când acestea au ca scop câştigarea puterii. Cu atât mai mult, crimele tot crime se numesc când se repetă în 1990, pentru... păstrarea puterii. De aceea numeroasele crime trebuiesc judecate corect şi vinovăţii pedepsiţi în spiritul legilor.

Iliescu a declarat de nenumărate ori că înainte de dec. 1989, era urmărit permanent de securitate. Iliescu avea dosar de securitate şi declara. "Mă simt ca înainte de 1989, când zeci de ani am fost urmărit, acasă şi pe stradă, de securitatea lui Ceausescu.....E ruşinos că nişte căţei ai lui Băsescu, acest Măries, care nu are niciun fel de calitate morală, Tismăneanu şi Naşu-ăsta, Moraru, la emisiunea lui să mă atace zi de zi"**[**23**]**. Iliescu uită să amintească faptul că notele informative ale acelor urmăriri ale securităţii lui Ceauşescu trebuie să se găsească în dosarul de securitate care i-a fost întocmit. Dosar care este de negăsit. Întrebarea este: de ce este de negăsit? Dosarul a fost omorât ca şi Ceauşescu, de terorişti. Ca urmare ne putem întreba: cine sunt teroriştii? „Teroriştii" imaginaţi de Iliescu, cu care a manipulat ţara, sau grupul său politico militar care a dat lovitura de stat?

Iliescu trebuie anchetat şi pentru dispariţia propriului dosar de securitate, pentru că el a fost conducătorul suprem imediat după fuga lui Ceauşescu. Înscenările făcute pentru justificarea inexistenţei dosarului nu pot justifica un interes al altcuiva. Unicul

---

[[23]**]**
http://www.ziare.com/ion-iliescu/psd/iliescu-inainte-de-89-m-a-urmarit-securitatea-lui-ceausescu-acum-ma-latra-cateii-lui-basescu-1012744

interesat, în cel mai înalt grad, a fost Iliescu.

Lovitura de stat a reuşit, iar comuniştii grupului Iliescu s-au instalat în poziţii conducătoare. Cei care au manifestat ca anticomunişti au fost total marginalizaţi şi apoi terorizaţi atunci când au recidivat prin partidele anticomuniste istorice sau alte organizaţii anticomuniste. Securizarea ulterioară, a loviturii de stat, s-a făcut prin mineriade de stat, proletare, de tip comunist, comandate de Iliescu şi coordonate militar. **Mineriadele de stat care au dus la alte evenimente extrem de sângeroase, cu morţi şi răniţi, arestaţi şi torturaţi, organizate de Iliescu, sunt un alt motiv pentru ca acesta să fie judecat.** Niciunul dintre anticomuniştii cu verticalitate, prezenţi la revolte, nu au avut acces la funcţii de conducere**.** Ei au fost marginalizaţi şi chiat terorizaţi. Totuşi revolta anticomunistă a zdruncinat puternic sistemul. Ca urmare a reapariţiei spontane a partidelor istorice anticomuniste, Iliescu a fost obligat să le accepte, dar şi să absoarbă întregul conţinut al PCR-ului**[24]**, în ceeace avea să devină noul său partid conducător... tot comunist, dar cu nume schimbat, intrat instantaneu în luptă cu tot ce e anticomunist. Grupul Iliescu care a dat lovitura de stat comunistă, nu a înlocuit clasa politică conducătoare, aşa cum ar fi impus o revoluţie. PCR-ul nu a fost de fapt desfiinţat aşa cum a declarat, forţat fiind, Iliescu. PCR-ul s-a metamorfozat în partidul comunist conducător cu alt nume, partid care a regrupat aceeaşi comunişti din vechiul PCR.

---

[24] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min 10 *liescu fanatic comunist*

Iliescu a realizat astfel o **perestroică comunistă** „înţeleaptă”. Grupul lui Iliescu nu şi-a apropiat partidele anticomuniste şi nici pe Rege. Pentru că scopul nu era acesta. Ca urmare, Iliescu a făcut ca rolul acestora să fie unul fără semnificaţie, manipulând populaţia, de astă dată nu cu noţiunea de teroriști, ci cu fasciști, legionari şi huligani. Grupul Iliescu şi-a creeat propriul partid conducător. Deşi grupul Iliescu declara poporului, în dec 1989, că nu va face acest lucru şi nu va participa la alegeri. Grupul s-a bazat pe toate vechile structuri ale comunismului, cărora le-a asigurat continuitatea. Comunistul Antonie Iorgovan, parte a grupului Iliescu, cheie esenţială a noii constituţii, a introdus pentru România termenul republică. Grupul Iliescu a eliminat astfel un alt pericol anticomunist, anume Regele Mihai. Comunistul Iliescu a eliminat după 1989, pericolul reluării firului istoriei, tăiat tot de comuniști în anii 40. După 1989, Regele a fost ani de zile hăituit, ameninţat prin scrisori teroriste anonime, ca cele pe care le voi prezenta ulterior, dar şi supravegheat chiar şi în străinătate. Şi cum Iliescu este un manipulator, şi un mincinos fără decenţă, avea să declare peste ani despre Regele pe care l-a hăituit şi l-a alungat din România :

„Prezenţa sa în spaţiul public românesc a fost un exemplu de echilibru”, afirmând că a aflat „cu profundă îngrijorare despre problemele de sănătate ale Maiestăţii Sale”**[25]**. De gravele problemele pe care Iliescu le creia Regelui între anii 1990 şi 1996, atunci când îl teroriza din poziţia de şef suprem al instituţiilor de forţă ale ţării, acesta

---

[25] http://stirileprotv.ro/special/ion-iliescu-despre-regele-mihai-de-la-ce-sa-caute-vineri-la-ora-2-la-un-exemplu-de-echilibru.html

nu era îngrijorat. Dintr-o dată cameleonul Iliescu a devenit uman atunci când a trecut în postura de sărac pensionar, cu pensie de lux.

Din dosarul de securitate, măsluit, al Regelui, sunt cunoscute numai rateurile date de Constantin Bălăceanu Stolnici înainte de 1989 în acţiunea de a intra în anturajul acestuia. Nu sunt făcute cunoscute astlel de sarcini reuşite. Nu sunt publice astfel de sarcini **primite chiar după 1989** de cel puţin un colaborator al securităţii, pe probleme externe, care a fost prezent şi la Congresul UMRL de la Paris acolo unde a fost factor esenţial de spargere al uniunii. Şi scopul a fost acelaşi ca şi în cazul Regelui. Eliminarea pericolului prezenţei active a unui alt anticomunist, anume Domnul Ion Raţiu.

Aceasta a fost lupta lui Iliescu pentru modernizarea comunismului. Acţiunea de **perestroică comunistă** a primit însă o lovitură, nu de stat, în 1991, atunci când comunismul s-a prăbuşit definitiv în URSS. Grupul comunist a lui Iliescu a continuat restaurarea, totuşi sub alt nume, restaurare cunoscută ca epoca criptocomunistă cu întărirea stângii. Şi ca urmare, vechile structuri comuniste au devenit noua oligarhie comunisto-securistă de stânga. A continuat însă politica ruinării partidelor anticomuniste, a ruinării PNŢCD-ului, şi a transformării PNL-ului într-un satelit al partidului lui Iliescu. În PNL, la vârf, au fost plasate persoane provenite din familii de comunişti notorii, dar şi colaboratori grei ai securităţii care mai înainte munceau puternic, din umbră, pentru comunism. Parlamentul, dar şi securitatea care numai şi-a schimbat numele, dar năravul ba, au fost practic la dispoziţia partidului lui Iliescu, care a condus şi când a fost în opoziţie. Lucru confirmat de Emil Constantinescu atunci când afirma că sistemul l-a învins.

Prin asigurarea de către Iliescu a continuităţii foştilor activişti şi securişti în funcţiile de conducere ale ţării, în instituţiile de forţă, s-a asigurat de loialitatea acestora. Loialitate întărită apoi, în special prin visteria statului, devalizată prin permisiunea infracţiunilor de criminalitate economico-financiară, susţinută apoi de justiţia golită de spiritul dreptăţii. Aşa se explică faptul că până astăzi nu s-au adus în faţa justiţiei vinovaţii pentru crimele din 1989, vinovaţii (aceiaşi) pentru crimele mineriadelor de stat. Mineriade care au avut ca scop securizarea în mod sângeros a poziţiilor conducătoare comuniste.

Revoluţie anticomunistă? NU. Pentru că clasa politică comunistă NU a fost înlăturată de la putere.

Revoltă populară anticomuniste? DA. Pentru că revolta care luase amploare a fost împiedicată să se transforme în revoluţie anticomunistă. Revoltă înăbuşită în sânge, de două ori, de protagonişti comunişti, dar diferiţi. Cine au fost protagonişti? Este clar. Mai întâi înăbuşirea revoltei, a făcut-o Ceauşescu cu motivaţia elementelor fasciste, apoi înăbuşirea şi mai sângeros, a făcut-o Iliescu, sub motivaţia vânării ferocilor terorişti inexistenţi, făcută şi cu armament greu de război, prin cadrele militare care habar nu aveau care este scopul comenzilor transmise de la nivel de vârf.

Lovitură de stat militară şi comunistă? DA. O realitate pe care Stănculescu o recunoaşte**[** 26 **]** în videoclipul "Criminalul comunist generalul Stănculescu continuă manipularea". Puci militar, pentru că aceeaşi clasă politică a rămas la putere dar în mod sângeros, împotriva cererii maselor populare. Aceeaşi clasă devenită oligarhie

---

[[26]**]** https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c Stanculescu spune Lovitură militara - min. 0,56

comunisto-securistă înfloritoare, ca urmare a căderii comunismului în URSS, avea să fie declarată de Iliescu ca fiind stânga democratică de tip suedez, care a transformat ţara în rai... pentru corupţie. Aceiaşi clasă politică care a continuat ruinarea partidelor anticomuniste, a acţionat violent împotriva lui Băsescu, cu ocazia condamnării comunismului în raportul Tismăneanu cerut de preşedinte**[27]**. Aceiaşi clasă politică reprezentată de partidul lui Iliescu, s-a opus 25 de ani la condamnarea torţionarilor din închisorile comuniste, torţionari care erau plătiţi cu pensii uriaşe (vezi cazurile Vişinescu şi Fecior). Aceiaşi clasă politică s-a opus prin blocarea şi chiar prin închiderea dosarelor comuniştilor care au provocat evenimentele militare sângeroase începând din 22 dec 1989, care au condus mineriadele de stat sângeroase.

Dacă cineva numeşte revoltele anticomuniste ca fiind o revoluţie pe care nu o numeşte anticomunistă, atunci nu este de mirare că revoltele au fost înăbuşite în sânge atât de comunistul Ceauşescu şi comuniştii săi, cât şi ulterior de comunistul Iliescu împreună cu aceeaşi comunişti. Atât fostul puşcăriaş comunist Ceauşescu, cât şi Ion Iliescu fiul unui fost puşcăriaş comunist condamnat pentru activităţi subversive la adresa statului**[28]**, au manipulat populaţia. Iliescu numindu-i pe cei revoltaţi împotriva comuniştilor ca fiind terorişti, şi fascişti, categorisindu-i suplimentar cu apelativul legionari şi huligani. Astăzi suficiente dovezi existente sub forma înregistrărilor video, ar trebui folosite

---

[27] http://www.procesulcomunismului.com/marturii/fonduri/cdandara/art90/docs/pcr_romania_mare_epoca90.htm

[28] https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Iliescu

ca documente importante. Pentru că ele sunt documente care pot fi găsite uşor, în contextul în care o mare parte a documentelor scrise, de importanţă mare, acuzatoare, au fost distruse sau a fost falsificate. **Cei care au distrus sau falsificat documente scrise, sau cei care pur şi simplu vor să ascundă adevărul, sunt cei care astăzi manipulează populaţia prin afirmaţii că nu mai sunt dovezi care să permită judecarea dosarelor. Populaţia trebuie să priceapă că vinovaţii nu au reuşit să îngroape adevărul. Înregistrările video cu declaraţiile vinovaţilor, declaraţii pe care apoi vinovaţii le neagă, postate pe internet, care pot fi găsite de oricine ar dori acest lucru, dacă sunt selectate cu grije, sunt ultra suficiente pentru a se aplica legea.**

Revolta anticomunistă în primă etapă a fost înăbuşită în sânge la Timişoara, de armata comandată de comunistul Stănculescu, apoi de lovitura de stat militară, comunistă, comandată de acelaşi comunist Stănculescu, lovitură declanşată ca efect al revoltelor, dar numai atunci când a constatat că Ceauşescu devenise neputincios.

Unica soluţie a celui care se declara sărac şi cinstit, pentru aşi asigura loialitatea şi protecţia celor de care s-a înconjurat, a fost promovarea corupţiei la nivel înalt, pe spinarea statului. Singura variantă viabilă de protecţie a tuturor, a fost golirea justiţiei de spiritul de dreptate. Soluţia a fost prin defectarea justiţiei la toate nivelele superioare de decizie, defectare asigurată în special la nivelele cele mai înalte ale procuraturii, prin oameni dornici să blocheze sau să neutralizeze cât mai eficient dosare cunoscute şi necunoscute public, care nu au plecat spre judecare. Vezi cazurile cunoscute ale dosarelor mineriadelor şi ale *"*revoluţiei*".* Oare s-au întocmit până in 2008 dosare

eficiente cu privire la devalizarea statului, dosare de subminare a economiei naţionale care mai târziu a fost scoasă în afara legii?

Ulterior, pe acelaşi principiu de asigurare a loialităţii membrilor săi corupţi, a funcţionat şi partidul lui Iliescu: la nivel parlamentar prin legi cât mai permisive, prin vot de blocare a dosarelor, iar la nivel judiciar prin numiri a unor executanţi la comandă, dar în special la nivelul procuraturii (Tiberiu Nițu "revoluţionar" în 1989, în timpul serviciului), dar şi la nivelul instituţiilor de casă de tip mass media.

În România au fost revoltaţi împotriva comunismului, nu au fost revoluţionari. Au fost victime (morţi şi profanaţi, răniţi şi torturaţi, marginalizaţi şi terorizaţi), şi într-o primă erarhie **impostori. Şi deasupra tuturor, criminali nejudecaţi**. Victimele (o parte) recompensate ca revoluţionari, impostorii plătiţi fraudulos ca victime revoluţionare. Cine a dat recompense? Capii loviturii de stat. De ce au dat recompense? Pentru a creia un factor în plus care să justifice lovitura de stat ca pe o revoluţie. De unde au dat recompense pe timp de peste 25 de ani, de peste 1 miliard de Euro? Din visteria statului, visterie fără bani suficienţi pentru ţară. Cine a introdus impostorii în ecuaţie? Iliescu şi partidul său cu indivizi de genul lui Bebe Ivanovici şi al altora indivizi existenţi, incredibil, chiar în anul 2016. Cine este partidul lui Iliescu? Astăzi se numeşte PSD.

E cunoscut faptul că, fără nicio moralitate, mulţi dintre cei în cauză, oameni de cea mai josnică speţă, recită:

"Cât îi PSD u-n floare

Nici în p... nu mă doare"

Aceasta este ceeace transmit cu aroganţă, dar cu eleganţă oamenii PSD-ului care apar la televiziuni. Să nu credeţi că femeile din PSD nu transmit cu eleganţă. Acesta

este adevărata faţă a partidului lui Iliescu.

Acesta e limbajul de la o şedinţă publică a PSD Constanţa cu invitaţi de la PC, UNPR, Alde, şedinţă de susţinere a lui Victor Ponta la alegerile prezidenţiale din 2014. Acolo unde Radu Mazăre este aplaudat la scenă deschisă atunci când înjură oribil justiţia, **înjură cu legitimitatea pe care i-o dă PSD-ul**, înjură instituţii ale statului care trebuie să aplice legea**[29]**, înjură instituţii care refuză să nu aplice legea, acolo unde PSD-ul doreşte legea inoperabilă. Un exemplu de aplicare selectivă a legii este dat astăzi de PSD care doreşte să nu aplice hotărârea CEDO referitoare la crimele împotriva umanităţii din 1989 şi 1990, dar doreşte să aplice hotărârea CEDO cu privire la disconfortul din puşcării creiat pentru infractori. Acesta este un gest clar de conducere PSD-istă a ţării, prin şarlatani.

Revenind la limbajul de cea mai josnică speţă, acesta e întâlnit şi în scrisorile de ameninţare, anonime, teroriste, comuniste, concepute în laboratoarele securităţii, de Iliescu, scrisori primite de Ion Raţiu, primite de familia mea în postura de "Huliganii lui Raţiu", scrisori adresate Regelui Mihai şi lui Corneliu Coposu.

Singura şansă de a da cu siguranţă greş, este să nu încercăm să facem cunoscute aceste adevăruri oribile, de o josnicie incredibilă promovată de intelectual Iliescu.

Adevăruri cărora le-au căzut victime politice, cei care au condamnat comunismul, cei care au fost mai mult sau mai puţin cunoscuţi şi care nu au acceptat compromisuri. Nu le-au căzut victime însă cei care au condamnat comunismul în calitate de agitatori politici, agenţi ai oligarhiei comunisto-securiste, care au fost prezenţi în număr suficient

---

[29] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

de mare în partidele istorice anticomuniste, partide pe care le-au ruinat. Vezi cazuri precum Dan Amedeo Lăzărescu, Tăriceanu, Ctin. Bălăceanu Stolnici, Sorin Roşca Stănescu, Bogdan Olteanu, Petre Roman, Meleşcanu şi a celor pe care aceştia i-au susţinut pentru a conduce PNL-ul. Aceştia trebuie căutaţi în Partidul Naţional Liberal, printre cei care au fost sau mai sunt încă prezenţi, printre cei care au rupt în decursul timpului, de mai multe ori PNL-ul, printre cei care au împins PNL-ul în braţele partidului lui Iliescu, ca satelit al acestuia.

Dacă va mai trece un timp, după dispariţia marilor vinovaţi, urmaşii celor care au produs lovitura de stat, în postura de beneficiari ai acesteia, vor fi cei care vor pretinde că au condamnat-o, aşa cum pretind astăzi că au fost anticomunişti (vezi cazul plagiatorului Ponta care pretinde azi că în 1990 a votat cu Raţiu deşi Ponta nu împlinise vârsa de 18 ani pentru a vota, la fel cum pretinde că nu a plagit). Vor pretinde aceasta, pentru că lovitura de stat este un fapt incontestabil, dovedit suficient de elocvent de numeroasele înregistrări video cu declaraţiile vinovaţilor, rămase pe You-tube, în contextul în care făptuitorii şi susţinătării lor au distrus documente scrise, au falsificat documente, au blocat filme existente la televiziunea română (exemplu filmul Eroi Necesari cu Iliescu, produs de TVR care a fost şters de pe site-ul TVR aflat la adresa http://www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164), în contextul în care parchetul a blocat dosarul numit cum altfel, decât „revoluţie", nu lovitură de stat. Astfel de denumiri precum „Dosare ale Revoluţiei", au uşurat sarcina celor care trebuiau să le instrumenteze, pentru că mai simplu este să laşi victime fără dreptate legală, decât să condamni capii ţării care au omorât oameni. A fost mai uşor pentru Parchet

să închidă în 2014 dosarele acestea. Dosare redeschise în 2016, dar în aşteptare. Este greu de crezut că un dosar numit „revoluţie” (cu evenimentele începute în 22 dec.1989) îşi va schimba numele în curând, în dosarul loviturii de stat. Poate după ce PSD-ul va pierde natural un membru de “vază” al său. Poate după ce un PSD intrat într-o scădere periculoasă de popularitate obţinută prin manipulare, va dori să şi-o recâştige prin condamnarea crimelor din 1989-1990.

Concluzii

Dacă evenimentele din dec. 1989 au fost o revoluţie anticomunistă, de ce tot comuniştii s-au instalat la putere? De ce apoi aceştia au instaurat prigoana pe termen lung a tot ce era anticomunist, prigoană îndreptată in special împotriva partidelor istorice anticomuniste şi a simbolului anticomunismului Regele Mihai? Dacă evenimentele din 89 au fost revoluţie, de ce victimele revoltelor anticomuniste în număr de câteva mii de morţi şi împuşcaţi, au fost recompensate de stat ca revoluţionari, însă alături de un număr mult mai mare, de câteva zeci de mii de impostori care au apărut şi in 2016? De ce victimele cu morţi, împuşcaţi, arestaţi şi torturaţi rămaşi handicapaţi pe viaţă, ca urmare a mineriadei de stat comuniste din 1990, nu au fost recompensate ca revoluţionari anticomunişti?

De ce mineriadele de stat nu s-au numit contrarevoluţie, pentru că victimele au fost de fapt aceiaşi categorie de oameni care s-au revoltat iarăşi împoriva comuniştilor, ca o continuare firească a revoltelor anticomuniste din 1989 numite totuşi

revoluţie? Răspunsul este unul singur. Lovitura de stat a fost numită revoluţie pentru a căpăta legitimitate populară, iar mineriadele de stat au fost o metodă comunistă, , de menţine la putere, prin forţă, a comuniştilor, o metodă care a securizat rezultatele loviturii de stat comuniste.

Lovitura de stat**[30]** a adus o perestroică comunistă care a menţinut prin cosmetizare PCR-ul şi securitatea. Ambele şi-au schimbat NUMAI numele şi conducătorii. Primul a rămas partid conducător, cealaltă a rămas aceiaşi susţinătoare a partidului conducător, folosind aceleaşi mijloace. Ambele au continuat tot cu tehnicienii comunişti fanatici, formaţi de Ceauşescu, unii aflaţi în dizgraţie, alţii acoperiţi ai securităţii într-o formă sau alta. Şi exemple sunt şi Iliescu şi Măgureanu şi colaboratorii securităţii introduşi în partidele istorice anticomuniste, dar şi acţiunile lor de teroare ulterioară.

Cu siguranţă nicio persoană care a primit indemnizaţii de revoluţionar nu va admite că au fost revolte anticomuniste înăbuşite în sânge, cu numeroase victime, revolte urmate de o lovitură militară de stat cu şi mai multe victime. De fapt, prin manipulare, **grupul comunist condus de un fanatic comunist Iliescu[31],** şi-a asigurat o falsă aură temporară, populară, susţinută de armată şi securitate. Căderea centrului comunismului mondial din 1991, a transformat grupul comunist Iliescu în grup criptocomunist, de stânga, care a continuat vânătoarea împotriva celor care

---

[30] Romania-Autopsia unei lovituri de stat-Radu Portocala.pdf Cartea se găsește pe Google la Scribd

[31]https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4_ min 10 , Iliescu comunist fanatic

s-au manifestat ca anticomunişti şi a ruinat partidele istorice. Partide istorice care până în 1944 au luptat împotriva acţiunilor subversive la adresa statului, produse de puţinii comunişti existenţi la acele vremuri.

Oare puşcăriaşii de astăzi vor fi conducătorii de mâine, aşa cum s-a întâmplat după 1944, când România a fost condusă de foşti puşcăriaşi sau în ultimul caz de fiul unui puşcăriaş condamnat pentru acţiuni subversive**[32]**?

Revoluţie anticomunistă înseamnă înlocuirea clasei politice comuniste conducătoare, cu anticomunişti. Acest lucru nu s-a petrecut. Lovitura de stat comunistă, militară, a însemnat uciderea pe cale militară a vechiului conducător, şi apoi păstrarea clasei politice comuniste la toate pârghiile de putere ale ţării, cu susţinere acordată de securitate. Lucru care s-a petrecut, lucru numit astăzi social-democraţie, lucru realizat de comunişti. Cu multimilionari deveniţi, în cele mai multe cazuri, prin infracţiuni de criminalitate economico-financiară protejată de instituţiile statului, multimilionari parte a oligarhiei comunisto-securiste. Aceasta este esenţa de azi, a perestroicăi comuniste realizată de Iliescu printr-o lovitură de stat. Conducătorul militar al loviturii de stat a impus în cea mai înaltă funcţie a ţării, un civil, comunist fanatic, fapt pentru care s-a făcut manipularea populaţiei cu noţiunea nereală, de revoluţie populară reuşită, deşi aceasta nu a eliminat partidul şi comuniştii de la putere. Manipularea a continuat însă cu înlocuirea numelui partidului comunist, cu un nume nou, iar partidul a rămas în continuare partid conducător. Partid conducător căruia i s-a schimbat ulterior numele de mai multe ori, dar orientarea politică nu, partid care a asigurat

---

[32]https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Iliescu

protecţie ilegală, timp de 27 de ani, comuniştilor fanatici dar şi infractori, partid care a neutralizat aproape total procesul comunismului, dar şi pedepsirea unor torţionari plătiţi cu pensii uriaşe de o visterie săracă a statului.

Cap. 3
Televiziunea manipulatorie înainte şi după 1989
România comunistă şi televiziunea manipulatorie, înainte de 1989

Mijloacele nostre, biologice, cu posibilităţi reduse de recepţie a universului, dar şi primirea de informaţii distorsionate, ne oferă ceeace noi considerăm a fi realitatea absolută. Totuşi realitatea micro universului şi cea a macro universului, dar şi cea a universului în care trăim, nu poate fi percepută nici măcar distorsionat în totalitate, datorită limitării mijloacelor noastre biologice de recepţie dar şi condiţiilor de mediu. Totuşi limitele de informare, oferite de aceste mijloace biologice au fost prelungite cu mijloace tehnice, inventate, precum microscopul atomic cel mai performant folosit pentru microunivers, precum telescopul spaţial care recepţionează o altă realitate nedistorsionată de atmosfera terestră pentru macrounivers, dar şi televiziunea pentru universul în care trăim. Atât micro universul la limita căruia niciodată nu se va putea ajunge, cât şi macro universul, se află la mari distanţe de receptorii umanităţii aflaţi la mijloc între cele două. Cel mai puternic mijloc de cunoaştere a realităţii are la bază lumina, se referă la imagini care au cel mai mare conţinut posibil de informaţii în comparaţie cu celelalte mijloace precum auzul, mirosul, pipăitul, gustul, mijloace care oferă informaţii mai puţine, şi care se referă de regulă numai la imediata apropiere. Cele mai multe informaţii provin prin recepţia directă a energiei radiate de corpuri, sau recepţia indirectă a acestei energii reflectată însă de alte corpuri care astfel işi pun în evidenţă corect, de la distanţă, prezenţa. Orbii sunt cei care primesc mult mai puţine informaţii faţă de un om normal. Pentru ei o

mare parte a realităţii este ascunsă. Totuşi şi in prezenţa receptorului optic valid la oamenii normali, informaţiile sub formă de imagini trimise cu bună ştiinţă chiar de oameni, întărite cu semnale audio corespunzătoare scopului, pot ascunde realitatea care poate fi subtil manipulată. Astfel ***realitatea manipulată devine astăzi tot o realitate, dar numai în mintea multor oameni*** care nu au acces la alte evenimente legate de subiectul manipulării, sau care refuză să facă corelaţii cu acele evenimente.

În scopul recepţionării de informaţii, pe care oamenii aflaţi la pârghiile puterii vor să le trimită unei mase uriaşe de oameni, s-a inventat şi apoi s-a perfecţionat în anii 1930 televiziunea radiodifuzată, cu cele trei mari componente: dispozitivul videocaptor, dispozitivul de emisie şi dispozitivele de recepţie cu terminale videoreproducătoare, ultimele aflate în posesia maselor de oameni cărora le sunt destinate informaţiile. S-a creeat astfel sistemul informativ care are un mare potenţial de manipulare eficientă a maselor, în folosul celor care controlează televiziunea. O antenă poate capta de la centre de transmisie, o energie foarte mică sub formă de unde electromagnetice purtătoare de informaţii vizuale şi audio. O imensitate de unde care poartă o imensitate de informaţii, o imensitate de unde cu o energie extrem de slabă, ne înconjoară pretutindeni în case sau pe străzi, şi numai o antenă adecvată le poate capta selectiv şi transforma în semnal electric la fel de slab. Televizorul primeşte astfel acest semnalul electric purtăror de informaţie video şi audio, de căteva zeci de milionimi de volt. Televizorul primeşte şi o energie electrică suficient de mare, nepurtătoare de informaţii, energie necesară pentru a fi transferată semnalului electric foarte slab, in scopul amplificării şi prelucrării lui şi apoi pentru extragerea

informaţiei video şi afişarea ei pe un material magic, sticlă, aşa cum spun oamenii de televiziune, sticlă cu cea mai înaltă calitate optică, aflată în structura complexă a oricărui dispozitiv electrono-optic de reproducere a imaginilor. Televizorul este un corp care radiază direct energii utile, în spectrul optic şi acustic, energii suficiente care reconstituie informaţia vizuală şi audio. Şi pentru că în cazul în ***care informaţia video transmisă este voit manipulatorie, întărită cu sunet adecvat (vorbă, muzică)***, în lipsa altor informaţii, se recepţionează ceeace oamenii încep să creadă că este realitatea. Acesta constituie ***manipularea globală a realităţii, folosindu-se energii extrem de mici trimise tuturor***, care in fapt produce manipularea modului de a gândi al oamenilor, şi în final un lucru grav, manipularea modului de a acţiona al acestora. Aceasta este unica televiziune care a slujit partidul comunist, stăpânul absolut al statului, zeci de ani. Aceasta e televiziunea care a slujit în interesul grupului Iliescu, aceasta este televiziunea care manipulează realitatea, pentru ca apoi însăşi realitatea manipulată să fie percepută ca realitate.

In 1956 a intrat in funcţie televiziunea română radiodifuzată **[33]**, care şi în timpul revoltelor din 1989 şi după 1989, a funcţionat tot ca mijloc esenţial de manipulare. La fel ca şi partidul unic călăuzitor al întregului popor, unica televiziune, TVR, a fost cea care a manipulat la scară globală conştiinţele maselor populare. Unicitatea surselor de informaţie era absolut necesară, surse folosite uşor pentru îndoctrinarea întregii populaţii. Simultan, populaţia era pusă sub presiunea securităţii folosită ca factor de terore împotriva libertăţii de exprimare, împotriva liberei circulaţii

---

[33] http://www.qsl.ro/nini/?q=node/89

in lume, împotriva contactului cu filosofia societăţilor occidentale, şi nu in ultimul rând împotriva religiei care constituia un pericol enorm, tocmai prin capacitatea ei uriaşă de manipulare.

Ca o exemplificare a modului în care funcţionează o strategie de manipulare negativă a creierelor, de schimbare a modului de a gândi a unor oameni prin transmiterea de informaţii care promovează ticăloşia, este cazul furnizat de un proces ţinut la Los Angeles împortiva unui grup Hippie condus de Charles Manson, in anii 60. Acolo s-a pus întrebarea cum o întreagă grupare de oameni este capabilă de atrocităţi. ***Charles Manson a declarat că are abilitatea să determine comportamente inumane dacă inoculează unui grup de oameni idei, concepte, in acest sens, repetând aceasta cu obstinaţie, dar neapărat in contextul in care grupul nu are acces la alte surse de informaţie privitoare la lucrurile in cauză***. Conceptele sale s-au referit la o categorie de oameni cu posibilităţi materiale care puteau să se şi distreze, oameni care erau numiţi de Manson, porci. Astfel că a fost posibilă asasinarea, cu atrocitate, a actriţei Şaron Tate care era şi gravidă (nevasta regizorului Roman Polanski la acea vreme) şi asasinarea altor 4 persoane care erau la o petrecere in locuinţa actriţei. Asasinate efectuate de către oamenii din gruparea îndoctrinată de Charles Manson, sub deviza de porci, scrisă cu sângele victimelor pe pereţi. Aceasta a fost ***tehnica de manipulare a lui Iliescu folosită şi în cazul început in 22 dec. 1989. Atunci a declanşat pregătirea populaţiei cu informaţia manipulatorie a existenţei teroriştilor care împuşcă din toate poziţiile. Apoi grupul Iliescu a putut organiza o ambuscadă cu tancuri asupra grupului Trosca declarat "terorist", măcelărit în faţa MapN, dar şi alte***

numeroase atrocităţi. Se poate constata că interesele şi bestialitatea unor oameni primitivi este declanşată prin manipulare (vezi şi cazul grupului Charles Manson amintit mai sus**).** ***Acesta a fost tehnica de manipulare a comunistului fanatic Iliescu, folosită şi în cazul mineriadei din iunie 1990, unde oameni care manifestau pentru aplicarea punctului 8 al proclamaţiei de la Timişoara,*** **oameni care cereau o conducere fără comunişti,** ***erau numiţi la televiziune, chiar de personaj, elemente legionare, fasciste şi drogate*** **[34],** ***lucru care a produs voit asasinate, torturi şi violuri. Iar victimile au fost oameni nevinovaţi, lipsiţi de apărare tocmai în faţa statului*****.**

A existat o diferenţă însă. Gruparea lui Charles Manson, pentru asasinate, a fost condamnată imediat la mulţi ani de puşcărie. Gruparea Iliescu despre care se ştie exact că se face vinovată de asasinate, nu a fost condamnată vreodată. Nici măcar judecată. Aceasta a fost urmarea aceloraşi ***tehnici de manipulare ale lui Iliescu. Tehnici folosite şi în cazul în care a prezentat cu obstinaţie, prin televiziune dar nu numai, că lovitura de stat pe care a dat-o a fost o revoluţie***.

Acesta a fost de fapt şi modul de lucru folosit de regimul instaurat de foşti puşcăriaşi comunişti, după 1944, regim care era lipsit de televiziune până in 1956, care totuşi a prezentat ocupaţia ţării ca eliberare, care a manipulat masele prin teroare, ***care a produs imediat crime şi atrocităţi autorizate de "tribunalul poporului", ca o batjocură a spiritului justiţiei. Crime şi atrocităţi care şi peste 50 de ani nu au fost condamnate de justiţie***. Timpul,

---

[34]https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47

practic a dus la uitare. Şi aceasta ***în numele antifascismului, in numele comunismului umanist***. Iar istoria s-a repetat din 1989, momentul declanşării revoltelor populare anticomuniste. În cel mai pur stil comunist crimele s-au repetat sub comanda fiului unui fost puşcăriaş comunist condamnat pentru acţiuni subversive. Apoi Ion Iliescu a rămas de peste 25 de ani, cu protecţie asigurată chiar de justiţie. Timpul a fost folosit ca procedeu al uitării.

Până în 1989, s-a făcut plantarea în creerele maselor, a doctrinei comuniste. Şi procedele prin care comuniştii au acţionat au fost:

1. Răfuieli pentru putere între puşcăriaşi comunişti, urmate cu crime ca rezultat al răfuielilor pentru putere, produse direct de comunişti foşti puşcăriaşi (vezi cazul Ştefan Foriş), crime autorizate de aşa numitul Tribunal al Poporului (vezi printre altele chiar şi asasinarea comunistului Lucreţiu Pătăşcanu).

2. Instaurarea terorii, prin instrumentul numit securitate. Securitate, care a blocat accesul populaţiei la alte informaţii care contraziceau doctrina comunistă propovăduită de mijloacele mass-media, care a lipsit populaţia de contacte cu civilizaţia occidentală, care a lipsit populaţia de libertăţi de exprimare şi de mişcare. Iar mijloacele securităţii au fost de represiune, nu de liberă acceptare a populaţiei.

3. Îndoctrinarea populaţiei prin toate mijloacele mass-media completate ulterior de televiziune, mijloace controlate eficient.

Ca urmare a îngrădirii libertăţii de mişcare amintesc că până în 1989, în unele nopţi, aveam un vis care se repeta din când în când. Acest vis mă facea să mă simt foarte bine când mă sculam, mă făcea să ignor realitatea pe care o trăiam.

Visam că eram o persoană care mă putem ridica deasupra pământului, visam că puteam să zbor cu uşurinţă dacă dădeam din mâini, şi mă simţeam liber pentru că puteam prin zbor să călătoresc în afara Romaniei oriunde aş fi dorit. In vis învinsesem restricţiile. Menţionez că acest vis nu l-am mai avut niciodată după 1989. De atunci am putut să călătoresc liber în străinătate. Prima ieşire în occident a fost în 1991 la congresul Uniunii Mondiale a Românilor Liberi de la Paris. Această libertate mi-am luat-o fără a cere aprobare de la serviciu. Am suportat o serie de neplăceri după ce m-am întors. Următoarea ieşire am făcut-o, in 1994 in SUA, la congresul Academiei Americano Române ARA ţinut la Smith College din Northamton, satatul Massachusetts. Am ieşit în exteriorul ţării, fără ca aceasta să fie neîngrădită. Am plecat deşi directorul meu mi-a refuzat aprobarea. După revenirea în ţară, au urmat presiuni şi ulterior au apărut situaţii (produse de alte instituţii ale statului) în care mi-a fost teamă că îmi voi pierde locul de muncă. Voi scrie în capitolul învăţământ, despre teroarea pe care am trăit-o într-o şcoală românească unde pe primul plan era, şi probabil că şi acum este, politica partidului lui Iliescu susţinută şi de un sindicat obedient. Pe primul plan nu era procesul educativ.

Ca urmare a îngrădirii comuniste a libertăţii de mişcare, amintesc că inainte de 1989 îmi plăcea să călătoresc virtual pe hărţile unui atlas geografic, lucru care îmi aducea mare satisfacţie, care mă relaxa şi suplimentar era instructiv, lucru care a devenit pentru mine o deprindere plăcută şi astăzi. Colecţionam şi timbre străine cât mai exotice şi apoi căutam informaţii cu privire la ţările emitente.

În 2013 am avut ocazia să vizitez Gibraltar şi atunci

când am văzut stânca într-o zi cu cer perfect senin, dar înconjurată ireal de un inel de nori, mi s-a părut că într-o altă viaţă am mai văzut acea imagine colosală. Şi pentru că sunt o persoană raţională m-am chinuit multă vreme să găsesc o explicaţe care nu ţine de paranormal. I-am povestit minunatei mele soţii acest fapt de care eram intrigat, şi pentru că ea este o persoană extrem de inteligentă care cunoştea pasiunea mea din copilărie pentru filatelie, mi-a sugerat că poate cauza era un timbru. Acestă sugestie provenea din faptul că şi ea a avut o pasiune pentru filatelie. Atunci am realizat că în perioada şcolii elementare, probabil prin 1959, am avut pentru o perioadă mică, printre mai multe timbre care mi-au fost furate de un coleg de clasă, un timbru cu imaginea color a stâncii Gibraltar, exact aşa cum am văzut-o în realitate după o perioadă mare de peste 50 de ani.

Dar să revin la televiziune. Ea avea ca scop să apere ceeace se numeau cuceririle socialismului, să introducă aşa zisa cultură socialistă, să inducă cultul personalităţii iubitului conducătorului. În acest scop, televiziunea română era apărată nonstop de soldaţi, chiar în interior, lucru constatat de mine în 1969 când, fiind student la fac. de electronică şi telecomunicaţii, am făcut practica de vară acolo. Pe toate holurile studiourilor erau militari înarmaţi la liberă vedere. In toate studiorile televiziunii era accesul interzis fără autorizaţie. Un proverb românesc spune: hoţului de hoţi îi este frică. Hoţul era statul socialist care furase, prin crime, teroare şi mass media, conştiinţa poporului, înlocuind-o cu noua conştiinţă socialistă, transformând cu succes destul de bun generaţia tânară, intr-o generaţie fără perspectivă, care începuse să creadă că o altă opţiune decât socialismul nu există, că oamenii nu au

nevoie de biserică, că ateismul este o binefacere. Paza armată din interior era o măsură la vedere, totuşi nu era suficientă, aşa că televiziunea era bine împănată cu securişti sub acoperire, cu putere de decizie, care trebuiau să apară ca persoane de încredere în faţa salariaţilor oneşti. La 3 persoane angajate exista o persoană care era, într-un fel sau altul, colaborator sau angajat direct al securităţii, la care se adaugau şefii de protocol ai TVR ca ofiţeri de securitate toţi fiind sub acoperire. Şi această ultimă afirmaţie o făcea imediat după 1989, din interiorul sistemului, Domnul Dumitru Iuga ulterior marginalizat de sistemul criptocomunist atotputernic.

Îmi aduc aminte că într-un studio pentru emisiuni de divertisment, se înregistra o emisiune concurs, numită „Steaua fără nume", regizorul fiind Sorin Grigorescu care era secondat de asistenta sa Simona Patraulea. Concurenţii aveau stabilit dinainte cu ce cântece trebuie să se prezinte, ce poezie trebuie să recite. O concurentă însă a avut proasta inspiraţie să încerce să recite o altă poezie decat cea pentru care a avut autorizaţie. Poezia se numea „Poarta verde". Numai la auzul titlului, regizorul a fost cuprins de isterie, a început să facă un scandal imens spunând că nu are ce căuta cuvântul verde în televiziune. A hotărât imediat să întrerupă filmările deşi Simona Patraulea insista să continue cu poezia stabilită anterior. Ţin minte că, fiind vară, regizorul a spus: gata, nu mai filmăm, mergem la mare. Concurenta a fost apoi interzisă la televiziune pentru că a pronunţat cuvântul verde. Mărturisesc că nu am priceput de ce cuvântul verde nu trebuia să fie pronunţat într-o emisiune de televiziune de divertisment, de ce culoarea verde trebuia scoasă din spectru, chiar dacă emisiunile se transmiteau alb -negru. După practica de vară, atunci când am ajuns acasă, i-am

povestit tatălui meu acest incident spunâdu-i că nu am priceput logica întâmplării. Tatăl meu a răspuns că întâmplarea în cauză nu avea o logică normală ci o logică comunistă. Cuvântul verde era interzis de comunişti la televiziune, pentru simplul fapt că verdele era culoarea legionarilor. Şi totuşi legionarii nu mai existau de zeci de ani. La fel ca şi după 1989, când Iliescu numea legionari pe cei care i se opuneau, oameni din partidele istorice anticomuniste, oameni care nu mai doreau comunişti la putere.

În alt an am făcut practica la releul de televiziune de la palatul Poştei şi Telefoanelor din Calea Victoriei, releu care primea semnalul emis de TVR din Dorobanţi. Şi acest releu era păzit, fiind un punct strategic de retranslaţie al semnalului care pleca spre staţia de televiziune Casa Scânteii şi apoi în întreaga ţară. În acea vreme nu se făcea transmisie de televiziune prin satelit şi nici prin cablu, ci terestru, prin staţii de retranslaţie instalate pe cele mai înalte clădiri şi pe turnuri de televiziune construite special. În Bucureşti, pe cele mai înalte clădiri, erau două relee înzestrate la început cu echipament de retranslaţie de tip Vesna cu tuburi electronice, de fabricaţie URSS, înlocuite apoi după dezgheţ cu echipamente Marelli cu semiconductoare, construite sub licenţă General Electric. Prin aceste relee semnalul trebuia să treacă, pentru ca apoi unda electromagnetica să părăsească capitala spre magistralele de radiorelee ale ţării, magistrale care asigurau transmisia pe tot teritoriul Romaniei. Dacă unul din releele din Bucureşti era oprit, televiziunea era întreruptă în toată ţara. Faptul nu s-a petrecut însă în dec 1989. Aceasta prin voinţa grupului Iliescu care prin televiziune manipula populaţia. Revolta românilor şi moartea suspectă a ministrului apărării, a fost

semnalul declanşării loviturii de stat care din primul moment **a pus control pe armată şi pe televiziune** care s-a autointitulat liberă, televiziune de unde puciul a fost numit cu obstinaţie ca fiind **o revoluţie căreia nu i s-a spus anticomunistă.**

Vreau să revin la importanţa televiziunii înainte de 1989, televiziune care constituia un factor de mare propagandă. Spre deosebire de România, în Cehoslovacia vecină cu occidentul şi influienţată astfel benefic, viaţa era mai relaxată. Erau cel puţin 3 posturi de televiziune naţională până în 1989. De asemenea ţara, conform hărţilor, avea o lungime mai mare şi o lăţime mai mică. Drept urmare a lăţimii mici, a fost posibilă recepţia posturilor de televiziune şi din ţări occidentale. Posturi din Austria şi Germania la care se puteau adăuga alte posturi mai puţin impotante din Ungaria şi Polonia. Lăţimea mică a ţării a fost un factor decisiv pentru recepţia posturilor Tv ale vecinilor. Aceasta pentru că undele de televiziune au proprietatea că nu pot ocoli curbura pământului, ele propagându-se în linie dreaplă până la orizontul optic depăşit apoi cu 15-20%, până la aşa zisul orizont radioelectric. Orizontul optic este puţin depăşit datorită fenomenelor de difracţie şi super refracţie. Practic, beneficiul recepţionării posturilor străine era dat de existenţa turnurile de televiziune înalte care făceau ca orizontul optic şi orizontul radioelectric să ajungă mai depare. Antena de emisie înaltă, acoperea atunci o zonă cu adâncime relativ mare care putea să mai crească puţin dacă se foloseau şi antene de recepţie înalte. Programele TV naţionale dar şi cele ale vecinilor se publicau în ziarele acelor vremuri din Cehoslovacia. Acest lucru îl aflasem de la un elev de-al meu care a fost în vizită la o rudă a sa din Cehoslovacia. Menţionez că la acea vreme nu se puteau face

transmisii prin sateliţi geostaţionari care să fie direct recepţionaţi cu un echipament casnic. Ca o completare vreau să spun că la apariţia transmisiilor spaţiale, emisiile puteau fi receptate numai de staţii la sol care lucrau în duplex, făcând simultan recepţii şi transmisii, folosind antene uriaşe, cu diametrul de 35m, şi echipamente electronice cu preţuri prohibitive, extrem de mari. Revenind, Romania a fost şi în domeniul transmisiei şi recepţiei tereste, în inferioritate faţă de Cehoslovacia, iar consecinţele au fost negative asupra populaţiei.

Nu acelaş lucru este valabil pentru undele electromagnetice folosite pentru informaţii audio radiodifuzate. Undele medii şi scurte având valoarea lungimilor de undă cu mult mai mari decat cele pe care se transmite televiziunea, au alte condiţii de propagare şi pot ocoli obstacole mari cu dimensiuni comparabile cu cele ale lungimii de undă, datorită difracţiei. Totuşi esenţial pentru transmisia şi recepţia la mare distanţă, a undelor electromagnetice care conţin o cantitate mai mică de informaţii precum cele audio, este fenomenul de reflexie ionosferică, reflexie care nu se produce in cazul undelor de frecvenţă înaltă modulate cu semnal video. Reflexie care produce şi un fenomen negativ numit fading care afectează recepţia in sensul apariţiei unui proces periodic, destul de rapid, care produce recepţia cu fluctuaţii de la maxim de audiţie, la minim, minim care poate aduce uneori semnalul chiar şi la zero. Acest fenomen de reflexie ionosferică a permis recepţia la mari distanţe şi în condiţii bune, a posturilor de radio Europa Liberă şi Vocea Americii care transmiteau şi în Romania. Din occident se transmiteau şi astfel se recepţionau în toate ţările est europene, emisiunile audio. Ele au avut un rol însemnat pentru populaţia unei ţări

precum Romania care nu se învecina cu ţări occidentale. De aceea Ceauşescu încerca să blocheze frecvenţele de emisie, cu staţii de bruiaj ale securităţii, staţii de provenienţă sovietică, aşa cum afirma Pacepa în cartea Orizonturi roşii. Şi oamenii, sub presiunea unor pedepse, nu aveau voie să comenteze între ei, nu aveau voie să comenteze public, conţinutul emisiunilor recepţionate. Nu aveau voie să intre în legătură cu posturile respective. Acest, lucru era urmărit prin controlul corespondenţei externe.

Pentru un astfel de lucru tatălui meu Teodorescu Vasile i s-a deschis în 1977 dosarul de securitate nr. 13120 Vol.nr.2. Un dosar falsificat după 1989, până în 2002, constatare pe care am făcut-o atunci când în noiembrie 2002 am primit eu o copie a acestuia.Tata solicitase acest lucru pe care nu l-a primit pentru că a murit în septembrie 2002.

Este cunoscut că unii salariaţi ai acestor posturi, români care au fugit în occident, au primit scrisori de ameninţare care au avut drept cauză munca lor. Asupra unora au existat atentate, ba mai mult a existat un atentat chiar asupra postului Europa Liberă. De subliniat este totuşi faptul că emisiunile audio aveau un impact mai mic decât impactul pe care l-ar fi putut avea emisiunile video imposibil de recepţionat corespunzator la peste 150 Km de emiţător sau de releul aflat pe un turn de televiziune uriaş.

Totuşi emisiuni sportive precum meciurile de fotbal din Europa ale naţionalei Romaniei puteau fi recepţionate şi în Romania în direct, chiar şi atunci când nu erau dezvoltate transmisiile prin satelit. Şi aceste transmisii se făceau când existau bani. În acest scop statul plătea şi apoi autoriza cuplarea magistralelor de radiorelee româneşti, la magistralele Europei. Întrucât semnalul trecea prin numeroase relee de retranslaţie, deşi releele erau înzestrate

cu echipament de rezervă care se cupla automat în caz de avarie, uneori pe traseu se produceau defecte care întrerupeau transmisia. Avaria era anunţată prin semnalul de defecţiune tehnică şi anume prin transmiterea unui grilaj care apărea pe ecranul televizoarelor. Transmisiile sportive peste ocean, prin satelit, s-au realizat prima oara în 1970 cu ocazia campionatului mondial de fotbal din Mexic transmis atunci în direct în Europa prin satelitul geostationar de deasupra Atlanticului. Se ştie că curbura pământului nu permite transmisia semnalelor de televiziune pentru că acestea se propagă în linie dreaptă. Un satelit geostaţionar cu o orbită la 37 000 Km faţă de nivelul mării, are perioada de rotaţie de 24 de ore, la fel ca şi cea a globului pământesc. Având acelaş sens de rotaţie cu pământul, satelitul pare suspendat într-un punct fix deasupra Atlanticului, astfel că poate transmite semnal de televiziune permanent în decursul celor 24 de ore cât durează o rotaţie completă. România a transmis în direct atunci meciurile naţionalei noastre, pentru că unda ascendentă trimisă din America şi recepţionată de satelit, a fost apoi retransmisă pe altă frecvenţă, ca undă descendentă, către o staţie terestră din Europa cuplată la magistralele de radiorelee terestre. Am putut astfel să ne bucurăm in direct de spectacolul fotbalistic al naţionalei care a făcut o figură frumoasă, deşi nu a reuşit să iasă din grupă, fiind invinsă foarte greu, la limită, de fosta campioană mondială Anglia cu 2-1 şi de viitoarea campioană mondială, Brazilia, cu 3-2. Propaganda comunistă afirma atunci că jucătorului român Dembrovschi i s-a ridicat cu acel prilej o statuie in Mexic, afirmaţie rămasă fără acoperire.

In anii 80, criza economică, amplificată şi de rambursarea împrumuturilor masive făcute în scopul industrializării forţate, era în floare în Romania, şi avea ca

sursă esenţială cele două crize mondiale ale petrolului, care nu au putut fi prevăzute de aşa zisa economie planificată a ţării. Greşala din trecut se repetă şi astăzi, dar scopul împrumuturilor cu mult mai mari decât în trecut, este altul şi anume de a compensa furturile generalizate la care este supus statul ca urmare a inexistenţei justiţiei, dar şi mituirii electorale ale populaţiei. O viitoare criză mondială de amploare va avea efecte şi mai grave decât cele dinainte de 1989.

Revenind la anii 1980, efectul crizei energetice a fost prezent şi în emisiunile de televiziune care au fost drastic limitate la două ore pe zi. În ţară erau în jur de 5 milioane de receptoare TV. Consumul de putere electrică al unui TV era de aproximativ 100 waţi. Se aprecia astfel că toate televizoarele dacă funcţionau simultan, consumau 500 megawaţi, adică jumatate din producţia pentru România a hidrocentralei Porţile de Fier 1. In adâncul dispreţ faţă de populaţie, s-a hotărât regimul numit de austeritate şi în domeniul transmisiilor TV, prin reducerea consumului de energie electrică. Măsurile s-au materializat prin reducerea programului TV naţional la 2 ore pe zi, cuprins între orele 20 şi 22. Programul începea cu telejurnalul de seară şi continua cu telejurnalul de noapte care reprezenta sfârşitul emisiunii. Acestea prezentau ce vrăji a mai făcut iubitul conducător. În programul de două ore eram intoxicaţi toţi, cu activitatea preamăritului conducător, creatorul societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Acelea erau momentele de aur ale pupătorilor de cur prezidenţial. Trebuie specificat că în vârful acestora se situase autoritar Adrian Păunescu, care viza tot felul de avantaje drept recompensă. Pentru stimularea cultului personalităţii, recompensa a fost o certitudine. Oportunişti precum Adrian Păunescu aveau

toate armele ca să traiască bine şi după 1989, basculând cu dezinvoltură, dintr-un regim în altul, folosindu-se tot de televiziuni manipulatorii. Cu avantaje materiale şi mai mari decât în trecut. Pentru că Păunescu şi ceilalţi ca el au trăit şi trăiesc dacă n-au murit, chiar mult mai bine decât în regimul socialist, devenind milionari în valută. După 1989, cu conducatori precum Iliescu, Năstase, Ponta, conducători care au pretins că conduc ţara pentru o viaţă fericită a românilor, multe lichele şi-au găsit, în Romania, adăpost de lux. Acest fapt, dar şi măsurile pe care tot ei le impun, arată că regimul astăzi este o formă de tranziţie a comunismului socialist la aşa zisa formulă social democrată, unde oligarhia comunisto-securistă care îşi ascunde originile cultivă corupţia sub protecţia guvernamentală. Azi se fură pe rupte de la stat, furt care sărăceşte pe zi ce trece ţara.

Pot să apreciez că în viaţa oamenilor nu s-a modificat nimic din ce era inainte. In Republica Socialista Romania, cu salariul meu puteam să acopăr toate cheltuielile de trai, dar nu se găseau bunurile vitale existentei, inclusiv alimente de bază, energie electrică şi căldură în case. In anii deceniului 80, în unele ierni trăiam în frig şi dormeam cu căciula pe cap şi cu paltonul pe mine, pentru că centralele termice din oraşe nu furnizau agentul termic, lucru care mi s-a întâmplat într-o iarnă şi la hotel în Bucureşti. Iar consumul energiei electrice era raţionalizat, aceasta insemnând intreruperea luminii, in case şi pe strazi, intre anumite ore. Pe străzi era mai mult intuneric, când se făcea alimentarea de noapte cu energie electrică a oraşelor, pentru că lămpile pentru iluminat erau intrerupe pentru stâlpii de pe o parte a străzii, iar pe cealaltă parte principiul de funcţionare era un stâlp da unul nu. Automobilele nu puteau circula o duminică la două săptămâni, şi anume o duminică automobilele cu număr par,

cealaltă duminică automobilele cu număr impar. Există astăzi unii indivizi care afirmă că nimeni nu a murit de foame, că nimeni nu a murit îngheţat, că au murit mai puţini oameni in accidente de circulaţie pentru că duminica se circula odată la două săptămâni.

Concluzionând, azi în social democraţie se trăieşte în mizerie ca înainte: *mai précis, înainte aveai ceva bani dar nu găseai produsele vitale, astăzi găseşti de toate dar nu ai bani suficienţi.*

In perioada anilor 80 în calitate de ing. electronist, am fost solicitat în Braila să fac o expertiză de evaluare a unui prejudiciu în domeniul electronicii. In acea perioadă era sărăcie şi în domeniul bunurilor de cosum. Altfel spus, o serie de bunuri nu puteau fi cumpărate întrucât nu se găseau în comerţul socialist, dar puteau fi găsite cu noroc, uneori la negru. In categoria acestora era şi cablul coaxial necesar legării antenei de pe acoperişul blocului, la televizor. Fără acest cablu nu se puteau recepţiona emisiunile de televiziune. Atunci au apărut şi hoţii de cablu coaxial, care după ora 22 puteau acţiona liniştiţi întrucât transmisia Tv se termina iar televizoarele se închideau. Voi povesti cazul creat de un astfel de hoţ. Intr-o zi până la ora 22, hoţul a stat într-o cârciumă unde a băut alcool pentru aşi face curaj la furat. S-a deplasat apoi la un bloc cu 4 etaje şi protejat de noaple a tăiat şi a furat cablul, acţionând în exteriorul blocului, de la parterul unei locuinţe. După un număr mic de ore, a doua zi dimineaţa, miliţia cu hoţul prins, s-a deplasat la locuiţa păgubaşului pentru reconstituire. Miliţianul împreumă cu hoţul, sunt serviţi de gazda neştiutoare cu câte o cafea, apoi reprezentantul legii îl informează pe păgubaş că i s-a furat cablul TV. Acesta însă spune că nu este adevărat, pentru că a privit în condiţii optime la televizor până la ora

22 când s-a închis programul. Drept consecinţă este invitat să se uite prin geamul ferestrei spre exterior ca să constate că mai avea doar o bucaţică de cablu, anume cea din casă. Reacţia păgubaşului a fost:

„*Extraordinar, miliţia a fost atât de rapidă şi eficientă, că eu nici nu am apucat să-mi dau seama că mi s-a furat cablul, iar hoţul a şi fost prins*".

Acesta era mitul cu privire la inteligenţa şi eficacitatea miliţiei comuniste. Hoţul însă a povestit ceva ce infirma acest mit. Ameţit de băutură, cu patentul şi cu mai multe cabluri făcute colac, s-a deplasat la concubina lui unde a sunat la uşe. Concubina iniţial nu i-a dat drumul, lucru pentru care el a început să o injure. De partea cealaltă a uşii femeia i-a spus în şoaptă fiului ei că îl va primi pe concubin în casă, dar el, fiul, să plece pentru al aduce pe miliţianul de sector. Aşa s-au şi întâmplat lucrurile, iar miliţianul sosit a găsit asupra făptuitorului obiectele furtului, de fapt mai multe cabluri furate în aceeaş noapte din locuri diferite, cabluri făcute colac, dar şi scula cu care s-a furat, adică patentul.

Ulterior, atunci când m-am deplasat la locuinţa păgubaşului pentru a evalua paguba, acesta avea să-mi spună revoltat că după ce a fost furat, l-a mai şi servit cu o cafea pe hoţ.

Morala acelei întâmplări: miliţia de atunci ca şi poliţia de astăzi işi datorează marea majoritate a cazurile rezolvate, informaţiilor pe care le primeau sau le primesc întâmplător, dar in special, datorită informaţiilor primite frecvent de la turnători specializaţi.

În Romania, şi astăzi este un cult al turnătorilor care sunt în număr impresionant de mare. Ticăloşii sunt

încurajaţi în fărădelegi atunci când sunt prinşi. Ei sunt şantajaţi pentru a deveni turnători şi asta şi devin, continuindu-şi mai mult sau mai puţin discret activitatea infracţională, aflată apoi sub protecţie. Uneori când din nou sunt prinşi asupra faptului, turnătorii chiar şi mituiesc pe cei care îi folosesc ca turnători. Se creiază astfel o relaţie mizerabilă între ticălos şi cel care garantează aplicarea legii. Astfel de ticăloşi astăzi işi fac ucenicia în Romania pentru ca apoi unii dintre ei să continue cu furturile în străinătate, dar numai în occidentul bogat, unde găsesc totdeauna ceva de furat, găsesc şi alte activităţi infracţionale deosebit de grave care aduc venituri enorme. Astfel de situaţii, cât se poate de reale, sunt prezentate de televiziuni, televiziuni care încearcă şi în acest mod să îşi câştige credibilitatea prin prezentarea acestei realităţi însoţită masiv apoi de emisiunile de manipulare. Îmbinarea adevărului cu minciuna este o cale eficientă de înşelare a unei părţi importante a populaţiei. Revenind la cele de mai sus, trebuie spus că sistemul colaborării prin şantaj se practică şi la nivele foarte înalte, unde unul cu o funcţie importantă este lăsat să fure, pentru ca apoi să fie şantajat şi obligat să facă lucruri care nu se fac.

România comunistă şi televiziunea manipulatorie de după 22 dec. 1989

Pentru a scoate în relief adevărata dimensiune a evenimentelor începute în 1989, voi reaminti în acestă lucrare unele dintre fapte. În decembrie 1989 oameni din României s-au revoltat împotriva comunismului în totalitatea sa, şi tocmai comunistul Iliescu a fost cel care prin

violenţă şi impostură a profitat. Faptele se prezintă în cele care urmează.

Televiziunea constituie cel mai penetrant mijloc mass media care ajunge zi de zi cu uşurinţă şi eficient, la populaţia care poate astfel să fie uşor manipulată, manipulare realizată la fel de intens şi înainte de 1989, şi după 1989, dar în special în decembrie 1989.

Capii loviturii de stat din 22 dec.1989, pentru a câştiga puterea şi-au asigurat controlul armatei în momentul în care pentru un scurt timp, armata la vârful său, s-a aflat în vid de conducere. Stănculescu fiind unul din capii puciului, recunoaşte forţat că a fost o lovitură militară **[35],** aburindu-ne că nu a fost totuşi lovitură de stat,... că a fost un sprijin pentru o revoluţie, deşi apoi a organizat în secret asasinarea lui Ceauşescu. O revoluţie însă nu înseamnă o manipulare militară a maselor populare, cu aproximativ 1000 de crime şi 2000 de împuşcaţi. Mase care au fost aduse de armată în spatele tancurilor la televiziunea aflată déjà sub controlul puciului. ***La televiziunea, ocupată în interior dar şi în exterior*** de Stănculescu cu trupele sale în acord cu securitatea **[36]**, ***nu a putut pătrunde orice persoană care ar fi dorit şi cu atât mai mult nu ar fi putut pătrunde apoi in studioul din care se făceau transmisiile directe***. Paza era dublă. Primul filtru era la intrarea în clădire, apoi un filtru la fel de puternic la intrarea în holul spre studiouri dar şi la intrarea în studiouri. ***Au pătruns şi au primit "permis de intrare ulterioară" numai un număr mic de persone agreate.*** Au pătruns numai cei care au fost selectaţi, inclusiv câteva personalităţi cunoscute populaţiei, aduse de armată

---

[35] https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c minutul 0,56
[36] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.36,15

în spatele tancului **[37]sau pe tanc,** persoane care manipulau inconştient, oferind credibilitate populară puciului, dar şi persone de încredere aduse de armată cu tabul **[38],** care ştiau că trebuie să manipuleze. La televiziune nu putea intra orice militar care ar fi dorit şi mai cu seamă nu ar fi putut pătrunde în studioul de unde să participe la transmisii directe şi să manipuleze. Pentru că în 22 dec. securitatea şi armata controlau în totalitate televiziunea, au avut permisia de a intra în transmisiune directă numai anumiţi militari care dădeau ordine armatei şi care anunţau viitorul ministru al apărării, deşi nu aveau dreptul. Mai întâi un ilustru necunoscut, căp. Lupoi, care pregătea populaţia cu anunţul că ministru al armatei e Militaru, Cico Dumitrescu căpitan marinar, făcut ulterior viceamiral cu doctorat şi apoi chiar Militaru care ordona imperativ armatei prin televiziune, neavând calitate **[39]**. Aceştia erau oameni care nu aveau autoritatea să dea ordine armatei, cu atât mai mult armata nu avea statut de a fi condusă public prin televiziune. Şi totuşi cineva a dat permisia lui Lupoi, Cico Dumitrescu **[40]** şi lui Militaru de a apărea repetat în transmisii directe, cineva a dat primilor doi materialele pe care le prezentau ca decizii ale armatei sau care dădeau ordine armatei, pentru a creea confuzie destabilizatoare. Capul armatei avea totuşi alte căi de comunicare cu militarii şi cu trupele, căi de care se folosea numai Stănculescu, căi prin care se permisese celor 3 militari, intrarea în televiziune, apoi intrarea directă în

---

[37] https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min.1,39
[38] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.6,26
[39] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min. 24,38
[40] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min. 9,53 și min.13,20

transmisii prin care se comunicau informaţii foarte precise, pentru urechile populaţiei. **Niciodată Stănculescu nu a intervenit împotriva acestor militari cu grade inferioare care aveau ca scop să manipuleze şi să creieze diversiune. Motivul a fost simplul. Îi voia la televiziune.** Intervenţia totuşi a făcut-o generalul Guşe, scos apoi de la comanda armatei şi mort ulterior din cauze declarate naturale, menite însă să creieze suspiciuni serioase. De înţeles este următorul lucru. Capii loviturii de stat şi-au asigurat controlul armatei, sprijinul securităţii şi controlul televiziunii, în acelaş timp. Şi-au asigurat punctele strategice care asigurau transmisiile în toată ţara, în fapt releele de televiziune unde, datorită importanţei lor, lucrau neapărat securişti sub acoperire. Ei au folosit televiziunea ca instrument de manipulare, au luat măsuri simultane de a pregăti populaţia şi armata, pentru a câştiga susţinerea maselor populare, pentru a convinge restul armatei de necesitatea acţiunilor militare. Televiziunea era controlată de armată, susţinută din start de securitate, securitate care a acceptat subordonarea ei, armatei. Apoi televiziunea a fost cea prin care s-a condus şi manipulat toată populaţia României chemată la ceeace devenise de fapt o grevă generală, cu urmări sângeroase, pe tot cuprinsul ţării. Pentru că oamenii chemaţi prin televiziune au refuzat să mai muncească şi au început manifestaţii de amploare. Grevă care a părut a fi spontană, dar fără conducător, grevă care va continua cu manifestaţii pe toată perioada prelungită a loviturii de stat, grevă pentru care oamenii plecaţi de la locurile de muncă pe termen lung, au fost recompensaţi apoi cu salarii. Tot aşa cum Ceauşescu plătea populaţia obligată să plece din timpul programului de lucru, la manifestaţiile organizate cu ocazia inspecţiilor făcute de acesta prin ţară.

Televiziunea este cea care prin manipulare a cheamat populaţia la nesupunere şi revoltă, populaţie care a răspuns suficient de paşnic, ***populaţie care nu a produs niciun asasinat în CC, în Consiliile Judeţene, asupra membrilor guvernului, al activiştilor de partid, al securiştilor sau al militarilor, populaţie care a cerut satisfacerea unor revendicări economice şi în special politice cu privire la înlăturarea comuniştilor din toate funcţiile de conducere***. Şi pentru a încadra operaţiunile militare ca revoluţie, populaţia a fost chemată să apere televiziunea ocupată totuşi de armată şi securitate, apoi în urma unei diversiuni, militari din interiorul clădirii au ucis oameni din exterior. La ora 10,30 a zilei de 22 dec nu existau manifestaţii în provincie. Urmare a imaginilor televizate şi a chemărilor adresate populaţiei, muncitorii au intrat automat în grevă, au părăsit locurile de muncă şi au manifestat peste tot în ţară. Acesta a fost forma de revoltă produsă de manipularea prin televiziune, dar în numele cui? Asasinatele aveau să apară, comandate fiind de grupul Iliescu, dar puse pe seama necesităţii apărării populaţiei expuse "teroriştilor" despre care vorbea cu calm desăvârşit şi aroganţă Iliescu, la televiziune, înconjurat fiind de grupul său. Apoi s-au produs numeroase asasinate care au culminat cu un asasinat pus, după ce a fost făcut, pe seama dorinţei populaţiei care habar nu avea de acesta – vezi cazul uciderii familiei Ceauşescu. De altfel şi alte a***sasinate aveau să fie puse ulterior tot pe seama populaţiei, de către Iliescu aşa cum avea să declare într-un interviu din 2005 al TVR1*** **[41]**, asasinate rămase nepedepsite sub motivele ***"cine să-i judece, cine să-i***

---

[41] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 31,19

afle" cum spune acelaş Iliescu **[42]** (acest site a fost scos de pe internet de TVR). *Şi totuşi televiziunea manipula populaţia. Numind evenimentele sângeroase, că sunt o revoluţie. Populaţie care însă nu a avut nimic de aface nici cu omorârea fam. Ceauşescu, realizată militar, în secret, ca urmare a puciului militar, cum altfel decât intr-o unitate militară*. De producerea evenimentelor sângeroase nu se făcea vinovată populaţia, ci forţe militare cu uniformă militară şi fără uniformă (ca şi în cazul asasinării fam. Ceauşescu), forţe militare care aveau ca scop creierea terorii în rândul oamenilor. Ulterior, când dispăruse necesitatea acţiunilor sângeroase, Iliescu a luat măsuri pentru aşi consolida sprijinul maselor prin mituire totală, apelând la visteria statului sărăcit, vlăguit. A plătit salarii pentru perioada de grevă prelungită, perioadă corespunzătoare loviturii de stat, atunci când de fapt populaţia ţării nu a muncit. A dat amnistie şi graţiere în 4 ian.1990, conform unor norme bine ticluite în decretul-lege nr.3 din 1990**[43],** practică de şarlatani folosită şi azi. Atunci aveam o colegă al cărui bărbat fusese proaspăt condamnat pentru o delapidare de 100.000 lei, dar care a fost pus în libertate, colegă care şi-a susţinut public, aprig, dragostea pentru Iliescu, colegă fără calităţi profesionale promovată ulterior chiar la Ministerul Învăţământului. Apoi Iliescu a plătit salarii integrale pentru muncă superficială pe durata multor ani, muncă slab productivă, muncă fără simţ de răspundere, fără pericolul sancţiunilor. Fapt pentru care toate domeniile de activitate, vitale pentru naţiune, au fost puternic alterate. Iliescu a promovat familii de infractori, dar de nădejde (vezi

---

[42] http://www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164 min 11,49- 12,16
[43] http://www.legex.ro/Decretul-lege-3-1990-930.aspx

cazul colegei mele cu un infractor în familie scăpat de efetele legii), fapte care au dus la prăbuşirea învăţământului, sănătăţii, dar şi a celorlalte instituţii ale statului. A plătit un număr enorm de indemnizaţii de revoluţionari pentru unele victime (participanţi manipulaţi la evenimente) şi ce e mai rău, pentru mult mai mulţi impostori, persone bine selectate, fără barieră între făptuitori şi victime. Cu toţii au fost certificaţi revoluţionari, lovitura de stat devenind cu uşurinţă o revoluţie*. În fapt a fost o revoltă socială şi politică, înăbuşită de lovitura de stat, cu aproximativ o mie de crime şi câteva mii de răniţi, victime pentru care legea nu a fucţionat 26 de ani. Diverse persoane, fără a fi victime, fiind de fapt impostori de nădejde, au primit brevet de revoluţionar, ba mai mult au primit şi teren, au obţinut promovări în înalte funcţii pe salarii uriaşe, de unde au fost un sprijin necondiţionat pentru Iliescu.*

Cine dintre zecile de mii de impostori care au primit fraudulos, de la capii puciului, brevete de revoluţionari şi indemnizaţii, pe termen lung de zeci de ani, sunt dispuşi să accepte realitatea loviturii de stat şi necesitatea pedepsirii celor vinovaţi de crime? **Aceşti impostori, susţinători ai lui Iliescu, susţinători a ideii de revoluţie, au devenit şi agitatori politici. Ei au depăşit cu mult numărul victimelor (aproximativ 3000 morţi şi împuşcaţi şi 27000 de impostori).**

Urmare acelor evenimente sângeroase nesancţionate vreodată, conducătorii fabricilor au înţeles că pot fura nestingheriţi prin căpuşirea acestora, iar muncitorii au înţeles că pot munci de mântuială pe salariu asigurat. Iliescu a mituit populaţia prin mărirea salariilor, pentru aşi asigura sprijinul acesteia, fără justificarea dată de o creştere economică. De fapt pentru o scădere puternică a economiei,

s-au mărit nejustificat salarii sub deviza manipulatorie că populaţia sărăcită trebuie ajutată de „conducătorul înţelept”. Deşi fabricile, chiar şi cele rentabile, începeau să falimenteze.

Iliescu a fost un şarlatan, maestru al manipulării, care a ştiut cum să se sustragă de responsabilitate, care a impus partidului său manipularea ca mod de exprimare, manipulare făcută de multe ori împotriva interesului naţional. Mare parte a populaţiei manipulate, nu a ştiut ce înseamnă aceste lucruri şi este şi astăzi manevrată, astfel că nici acum nu înţelege aproape nimic. Iar PSD-ul şi-a impus uşor politica şi cu sprijin special, pentru o lungă perioadă, de la justiţie. După 20 de ani, când justiţia a început să funcţioneze timid, au apărut condamnări mici, nu pe măsura sumelor uriaşe furate. Ba mai mult condamnaţii au primit reducerea pedepsei propusă de comisiile din penitenciare (vezi rapoartele de bună purtare şi cazul puşcăriaşilor deveniţi în arest oameni de ştiinţă). În fapt istoria din 1990 se repetă, iar mentorul a fost Iliescu. Atunci Iliescu a dat decretul lege nr.3 de amnistiere şi graţiere, pentru condamnări de până la 3 ani. Părea corect, pentru susţinătorii săi şi pentru noii susţinători care trebuiau să apară. Până la art 10, pentru că şmecherul Iliescu, prin acest ultim articol dădea frâu liber intervenţiilor la comisiile din penitenciare. Se putea astfel aproba în fapt, eliberarea oricărui puşcăriaş, indiferent de cauzele şi durata detenţiei. În baza unui raport de bună purtare. Legea parşivă a fost creiată cu portiţe care au funcţionat în 1990, portiţe folosite astăzi de învăţăceii lui Iliescu, pentru eliberarea puşcăriaşilor, chiar în situaţii în care prejudiciile nu au fost recuperate. Fărădelegea a funcţionat de cele mai multe ori cu comandă de la vărful puterii. Acesta a fost una din

moştenirile, lăsate de grupul infracţional Iliescu care nu a fost judecat nici după 26 de ani.

La adâncirea inflaţiei a contribuit promovarea, cu bună ştiinţă, în funcţii de conducere a susţinătorilor politici impostori, iresponsabili corupţi, incompetenţi profesional, dar competenţi în criminalitate economică şi financiară.

Din 1989 până în 2008 nu au existat miniştri infractori trimişi în judecată. Începând din 2012 au apărut miniştrii condamnaţi definitiv precum premierul Adrian Năstase, Codruţ Şereş, Zsolt Nagy, Sorin Pantiş, Ioan Avram Mureşan, Decebal Traian Remeş, Relu Fenechiu, ministru al apărării Victor Babiuc, George Copos fost vicepremier, Miron Mitrea, Monica Iacob Ridzi, Tudor Chiuariu**[44],** Adrian Severin. Pentru că justiţiei i s-a impus să funcţioneze legal, cum nu mai funcţionase după 1989, PSD şi satelitul său PNL de la acea vreme, au afirmat că justiţia e a lui Băsescu şi acţionează după bunul său plac. Acesta a fost şi este o altă formă de manipulare practicată de televiziunile celor două partide conducătoare, înfrăţie.

Revenind la televiziunea Română, aceasta prin securiştii acoperiţi şi alţi comunişti, a constituit mijlocul eficace de manipulare a populaţiei, prin denigrare a noilor personalităţi ale ţării precum Ion Raţiu, Corneliu Coposu. Televiziunea a fost mijlocul de manipulare împotriva regelui Mihai despre care Iliescu aprecia că este un pericol pentru comunism şi pentru funcţia pe care o deţinea. Ion Raţiu care beneficia de posibilităţi financiare şi nu putea să fie mituit, a fost terorizat fizic cu pericolul de a fi linşat în campania

---

[44]
http://www.mediafax.ro/social/analiza-zece-fosti-ministri-sunt-condamnati-pentru-fapte-penale-opt-au-sentinte-definitive-13789445

alegerilor din 1990 şi la mineriade, prăduit şi terorizat psihic, prin numeroase procedee, inclusiv scrisori teribile de ameninţare, cu adresă de expediere o cutie poştală. În aceste scrisori erau ameninţaţi şi regale Mihai şi Corneliu Coposu şi direct PNŢ-ul (exact partidul pe care Iliescu l-a distrus după ce i-a administrat lovituri după lovituri chiar de la înfiinţare). În acest context general, Iliescu a pregătit, a organizat şi a câştigat alegeri "libere" pe banii statului***. Iliescu a câştigat alegeri manipulate direct prin mari cheltuieli de stat făcute pentru câştigarea susţinerii populaţiei, cheltuieli imposibil de suportat în condiţii de corectitudine faţă de ţara sărăcită***, a câştigat alegeri manipulate prin televiziune, ***a câştigat alegeri în care tot aparatul represiv al statului, dar şi finanţele, i-au stat la dispoziţie***. A câştigat "alegeri libere" tot aşa cum câştiga "alegeri libere" şi Ceauşescu. Ambii au folosit puterea absolută pe care o aveau asupra statului şi asupra populaţiei. Dar efectele negative asupra statului deja vlăguit, au apărut. Fabricile au început să nu mai poată acoperi cheltuielile de producţie, multe din ele devenind falimentare. Statul a făcut pentru o perioadă, finanţarea pierderilor, nu pentru salvarea fabricilor, ci pentru evitarea şomerilor care ar fi constituit un pericol potenţial. *Pentru aşi consolida puterea,* ***grupul Iliescu*** *ştia că trebuie bani mulţi pentru mituirea susţinătorilor apropiaţi dar şi a populaţiei, bani pe care statul nu-i avea. De aceea a mărit salariile şi* ***a reintrodus procedeul împrumuturilor externe. În ciuda faptului că Ceauşescu înţelesese pericolul acestora. Prin televiziune, Ceauşescu anunţase în 1989 că datoria externă a fost achitată în totalitate, cu mari sacrificii, şi că împrumuturile externe ale României trebuie să înceteze pentru totdeauna***. Imediat după asasinarea lui Ceauşescu

care lăsa ţara pe un uşor bilanţ pozitiv, Iliescu a produs devalorizarea uriaşă, periodică a banilor, devalorizare urmată de inflaţie permanentă, compensată de vânzarea companiilor industriale şi a resurselor ţării, şi în ultimă instanţă de împrumuturi externe uriaşe, care astăzi nu mai pot fi stopate fără scăderea salariilor şi pensiilor.

100 lei 1990

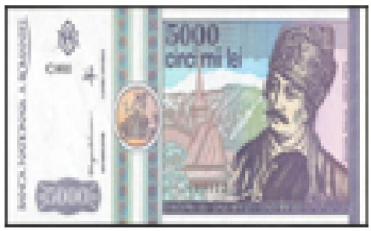

5000 lei 1992

50 00

S-a introdus astfel modalitatea de mărire a salariilor. În 2003 devalorizarea era aceeaşi ca cea din 1947.

1 000 000 lei 2003

1 000 000

Consolidarea puterii a funcţionat cu fabrica de făcut bani, care a lăsat în urmă o situaţie deplorabilă. Situaţia a căpătat o aparenţă de stabilizare, dacă se poate spune aşa, pentru un timp, prin vânzarea tuturor fabricilor şi companiilor profitabile, a rafinăriilor de petrol, dar şi prin vânzarea resurselor ţării. Iliescu a fost cel care susţinea la TV că soluţia este dezvoltarea sectorului servicii, iar răul a fost făcut cu bună ştiinţă, ireparabil, şi va ieşi la lumină la întreaga dimensiune la o viitoare criză mondială energetică

şi economică.

Stabilizarea banilor a făcut-o Băsescu. Şi totuşi sosirea unei mici crize financiare mondiale în 2008, a găsit, cum era normal, ţara complet nepregătită. Urmarea a fost, nu reintroducerea sistemului cu fabrica de bani care ar fi adus falimentul ţării dar care ar fi dat bine la populaţie, ci stabilitatea prin micşorarea salariilor.

După 26 de ani de la evenimentele din 1989, şi după alţi 10-20 de ani, va apare o dificultate formidabilă la plata datoriilor externe în lipsa profitului fostelor companii de stat rentabile care au fost vândute, în lipsa profiturilor date de resursele înstrăinate ale ţării, în lipsa codiţiilor meteorologice favorabile agriculturii, în prezenţa unor calamităţi, dar şi în prezenţa unei crize inevitabile, energetice şi economice, mondiale. Totuşi împrumuturile care s-au făcut după eliminarea lui Ceauşescu, au constituit o nouă sursă din care s-a finanţat intens şi corupţia. A început ruinarea fabricilor rentabile, prin furt organizat, vânzarea acestora în urma subevaluării. Vezi cazul PetroMidia care a fost vândută pe nimic unei persoane despre care, prin manipulare, se spunea că a fost un extraordinar manager care apoi a vândut 80% din companie cu aproape 3 miliarde de dolari. Subit Dinu Patriciu, miliardarul făcut de PSD, a devenit cel mai prost manager din lume şi a pierdut aproape tot. Cu siguranţă grosul banilor au mers la cei din spatele lui Patriciu. Micşorarea averii s-a produs cu un procedeu căruia i s-a dat o aparenţă de prost management. Procedeu generator de recompense pentru cei care au avut puterea de decizie. Acesta e un exemplu de subminare a economiei naţionale, infracţiune scoasă ulterior şi din codul penal. Nu a fost suficient. A urmat ce este mai rău, vânzarea resurselor ţării. ***Populaţia însă a fost câştigată ca susţinător de***

***nădejde, aşa cum numea Iliescu masa de mineri care a produs evenimente sânge*roase [45]**. Iliescu şi-a înfiinţat ceeace avea să fie partidul loviturii de stat şi al mineriadelor sângeroase. Partid comunist (moştenitor al PCR-ului) care şi-a schimbat numele în repetate rânduri, partid care cu îndârjire a protejat de justiţie nu numai pe cei vinovaţi de numeroasele crime din 1989 şi cele din 1990, dar şi corupţia devenită endemică. Partid comunist, declarat însă printr-o lovitură de imagine, social democrat, cu sprijinul lui Alexandru Athanasiu şi cu anihilarea completă, pentru a doua oară în istorie, a Partidului Social Democrat a lui Titel Petrescu.

În timpul revoltelor populare, până în 22 dec. cei 162 morţi au constituit toate victimile produse de Ceauşescu, apoi următoarele victime, în număr mult mai mare, au avut un alt vinovat. Până în dimineaţa zilei de 22.dec.1989, ***Iliescu care complota,- încă din 1984 şi pregătea o lovitură militară de înlăturare a lui Ceauşescu, împreună cu Militaru*** **[**46**]** şi Măgureanu, ***aşa cum recunoaşte forţat Ilie*scu [47]** (fără însă să-i nominalizeze pe cei care nu fuseseră descoperiţi de securitatea lui Ceauşescu),- nu s-a expus nici măcar o secundă ca simpatizant al revoltei populare. Intrarea în scenă, prin televiziune, şi-o face în 22 dec. 1989, numai după fuga lui Ceauşescu. Urmare a morţii suspecte din dimineaţa zilei de 22 dec. a Ministrului Apărării Vasile Milea, la ora 10 dimineaţa, Ceauşescu pierduse total controlul asupra ***securităţii şi armatei***. Acestea sunt cele

---

[45] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI - minutul 4,02
[46] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min. 23,52
[47] https://www.youtube.com/watch?v=cbdXGDWN0JI&list=PL948319BEFE17756B&index=6 min. 1,36

care permit populaţiei revoltate, dar paşnice, să intre în Comitetul Central unde nu este ucis niciun membru al guvernului sau alţi activişti de partid, sau simpli funcţionari.

Implicit, ***Ceauşescu – nu securitatea şi armata – pierduse controlul şi asupra televiziunii şi a lanţului ei de transmisie pentru toată ţara***.

Securitatea şi armata sunt cele care permit intrarea în televiziune a câtorva personalităţi cunoscute publicului, personalităţi manipulate care trebuiau să ofere credibilitate grupului Iliescu.

Dacă până în 22 dec. securitatea asigura la vedere paza militară a televiziunii, iar conţinutul transmisiilor era supervizat tot de securişti dar sub acoperire, începând din 22 dec. paza militară internă şi externă este asigurată de armată, şi securitate, iar transmisiile s-au făcut cu conţinutul impus de centrul de comandă din MApN. Securiştii sub acoperire au devenit subordonaţi ai armatei. Revenind, în momentul anunţului public al morţii lui Milea, Ceauşescu pierduse totul. ***Moartea lui Milea nu a fost utilă lui Ceauşescu, moartea suspectă a lui Milea a fost esenţială grupului Iliescu, sprijinit din umbră de Stănculescu care a impus şi fidelitatea armatei faţă de complotişti.*** Chiar în dimineaţa zilei de 22 dec. 1989, a apărut oportunitatea – pentru grupul lui Iliescu, grup din care erau cunoscuţi numai o parte din complotişti precum generalul Militaru şi Virgil Măgureanu,- să declanşeze lovitura de stat comunistă.

Ion* Iliescu *cu prezenţe la TV, CC şi MApN, Stănculescu numai la MApN şi Militaru la TV şi MApN, ca persone de cel mai înalt rang ale puciului comunist, dar şi alţi câţiva apropiaţi chiar civili, şi-au stabilit imediat centrul permanent de comandă, la MApN, de unde cei trei care alcătuiau triunghiul morţii, triunghiul Bermudelor

cum îl numea Stănculescu **[48]** ***într-o înregistrare video, constituiau centrul vital al loviturii de stat.*** **De la central de comandă al MApN s-a organizat diversiunea prin care cei din grupul Trosca au fost chemaţi să apere ministerul, pentru a fi asasinaţi şi apoi prezentaţi şi trataţi ca teroriştі. De la central de comandă al MApN s-a conceput în cel mai absolut secret, într-o tualetă, hotărârea scrisă de mână şi semnată de Iliescu, în numele tuturor oamenilor cinstiţi din România, în urma căreia a fost asasinată în secret absolut, de militari, fam. Ceauşescu.** De acolo proveneau informaţiile manipulatorii care se transmiteau prin televiziune. Inclusiv filmările efectuate în secret, cu privire la înşelătoria de proces a lui Ceauşescu, la fel de secret şi ilegal ca şi asasinarea, filmări prelucrate şi transmise ulterior asasinării, inclusiv informaţia manipulatorie despre imposibilitatea tehnică a filmarii asasinării. De acolo de la vârful MApN a început imediat punerea în funcţii cheie ale armatei, a altor generali agreiaţi de grup (ghici de ce?), dar şi manipularea celorlalţi ofiţeri rămaşi în armată. ***Mulţi dintre cei rămaşi în funcţie, au alcătuit CADA şi au avut puterea să reacţioneze, cerând demiterea lui*** Militaru**[49]**. ***Acei ofiţeri care în februarie 1990 s-au revoltat, au fost însă înşelaţi în aşteptări, înlăturaţi din armată, sau marginalizaţi, chiar de Stănculescu reinstalat ministru al apărării***. ŞI DIN ACEASTĂ ACŢIUNE REZULTĂ ROLUL PRIMORDIAL A LUI STĂNCULESCU alături de celelalte acţiuni ale sale şi anume – încetarea apărării CC-ului, autoînlocuirea sa cu Militaru al cărui trecut îl cunoştea bine (anunţată anticipat la TV de un

---

[48] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min. 14,30
[49] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw min 0,50

umil căpitan), înscenarea sângeroasă creiată grupului Trosca, înscenare la care, pentru reuşită, Militaru nu a trebuit să fie vizibil, organizarea militară şi participarea directă la uciderea lui Ceauşescu.

Stănculescu a fost parte a grupului care plănuia lovitura de stat şi pentru a nu ridica suspiciuni cu privire la lovitura de stat, l-a acceptat pe Militaru pe postul său, dar tot el a condus ostilităţile până la reuşita puciului. Apoi lliescu a falsificat istoria începută în 22 dec. 1989, la fel cum a fost falsificată istoria începută prin lovitura de stat din 1944, dar de astă dată având chiar de la început un instrument puternic, numit televiziune, pe care l-a controlat în totalitate chiar din start.

Începând din 22 dec. a fost pusă sub controlul grupului, armata, comandată să creeze teroare, dar şi televiziunea care să manipuleze decisiv modul de gândire al populaţiei şi al întregii armate, populaţie şi armată care pentru succesul puciului, trebuiau atrase în totalitate, prin înşelătorie, de partea grupului. Şi modul cum au rulat evenimentele, şi modul cum s-a folosit întregul sistem tehnic de transmisie TV, demonstrează că de fapt moartea suspectă a generalului Milea, corelată cu revolta maselor populare împotriva comunismului, a fost momentul prielnic de declanşare a loviturii de stat comuniste în 22 dec.1989. Lovitură militară comunistă care a executat pe conducătorul comunist al ţării şi a instalat propriul său conducător comunist, care apoi a înăbuşit manifestaţiile anticomuniste paşnice care au continuat. Lovitură militară care a folosit tancuri împotriva unor oameni aşa cum Stănculescu recunoaşte**[50],** prezentându-se crimele timp de 26 de ani,

---

[50] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min.15,08

ca fiind erori regretabile, nesancţionabile, pentru că nu se pot identifica făptaşii. De altfel toate crimele din acea perioadă sunt prezentate ulterior de Iliescu, ca erori produse din greşelile maselor populare **[51].** Inclusiv asasinarea fam. Ceauşescu e prezentată de Iliescu ca o hotărâre executată "ca urmare a dorinţei populaţiei". Într-un singur loc din România exista imaginea clară, a evenimentelor comandate a se petrece în ţară şi anume în biroul ministerial din MApN. Ulterior, grupul Iliescu aflat la vârful puterii, avea să prezinte situaţia ca un haos generalizat, produs de ..... masele populare. Situaţie prezentată ca haos atunci când nu s-a mai putut vorbi de existenţa teroriştilor arabi sau români, atunci când nu s-a mai putut explica logica războiului electronic produs. Şi normal că atunci când se induce ideea de haos, cei care au produs un haos sângeros pe care l-au motivat cu terorişti străini şi indigeni, inexistenţi, au devenit beneficiarii. La început, impostorul Iliescu îşi declara grupul ca front de salvare naţională, apoi minţea cu dezinvoltură la TV: ***„Aşa cum ne-am angajat din partea frontului, singura noastră sarcină politică este să asigurăm organizarea de alegeri libere"*****[52]**. Când grupul Iliescu are siguranţa reuşitei loviturii de stat, în momentul când şi-a asi**gu**rat toate pârghiile de putere cu tot aparatul comunisto-securist, ***anunţă că „frontul se prezintă în alegeri ca forţă de sine stătătoare"*****[53], ca partid**. Atunci grupul Iliescu avea în mână toate structurile de putere ale ţării, preluase toată forţa economico financiară a ţării şi a putut câştiga alegeri

---

[51] https://www.youtube.com/watch?v=ZRydnsebOCE min. 4,17
[52] https://www.youtube.com/watch?v=MMl331qCVtY min. 5,44
[53] https://www.youtube.com/watch?v=MMl331qCVtY min. 6,04

libere, la fel cum Ceauşescu câştiga alegeri libere, iar parte a populaţiei căzută în capcana manipulării se declara mulţumită de o virtuală bunăstare, care a rămas de fapt până astăzi, permanent virtuală. Datorită sărăciei, lipsei locurilor de muncă, locuri pierdute prin prăbuşirea economiei româneşti, trei milioane de români au plecat în occident ca să-şi asigure existenţa, majoritatea ca muncitori în locuri grele de muncă. Bărbaţii în construcţii, femeile ca îngrijitoare pentru oameni cu diverse handicapuri fizice sau mintale. Iar cei care au refuzat astfel de munci au devenit infractori internaţionali. În puşcăriile din lume sunt 11000 de români condamnaţi, de două ori mai puţini decât cei condamnaţi în România. De aici putem să apreciem că în România, unde numărul de români este mult mai mare decât numărul celor din străinătate, justiţia este îngăduitoare.

În 1989 populaţia anticomunistă din stradă, nu cunoştea cum funcţionează sistemul fiind dezinformată, nu cunoştea că armata şi securitatea comunistă nu renunţase la paza şi controlul întregului lanţ de televiziune pe perioada loviturii de stat dar şi după. Capii armatei şi securitatea comunistă continua să apere comunismul, dar nu pe fostul conducător. Populaţia credea că Turnul de televiziune cu studiourile din Dorobanţi reprezintă unicul punct cheie al transmisiilor TV şi prezenţa ei acolo dar şi la CC, a fost **numită de televiziune revoluţie, dar nicidecum anticomunistă**. Populaţia nu cunoştea importanţa releelor de televiziune, de retranslaţie din Palatul Poştei, importanţa staţiei de televiziune legată de celelalte relee utilizate pentru acoperirea transmisiei pe toată suprafaţa ţării. Grupul lui Iliescu care controla paza militarizată, era asigurat de faptul că semnalul TV trecea prin toate punctele strategice de retranslaţie. El a securizat prin armată şi securitate aceste

puncte strategice din Bucureşti, dar şi din ţară, pentru realizarea manipulării prin televiziune a întregii populaţii a ţării. Nu există nicio dovadă că televiziunea a reprezentat interesele unor revolte anticomuniste. Pentru că şi ulterior, după preluarea militară a puterii, Iliescu la fel ca şi Ceauşescu, cataloga la televiziune alte revolte anticomuniste ca fiind manifestări fasciste, legionare. Există numai dovezi prin care televiziunea a sabotat permanent şi acţiunile ulterioare, anticomuniste, ale populaţiei. În acest scop televiziunea a fost condusă de oameni de nădejde, impuşi de Iliescu, precum Răzvan Theodorescu şi Paul Everac.

În timpul evenimentelor din 1989, grupul Iliescu nu a avut interesul să blocheze televiziunea prin blocarea releelor de retranslaţie, aşa cum a făcut-o în timpul unei revolte înăbuşită în sânge de o mineriadă de stat. Ceauşescu, cel care ar fi dorit blocarea emisiunilor, emisiuni care transmiteau că este vorba de terorişti şi o revoluţie, nu de o lovitură de stat, nu mai avea nicio putere asupra studiourilor TV şi a lanţului de relee, fiind părăsit de securitate şi armată. ***Dacă ar fi existat teroriştii lui Ceauşescu, sau reţeaua secretă a lui Ceauşescu, cum se spune astăzi, pe seama cărora atunci se puneau toate atrocităţile militare, aceştia ar fi putut distruge cu uşurinţă releele de televiziune din Bucureşti sau alte relee cheie care asigurau transmisia TV în ţară.*** Obligatoriu studiourile TV din Dorobanţi aflate sub controlul armatei şi securităţii, transmiteau informaţii manipulatorii, pentru Bucureşti punctul principal al operaţiunilor, dar şi pentru restul ţării, informaţii manipulatorii că este o revoluţie transmisă pentru prima dată în lume, în direct, nu o lovitură de stat comunistă. Emisiunile erau produse şi manipulate de acei angajaţi ai televiziunii, securişti sub acoperire care îşi

schimbaseră stăpânul. Ulterior, Dumitru Iuga şeful sindicatului televiziunii, avea să declare că televiziunea română era înţesată de securitate. De altfel după 1989 Dumitru Iuga a fost în televiziune complet marginalizat, pentru un singur motiv, anume poziţia sa anticomunistă. Centrul operaţiunilor, de la MApN, transmitea prin intermediul civililor şi militarilor din televiziune, informaţii false în serie, despre terorişti care trag cu armament peste tot în Bucureşti şi în ţară. Transmiteau, pentru instituirea terorii generalizate, despre otrăvirea apei potabile, despre o unitate care urma să atace în Piteşti punctual atomic, rezervoarele de cianură **[54]**, tansmiteau despre invazia aeriană a ţării pusă ulterior pe seama războiului electronic rămas neelucidat, transmiteau că acţiunile violente sunt o revoluţie, nicidecum un puci comunist. Un război electronic nu putea fi susţinut de oameni revoltaţi fie şi numiţi revoluţionari, ci numai de militarii care au declanşat puciul. Şi scopul a fost de a câştiga încrederea întregii securităţi şi a întregii armate. Acei angajaţi acoperiţi ai televiziunii, specialişti în dezinformare, erau în 22 dec. credibili, chiar şi în faţa celorlalţi salariaţi ai televiziunii care erau oameni de bună credinţă, dar manipulaţi. Aceste persoane din televiziune au devenit credibile şi pentru că au permis transmisii TV cu personalităţi publice cunoscute în întreaga ţară, personalităţi care nu ştiau la acea dată că sunt manipulate în direct, personalităţi publice folosite pentru credibilizarea grupului comunist a lui Iliescu, dar şi personalităţi publice în cunoştinţă de cauză precum Sergiu Nicolaescu. Ulterior evenimentelor, toate personalităţile publice neimplicate în acţiunile militare ale grupului Iliescu,

---

[54] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 - min.24,11

dar folosite ca grup de influienţă a populaţiei, au realizat că au fost manipulate şi aduse în faţă pentru a oferi credibilitate populară puciştilor. Aceste personalităţi manipulate care au fost cooptate în CFSN, au fost uşor împiedicate în a impune esenţa anticomunistă a revoltelor populare, precum proclamaţia de la Timişoara cu punctual esenţial nr 8 care cerea **FĂRĂ COMUNIŞTI, şi implicit fără Iliescu.** Şi acţiunea a fost simplă, pentru că **grupul Iliescu şi-a înfiinţat CFSN-ul, căruia i-a administrat un nume cu rezonanţă patriotică, de fapt un nume pentru manipularea populaţiei, de salvare naţională. Şi-a asigurat controlul absolut al acestuia, prin majoritatea formată din membrii grupului său, provenită din activişti de partid intraţi în dizgraţie şi securişti acoperiţi care apărau comunismul. Minoritatea, a oferit însă credibilitatea în faţa poporului.** Astfel Iliescu a pretins că acest organism este reprezentantul legitim al poporului, că acest organism este emanat de o revoluţie populară, nicidecum de un puci militar. Iar televiziunea autointitulată liberă, nu era deloc liberă. Era condusă de securişti şi militari comunişti care nu au reprezentat interesele populaţiei. Televiziunea autointitulată liberă, manipula chemând populaţia în faţa sediului ei pentru a fi susţinută din exterior, populaţie minţită că participă la revoluţie, televiziune care comunica întregii ţări că este prima televiziune din lume care transmite în direct o revoluţie împotriva lui Ceauşescu. Prin televiziune, populaţia era incitată împotriva "teroriştilor", populaţie care trebuia câştigată de partea grupului militar al lui Iliescu. Grup care se ocupa de rezolvarea problemei „teroriştilor". **Pentru a nu inflama securitatea care fusese instituţia cea mai apropiată lui Ceauşescu, pentru aşi păstra**

sprijinul necondiţionat al acesteia, grupul Iliescu a început imediat să comunice, prin televiziune şi radio, dezinformări, că sunt numeroşi terorişti străini, care produc in Bucureşti crime odioase, că otrăvesc apa potabilă, că există o invazie aeriană de amploare pe care apoi au numit-o război electronic. Toate acestea au fost până la asasinarea fam. Ceauşescu, fam. care oricum nu mai putea reveni la putere. ***Este dovedit că, armata lui Stănculescu şi Militaru a avut şi ulterior asigurată cooperarea totală cu securitatea, care s-a lăsat manipulată, atunci când a trimis ofiţerii nominalizaţi şi chemaţi printr-o diversiune, să apere Ministerul Apărării atacat de terorişti străini.*** În minister, la centrul de comandă, cei trei Iliescu, Stănculescu, Militaru au aşteptat foarte încordaţi rezultatul diversiunii finalizate cu un carnagiu, nu la ora 18 aşa cum pretinde Stanculescu **[55]**, ci chiar după miezul nopţii la ora ticăloşiilor, 3 şi 20 dimineaţa **[56]**. S-au folosit tancuri pentru că era lovitură de stat, numită totuşi altfel între cei trei capi, anume **"război" [57]**, **nu revoluţie.** S-au folosit tancuri care au tras asupra celor pe care cei 3 (triunghiul Bermudelor) i-a chemat să lupte cu teroriştii străini, terorişti care nu existau. Stănculescu susţine că Militaru i-a chemat. Dar oare Militaru avea credibilitate la securitate? Sigur NU. Cei care au scăpat răniţi în primă fază, au fost împuşcaţi. Victimele erau cei care deţineau secretele părţii cunoscute a grupului conspirativ identificat în 1984, anume Iliescu, Militaru şi Măgureanu.

---

[55] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min. 14,50 până la min 16,49
[56] https://www.youtube.com/watch?v=rahnuhD6mcI min 4,44
[57] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min.15,05 și https://www.youtube.com/watch?v=rahnuhD6mcI

Eficienţa manipulării făcute de la centrul suprem din MApN, prin televiziune, este evidentă, fără dubii. Pentru că televiziunea a transmis anterior prin Iliescu, informaţia că cei în care s-a tras de către armată cu tancul, sunt "teroriști de o cruzime nemaipomenită", noţiune preluată uşor de populaţia manipulată, lucu pentru care au fost profanate cadavrele **[58]**. **Această acţiune este un exemplu, mai mult decât elocvent, despre puterea manipulării. S-a introdus termenul de terorişti şi ferocitatea lor, care a mascat violenţele loviturii militare.** Cadavrele au fost însă lăsate intenţionat chiar de Stănculescu în părăsire pe stradă cinci zile**[59]**, lângă MApN, ca terorişti. Stănculescu minţea că a fost o eroare pe care a trăit-o în momentul când s-a produs. El a refuzat să ia o măsură concretă de informare a populaţiei, el este factor de dezinformare şi de confirmare imediată a "teroriştilor". Ba mai mult organizează imediat, în cel mai mare secret, dar cu mare meticulozitate, de Crăciun, asasinarea militară a fam. Ceauşescu, şi ulterior curăţă armata, prin trimitere în rezervă sau marginalizare, a celor de la CADA.

Pe fondul diversiunilor feroce, criminale, grupul militar l-a putut impune pe Iliescu ca nou şef al României, dar în numele poporului. Şi din acest motiv, dar nu unicul, **grupul a numit lovitura de stat pe care a dat-o, ca fiind o revoluţie populară. Noua propagandă de la televiziune, cheama populaţia să fie de partea grupului Iliescu, lucru care a reuşit. În numele populaţiei e pregătită asasinarea fam. Ceauşescu pentru că deţinea dovezile loviturii de stat.** Şi acest lucru a fost posibil pentru că o

---

[58] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min 28,24
[59] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min 28,33

mare parte a populaţiei dornică de a scăpa de conducerea lui Ceauşescu, nu înţelesese nimic, fiind manipulată. Executarea lui Ceauşescu a fost primită de populaţie cu satisfacţie, ca o izbăvire de comunism. Poporul însă a fost minţit, pentru că execuţia nu s-a făcut pentru înlăturarea comuniştilor. Execuţia a fost totuşi o crimă comunistă, pentru folosul comuniştilor care au preluat puterea absolută. Şi apoi şi-au securizat-o tot prin violenţe de tip mineriade de stat militare. Prăbuşirea URSS-ului a făcut ca vechii comunişti să îşi ascundă faţa, devenind criptocomunişti, altfel spus comunişti sub acoperire. Unii dintre ei ascunşi în partidele istorice anticomuniste pe care le-au devastat. Vezi PNŢCD redus total la neputinţă, cu membri fideli terorizaţi, partid pe care l-au distrus prin puterea absolută pe care o deţineau şi cu aportul PNL-ului satelit al PSD-ului, care însă atunci nu era la bună vedere.

PNL-ul a fost impregnat încă de la început, dar şi ulterior, cu persoane gen: Dan Amedeo Lăzărescu colaborator plătit, de calibru greu al securităţii, trimis în străinătate să dea rapoarte despre lucrători de la Europa Liberă precum Vlad Georgescu şi Monica Lovinescu care ulterior au fost bătuţi bestial pe stradă, omul care în 2001 îşi exprima regretul imposibilităţii ca Ceauşescu să mai conducă ţara**[60]**, fiul său adoptiv Călin Popescu Tăriceanu care a spart din interior PNL-ul**[61]**, apoi l-a spart (zdrenţuit) şi din exterior primind un ciolan uriaş de la partidul lui Iliescu, Sorin Roşca Stănescu colaborator al securităţii pe probleme externe, care a participat activ împotriva lui Ion Raţiu la spargerea UMRL-ului în timpul

---

[60] https://www.youtube.com/watch?v=T_9DbtJ8vl4M min 3,02

[61] https://ro.wikipedia.org/wiki/C%C4%83lin_Popescu-T%C4%83riceanu

congresului de la Paris din 1991 şi care a impus un protejat al lui Petre Roman, Bălăceanu Stolnici un alt colaborator al securităţii pe probleme externe, Dinu Patriciu sprijinit (de cine oare?) în acţiunile de devalizare economică a statului, personaj care a cerut PNL-ului lui Tăriceanu să-şi facă vizibilă relaţia cu PSD, personaj care a spart PNL-ul**[62]**, Teodor Meleşcanu vechi comunist de calibru greu care îşi bătea joc de românii de la Paris pe care îi trimitea să voteze împotriva lui Ponta la 300 Km de Paris, şi mulţi alţii precum fii unor comunişti ilegalişti precum Petre Roman parte a grupului Iliescu care a decimat partidele istorice anticomuniste dar şi UMRL-ul, Bogdan Olteanu făcut şef la Camera Deputaţilor (de cine oare?), Crin Antonescu suspectat ca fiind sursa Porumbacu a securităţii **[63]** cel care a creiat USL prin alipirea PNL ului la PSD, care alături de personaje enigmatice precum Ioan Ghişe şi Norica Nicolai dar şi Tăriceanu au susţinut campania ilegală de suspendare a lui Băsescu şi nu în ultimul rând Victor Ciorbea un sindicalist care a defilat (oare de ce?) pe la PNŢCD, PNL care apoi să devină susţinător al PSD-ului ca urmare a faptului că i s-a oferit un ciolan. Ciolan ceva mai mic decât cel oferit lui Tăriceanu.

PSD-ul a condus permanent şi când a fost în opoziţie având alături şi PNL-ul făcut din satelit invizibil, un satelit vizibil al său.

Revenind la manipularea cheie, prin televiziune, făcută personal de Iliescu, acesta transmitea cu calm şi degajare, că

---

[62] https://en.wikipedia.org/wiki/Dinu_Patriciu
[63] https://alexandrumitache.wordpress.com/2009/10/24/crin-antonescu-aka-porumbacu/

peste tot sunt teroriști feroci, indivizi fanatizați care acționează cu o cruzime fără precedent**[64]**. Ei sunt civili, au și banderolă, împușcă din orice poziție**[65]**. Dacă se urmărește atent înregistrarea video se constată de două ori surprinderea lui Petre Roman și a lui Gelu Voican. Aceștia întorc privirea, total surprinși, către Iliescu atunci când acesta spune că teroriștii sunt civili. Faptul se produce pentru a 2 a oară când Iliescu spune că teroriștii au și banderolă (ca Gelu Voican). Acesta din urmă surprins, schimbă apoi chiar câteva cuvinte cu Lupoi. Fiind puțin în spatele lui Iliescu, Gelu Voican întoarce privirea discret spre Iliescu, dar Petre Roman fiind în față întoarce corpul extrem de vizibil spre Iliescu cu o privire care parcă spune: Iliescule ai înebunit?, dar își revine imediat și începe să aprobe. Urmare acestei manipulări publice macabre, apar acțiunile militare feroce care pregăteau și asasinarea lui Ceaușescu.

Totuși generalul Voinea, procuror, un om care la procesul lui Ceaușescu a stat în prezența pistoalelor mitralieră a oamenilor lui Stănculescu, a declart la Tv că teroriști nu au existat, au fost o diversiune**[66]**. Similar președintele României, Emil Constantinescu, a declarat la Tv că terorismul a fost de fapt TERORISM DE STAT și se cunosc făptuitorii**[67].**

Dacă Ceaușescu fusese un ticălos care omorâse oameni pentru aşi păstra puterea, **Iliescu** s-a dovedit a fi și mai ticălos, pentru că **a omorât și mai mulți oameni,** inclusiv fam. Ceaușescu, ca metodă comunistă**, pentru a câștiga**

---

[64] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 Min 2,49
[65] ***https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88*** Min. 28,11
[66] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min 4,25
[67] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min 4,32

puterea. *Asasinarea fam. Ceauşescu s-a produs în cel mai pur stil al comuniştilor care se omorau între ei pentru putere. Vezi cazurile Ştefan Foriş fost secretar general al PCR omorât cu lovituri de rangă în 1946, şi Lucreţiu Pătrăşcanu omorât în puşcărie* în 1954.

Morţii, produşi de grupul Iliescu care a condus lovitura de stat militară, se puneau la televiziune, pe seama teroriştilor lui Ceauşescu. Nu se sufla însă niciun cuvânt că de fapt televiziunea devenise instrumentul loviturii de stat sângeroase, instrument care punea atrocităţile pe seama teroriştilor inexistenţi. Totuşi imagini cu evenimente sângeroase, care au fost filmate chiar de televiziunea romană, dar şi de civili din Bucureşti şi din ţară, civili care au predat filmele pentru a fi difuzate, nu au fost difuzate. Unele nu au fost transmise probabil niciodată, altele nu au fost transmise decât ulterior, atunci când nu mai puteau inflama populaţia, altele au fost postate pe youtube, dar după foarte mulţi ani, atunci când a apărut această nouă tehnică de informare. Un exemplu constituie grupul Trosca măcelărit în faţa MApN, prezentat verbal ca grup terorist şi lăsat acolo 5 zile, timp în care manipularea macabră a produs profanarea morţilor. **S-a introdus termenul de teroriști prin care s-au mascat violenţele loviturii militare care a vizat şi a opţinut puterea tot pentru comuniști.** De amintit este şi asasinarea fam. Ceauşescu, care nu a fost transmisă vreodată de aşa zisa unică televiziune din lume care a transmis în direct zi şi noapte o revoluţie. Se afirmă că nu există imagini ale unei execuţii despre care se minte că a fost legală. Se ştie însă, că un asasinat nu se filmează de către cei care îl produc. Dacă totuşi se filmează dar sunt imagini compomiţătoare, nu se transmite. Nimeni nu ştie de fapt, afară de cei implicaţi, cum a murit fam. Ceauşescu. Informaţile verbale, cu privire

la modul cum a sfârşit fam. Ceauşescu într-o unitate militară, în care soldaţii unităţii nu ştiau nimic, provin numai de la cei câţiva care au fost implicaţi.

Cei implicaţi pretind că TVR a fost prima şi unica televiziune din lume care a transmis în DIRECT, in timp real, zi şi noapte o revoluţie**. Totuşi TVR nu a transmis nimic în direct de la o înşelătorie de proces absolut secret, pretins a fi organizat în numele poporului într-o unitate militară, mascaradă urmată imediat, la 5 minute, de asasinarea fam. Ceauşescu. Şi aceasta chiar în ziua de Crăciun. Fam. Ceauşescu a fost ţinută ostatică câteva zile, într-o unitate militară. A fost ostatică, atât timp cât s-au creiat imaginile sângeroase cu „teroriştii străini şi autohtoni", care au omorât oameni nevinovaţi. Astfel s-a generat faptul acceptării ulterioare de către populaţie a execuţiei lui Ceauşescu pentru salvarea ţării şi stoparea actelor de "terorism sângeros". Comanda militară de asasinare indiferent de situaţie, reiese şi din prezentarea făcută, după mult timp, la televiziune, de un militar care a primit ordin de la Stănculescu în acest sens [68] în postura in care mascarada de proces nu se mai putea finaliza.** După execuţia celor doi, s-a comunicat evenimentul, la televiziune. Şi pentru că populaţia refuza să creadă, cu o mare întârziere faţă de comunicat, TVR a dat imagini care prezentau pe cei doi scoşi dintr-un tanc, **imagini cu un consult aşa zis medical, fără utilitate practică, dar făcut pentru manipularea populaţiei cu imaginea "umanităţii" asasinilor**, imagini urmate cu mascarada de proces şi o imagine cu cei doi morţi aflaţi la baza unui zid. Cu siguranţă filmul cu familia Ceauşescu din

---

[68] https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ minutul 1,08

acea perioadă, nu a fost prezentat în totalitate. Cu siguranţă în filmele gestionate de la MApN, au existat imagini care nu au fost prezentate niciodată la o televiziune manipulatorie. Iliescu este cel care era speriat de informaţiile deţinute de Ceausescu, chiar şi arestat. De aceea în cel mai mare secret, el împreună cu un cerc extrem de restrâns de persone aflate în closetul ministerial din MApN, unde poporul şi militarii din MApN nu aveau acces, au hotărât trimiterea ilegală a celor 2.... în eternitate. Hotărârea s-a luat în 24 dec. 1989, şi „justificată" ca urmare a carnagiului impus de "teroriști" care atacau aeroportul Otopeni şi de "teroriştii străini" care atacau MApN-ul. Hotărâre luată în 24 dec., când populaţia habar nu avea că Ceauşescu, părăsit de securitate, era ţinut în secret, ostatic într-o unitate militară în care nici soldaţii acelei unităţi habar nu aveau.

Acţiunea a fost atât de secretă, şi ca o normalitate a acestui fapt, populaţia şi armata (nu cei doi de la vârful armatei) nu au cunoscut această informaţie. Ordinul emis în mare secret, scris de mână şi semnat de Iliescu, cu acceptul lui Stănculescu, Militaru, Voican s-a produs, fără cunoştinţa poporului sau a militarilor din MapN. S-a produs într-o tualetă din MApN **unde se trăgea apa[69] la WC**, cu apa deschisă la chiuvetă, pentru a fi siguri că nu sunt ascultaţi de ofiţeri care cunoşteau trecutul lui Militaru şi Iliescu. În ordin se insinuează că acesta este efect al voinţei poporului, iar urgenţa e în numele tuturor oamenilor cinstiţi din România [**70**], oameni cinstiţi care habar nu aveau de ceeace se punea la cale în mare secret într-un... closet.

---

[69] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min. 15,00
[70] Cartea "Ion Iliescu biografia secretă", de Vladimir Alexe, editura Elit Comentatator, pag 284

Se pune şi întrebarea cum **Iliescu a calculat că Ceauşescu a produs 60.000 de asasinate în decembrie 1989.** Această formă de manipulatorie cu un număr enorm de asasinate, prezentat ca real la televiziune, a fost o altă formulă de intoxicare produsă înaintea asasinării lui Ceauşescu. La mascarada de proces ilegal, făcut în absolut secret, într-o unitate militară, această dezinformare a constituit una din acuzaţiile fundamentale adresate lui Ceauşescu, acuzaţie comunicată anterior de complotişti, cu scop de manipulare a celor selectaţi pentru al condamna pe Ceauşescu. Cei care cunoşteau că acuzaţia era ireală, dar avea scop manipulator, au impus ca acesta să nu fie trecută în actul numit "sentinţă". Acuzaţia a fost o **manipulare esenţială, ca măsură de a preveni paşnic un eventual derapaj al aşa numitului complet de judecată**. Derapajul, prezentat în alt mod, mai confortabil pentru grupul Iliescu, de doi militari. Derapaj care în situaţia în care totuşi s-ar fi produs din exterior, ar fi fost corectat prin împuşcare instantanee a familiei. Cei doi militari au primit acest ordin de la Stănculescu [71

] care era însoţit de Măgureanu, conspirator dovedit, şi Voican. De fapt aşazisa şedinţă de judecată s-a desfăşurat într-o cameră sub presiunea pistoalelor mitralieră existente la vedere în filmarea prezentată la TV. Ulterior asasinării fam. Ceauşescu, derapajul s-a produs chiar cu şeful completului de judecată, Gică Popa, care în martie 1990 a fost găsit mort. Mass media a primit atunci informaţia că este vorba de o sinucidere. Imediat după execuţie când pentru populaţie devenise o certitudine că numărul morţilor din dec. a fost cu mult mai mic, Iliescu în stilul său

---

[71] https://www.youtube.com/watch?v=mUUX4heLkNc min. 12,51

caracteristic de a minţi cu dezinvoltură, afirmă la televiziune, că de fapt cei 60 000 de morţi au fost în toată perioada cât Ceauşescu a condus România. Iliescu acoperea cu neruşinare o minciună cu altă minciună. Cum a făcut Iliescu calculul ulterior cu acelaşi număr de victime, dar pentru o altă perioadă? Şi aceasta după ce asasinarea lui Ceauşescu fusese împlinită. Dacă numărul era mai mare sau mai mic, pentru toată perioada 1964-1989 cât Ceauşescu a condus România, nici Iliescu nu-l putea cunoaşte, aşa cum nici astăzi nu poate fi cunoscut. Ceauşescu trebuia judecat şi condamnat la închisoare aşa cum s-a întâmplat cu Todor Jivcov în Bulgaria. În nicio ţară est europeană nu s-a întâmplat un astfel de asasinat în 1989, atunci când comunismul a căuzut peste tot în Europa, mai puţin în URSS. Crima tot crimă se numeşte, chiar dacă ulterior, justiţia lui Iliescu a făcut impenetrabilă această parte de istorie criminală.

Concluzionând, revolta populară din 1989 cu puţini morţi a fost un adevăr, revoluţia de după 22 dec. 1989 o minciună, lovitura de stat militară cu mii de morţi şi împuşcaţi, cu asasinarea militară a fam. Ceauşescu, o certitudine. Televiziunea controlată militar a constituit mijlocul esenţial de manipulare a populaţiei şi al soldaţilor, a constituit mijlocul de manipulare al realităţii, în folosul grupului Iliescu. **Conducătorii loviturii comuniste de stat militare, sângeroase, sub presiunea evenimentelor internaţionale nesângeroase, din Europa de Est, au fost nevoiţi ulterior căderii URSS-ului, să producă două înşelătorii. Una, să-şi ascundă propria ideologie comunistă, cu ceeace regretatul Corneliu Coposu a numit criptocomunism. Apoi propriile lor convingeri fanatice comuniste, le-au declarat ca fiind social**

democrate, scop pentru care au distrus PSD-ul lui Titel Petrescu renăscut în 1989, preluând numele acestuia.

Conducătorii loviturii de stat au avut concursul celor care aveau să fie cunoscuţi ca alcătuind oligarhia comunisto-securistă prezentă în toate judeţele ţării. Toţi s-au plasat apoi mai presus de legi. Maselor populare li s-au refuzat punerea în practică a punctului 8 al Proclamaţiei de la Timişoara, singurul document întocmit prin voinţa poporului, care cerea comuniştilor să se retragă. **Nu masele populare revoltate in 1989 împotriva comunismului, au avut sprijin militar, ci dimpotrivă, au avut de suportat pe toată perioada puciului dar şi a mineriadelor, acţiuni militare, sângeroase, de stat.** Toţi cei care au refuzat să susţină ulterior grupul militaro securisto comunist al lui Iliescu, au fost marginalizaţi, şi dacă s-au manifestat public au fost hărţuiţi, şi terorizaţi. Ba chiar unii au murit ulterior în condiţii extrem de suspicioase, cu imposibilitatea demonstrării în justiţie a faptului că au fost crime, la fel cum a murit şi tatăl meu.

Tot după o lovitură de stat dată in 1944, se petreceau exact aceleaş lucruri odioase produse de comunişti. Altfel spus istoria s-a repetat, cu deosebirea că datorită împrejurărilor din 1944, atunci nu s-a ascuns existenţa loviturii de stat, deşi era război, nu s-a ascuns camerei de filmat execuţia şefului statului care s-a produs peste doi ani de la arestare, nu imediat ca în 1989. Totuşi ca şi în toată perioada comunistă, în dec. 1989 s-a manipulat populaţia, folosind învăţăturile aceleiaşi şcoli comuniste de manipulare, care pregătea populaţia să accepte execuţii militare şi condamnări făcute "în numele poporului". S-a manipulat populaţia care apoi astfel pregătită, să susţină pe noii veniţi. Şi ce este surprinzător în ambele situaţii, printre

manipulatori s-a aflat la loc de frunte, acelaş sadic Silviu Brucan (susţinătorul lui Petre Roman), care sugera în anii de după 1944 prin ziare, moartea conducătorilor partidelor istorice[72], care sugera în 1989, prin televiziune, moartea conducătorului.

Şi în politica externă istoria se repetă. Astăzi România joacă şi a doua carte prin poziţia unor persoane importante din partidul lui Iliescu, care încearcă să meargă pe mâna celor care ne-au lăsat definitiv fără un teritoriu. Din nefericire aceasta este o repetare a istoriei din care nu am învăţat nimic, istorie care se rezumă la următoarele. În 14 iunie 1940 lucrul avea să-l constate şi Germania după ocuparea Parisului, atunci când a capturat arhivele servicilor secrete franceze. Acolo a descoperit documente care demonstrau politica duplicitară a României**[73]**, fapt cu repercursiuni uriaşe, soldat imediat cu pierderi de teritorii ca urmare a dictatului de la Viena pregătit după o lună de la căderea Parisului în 15 iulie 1940 şi impus în 30 august. Şi aşa Bulgaria care nu a dus politică duplicitară, s-a ales cu Dobrogea de sud (jud. Caliacra şi Durostor), iar România a pierdut în final, a doua oară, Moldova de la răsărit de Prut.

În 1990 când o parte a populaţiei a înţeles că Iliescu este un ticălos, au început manifestaţii paşnice de lungă durată, contestând puterea emanată prin puci. Simţind că ii fugea terenul de sub picioare, Iliescu folosind sistemul de propagandă televizată, a înscenat că manifestaţiile paşnice se fac cu elemente fasciste, drogate, legionare, apoi a organizat pe cheltuiala statului, alte evenimente sângeroase cunoscute ca mineriade de stat, sprijinite militar, cu crime

---

[72] https://en.wikipedia.org/wiki/Silviu_Brucan
[73] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mihail_Moruzov

împotriva umanităţii. Şi scopul a fost de a securiza lovitura de stat. În timpul uneia din mineriade, acest fanatic comunist şi grupul său, nu au avut interes ca televiziunea să continuie difuzarea evenimentelor din studiourile scăpate de sub control, televiziune blocată pentru o perioadă, pentru blocarea activităţii unor salariaţi precum Vartan Arachelian, Cornel Pumnea, Dumitru Iuga. În scurt timp aceştia au fost marginalizaţi. Înainte de aceasta însă, Iliescu a oprit transmisia tv în toată ţara, exact atât cât a fost necesar pentru a controla evenimentele, populaţia şi studiourile. Acest lucru nu l-a putut face nimeni, în timpul loviturii militare de stat din dec. 1989, deşi Ceauşescu ar fi fost interesat.

Cu alt prilej, care era premergător mineriadei de stat, televiziunea manipula ca deobicei, intens, cu informaţii false. Prin caracterizarea manifestaţiilor paşnice ca fiind violente, se justifica că acestea nu se pot transmite. O astfel de poziţie a fost infirmată cu vehemenţă de actorul Victor Rebenciuc prezent în studio, care a reacţionat spunând că el a fost prezent cu copilul său la manifestaţii care nicidecum nu au fost violente. Pe You-tube sunt o serie de filme care dovedesc faptul că numeroasele manifestaţii, dinaintea mineriadelor, nu au fost violente. Oamenii numiţi de Iliescu golani, care participau la demonstraţii, au înţeles că trebuie să dovedească că manifestaţiile erau paşnice, de aceea veneau şi cu copii destul de mici purtaţi pe umeri. Procedeul de a nu transmite in direct imagini complete de la manifestaţii, asigura prin TVR, eliminarea unui efect de asociere a altor oameni la manifestaţii, care ar fi periclitat in măsură şi mai mare grupul Iliescu. Cu aceste ocazii, pentru că televiziunea nu prezenta manifestaţiile de stradă, aceiaş televiziune manipulatorie, transmitea prin angajaţii securişti

sub acoperire, că aparatele ei sunt vechi, că se încălzesc excesiv şi nu se pot face transmisii din stradă.

Oamenii au înţeles că TVR manipula, totuşi încercarea lui Ion Raţiu de a obţine o licenţă pentru o televiziune independentă în ianuarie 1990, a fost sortită eşecului. La fel şi deschiderea televiziunii independente SOTI a fost sortită eşecului. Ulterior, Iliescu a constatat că TVR-ul său pe care l-a numit televiziune liberă, condus de oamenii săi, Răzvan Theodorescu şi apoi Paul Everac fost şef de protocol la Marea Adunare Naţională, îşi pierduse credibilitatea. De aceea Iliescu a dat liber in 1993 la prima televiziune particulară, Antena 1, aşa zis independentă, care singură işi făcea propagandă că este o instituţie de informare neimplicată politic. In fapt postul de televiziune Antena 1 avea drept proprietar pe Dan Voiculescu, un turnător la securitate al rudelor sale, post care avea să fie secondat mai târziu de un altul extrem de virulent numit Antena 3, post cu acelaşi proprietar, viitor puşcăriaş. Fost conducator al firmei Crescent, firmă interpusă între ICE Dunarea firma securităţii şi partenerii externi ai acesteia, Dan Voiculescu devenit moştenitor chiar din 1990 al unei averi uriaşe justificată neconvingător, a investit in trustul Intact ca instrument de agresiune informativă, extrem de virulent, împotriva opoziţiei care se făcea la adresa partidului lui Iliescu. **Televiziunea lui Voiculescu, prin Antena 3, a devenit o batjocură a spiritului justiţiei, o batjocură cu mare similitudine celei din perioada începută în 1946 şi continuată.** Acest nou instrument, se poate aprecia că este o formă la fel de nocivă ca şi mineriadele iniţiate de acelaş Ion Iliescu, dar care acţionează pe o perioadă lungă de timp prin manipularea vizuală, grotească, a populaţiei.

Iliescu s-a instalat drept conducator de stat mai întâi

prin forţă militară şi apoi prin alegeri "libere", cu sprijinul sistemului oligarhic securisto-comunist, a populaţiei manipulate şi mituite, prin:

— Satisfacerea dorinţei populaţiei de a nu mai fi condusă de tiran, tiran care însă a fost asasinat pe cale militară, pentru asigurarea reuşitei loviturii de stat, asasinare prezentată ca execuţie pusă pe seama cererii populaţiei, populaţie minţită că execuţia a fost legală şi produsă de Crăciun, la 5 minute după o mascaradă de proces înscenat care a durat peste o oră într-un cadru restrâns, absolut secret. Asasinare realizată în cea mai clară tradiţie comunistă, unde comuniştii se ucideau între ei.

— Eliberarea prin graţiere şi amnistie a puşcăriaţilor şi infractorilor, în 4 ianuarie 1990, eliberare extinsă prin art.10 "în numele comisiei de corectitudine". Acelaş tip de comisie funcţionează astăzi pentru reducerea pedepsei puşcăriaşilor milionari deveniţi şi cercetători ştiinţifici.

— Obţinerea susţinerii politice, prin mituirea în masă a populaţiei, începută chiar imediat, în dec. 1989 sub numele asistenţei sociale acordate generos de un stat sărăcit cu visteria aproape goală. Populaţia a devenit mulţumită că primea salarii pentru nemuncă în perioada prelungită a loviturii de stat, apoi pentru muncă superficială, pentru muncă lipsită de responsabilitate, sau pentru muncă la instituţiile de stat însoţită chiar şi de activităţi ilegale tolerate de justiţie. Ba mai mult populaţia a primit salarii mărite, prin emisie monetară peste necesităţile circulaţiei reale, emisie monetară în discordanţă cu interesele ţării, care a adus un puternic efect inflaţionist. Astlel au apărut bancnotele cu valoare din ce în ce mai mare, lucru care dădea impresia populaţiei că are mai mulţi bani pentru a cumpăra produse. Produse care însă îşi măreau ulterior

preţul, ca un efect de feedback. Şi aceasta în detrimental unui viitor al ţării, de neacceptat, constatat astăzi în învăţământ, sănătate, administraţie, poliţie, justiţie şi nu în ultimul rând în armată a cărei capacitate umană şi tehnică a avut constant o cădere inadmisibilă în timp. ***S-au acordat fără restricţii, salarii pentru nemunca minerilor absenţi de la locurile lor de muncă, dar prezenţi repetat la Bucureşti pentru acţiuni de stat, sângeroase. Acesta constituie un important element care trebuie adus în faţa legii.*** S-a acordat asistenţă de transport, asistenţă logistică şi de hrană, minerilor, pentru terorizarea partidelor istorice şi a populaţiei capitalei, produse în timpul mineriadelor repetate**.**

— Cumpărarea susţinerii populare, prin acordarea în februrie 1990 a dreptului de proprietate pentru oamenii care locuiau în case şi apartamente aflate în fondul de stat, drept de proprietate cumpărat la un preţ puternic subevaluat ajuns la valoarea unui televizor color. Acest lucru nu s-a făcut în Germania, o ţară bogată unde majoritatea populaţiei locuieşte cu chirie la stat.

— A plătit pe timp nelimitat, un număr enorm de indemnizaţii de revoluţionari, participanţilor manipulaţi la evenimente, dar în special unui număr extrem de mare de impostori, a unor persone bine selectate, fără barieră între victime şi făptuitori, astfel că toţi au fost certificaţi revoluţionari, lovitura de stat devenind cu uşurinţă o revoluţie. Cine dintre cei care au primit, de la capii puciului, indemnizaţii de revoluţionari, erau dispuşi să accepte realitatea loviturii de stat?

Iliescu resuscitase sistemul prezet in tot şi în toate, sistem care a uitat că şi-a pierdut vechiul conducător, sistem care i-a satisfăcut orgoliul asigurându-i câştigarea de

“alegeri libere” la fel cum asigura şi lui Ceauşescu “alegeri libere”.

Şi pentru ca lovitura militară să nu mai existe, Iliescu a determinat introducerea in constituţie a formulei despre ceeace a dorit să se numească revoluţia populară din 1989. Iliescu a refuzat punctual 8 al Proclamaţiei de la Timişoara. Mai mult a înfiinţat Institutul revoluţiei, cu salarii bune, plătite ca supliment la indemnizaţii de revoluţionari, salariaţi care nu pot să accepte şi din motive materiale, existenţa loviturii de stat. A dat girul înfiinţării Secretariatului de Stat pentru problemele revoluţionarilor, dar şi a comisei parlamentare de unde s-au falsificat, şi după 26 de ani, certificate de revoluţionari.

Grupul Iliescu îşi câştigase astfel şi sprijinul populaţiei nevoiaşe, în jurul său fiind grupată noua oligarhie securisto-comunistă, recompensată cu libertatea la fărădelegi în detrimental statului. Această formulă de succes a fost susţinută frenetic din visteria subţiată a statului, iar Iliescu a câştigat “alegeri libere”. Decăderea spectaculoasă a statului s-a produs ca urmare a corupţiei endemice, nesancţionate, iar populaţia înşelată iniţial cu promisiunea unui viitor luminos, a devenit beneficiara noii situaţii de sărăcie, bucuroasă însă pentru traiul prost, asigurat totuşi de pe o lună pe alta. Decăderea se manifestă intens în justiţiei, în poliţie, în învăţământ, în sănătate, în administraţia publică, şi nu în ultimul rând în armată rămasă fără furnizorul intern de echipamente, fără fonduri rezonabile pentru dotare. Grupul Iliescu şi-a câştigat sprijinul total al indivizilor puşi în funcţii de conducere, care au primit permisiunea de a transforma ţara într-o vacă de muls prin jaf şi corupţie. Aceasta cu sprijinul justiţiei paralizată la vârf, prin oamenii numiţi pe termen lung de acelaş Iliescu şi de

partidul său. Nici nu trebuia să ne aşteptăm la altceva de la individul care din 22 dec. 1989 a comandat evenimentele sângeroase ale puciului numit revoluţie şi care minţea la TVR, că sunt in ţară şi la Bucureşti terorişti, care împuşcă din toate poziţiile, apoi declara că civilii s-au ucis unul pe altul.

Nici nu trebuia să ne aşteptăm la altceva de la individul care din 1990 până in 1999 a comandat pe banii statului, dar în numele poporului, 6 mineriade asupra Bucureştiului unele extrem de sângeroase, toate însă violente. Mineriadele militare de stat au avut ca scop înăbuşirea în sânge a nemulţumirilor populaţiei care a înţeles că Iliescu era un impostor care câştigase alegeri libere prin mituire în masă. Mineriada din 1999 a fost gândită ca o lovitură de stat, dar a eşuat. Mineriada din 13-15 iunie 1990 s-a caracterizat prin crime, torturi şi violuri produse pe străzile Bucureştiului, la TVR şi într-o unitate militară la Măgurele, unde au fost duşi sute de oameni, mineriadă care avea drept scop securizarea loviturii de stat. Iliescu şi grupul său ştiau că dacă atunci ar fi pierdut puterea ar fi fost trimişi în faţa tribunalului militar. Mineriadă comandată de Iliescu **[74]** şi finanţată de guvern **[75]** fapte recunoscute în înregistrări video, mineriadă despre care ulterior Iliescu minte la TV că a fost spontană, iar minerii au venit nechemaţi la Bucureşti **[76]**, mineriadă rămasă până astăzi nejudecată în România. Totuşi ***oameni care manifestau pentru aplicarea punctului 8 al proclamaţiei de la Timişoara,*** oameni care cereau o

---

[74] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,14 Iliescu spune că a chemat mineri

[75] **https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 4,15 guvern plateste transport mineri**

[76] https://www.youtube.com/watch?v=B9lDusPk9wg min.0,12 Iliescu minte mineri veniti singuri

conducere fără comunişti, ***erau numiţi de Iliescu, atunci când a chemat minerii, elemente fasciste şi d*rogate[*77*].** Manipulare a marelui "păpuşar", ***care a produs voit: asasinate, torturi şi violuri suportate de oameni nevinovaţi***. Acelaşi procedeu folosise anterior, cu aceleaşi rezultate, şi Ceauşescu numind revolta anticomunistă de la Timişoara care a generat Proclamaţia de la Timişoara, acţiune fascistă[78], revoltă înăbuşită în sânge. Totuşi la acea vreme Iliescu nu se expunea să îşi arate sprijinul populaţiei. Mineriada din iunie 1990 a fost încadrată la CEDO ca fiind o acţiune cu crime împotriva umanităţii, încadrare făcută de către judecătorii Paulo Pinto de Albuquerque şi Nebojsa Vucinic in Hotărârea Marii Camere ca urmare a Cererilor nr.10865/09 , 45886/07 şi 32431/08 împotriva României **[79]**. Cu privire la grupul Iliescu se poate afirma că a fost groparul României pentru o perioadă îndelungată, perioadă care nici astăzi nu s-a incheiat, deşi au trecut peste 26 de ani.

Chiar după pierderea parţială, nu totală, dar vremelnică, a puterii politice absolute de către Iliescu, în perioada 1996-2000, acesta a iniţiat o tentativă de nouă lovitură de stat prin rechemarea minierilor conduşi de acelaş Miron Cosma, la Bucureşti în anul 1999. În fapt activarea fenomenului mineriadă iliescieană, avea ca obiectiv îndeplinirea ordinului de doborâre a şefului statului Emil Constantinescu şi a guvernului său, acţiune care iarăşi era numită ca fiind în numele poporului. De altfel Emil

---

[77] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47
[78] https://www.youtube.com/watch?v=ZN49psDM0_0 minutul 1,57
[79] www.csm1909.ro/csm/linkuri/18_12_2014__71180_ro.doc sau http://agent.gov.md/wp-content/uploads/2015/04/Mocanu-si-altii-%C3%AEmpotriva-Rom%C3%A2niei.pdf

Constantinescu avea să declare ulterior că serviciile l-au înfrânt. Erau de fapt servicii cu organizare militară, controlate eficient, din opoziţie, tot de Iliescu şi partidul său. Nici în perioada 2004-2008 urmaşii grupului Iliescu nu au pierdut puterea pentru că au condus din opoziţie prin numeroşii oameni ai acestora infiltraţi de la început in partidele care conduceau ţara. Un exemplu fiind liberalul roşu Tăriceanu. Urmaşii grupului Iliescu, încă consiliaţi de Iliescu preşedinte de onoare al propriului său partid, au avut un singur duşman redutabil în persoana lui Băsescu pe care l-au atacat permanent în timpul mandatelor sale şi chiar şi după. Totuşi Băsescu nu a putut face decât un singur lucru. Începând cu Daniel Morar a pus justiţia în poziţia de a funcţiona. Numai în acest fapt constă îngenuncherea sistemului, sistem care însă nu este învins. Dovadă este lupta PSD-ului care doreşte cu ardoare, o justiţie reversibilă, inoperantă în special pentru membrii săi corupţi. Şi exempu concludent este Radu Mazăre aplaudat la scenă deschisă, când înjură public, de o manieră incredibilă, justiţia[80], atunci când făcea propaganda "Ponta preşedinte". De ce? Mai sunt încă valori de furat în România, mai sunt încă criminali (oare cine sunt acştia?) care trebuie protejaţi de justiţie şi în viitor, care trebuie să moară natural în patul lor, nu în puşcărie. Şi pentru că lucrurile au fost scăpate de sub control, PSD-ul s-a pliat conform situaţiei, mobilizând şi sateliţii săi. O justiţie inoperantă, se face prin adepţi infractori. Un decret de amnistiere şi graţiere înseamnă acelaşi lucru: câştigarea de noi adepţi infractori, dar fideli.

Astăzi o serie de puşcăriaşi şi puşcăriabili din conducerea partidului lui Iliescu, unii dintre ei

---

[80] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

identificându-se cu siguranţă în această categorie, dar şi mari magnaţi, se închină partidului creeat de Iliescu, pentru că i-a lăsat să fure din seva Romaniei, nestingheriţi de lege. Acesta este şi motivul pentru care individul Iliescu a fost susţinut şi a reuşit să se sustragă legilor, deşi prin ordinul său s-au produs repetat, în timp, numeroase crime şi cu siguranţă unele crime au fost făcute invizibile, ca decese din cauze naturale, produse în împrejurări suspecte. Toţi susţinătorii lui Iliescu, astăzi îl injură pe Băsescu pentru că s-a străduit să pună ţara pe un făgaş legal. De aceea toţi aceşti indivizi au făcut eforturi colosale să-l îndepărteze din funcţia de preşedinte pe Băsescu, chiar şi prin tentativă de lovitură de stat atribuită în acelaş stil ca cel din 1989, dorinţei poporului, tentativă sub formă de referendum popular fraudat, dar nereuşit. S-au folosit in acest scop de indivizi fără scrupule, prezenţi la televiziuni manupulatorii, aşa zis independente, care practic au fost de acord cu crimele sângeroase comandate dea lungul timpului de Iliescu, televiziuni ale magnaţilor comunisto-securişti deveniţi puşcăriaşi, magnaţi cu bani spălaţi în străinătate, furaţi de la stat. S-au folosit în astfel de scopuri şi de o nouă televiziune folosind aceleaşi procedeele, sub masca unui naţionalism deşănţat.

Morala cu privire la televiziuni este aceea că ele constituie un mijloc puternic şi foarte eficient de manipulare, care are influienţe nefaste asupra populaţiei în special a aceleia cu mijloace de trai precare, populaţie majoritară, care este uşor de manipulat cu promisiuni iluzorii, dar mai cu seamă cu informaţii false, populaţie speriată că nivelul de viaţă şi aşa precar, se poate înrăutăţi.

O întrebare pe deplin justificată în contextual manipulării fără scrupule este: sunt televiziuni care, sub

masca dreptului la opinie liber exprimată, manipulează populaţia împotriva intereselor interne şi externe ale statului? Instituţiile abiliate ar trebui să răspundă şi să acţioneze în consecinţă.

Partidul celor care au dat lovitura de stat şi au organizat mineriade sângeroase pe banii statului, nu are capacitatea de a recunoaşte evenimente reale, evenimente care nu corespund cu ceeace el vrea să fie considerat realitate. Nu recunoaşte necondiţionat o justiţie corectă. De aceea a introdus principii nescrise care au modificat spiritul de dreptate al justiţiei. Procedeul de realizare a acestui scop a fost prin intermediul persoanelor pe care le-a impus pe termen lung la nivele înalte ale procuraturii şi justiţiei. În acest context, justiţia cu acţiune inversă funcţionează astfel:

— Oameni simpli, cu legea de partea lor, pierd procese cu statul. Eu sunt un astfel de caz pe care îl voi prezenta.

— Oameni pricopsiţi prin furt de la stat, în proces cu statul de partea căruia este legea, câştigă procese cu statul. Vezi cazul Dinu Patriciu.

Partidul loviturii de stat şi a mineriadelor, nu asigură protecţia conform legii, televiziunilor independente, echidistante, cărora le aplică sancţiuni frecvente prin Consiliul Naţional al Audiovizualului (CNA) pe care îl controlează, dar impune televiziuni proprii, care manipulează grotesc realitatea, televiziuni subvenţionate de persoane care nu-şi justifică legal banii, televiziuni care sunt puse sub protecţie ca şi finanţatorii lor. Lovitura de stat cu acţiunile sale sângeroase, reuşită şi prezentată cu obstinaţie ca revoluţie, urmată de mineriadele sângeroase de stat, nu sunt recunoscute, nu sunt sancţionate de lege. De aceea partidul celor care au dat lovitura de stat şi au organizat

mineriadele de stat, a îngropt dosarele acestor evenimente, după ce s-a căutat vreme de peste două decenii vinovaţi despre care s-a afirmat că sunt inexistenţi**.**

Până când crimele din decembrie 1989 şi crimele din perioada mineriadelor**,** crime recunoscute ca imprescriptibile la CEDO **[81]** dar considerate prescriptibile de partidul creeat şi consiliat apoi de Iliescu, ***nu vor fi rezolvate de justiţie cu pedepsirea adevăraţilor vinovaţi, cu recunoaşterea motivelor reale pentru care acestea s-au produs, România nu va ieşi din groapa în care a fost introdusă şi ţintuită*****.**

Stimaţi cititori, vă pun o întrebare simplă, retorică, la care singuri va trebui să răspundeţi**.** ***Care este partidul loviturii de stat şi al mineriadelor, partidul care a făcut justiţia inoperabilă*****,** care şi-a modificat identitatea de nenumărate ori, prin schimbarea numelui, care a alterat spiritul de dreptate al justiţiei, care a dorit să introducă o lege prin care să-şi graţieze puşcăriaşii milionari de "elită" aşa cum a făcut Iliescu in ian 1990 **[82]** prin decretul parşiv de graţiere şi amnistiere? Care este, partidul care şi-a asigurat controlul ţării şi în perioadele în care a fost în opoziţie, care a avut un rol esenţial în promovarea şi dezvoltarea megacorupţiei in România, care a declanşat din 1990 o devalorizare uriaşă a banilor urmată de inflaţie galopantă, inflaţie care nu s-a mai întâlnit în istorie decât după 1944?

După evenimentele de la Praga din 1969, Iliescu a muşcat mâna care îi da să mănânce, a înfruntat pe

---

[81] www.csm1909.ro/csm/linkuri/18_12_2014__71180_ro.doc aliniatul 315

[82] http://www.legex.ro/Decretul-lege-3-1990-930.aspx

binefăcătorul său. Binefăcător care îl aprecia pe Iliescu încă din perioada când Elena Ceauşescu îl ducea de mână pe acesta, la puşcăria unde atât Ceauşescu, cât şi tatăl lui Iliescu erau închişi pentru.... acţiuni subversive împotriva statului român**[83]**. **Iliescul l-a omorât pe bătrânul său binefăcător, binefăcător care încă îl mai ţinea în funcţii de conducere. Pentru că Iliescu nu a lucrat niciodată în vreo fabrică, sau pe şantier ca simplu inginer aşa cum lucrau oamenii neprivilegiaţi, deşi se declara sărac şi cinstit.** Totuşi Iliescu l-a omorât în cel mai pur stil al comuniştilor care se omorau între ei pentru... putere.

Iliescu nu a reprezentat nicio secundă interesele maselor popolare, ci interesele unui grup devenit infracţional, anume cel al **activiştilor de partid şi securişti, care l-au părăsit pe Ceauşescu dar care i-au asigurat lui Iliescu stabilitate la putere, contra cost**. **Costurile au fost plătite din visteria statului prin fărădelegi rămase nesancţionate.**

În decenbrie 1989, în faţa camerei TV, un fanatic comunist, Iliescu **[84]**, se adresa clar securiştilor şi activiştilor de partid, a căror menire era să apere comunismul prin toate mijloacele de teroare şi forţă, dând un semnal clar de uniune cu aceştia, dar plin de ură faţă de cel despre care spunea că a întinat numele PCR, a întinat memoria celor care şi-au dat viaţa pentru comunism. Uita să spună că comuniştii s-au luptat şi ucis între ei pentru putere, şi exemle în calitate de victime, sunt Foriş, Pătrăşcanu.

---

[83] https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Iliescu
[84] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 9,58

Exemplul de astăzi este chiar fam. Ceauşescu. În faţa maselor populare despre care Iliescu ştia că s-au revoltat împotriva întregului sistem comunist, ca urmare a noii realităţi europene, acest individ dă un semnal pervers, mincinos, şi anume că se declară în afara legii, PCR, considerându-se că acest partid este împotriva spiritului naţional şi al legii strămoşeşti **[85**

]. În fapt nici nu a făcut acest lucru, pentru **că Iliescu a absorbit întregul conţinut al PCR-ului, cu comunişti cu tot, cu ideologie şi rol conducător, în noul său partid cu nume manipulator, de salvator al naţiunii**. În fapt Iliescu a shimbat numele PCR-ului care a rămas partid conducător. In fapt Iliescu nu a fost o emanaţie a maselor populare. A fost o emanaţie a comuniştilor fanatici. El a readus la putere foştii activişti de partid, eşalonul 2 al acestora, securiştii mai mult sau mai puţin sub acoperire, deveniţi apărători în forţă a criminalităţii economico-financiară, dar şi a lui Iliescu. În fapt CFSN nu era constituit prin voinţa poporului şi drept consecinţă nu reprezenta interesele poporului aşa cum pretindea Iliescu nejustificat. CFSN reprezenta interesele comunismului şi în special al comuniştilor care nu au fost în guvernul lui Ceauşescu. CFSN era alcătuit majoritar din activişti de partid mai puţin vizibili şi securişti sub acoperire, care alcătuiau grupul fidel al lui Iliescu, grup care a eliminat voinţa populară a întregii ţări, reflectată in **punctul 8 al proclamaţiei de la Timişoara a cărui esenţă era FĂRĂ COMUNIŞTI la conducerea ţării**. Apoi grupul Iliescu a folosit două moduri de sabotare diferită a celor două mari partide istorice, anticomuniste. Pe unul l-a

---

[85] *https://www.youtube.com/watch?v=jW6-KkPPONA min. 8,07 Iliescu infiereaza comunismul*

deturnat şi folosit ca satelit invizibil şi apoi vizibil al PSD-ului, pe celălalt l-a ruinat din temelii, folosindu-se în acest scop şi de satelitul său atunci când era invizibil.

Reapariţia Partidelor Istorice nu a fost dorintă de Iliescu, care nu iubea nimic altceva decât comunismul**[86]**. Reapariţia lor a fost spontană, ca urmare a manifestanţilor care au eliminat din steagul României stema emblemă a comunismului. **Comunismul la care se închină Iliescu, a acţionat după 1944 pentru demolarea Partidelor Istorice**, a omorât pe conducătorii lor, şi a întemniţat pentru ani grei, membrii acestor partide. Reapariţia partidelor istorice a fost un fenomen natural, nedorit de Iliescu, datorat lui Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Ion Raţiu, Radu Câmpeanu, fenomen natural dorit şi de Regele Mihai. **Comunistul Iliescu a făcut pentru a doua oară aceiaşi treabă ca cea din anii de după 1944 şi a demolat iar partidele istorice anticomuniste**, dar nu pe fiecare la fel. Iliescu a început cu vandalizarea sediilor acestora**[87]**, a ordonat agresarea conducătorilor şi membrilor acestor partide în 1990, (vezi cazurile Corneliu Coposu, Ion Raţiu, la Buzău şi Oradea şi mai mult chiar în propria casă şi Radu Câmpeanu la Brăila), a catalogat oameni onorabili din aceste partide ca fiind huligani, elemente fasciste**[88][89]**, drogate**[90]**, legionare**[91]** conform unor transmisii

---

[86] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 9,58
[87] https://www.youtube.com/watch?v=nHoYbIFIm1M
[88] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min. 5,32
[89] https://www.youtube.com/watch?v=6pyJs0Q6lho min. 4,25
[90] https://www.youtube.com/watch?v=QHHKuMgdlGU min. 4,25

televizate care astăzi se pot vedea numai pe internet. Sistemul comunisto securist al lui Iliescu i-a refuzat lui Ion Raţiu o licenţă pentru înfiinţarea unui post de televiziune independent, care ar fi putut demola manipulările făcute prin unica televiziune existentă. Grupul Iliescu i-a refuzat punerea în funcţie a unei tipografii cu 30 de zile înaintea alegerilor din 1990, tipografie aflată la subsolul teatrului naţional care apoi a fost vandalizată de mineri. Grupul Iliescu îl cataloga pe Ion Raţiu ca neonazist, în scrisori teroriste. Grupul lui Iliescu e factorul esenţial care în 1990 a umilit partidele istorice, acuzate fiind că în sediile lor sunt arme, muniţie, droguri şi se fabrică bani falşi conform unei transmisii manipulatorii a unicului post de televiziune din România, postată ulterior pe internet**[92]**. Din 1990 Iliescu a început o operaţie de succes cu infiltrarea puternică, la nivel de vârf, a PNL-ului. Cu criptocomunişti, oameni cu sarcini ascunse precum Dan Amedeo Lăzărescu turnător de mare calibru al securităţii, (tatăl vitreg al lui Călin Popescu Tăriceanu viitor partener de mare încredere al partidului lui Iliescu), Bălăceanu Stolnici**[93]** colaborator al securităţii cu nume de sursă Laurenţiu**,** Teodor Meleşcanu un fost nomenclaturist devenit PNL-ist promovat apoi de partidul lui Iliescu, calitate în care umilea alegătorii anti Ponta de la Paris, Sorin Roşca Stănescu colaborator al securităţii, Ioan Ghişe un personaj enigmatic, Victor Ciorbea un sindicalist fripturist politic prezent apoi în PNŢCD, în PNL şi apoi promovat de PSD, colega lui Norica Nicolai un alt personaj enigmatic, Petre Roman şi Bogdan Olteanu cu familii care au

---

[91] **https://www.youtube.com/watch?v=2lbohQdR0jA**
[92] **https://www.youtube.com/watch?v=6pyJs0Q6lho** min. 1,48
[93] **https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8** min.35

fost stâlpi ai comunismului chiar din 1944, dar şi alţii. Cu conducători „capabili”, PNL a supravieţuit ca satelit al PSD-ului care a pus umărul la demolarea PNŢCD-ului. Un partid istoric, PNŢCD, cu conducătorii săi reprezentativi care nu au putut fi înlocuiţi cu marionete precum la PNL, conducători terorizaţi repetat, care primeau scrisori cu conţinut de cea mai joasă speţă şi ameninţări teribile cu moartea, partid care a fost definitiv erodat din exterior cu ajutor PNL-ist, dar şi de termitele din interior care totuşi nu au putut ataca partidul la vârful său. Celălalt partid istoric PNL-ul fără „voinţă” de decizie politică, a fost păstrat apoi ca satelit la vedere al partidului creiat de Iliescu, ambele având aceleaşi obiective de susţinere reciprocă în activităţi infracţionale, împotriva intereselor ţării. În scrisorile de ameninţare din 1992, primite de familia mea nu se pomeneşte nimic despre PNL sau conducătorii săi, pentru că de atunci PNL-ul şi conducătorii săi aflaţi sub acoperire, lucrau în ascuns pentru Iliescu. Ameninţările erau adresare numai Regelui Mihai, lui Raţiu, lui Coposu şi membrilor PNŢCD-ului, persoane care nu au putut fi şantajate şi partid care nu a putut fi dirijat de grupul Iliescu.

Dacă cele de mai sus cu privire la super eficienţa manipulării prin televiziune, nu sunt suficiente, voi prezenta următorul caz.

Un ziarist suficient de isteţ care să capteze populaţia uşor de manipulat, Dan Diaconescu, şi-a înfiinţat propriul post de televiziune numit OTV. De la acest post a început o campanie eficientă de manipulare a populaţiei, cu rezultate remarcabile. În scut timp şi-a înfiinţat propriul partid cu nume chiar numele său, Partidul Poporului Dan Diaconescu (PPDD). Şi ca să fie mai convingător i-a spus al poporului. Şi numele partidelor sunt manipulatorii, nume în care se

introduc termeni precum: salvare naţională, România mare, România unită, unitate naţională, uniune naţională pentru progres, partide pentru care primează.... “interesul naţional”. Şi Dan Diaconescu a acceptat pe liste, persoane importante, multe dubioase, care au înţeles puterea de manipulare a televiziunii lui. In scurt timp de la înfiinţare, la alegerile parlamentare din 2012, PPDD a câştigat prin manipulare televizată, un procent incredibil de 14,6% din voturile populaţiei. Partide cu vechime mare nu au putut realiza decât procente substanţial mai mici. De aceea PSD s-a îngrijorat că acest partid are un potenţial mare de creştere în faţa populaţiei, s-a îngrijorat că acest partid câştigă electorat tradiţional al său, s-a îngrijorat că acest partid se susţine numai pe sine. Viorel Ponta, reprezentând executivul PSD-ului, a înţeles, dar mai probabil a fost sfătuit de “înţeleptul bătrân”, că poate câştiga pe cei votaţi pe listele PPDD dacă aceştia sunt lipsiţi de mijlocul de manipulare. Şi a închis acest post de televiziune care capturase voturile unui procent de 14,6% de manipulaţi. Ba mai mult l-a transformat pușcăriaș pe Diaconescu care avea fotuşi, probleme cu legea. Acesta a fost lovitura fatală.

Nu acelaș lucru s-a făcut cu posturile Tv care manipulau în folosul PSD-ului. Nu acelaşi lucru s-a făcut cu proprietari de televiziuni susţinătoare care aveau probleme cu legea. Pe aceştia i-a apărat din toate puterile, de efectele legii, dând permanent vina pe Băsescu că justiţia lui dorea pușcăriaşi fără vină. De fapt PSD doreşte ca spiritul legii să funcţioneze preferenţiat, cum am arătat în cele două cazuri de mai sus

În urma închiderii instrumentului lui Diaconescu, de manipulare a creerelor, ca şobolanii de pe o corabie care se îneacă, aproape toţi aleşii PPDD-ului au ieşit la lumină.

Schimbând tabăra cu neruşinare, cu cea a PSD-ului, a PC-ului, sau a UNPR-ului, ultimile două fiind sateliţii primului partid. Aleşii lui DD au trecut direct, la rosul unui ciolan sigur. Aceasta a fost a doua manipulare, de astă dată a aleşilor de la PPDD. După cum se vede, manipulare posibilă numai datorită calităţii proaste a oamenilor.

Şi astfel, indivizii parlamentari ai PPDD-ului, ca efect al închiderii postului de televiziune, au devenit obiectul superior al manipulării următoare. Pentru motivul că lipsa postului TV, avea repercursiuni asupra PPDD, care nu le mai putea oferi posturi de parlamentari. Însemna în fapt o manipulare de calibru greu, manipulare posibilă numai calităţii execrabile a oamenilor din PPDD. A fost de fapt o manipulare superioară, asupra unor parlamentari incompeteţi, avizi după ciolan. Nu a mai fost o manipulare executată pe o clasă inferioară şi anume cea a votanţilor, aşa cum o făcuse DD. Majoritatea parlamentarlor de aceiaşi calitate, sunt cei care conduc ţara spre sigură demolare.

La alegerile europarlamentare din 2014, în lipsa postului de televiziune prin care se făcea manipularea, PPDD nu a mai contat. Procentul obţinut la aceste alegeri a fost de 3,6% deci sub pragul de 5%, prag care ar fi putut totuşi asigura o prezenţă în Parlamentul European. Altfel spus PPDD nu a mai însemnat nimic fără televiziunea OTV. Nu a mai rămas nimic din el, decât un scurt trecut uluitor, obţinut ca efect al unei manipulari scurte şi eficiente, făcute de un mic specialist, prin... televiziunea lui.

Efectele manipulării, făcute de un mare specialist având în mână toate instituţiile statului, au fost sigure şi de foarte lungă durată, astfel că repercursiunile le resimţim şi astăzi.

Concluzie

Manipularea populaţiei prin televiziune o făcea Ceauşescu, şi la fel de bine a făcut-o Iliescu şi o face şi partidul său care au avut şi au toată puterea uriaşă a statului. Şi populaţia se lasă manipulată astăzi ca şi pe vremea lui Ceauşescu. Şi prin manipulare şi prin membrii săi, PSD este continuatorul PCR-ului. Nu e de mirare, pentru că PSD-ul a adunat în jurul său securişti şi comunişti educaţi în acest spirit. Nu este de mirare că PSD-ul câştigă alegeri la fel cum câştiga PCR-ul. PSD-ul deţine controlul absolut al mai multor televiziuni specializate numai în ştiri şi manipulări politice.

Luând ca exemplu puterea manipulării făcută de stat, au fost persoane susţinute de stat care au practicat cu mare eficienţă procedeul. Manipularea a fost făcută pentru realizarea succesului unor acţiuni de criminalitate economico – financiară care au avut o singură victimă. Reclamele făcute prin mass-media, deci şi prin televiziune, aveau la bază sărăcia dar şi lăcomia, acţiuni prin care se recomanda depunerea într-un depozit a unor sume de bani care peste trei luni se multiplicau de opt ori. Deviza era: cu cât ai mai mulţi bani în depozit cu atât mai mult te pricopseşti astfel că oamenii erau convinşi să nu scoată banii la tremenul scadent şi să multiplice astronomic sumele iniţiale. Frenezia a cuprins toată ţara. Manipularea extrem de evidentă, dar eficientă a determinat unii oameni să-şi vândă casa pentru a face bani pentru opt case. Şi manipularea s-a făcut în numele ajutorării populaţiei sărace. Iar instituţia trebuia să manipuleze chiar prin numele său, cum altfel decât CARITAS. Societatea Caritas a fost apoi sprijinită politic, pentru ca o mică parte de indivizi să se pricopsească. Banii erau căraţi cu valiza la unii parlamentari. Oamenii simpli au pierdut însă totul, iar societatea s-a topit.

După alţi ani, manimularea pe aceiaşi linie, dar mai subtilă, s-a făcut prin ceeace s-a numit FNI-ul lui Sorin Ovidiu Vântu sprijinit chiar de partea mafiotă a statului. Oamenii au început din nou să-şi vândă casele să depună banii la FNI care se angaja să-i multiplice de astă dată numai de două ori şi într-un timp ceva mai mare, dând astfel o falsă aparenţă de seriozitate. Pentru a prinde mai mulţi fraieri manipulaţi cu mirajul investiţiilor care nu puteau să ducă la fabrici de bani. Fenomenul a luat mare amploare, astfel că peste o sută de mii de oameni au pierdut banii. Acestea sunt simple manipulări care promit oamenilor, fără acoperire în fapte, mult mai mulţi bani decât ar fi posibil să se obţină în mod real. Şi culmea, SOV a ieşit din această afacere fără ca statul să-l sancţioneze legal. Iar sigurul efect a fost că majoritatea oamenilor au pierdut banii investiţi.

Şi partidul lui Iliescu face tot astfel de manipulări cu promisiunea măririi veniturilor oamenilor care se şi produc, dar care aduc devalorizare prim creşterea masei de bani, aduc inflaţie şi împrumuturi externe şi mai mari, deci în fapt sărăcie mai mare.

Iliescu şi PSD sunt moştenitorii înaltei şcoli comuniste, cu toate resursele sale umane şi tehnice, de manipulare a populaţiei. Iliescu a făcut studii superioare de manipulare, pentru că manipularea nu se face numai global prin televiziune, prin promisiuni. Se mai face şi în particular şi prin şantaj, în special la nivele de conducere. Sursa financiară prin care se face manipularea este de stat. Şi pentru că sunt prea mulţi dornici să se pricopsească rapid şi fără muncă, aceştia trebuie identificaţi printre cei cu poziţii înalte, cărora li se vând ponturi prin care se pot pricopsi ilegal. Dacă pun “botul la vrăjală”, atunci devin şantajabili. Dacă răspund la toate cererile, astfel de persoane sunt

protejate de justiţie şi au şanse de a fi puse în funcţii de răspundere şi mai înalte. Dacă nu răspund unei astfel de cereri, care le trezeşte conştiinţa, atunci sunt daţi pe mâna justiţiei, care este lăsată să pună legea în aplicare. Acesta este justiţia pe care o dorește PSD-ul.

Nici generaţia de astăzi nu este pregătită şi educată să contracareze manipularea de stânga, de tip comunist.

Cap. 4 Agitatori politici

România comunistă şi agitatorii politici înainte de 1989

Se cunoşte că PCR şi instrumentul său de teroare, securitatea, au dezvoltat arma umană împotriva populaţiei, numită agitatori. Se foloseau oameni care creiau acţiuni de agitaţie politică în vederea realizării anumitor scopuri. Până în 1989 scopul a fost unic. Să detecteze pe cei care se opuneau în obscuritate, comunismului, şi apoi a lui Ceauşescu. În acest scop lansau provocări anticomuniste, anticeauşiste, pro occidentale, iar cine cădea în acestă capcană, susţinând cu entuziasm astfel de manifestări, intra automat în vizorul securităţii fiind monitorizat cu atenţie. Şi dacă securitatea nu găsea motive pentru a băga în puşcărie pe cel în cauză, urmasă acţioneze la vedere prin terorizarea persoanei, ca măsură de prevenţie. Astfel de indivizi au fost puşi în vecinătatea tatălui meu după deschiderea primului dosar de securitate. Totuşi la acea vreme tatăl meu care devenise prudent, a identificat astfel de situaţii, astfel că nu a răspus provocărilor. Până în anii 1962-1963 oamenii care au căzut în plasa agitatorilor au înfundat puşcăriile, unii pierzându-şi acolo viaţa. După 1964, această activitate a fost continuată, ca urmare a acţiunilor de prevenţie a securităţii. Tatăl meu, o victimă căreia i s-a deschis al 2-lea dosar de securitate **pentru o scrisoare total inofensivă** regimului, trimisă însă postului de radio Europa Liberă, s-a ferit de agitatori şi nu a mai recidivat în acestă direcţie. Totuşi a fost urmărit şi terorizat permanent, dosarul nefiind închis nici în anul 2000, dosar falsificat între anii 2000 şi 2002.

România comunistă după 1989 şi agitatorii politici

După 1989 agitatorii politici au devenit o armă cu repercursiuni extrem de importante. Rolul a fost înterpretat de persoane necunoscute publicului precum turnători la securitate, precum surse cu nume codificat, precum colaboratori ai securităţii, precum persoane fără imagine publică angajate în securitate pe funcţii executive fără expunere, dar şi comunişti fanatici care nu au avut funcţii importante, la vedere. Astfel de persoane au fost agenţi acoperiţi angajaţi, chiar înainte de 1989, la ziarele care şi-au schimbat opţiunea politică după 1989, precum România Liberă. Astfel de oameni au fost infiltraţi în partidele istorice anticomuniste apărute spontan în dec. 1989. Au fost infiltraţi într-o organizaţie anticomunisă precum Uniunea Mondială a Românilor Liberi înfiinţată in 1984, în urma Congresului românilor ţinut la Universitatea din Geneva. Chiar de atunci, acolo în străinătate, securitatea era prezentă.

După 1989 scopul agitatorilor a fost identificarea celor care au făcut pasul în partidele istorice nu din convingere ci din interese materiale personale, după exemplul unei părţi importante a membrilor partidului comunist care aveau un nivel de viaţă privilegiat. S-a făcut identificarea celor care nu-şi manifestau cu entuziasm opţiunile anticomuniste, poate şi din motive de terorizare a populaţiei anticomuniste făcută cu mare intensitate de gruparea Iliescu. Aceştia au devenit uşor de manipulat prin oferirea de funcţii importante, la locul de muncă, plătite darnic de statul condus de gruparea Iliescu.

Cel mai important scop al agitatorilor politici a fost însă de a înlocui din funcţiile de conducere ale partidelor istorice anticomuniste, pe cei care prezentau pericol pentru gruparea Iliescu. Apoi trebuia produsă spargerea din

interior, şi ruinarea atunci când s-ar ivi posibilităţi. Aceasta, din poziţia funcţiilor importante din partide, obţinute prin sprijinul celorlaţi agitatori prezenţi în număr mare în partidele istorice. Aceste operaţiuni au fost uşurate pentru că perioada prea mare de comunism a modificat puternic conştiinţa oamenilor şi în special modul lor de manifestare. Ca urmare au fost puţini cei care au venit în partidele anticomuniste din convingere, care au putut să-şi înfrângă teama, teamă care ulterior Iliescu a reinstaurat-o. Au fost puţini în comparaţie cu uriaşa armată de colaboratori ai securităţii, la care s-a adăugat o armată de comunişti fanatici, care au inundat partidele anticomuniste. În acest context adevăratul PNL a fost rapid deturnat, devenind o rotiţă invizibilă în angrenajul maşinăriei partidului lui Iliescu, care a contribuit apoi la ruinarea totală a PNŢCD-ului. PNL-ul a fost infiltrat cu colaboratori plătiţi ai Securităţii precum Dan Amedeo Lăzărescu, dar şi persoane precum Dinu Patriciu şi Tăriceanu, Constantin Bălăceanu Stolnici alt colaborator al securităţii, Petre Roman, Bogdan Olteanu proveniţi din familii de comunişti ilegalişti, Teodor Meleşcanu un comunist de mare anvergură din epoca Ceauşescu, Sorin Roşca Stănescu colaborator al securităţii, Victor Ciorbea trecut de la sindicate la PNŢ, apoi la PNL şi în final devenit vizibil om de nădejre al PSD-ului, dar şi Crin Antonescu. Aceştia, dar şi alţii mai puţin vizibili, au devenit "anticomuniştii" care au ruinat, din interior, partidul istoric anticomunist PNL. Acţiune reuşită de comunişti pentru a 2-a oară după 1944. Acţiunea a fost din interior, prin subminare, făcută tot de comunişti, dar şi din exterior prin teroare comunistă directă, vizibilă puternic în cazul PNŢCD-ului.

Din exteriorul PNŢCD-ului, sunt cunoscute acţiunile brutale ordonate de Iliescu, efectuate asupra lui Corneliu

Coposu, asupra Dlui Raţiu care a fost în pericol de a fi linşat în special la Buzău, dar şi la Oradea, în campanie electorală, pentru alegerile „libere”, din 1990. Situaţii în care a fost împiedicat să-şi desfăşoare campania. În mai 1990 PNL-ului nu era subordonat încă grupului Iliescu, de aceia este cunoscută acţiunea brutală asupra lui Radu Câmpeanu, asupra anticomuniştilor de la Brăila. Acţiune brutală, din timpul unei adunări publice din cadrul campaniei alegerilor „libere” din 1990, campanie care practic a fost total compromisă atât pentru PNŢCD cât şi pentru liberali. Cu acel prilej eu însumi am fost printre oamenii supuşi terorii comuniste şi pot prezenta situaţia în cunoştinţă de cauză. Atunci a fost adusă o mare masă de muncitori, cu haine ponosite dar cu bâte, dirijată de indivizi ai instituţiilor de putere, unii în civil care îi incitau, alţii mai puţin numeroşi în uniformă de poliţie care au lăsat violenţele până la o dimensiune suficientă să inspire teroarea. Acea masă de oameni a înconjurat sediul cinematografului Republica unde se ţinea adunarea, au spart geamurile acestuia, au bătut câţiva oameni care au fost prezenţi la adunare atunci când s-a făcut evacuarea participanţilor. Şi exemplu dau un cetăţean, confundat cu Câmpeanu, bătut bestial atunci când s-a strigat din mulţime „uite-l pe Câmpeanu”. Practic l-au vânat pe Radu Câmpeanu care a vorbit acolo, dar care a rămas ascuns şi izolat, împreună cu alte câteva persoane, în interiorul cinematografului. Ulterior, în 2016 la moartea lui Câmpeanu, Iliescu avea să declare cu neruşinare, că între ei doi a fost o relaţie prietenească, de respect reciproc. Practic prin lecţia de teroare dată de Iliescu în 1990 lui Câmpeanu aflat în campania electorală „liberă”, acesta din urmă a devenit mai puţin activ şi mai puţin vizibil, abandonând în final lupta anticomunistă. Acelaşi tip de “respect” are astăzi

pensionarul Iliescu şi faţă de Regele Mihai pe care l-a hăituit şi umilit atunci când era la butoane.

Astfel de acţiuni de teroare efectuate din exterior, au însemnat vandalizarea sediilor partidelor istorice din Bucureşti în urma unei mineriade de stat, atunci când s-a manipulat cu faptul că la sediile acestora erau arme, droguri, maşini de falsificat bani. Teroarea, ca acţiune preventivă tipic securistă, a descurajat renaşterea viguroasă a partidelor istorice. Teroare care a dus la distrugerea partidelor istorice. Teroare care a fost un factor în plus care a permis înfiltrarea cu succes în partidele istorice, a agitatorilor politici deveniţi „luptători" împotriva comuniştilor lui Iliescu, care au ocupat astfel funcţii de conducere importante în special în PNL. PNL –ul a devenit o agenţie de manipulare politică uriaşă a opoziţiei anticomuniste, un partener de sprijin vital al PSD-ului, folosind şi agenţi acoperiţi care au condus acest partid. **Şi rezultatul este o certitudine astăzi în anul 2016 pentru PNL care trecut prin poziţia de satelit al PSD-ului, prin poziţia de coadă de topor a PSD-ului, un PNL istoric apoi umilit şi redus la totală neputinţă. PNL-ul practic a fost demolat ca ideologie. Se doreşte renaşterea perpetuă a lui ca partener al PSD-ului. PNL-ul a fost deturnat, după cum se observă evident din anul 2004 şi în special astăzi, a fost deturnat de omul PSD-ului numit Călin Popescu Tăriceanu. Este evident că PNL partid anticomunist distrus de comunişti în anii 1940, a devenit susţinătorul partidului comunist a lui Iliescu, partid cu nume schimbat de mai multe ori. Partid format din comunişti fanatici, dar şi din descendenţii acestora, care au devenit milionari însă în mijlocul sărăciei şi corupţiei. PNL a atacat tot ce a fost în**

parteneriat anticomunist cu acest partid. Şi exemple sunt PNŢCD şi Emil Constantinescu declarat învins de sistem, dar şi partidul lui Băsescu şi Băsescu personal declarat inamicul public numărul unu pentru motivul că a fost opozantul cel mai puternic al partidului lui Iliescu. Cu siguranţă dacă Băsescu ar fi susţinut PSD-ul, nu i-ar mai fi fost pătată imaginea prin manupulare, iar PNL-ul ar fi fost un partid în hibernare, aflat în poziţie de rezervă de viitor.

Această istorie a fost scrisă de "aprigi anticomunişti", care au fost agitatorii politici, agitatori care s-au impus, susţinându-se unii pe alţii, în funcţiile cheie din PNL devenit mai întâi satelit invizibil al PSD-ului. Următoarea etapă de distrugere a fost spargerea PNL-ului, spargere la care a participat Tăriceanu (care a învăţat din experienţa tristă şi umilitoare a lui Dan Amedeo Lăzărescu), şi Dinu Patriciu prezent apoi în 1991 în guvernul FSN**[94]**, spargere realizată atunci când nu s-au putut împune în vârful partidului. Ulterior **PNL** şi PSD a dat lovitura de graţie PNŢCD-ului care a părut un efect al voinţei poporului manipulat. Apoi Dinu Patriciu şi Tăriceanu un politician pur sânge de stânga, au fost iniţiatorii alăturării făţişe a PNL-ului, la PSD. PSD-ul fiind tocmai partidul comunist al lui Iliescu care şi-a schimbat repetat numele, care a terorizat în ţară tot ce era anticomunist. Şi această formulă, de succes pentru cei care au iniţiat-o, a fost continuată şi de Crin Antonescu. PNL-ul a devenit satelit, la bună vedere, al PSD-ului. **PSD-ul a scos la înaintare PNL-ul pentru al declara pe Băsescu, duşman etern al PNL-ului şi al PSD-ului,** tocmai pe cel care a iniţiat o serie de măsuri legale

---

[94] https://ro.wikipedia.org/wiki/Dinu_Patriciu

de condamnare istorică a comunismului**[95]**, măsuri impuse de lege, legate şi de unii membri ai grupului comunist infractor a lui Iliescu. Şi PNL-ul s-a identificat cu grupul comunist, tocmai prin Călin Popescu Tăriceanu un politician de stânga aflat sub acoperire la liberali. Ulterior, după ce "alde" Tăriceanu a trădat iarăşi PNL-ul, a spart din exterior, a doua oară PNL-ul, şi s-a ataşat la PSD. Chiar declara public: Ce, ALDE să trădeze PSD-ul**[96]**? Tăriceanu însă a trădat liberalismul (dacă se poate spune aşa unui om care reprezintă interesele PSD-ului). Şi simultan afimă faptul că nu poate să trădeze stânga reprezentată de PSD care i-a oferit un ciolan uriaş de ros. Totuşi la momentul potrivit va încerca să intervină, sub înaltul patronaj al PSD-ului, pentru a modifica definitiv destinul PNL-ului, pentru al transforma într-un partid de stânga, cu nume liberal.

Revenind la agitatorii politici, aceştia au acţionat şi din interiorul presei, pentru aşi face imagine de anticomunişti. Un exemplu este Sorin Roşca Stănescu un colaborator al securităţii pe probleme externe, cu nume de cod H15 şi apoi Deleanu, care a fost plătit de securitate. Sub masca unui luptător anticomunist de la ziarul România Liberă, a participat la Congresul UMRL de la Paris din 1991, acolo unde ajutat fiind şi de alţii ca el, a fost factorul esenţial care a spart UMRL pentru al neutraliza pe preşedintele anticomunist Ion Raţiu. Acţiunile de subminare suportate de UMRL, au fost începute de comuniştii lui Ceauşescu chiar de la Congresul de înfiinţare de la Geneva din 1984, atunci când ambasadorul comunist de la Berna, Ion Datcu, a intervenit

---

[95] http://www.procesulcomunismului.com/marturii/fonduri/cdandara/art90/docs/pcr_romania_mare_epoca90.htm

[96] https://www.youtube.com/watch?v=T_9DbtJ8vl4M

pe lângă guvernul elveţian pentru oprirea congresului, invocând neutralitatea Elveţiei. Pentru că nu a reuşit acest lucru, pe perioada Congresului, securitatea din maşini cu însemnul România **a urmărit şi a filmat, pentru ai identifica, pe cei care au participat [97]**. Ulterior, Dl. Raţiu a fost urmărit în afara ţării, de securitatea comunistă, fapt pentru care a fost avizat de Scotland Yard. Ca şi în cazul regelui Mihai s-au făcut încercări de infiltrare de colaboratori ai securităţii în anturajul lui Raţiu la Londra, lucru care chiar a şi reuşit. Desigur, ca şi regele Mihai, Dl. Raţiu a avut dosar de securitate deschis de securitatea lui Ceauşescu şi continuat de securitatea lui Iliescu. Cu atât mai mult cu cât Dl Raţiu a finanţat activitatea românilor din occident, după ce Comitetul Naţionaţional Român din jurul regelui nu şi-a mai putut desfăşura activitatea din lipsă de fonduri. Poate fi amintit ziarul UMRL-ului, Free Romanian, care apărea română şi în engleză, ziar prin care s-au penetrat mediile diplomatice, politice occidentale, cu privire la regimul de la Bucureşti. Securitatea comunistă a lui Iliescu a preluat şi a continuat acţiunile împotriva Dlui Raţiu, inclusiv cu teroare prin acelaşi tip de scrisori oribile de ameninţare trimie de securitatea lui Ceauşescu, cu acelaşi conţinut josnic la adresa lui Raţiu, a Regelui Mihai, a lui Corneliu Coposu şi a PNŢCD-ului. **Şi din aceste scrisori, prezentate în capitolul următor, se observă clar că la momentul datării lor din 1992, ţinta grupului comunist Iliescu nu a mai fost Radu Câmpeanu neutralizat la acea vreme, nu a mai fost PNL-ul controlat eficient din interior, prin securişti şi comunişti aflaţi sub acoperire.**

---

[97] Ion Rațiu Cine mă cunoaște în țară așa cum sunt? Editura Progresul Românesc 1991 pag. 43

Conform dosarului de securitate a Regelui Mihai, şi acesta era urmărit în Elveţia cu maşini ale securităţii comuniste, era urmărit simultan cu încercările lui Bălăceanu Stolnici de a intra în anturajul Regelui**[98]**. După 1989, Sorin Roşca Stănescu acelaş colaborator al securităţii**[99**

] care a spart la Paris UMRL-ul, încerca în Elveţia să intre în anturajul Regelui. Simultan cu prigoana Regelui în România efectuată de grupul comunist al lui Iliescu, Dinu Patriciu, prietenul lui Sorin Roşca Stănescu şi mentorul acestuia în acţiuni financiare ilegale, încerca să împiedice ceva pentru care era informat de data şi locul producerii, ceva despre care ştia că nu putea fi împiedicat, ceva care îi creia imagine de anticomunist. Încerca un lucru care era evident pentru toată lumea că nu poate fi realizat. Să împiedice gonirea Regelui din România, chiar pe aeroport, de către grupul comunist al lui Iliescu care deţinea puterea absolută în Romania. Cu acestă imagine odată formată, Dinu Patriciu a fost sprijinit să spargă PNL-ul, a fost sprijinit ulterior să afilieze PNL-ul la PSD, a fost sprijinit nu dezinteresat, să submineze economia românească în domeniul petrolului, apoi a fost susţinut la vedere, chiar de PSD, să nu returneze către stat o sumă evaluată la sute de milioane de dolari. Este cunoscută şi o speculaţie dirijată la bursă, făcută de Patriciu, cu acţiuni Rompetrol, pentru a plăti imoral unii colaboratori de nădejde precum Tăriceanu. Unul dintre colaboratori, chiar Sorin Roşca Stănescu, avea să facă şi puţină puşcărie pentru participare la aceste speculaţii

---

[98] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min. 35

[99] http://adevarul.ro/news/societate/video-interviu-sorin-rosca-stanescu-ce-fost-inchisoareo-model-urmat-tinerii-ziaristi-1_560179b9f5eaafab2ce239d9/index.html

bursiere în afara legii, dirijate de Patriciu**[100]**. Dacă partidele anticomuniste de pe eşicherul politic au fost reduse la neputinţă, ba mai mult distruse, cum se poate crede că un personaj precum Dinu Patriciu, care se declara "mare anticomunist", avea să fie lăsat să devină cel mai mare miliardar din România? Acest lucru nu a fost posibil fără sprijin corespunzător primit din aceeaşi unică regiune politică care a condus permanent România timp de peste 26 de ani.

Concluzionând, PNL-ul a fost redus la tăcere, din interior, deturnat rapid după 1989 ca satelit important, dar invizibil, al PSD-ului. PNŢCD-ul a fost apoi ruinat definitiv în special din exterior, prin sabotaj organizat de PNL şi partidul lui Iliescu. Sunt cunoscute scandalurile permanente dintre PNL şi PNŢCD, prin care PNL sabota pe ţărănişti, până când acest fapt a fost încununat cu succes. Ulterior PNL-ul s-a manifestat fără jenă, prin Tăriceanu, ca satelit la bună vedere al PSD-ului. În ultimă instanţă PNL-ul a fost umilit şi zdrenţuit de acelaş Tăriceanu şi făcut neputincios în politica de opoziţie faţă de stânga de origine comunistă. Dacă PNL renaşte cu adevărat, nu îl va mai primi vreodată pe Tăriceanu, aşa cum a făcut-o altă dată. Dacă Tăriceanu se va reîntoarce în PNL, acel PNL va deveni susţinător etern, ascuns sau la vedere, al PSD-ului. PSD este numele de astăzi a partidului care a preluat întregul partid comunist cu oamenii săi, cu securitatea, cu celelalte instituţii de putere comunistă, căruia însă i-a fost schimbat numele de mai multe ori. Este normal că în faţa acestei realităţi torţionari

---

[100]
http://www.romaniatv.net/sorin-rosca-stanescu-a-iesit-din-inchisoare-dupa-gratii-sunt-multi-oameni-nevinovati_228908.html

comuniști de genul Vișinescu, Fecior și-au păstrat privilegiile acordate de statul iliescian vreme de 26 de ani, după 1989, și nu au fost judecați în această perioadă, decât ulterior, de ceeace comuniștii au numit justiția lui Băsecu. Aceiași protecție s-a acordat și grupului criminal al comunistului fanatic Iliescu, care în 27 de ani a avut dosarele ba blocate, ba închise de parchet și cu atât mai mult nu a fost judecat. PSD-ul a fost factorul esențial care a protejat comunismul și pe comuniști, deși se declară un partid necomunist. Partid care l-a păstrat și protejat pe comunistul pensionar, în postura de președintele de onoare al PSD-ului.

Prin manipulare, prin teroare și cu agitatori politici, partidele de centru dreapta au fost reduse la tăcere, iar partidul lui Iliescu, a condus permanent România. Culmea este că pentru o mică perioadă, de câțiva ani, între 2004 și 2008, partidul lui Iliescu a condus direct prin Călin Tăriceanu și sub titulatura incredibilă a PNL-ului.

Istoria din anii 40 s-a repetat. După 1989, pentru a doua oară, cele trei partide istorice PNȚCD, PNL, PSD Român au fost distruse prin procedee diferite. Cu un singur amendament. PSD-ul lui Sergiu Cunescu a fost distrus, prin aducerea la conducerea sa a lui Alexandru Athanasiu, care imediat a predat partidul către grupul Iliescu. În cazul PSD-ului lui Titel Petrescu procedeul de anulare din anii 40 a constat prin înghițirea partidului în ceeace s-a numit Partidul Muncitoresc Român. Elementul esențial a fost Ștefan Voitec și urmarea a fost băgarea în pușcărie a lui Titel Petrescă, lucru pentru care acesta a și murit. După 1989, elementul esențial a fost Alexandru Athanasiu și urmarea a fost că PSD-ul a fost înghițit de partidul lui Iliescu cu două deosebiri. Partidul lui Iliescu și-a însușit numele PSD-ului, iar vechiul șef anticomunist Sergiu Cunescu, înlăturat, a fost

neutralizat complet.

Cap. 5 Scrisori de amenințare ale securității lui Ion Iliescu

Singura șansă de a da cu siguranță greș, este să nu încercăm să facem cunoscute adevăruri ascunse, oricât de teribile și jenante ar fi.

În aprilie 1992, securitatea lui Iliescu, la fel ca și securitatea lui Ceaușescu, trimitea scrisori teroriste, scrisori cu adresă de expediere o căsuță poștală din America, scrisori scrise cu o mașină de scris, scrisori exprimate într-un vocabular suburban, scrisori pentru terorizarea unor adversari politici ai lui Iliescu, adversari neprotejați, dar terorizați de instituțiile de putere ale statului aflate la discreția lui Iliescu. Scrisori trimise pe adresa Domnului Ion Rațiu, scrisori cu amenințări cu moartea, în care se proferau tot felul de injurii, într-un limbaj de joasă speță la adresa președintelui Uniunii Mondiale a Românilor Liberi. Aceleași scrisori introduse într-un singur plic, au fost primite în mai 1992 pe adresa familiei mele care era și adresa filialei UMRL Brăila, familie numită Huliganii lui Rațiu, scrisori trimise cu scopul de a ne teroriza dar și pentru a ne creea anxietate cu privire la susținerea pe care o acordam Domnului Rațiu prin filiala UMRL, dar și partidelor istorice anticomuniste. Și președintele filialei UMRL Cluj mi-a confirmat că aceste scrisori au fost trimise și la Cluj, cu aceleași scopuri. Sigur și alte filiale au primit aceste scrisori. Și pentru că în două dintre scrisorile primite sunt amenințați explicit și Regele Mihai și Corneliu Coposu, cu siguranță că și aceste personalități au primit astfel de scrisori.

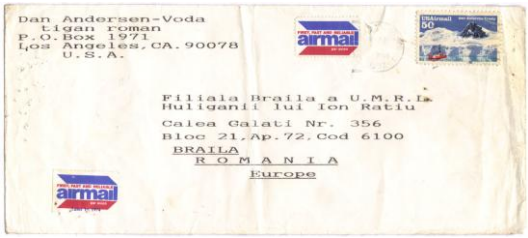
Dan Andersen-Voda
tigan roman
P.O.Box 1971
Los Angeles,CA. 90078
U.S.A.

airmail

Filiala Braila a U.M.R.R.
Huliganii lui Ion Ratiu
Calea Galati Nr. 356
Bloc 21,Ap.72,Cod 6100
BRAILA
R O M A N I A
Europe

airmail

Scrisoare primită de familia mea

Familia mea, în tinereţe şi la vremea când a primit scrisori, catalogată Huliganii lui Raţiu

Eu şi tatăl meu, „Huligani” la o întâlnire prietenească în casa Dlui. Raţiu

Deşi strămoşii lui Ion Raţiu, precum memorandistul ardelean Ioan Raţiu**[101],** au contribuit la făurirea României Mari, în laboratoarele securităţii lui Iliescu se lansează un prim avertisment pentru noi, că susţinem un străin,

---

[101] https://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Ra%C8%9Biu

specificând despre Raţiu că “ţi-ai luat nume românesc pretinzând că eşti român şi cu mintea de englez anapoda”. Urmează apoi o serie de invective “măi ciumete, măi târteaţă, idiot bătrân a cărui minte a plecat cu sorcova, măi amărâtule, măi janghinosule, măi hodorog bătrân”. Într-un limbaj de cea mai joasă speţă se spune “ Ţie ţi s-ar face o mare cinste dacă preşedintele Ion Iliescu te-ar accepta să-i tragi apa de la closet după ce îşi face necesităţile”.

Şi dacă în scrisoare se scrie despre closetul lui Iliescu, trebuie să amintesc următorul fapt legat de CRIMINALUL ILIESCU şi un alt closet. În 24 dec 1989, Iliescu în prezenţa grupuscului său, pentru **a păstra un secret absolut chiar în MApN**, a scris şi semnat ordinul ilegal în urma căruia a fost asasinată fam. Ceauşescu**[102]**, ordin scris de mână într-un closet al MApN în care, pentru siguranţa discuţiei, se trăgea apa**[103].** Aceasta e chiar declaraţia unuia din membrii grupuscului lui Iliescu. Şi acest secret, face sigur faptul că nu a existat voinţa armatei, nu a existat voinţa poporului român, face sigur faptul că nu a existat dorinţa tuturor cetăţenilor cinstiţi din România aşa cum se insinuează în această hotărâre**[104]**. De altfel toţi cetăţenii cinstiţi, dar şi ceilalţi care nu activau în instituţiile de putere, militare, nu au omorat în acele vremuri niciun activist de partid, niciun securist, nici în sediul CC, nici în sediile judeţene de partid, nici altundeva. Cei care au ordonat acţiunile criminale, se găsesc in grupul lui Iliescu. Ei au manipulat instituţiile militare în care totuşi nu aveau încredere. Apoi cei care s-au

---

[102] https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ minutul 1,08
[103] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min 15,00
[104] “Ion Iliescu bigrafia secretă” autor Vladimir Alexe, Ed Elit Comentator, pag. 284

manifestat împotriva sistemului militar precum grupul CADA, au fost incluşi la persoane periculoase, puşi sub urmărire, cu telefoane interceptate**[105],** ulterior marginalizaţi, sau daţi afară din armată. Grupul CADA a fost înşelat şi destructurat chiar de Victor Stănculescu.

Revenind la scrisoare, urmează alte invective, urmate de ameninţarea teroristă cu moartea: "măi hahaleră londoneză, măi tâlhar bătrân, bă idiotule, dacă nu părăseşti România şi te întorci în Anglia, te vor trimite românii împachetat în cosciug". Acestea sunt scrise, în numele poporului român. Toate crimele grupului Iliescu şi alte ticăloşii au fost făcute tot în numele poporului român.

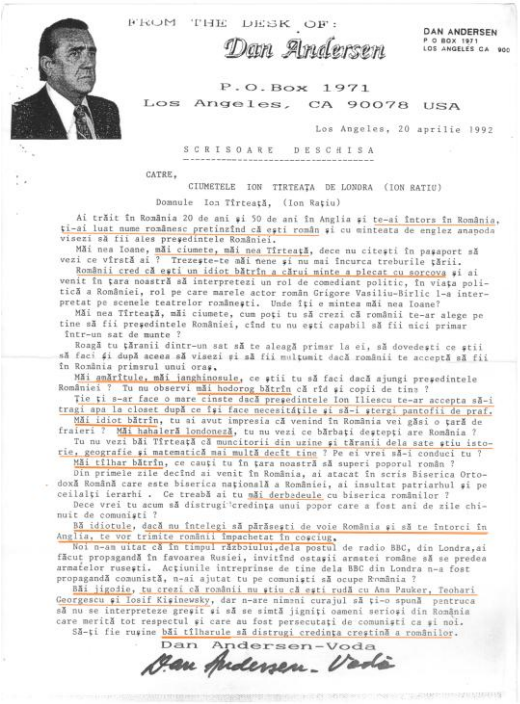

FROM THE DESK OF:
Dan Andersen

DAN ANDERSEN
P O BOX 1971
LOS ANGELES CA 900

P.O.Box 1971
Los Angeles, CA 90078 USA

Los Angeles, 20 aprilie 1992

SCRISOARE DESCHISA

CATRE,
CIUMETELE ION TIRTEAŢA DE LONDRA (ION RATIU)
Domnule Ion TÎrteaţă, (Ion Raţiu)

Ai trăit în România 20 de ani şi 30 de ani în Anglia şi te-ai întors în România, ţi-ai luat nume românesc pretinzînd că eşti român şi cu minteaţa de englez anapoda visezi să fii ales preşedintele României.

Măi nea Ioane, măi ciumete, măi nea TÎrteaţă, dece nu citeşti în paşaport să vezi ce vîrstă ai ? Trezeşte-te măi nene şi nu mai încurca treburile ţării.

Românii cred că eşti un idiot bătrîn a cărui minte a plecat cu sorcova şi ai venit în ţara noastră să interpretezi un rol de comediant politic, în viaţa politică a României, rol pe care marele actor român Grigore Vasiliu-Birlic l-a interpretat pe scenele teatrelor româneşti. Unde îţi e mintea măi nea Ioane?

Măi nea TÎrteaţă, măi ciumete, cum poţi tu să crezi că românii te-ar alege pe tine să fii preşedintele României, cînd tu nu eşti capabil să fii nici primar într-un sat de munte ?

Roagă tu ţăranii dintr-un sat să te aleagă primar la ei, să dovedeşti ce ştii să faci şi după aceea să visezi şi să fii mulţumit dacă românii te acceptă să fii în România primarul unui oraş.

Măi amărîtule, măi ianghinosule, ce ştii tu să faci dacă ajungi preşedintele României ? Tu nu observi măi hodorog bătrîn că rîd şi copii de tine ?

Ţie ţi s-ar face o mare cinste dacă preşedintele Ion Iliescu te-ar accepta să-i tragi apa la closet după ce îşi face necesităţile şi să-i ştergi pantofii de praf.

Măi idiot bătrîn, tu ai avut impresia că venind în România vei găsi o ţară de fraieri ? Măi hahaleră londoneză, tu nu vezi ce bîrbaţi deştepţi are România ?

Tu nu vezi băi TÎrteaţă că muncitorii din uzine şi ţăranii dela sate ştiu istorie, geografie şi matematică mai multă decît tine ? Pe ei vrei să-i conduci tu ?

Măi tîlhar bătrîn, ce caută tu în ţara noastră să superi poporul român ?

Din primele zile decînd ai venit în România, ai atacat în scris Biserica Ortodoxă Română care este biserica naţională a României, ai insultat patriarhul şi pe ceilalţi ierarhi . Ce treabă ai tu măi derbedeule cu biserica românilor ?

Dece vrei tu acum să distrugi credinţa unui popor care a fost ani de zile chinuit de comunişti ?

Bă idiotule, dacă nu înţelegi să părăseşti de voie România şi să te întorci în Anglia, te vor trimite românii împachetat în cosciug.

Noi n-am uitat că în timpul războiului,dela postul de radio BBC, din Londra,ai făcut propagandă în favoarea Rusiei, invitînd ostaşii armatei române să se predea armatelor ruseşti. Acţiunile întreprinse de tine dela BBC din Londra n-a fost propagandă comunistă, n-ai ajutat tu pe comunişti să ocupe România ?

Băi jigodie, tu crezi că românii nu ştiu că eşti rudă cu Ana Pauker, Teohari Georgescu şi Iosif Kişinewsky, dar n-are nimeni curajul să ţi-o spună pentruca să nu se interpreteze greşit şi să se simtă jigniţi oameni serioşi din România care merită tot respectul şi care au fost persecutaţi de comunişti ca şi noi.

Să-ţi fie ruine băi tîlharule să distrugi credinţa creştină a românilor.

Dan Andersen-Voda

Dan Andersen-Voda

Următoarea scrisoare este scrisă într-un limbaj de şi

[105] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw **min 3,58**

mai joasă speţă. Se vrea anti comunistă, dar e pro comunistă, antisecuristă dar e teroare securistă, se vrea intelectuală dar e cu greşeli gramaticale, se vrea în numele muncitorilor şi ţăranilor, dar e scrisă la comanda lui Iliescu. În numele muncitorilor şi ţăranilor, Iliescu a produs lovitura de stat sângeroasă in 1989. În numele lor Iliescu a iniţiat asasinarea lui Ceauşescu în cel mai pur stil communist, in numele lor a produs mineriade de stat, conduse militar, mineriade sângeroase cu morţi, cu torturaţi, cu schilodiţi şi cu violuri.

În aceaste scrisoari, pe lângă Ion Raţiu, sunt atacate şi alte personalităţi anticomuniste, precum regale Mihai, Corneliu Coposu, dar şi PNŢ. Şi de aici se poate observa că din acel moment ţinta grupului comunist Iliescu nu mai era PNL-ul controlat eficient din interior. Cei amintiţi mai sus, deşi nu deţineau puterea, sunt definiţi drept cauze pentru care oamenii săraci şi ţiganii cerşesc în străinătate. Aceasta se petrecea în 1992, când de fapt toată puterea era în mâna lui Iliescu, cel care produsese devalorizarea banilor şi inflaţie puternică, deşi găsise o ţară fără datorii externe, cel care devenise protectorul absolut al corupţiei devenită endemică. **Aşa se face dezinformarea şi astăzi.**

Scrisori au fost trimise şi Regelui şi lui Coposu. În una din scrisori apare următoarea ameninţare: **Regele criminal Mihai**, dacă vine în România va fi pedepsit. ***Esenţa conţinutului acestor scrisori se regăseşte, în fapt, în manifestările lui Iliescu***.

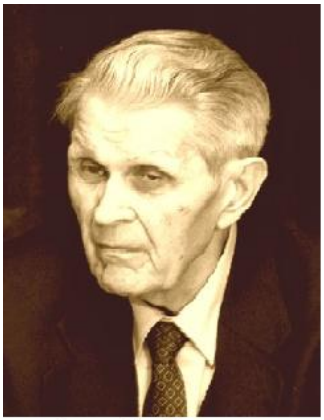

Corneliu Coposu

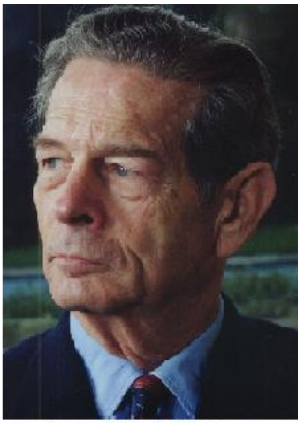

Regele Mihai

Este cunoscută în 1990, comanda dată de Iliescu securităţii, de al hăitui pe autostradă pe Regele Mihai care mergea spre Curtea de Argeş la mormântul strămoşilor, de al umili, de al urca în avion şi expulza din ţară**[106].** La acea vreme Monarhia era o alternativă viabilă, iar Regele era perceput ca o ameninţare uriaşă pentru comunistul Iliescu şef al ţării, funcţie în care Iliescu se instalase ilegal prin lovitură de stat, şi apoi prin alegeri manipulate câştigate cu concursul foştilor activişti ai lui Ceauşescu, la fel cum câştiga alegeri libere şi Ceauşescu. Ulterior în 1994, Iliescu refuză să permită Regelui Mihai accesul pe teritoriul României, deşi acesta aterizează pe Aeroportul Otopeni, obligându-l să nu coboare din avion şi să se reîntoarcă la Paris**[107]**. În 1995, fiind invitat la înmormântarea liderului ţărănist Corneliu

---

[106]
http://www.digi24.ro/Stiri/Digi24/Special/1990+-+Anul+0/Craciun+1990+Prima+intoarcere+a+regelui+Mihai

[107]
http://inliniedreapta.net/monitorul-neoficial/iliescu-si-pdsr-il-voiau-persona-non-grata-pe-rege-in-1994/

Coposu, Regelui i se interzice din nou să intre în ţară. Abia în 1997 când Iliescu pierduse controlul despotic, dar păstrând controlul ţării, Convenţia Democrată a avut o mică reuşită şi i-a oferit Regelui paşaport românesc**[108]. Totuşi şi pe vremea Conventiei Democrate, grupul Iliescu şi partidul său au condus România, prin toate structurile şi reţelele aflate la nivelul întregii ţări, prin infiltrările masive cu agenţi comunisto-securişti, prin infiltrările cu foşti colaboratori externi ai securităţii, infiltrări realizate în special în partidele istorice anticomuniste (numai unii dintre ei dovediţi mult mai târziu). Este cert că Iliescu şi partidul său au condus şi din opoziţie. Un exemplu concludent este faptul că pentru cele 1000 de crime şi pentru cele câteva mii de victime împuşcate după 22 decembrie 1989, pentru crimele, pentru răniţii şi torturaţii din 1990, nu a existat justiţie atunci când Iliescu şi partidul său au fost la putere, şi mai mult, justiţia a fost blocată tot de Iliescu şi partidul său atunci când se considerau în opoziţie. Acele acţiuni care nu au fost judecate, au fost CRIME ŞI ACTE TERORISTE DE STAT. Un alt exemplu, sunt infracţiunile de crime economico-financiare la nivel înalt. Ele nu au fost judecate atunci când s-au produs, atunci când Iliescu şi partidul său erau la putere şi mai mult, nu au putut fi judecate când Iliescu şi partidul său s-au opus.... din opoziţie. Această realitate a fost confirmată de Emil Constantinescu care s-a declarat, public, învins de sistem. Din păcate nu a spus răspicat că sistemul a fost Iliescu şi partidul său securisto comunist, şi acest lucru nu se spune nici după 26 de ani.**

---

[108] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mihai_I_al_Rom%C3%A2niei

Revenind la scrisorile teroriste, una dintre ele e concepută într-un limbaj "poetic"... de cea mai joasă speţă, care arată adevărata faţă hidoasă a lui Iliescu, scrisoare pe care sigur refuză să şi-o asume. La fel cum a refuzat recunoaşterea Loviturii de stat pe care a dat-o în 22 dec. 1989, lovitură de stat militară**[109] [110]** prin care a înecat ţara în sânge, la fel cum a refuzat să-şi asume iniţierea asasinării fam. Ceauşescu a cărei urgenţă e pusă pe seama cererii tuturor oamenilor cinstiţi din ţară**[111]**, asasinare militară fulgerătoare produsă în prima zi de Crăciun, aşa cum a refuzat să-şi asume chemarea minerilor în iunie 1990**[112],** aşa cum a refuzat să-şi asume crimele şi celelalte victime ale mineriadelor. De altfel asasinarea fam. Ceauşescu s-a făcut în cel mai mare secret într-o unitate militară controlată de Stănculescu, ca şi acţiunea ilegală, absolut secretă, care s-a numit "procesul" lui Ceauşescu, acţiuni despre care poporul habar nu a avut, acţiuni despre care poporul a fost ulterior înştiinţat. Aceste acţiuni ilegale au fost totuşi acceptate de poporul înspăimântat de dictatura lui Ceauşescu, acţiuni duse la îndeplinire sub presiune militară efectuată asupra câtorva magistraţi manipulaţi. Acestora li se inoculase ideea că Ceauşescu a produs un carnagiu prin omorârea în masă a 60.000 de oameni în decembrie 1989. Când ulterior această formă de manipulatorie nu a mai stat în picioare, Iliescu a atribuit-o întregii perioade de domnie a lui Ceauşescu. Iliescu omorâse mai mulţi oameni decât Ceauşescu. Un om care ordonă fără

---

[109] **https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c min.0,56**
[110] Procesul lui Ceaușescu de pe You Tube
[111] "Ion Iliescu bigrafia secretă", autor Vladimir Alexe, Ed Elit Comentator, pag. 284
[112] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,17

mustrări de conştiinţă omorârea de oameni, este capabil să se distreze şi cu scrisori hidoase de ameninţare, în versuri, cu înjurături la fel de josnice ca ale lui Radu Mazăre[113], aplaudate la scenă deschisă, atunci când făcea campanie în favoarea lui Ponta pentru candidatura la preşedinţie . Scrisoarea teroristă este prezentată mai jos.

[113] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

FROM THE DESK OF:

Dan Andersen

P.O.Box 1971
Los Angeles, CA 90078 USA

DAN AND
P O BOX 1
LOS ANGELI

Los Angeles, 20 aprilie 1992

S C R I S O A R E D E S C H I S A

CATRE,

SARLATANUL POLITIC I O N R A T I U DE LONDRA.
STR. ARMINDEULUI NR. 4, SECTOR 1, BUCURESTI, ROMANIA.

DOMNULE DERBEDEU ION RATIU.

Cît îi Anglia de mare, n-a putut ca să te-ncapă,
Ai venit şi-n ţara noastră, ca să ceri pămînt şi apă.
Te invit să pleci la Londra, făcînd de acum stînga împrejur,
Şi înainte de plecare, să-i pupi pe români pe cur.
Cînd vorbeşti arunci salivă, n-ai în gură niciun dinte,
Şi-ai venit în România, ca să te faci Preşedinte.
Românii nu te acceptă, nu-ţi dă nimeni niciun vot,
Pentrucă toţi constatară, că tu eşti prea idiot.
Biserica ortodoxă, cu Coposu o persecuţi,
În loc la mormîntul mă'tu, să te duci şi să ţi-l fuţi.
Vrei ca s-ajungi la Putere, măi excroc englez tîmpit.?
Eu te bag în pizda mă'ti, să pleci de unde-ai venit.
Ca să obţinem libertatea, tinerii viaţa şi-au dat,
Şi tu vrei să ne fii Şef, măi venetic englez, spurcat ?
Securitatea şi armata, fără mila au tras în toţi,
De umplură toată ţara, de sînge, de răniţi şi morţi.
Nu ne-ajunge cît răbdarăm chinul comuniştilor,
Şi tu vrei acum s-ajungem, sclavii moşierilor ?
Vrei pe Mihai Găgăuţă, să-l faci rege peste noi,
Să muncim luînd bătaie, dela boieri şi ciocoi ?
Vrei s-aducă iar jandarmii, ca să tragă în ţărani,
Cum în nouăsuteşapte, au tras regii şarlatani ?
Cînd muncitorii au cerut pîine, la Griviţa în '33 ,
Regele a pus jandarmii,să tragă cu gloanţe în ei.
Nu vrem guvernul României, să fie tot comunist,
Dar vrem guvern ca să ne facă, un program socialist,
S-avem cu toţi locuri de muncă, pîinea să fie garantată,
S-avem şi doctori şi spitale şi sănătatea asigurată.
Nu vrem străini în ţara noastră, ca banii lor să-i investească,
Şi fraţii noştrii, să se ducă, prin alte ţări ca să cerşească.
Şi dacă-i drept ce-a spus poietul, că munţii noştrii aur poartă,
Să nu ajungem niciodată, să mai cerşim din poartă-n poartă.

Paşol na torbinka, nene Ianke Raţiu.

Noi,fericiţi, la crucea ta, îngenuchind rugăm pe Domnul,
Lumina Iadului să-ţi dea şi tulburat să-ţi fie somnul.
Dumnezeu să te muncească în focul Gheenei, pentrucă
ne-ai persecutat Biserica Ortodoxă Română. AMIN !

Dan Andersen-Voda

Dan Andersen-Voda

Culmea obrăzniciei, a treia scrisoare se vrea adresată celui care a iniţiat-o, numit excelenţa sa domnul Ion Iliescu. Când Domnul Raţiu a citit-o sigur s-a cutremurat, la fel cum ne-am cutremurat şi noi, numit fiind: ”neonazist, criminal venetic englez, tâlhar, bandit, excroc, care a venit în România pentru a destabiliza situaţia în ţară, pentru a discredita conducerea actuală a României, este duşmanul periculos al poporului roman, şi în special al ţiganilor pe care doreşte să-i extermine”.

Toate acestea, pentru că Domnul Raţiu avea o singură vină, lupta cu mijloace ***legale, politice***, împotriva comunismului şi a reprezentanţilor lui deveniţi după caderea URSS, criptocomunişti care au acţionat permanent cu violenţă prin instituţiile militare ale ţării. Într-una dintre scrisoari se spunea că “politica acestui bandit neonazist Raţiu este împotriva oamenilor săraci, iar democraţia acestuia înseamnă exterminarea celor săraci”. Raţiu nu a avut puterea în ţară, totuşi sărăcia în ţară a fost şi apoi s- a accentuat, sărăcie de care s-a făcut vinovat altcineva. Puterea a aparţinut în totalitate lui Iliescu şi urmaşilor săi aflaţi în partidul său dar şi infiltraţi în opoziţie. Şi astăzi românii săraci sunt exterminaţi. Unii rapid prin nepăsarea instituţiilor care au alte scopuri: vezi cazul Colectiv, cazul bebeluţilor arşi de vii in maternitate, vezi cazurile din multe spitale lipsite de mijloace tehnico financiare, medicamente şi higienă. Alţii sunt exterminaţi lent prin lipsa mijloacelor de existenţă care sunt insuficiente şi oferite prin servicii prost plătite şi pensii de mizerie. Şi cum era normal, după 1990, sărăcia a urcat ţara pe loc fruntaş la cazurile de TBC. Iar partidul lui Iliescu a condus şi când se afla în opoziţie, prin parlament şi agenţii lui din opoziţie. Vezi distrugerea PNŢCD-ului şi paralizarea PNL-ului devenit un satelit,

controlat, apoi boicotat şi şantajat cu alde Tăriceanu cunoscut ca fiind liberalul roşu, fiul adoptiv a lui D.A.Lăzărescu dovedit ca turnător plătit de securitate, folosit pe relaţii externe.

WORLD COUNCIL OF GYPSIES
GYPSY EVANGELICAL ORTHODOX EPISCO
P.O.BOX 1971
LOS ANGELES, CA. 90078
U. S. A.

DAN ANDERSEN
PRESIDENT OF WORLD
COUNCIL OF GYPSIES

TEOFIL ILFOVEA
BISHO
OF ALL CHRISTI
IN THE W

LOS ANGELES, 10 APRILIE 1992

EXCELENTEI SALE,
DOMNULUI I O N I L I E S C U
PRESEDINTELE ROMANIEI
PALATUL COTROCENI
BUCUREŞTI, R O M A N I A

DOMNULE PRESEDINTE,

VA ADUCEM LA CUNOSTINTA CA EXCROCUL ENGLEZ IANKE RATIU (ION RA CARE ACUM ESTE CETATEAN ROMAN SI A VENIT IN ROMANIA SA PUNA MIIN PUTERE, SA FURE BOGATIILE TARII SI SA LE DUCA IN ANGLIA PENTRU FI SAU NICOLAE RATIU DIN LONDRA, INCEARCA ACUM PRIN INTERMEDIUL ZIAR "ROMANUL LIBER", CARE II APARTINE CA PROPRIETATE SI INCITA PE RON IMPOTRIVA TIGANILOR. EL A MAI FACUT-O SI CU ALTE OCAZII.

ACEST BANDIT ENGLEZ IANKE RATIU, DECIND A VENIT IN ROMANIA A F DAT LA DESTABILIZAREA SITUATIEI IN ROMANIA PENTRU A DISCREDITA CO CEREA ACTUALA A ROMANIEI SI TOTODATA INCEARCA SA DISTRUGA CREDINT TINA A POPORULUI ROMAN, CRITICIND BISERICA ORTODOXA ROMANA SI ADU DIFERITE ACUZATII IERARHILOR BISERICII NATIONALE A ROMANIEI.

NU STIM CAREI RASE APARTINE ACEST BANDIT ENGLEZ CARE SI-A LUAT ROMANESC SI NU STIM NICI CE CREDINTA RELIGIOASA ARE (DACA ARE),DA CA ESTE UN DUSMAN PERICULOS AL POPORULUI ROMAN, DUPA CUM A SI DOV IN REPETATE RINDURI SI IN MOD SPECIAL ESTE UN DUSMAN PERICULOS AL NILOR SI URMARESTE EXTERMINAREA ACESTEI RASE.

ULTIMA ISPRAVA A ACESTUI CRIMINAL VENETIC ENGLEZ SI NEONAZIST, INTERVENTIA LA AUTORITATILE GERMANE PENTRU EXPULZAREA TIGANILOR R REFUGIATI IN GERMANIA, SI IN ACELAS TIMP, PUBLICAREA IN ZIARUL LU FOTOGRAFIEI UNEI TIGANCI DIN ROMANIA CARE ESTE REFUGIATA IN GERMA CARE NEGASIND LOC DE MUNCA PENTRUCA IN TARILE CAPITALISTE NU ESTE USOR SA GASESTI UN LOC DE MUNCA DACA NU POTI SA VORBESTI BINE LIM RESPECTIVE SI ACEASTA TIGANCA IMPREUNA CU O FETITA MINORA, CA SA VIETUIASCA,SĂ NU MOARA PE STRADA A APELAT LA MILA TRECATORILOR SI BANI PENTRU MINCARE.

CE RAU A FACUT ACEASTA TIGANCA IMPOTRIVA SOCIETATII CIVILIZATE GERMANIA, CARE A IMPINS-O PE STRADA LA CERSIT ?

ARE ACEST NEONAZIT ENGLEZ IANKE RATIU,DOVEZI CA ACESTEI TIGANC ROMANIA CARE ESTE REFUGIATA IN ACEA TARA IMBELSUGATA SI CAPITALIS OFERIT CINEVA DIN GERMANIA MINCARE, LOC DE MUNCA SI LOC DE DORMIT BILITATE SA-SI TRIMITA ACEA FETITA MINORA LA SCOALA SI TIGANCA A

TIGANCA REFUGIATA DIN ROMANIA A CAREI FOTOGRAFIE A FOST PUBLIC BANDITUL NEONAZIST IANKE RATIU, EA N-A FURAT BANI SI A CERUT DELA NII GERMANI CARE AU AVUT POSIBILITATI S-O AJUTE SI A CERE AJUTOR CRIMA, IN TARILE CAPITALISTE SINT MILIOANE DE OAMENI CARE N-AU LO DE MUNCA, N-AU LOCUINTE SI DORM PE STRADA SI CER BANI PENTRU MINCA DAR POLITICA ACESTUI BANDIT ENGLEZ IANKE RATIU, ESTE IMPOTRIVA OA SARACI SI DEMOCRATIA DE CARE ACEST TILHAR VORBESTE INSEAMNA EXTER REA CELOR SARACI SI VIATA IMBELSUGATA PENTRU SARLATANI DE TEAPA L PENTRUCA BURJOIUL NU STIE CE INSEAMNA LIPSA SI RABDAREA DE FOAME

Aceste scrisori teroriste inversează rolurile între victime şi făptuitori ca în cazul "revoluţionarilor". Domnul Raţiu nu a produs exterminarea oamenilor. Iliescu însă a făcut-o. Raţiu nu a adus sărăcie populaţiei, Iliescu a făcut-o. Mai mult, Domnul Raţiu şi familia lui au suportat acţiuni criminale de vandalizare a casei, de furturi de bunuri şi bani, de urmărire şi supraveghere, de teroare în timpul mineriadelor de stat şi nu numai. Comunistul devenit neocomunistul **Iliescu**, nu numai că a hotărât aceste scrisori teroriste, dar mai grav, a **organizat omorârea unor români şi alte evenimente sângeroase, asigurându-şi apoi susţinerea justiţiei golită de spiritual ei de dreptate**, susţinere realizată prin conducătorii ei desemnaţi pe termen lung tot de Iliescu. Justiţie pe care Băsescu s-a străduit să o pună pe direcţie bună prin înlocuirea şefilor. Şi această acţiune a început şi ca o repercursiune a favorizării fugii din închisoare şi ţară a puşcăriaşului Omar Haisam, o persoană aflată în preajma lui Iliescu. Fugă înlesnită şi medical, de doctorul PSD-ist Mircea Beuran, care a pretins că Haisam fiind bolnav de cancer l-a operat cu tehnica lui desăvârşită care l-a făcut sănătos (aşa tupeu îl susţine PSD-ul). Ca urmare a înlocuirilor efectuate de Băsescu, justiţia a început să funcţioneze şi în cazurile criptocomuniştilor intitulaţi social democraţi, dar şi al altora, care au devenit puşcăriaşi pentru fapte de devalizarea, sub protecţie, a statului. **Spiritul de adevăr şi dreptate al justiţiei totuşi nici astăzi nu funcţionează** in cazurile crimelor produse în dec 1989 şi în 1990. **Cine este frâna? Evident, partidul pe care l-a păstorit Iliescu**.

Exprimarea prin scrisori teroriste, fără adresă de expediere, destinate Domnului Raţiu numit în ele în mod

repetat neonazist, însă niciodată public, destinate şi filialei UMRL Braila unde apare termenul "huligani" existent frecvent în vocabularul lui Iliescu, constituie încercări de manipulare prin teroare. Este cunoscută manipularea minerilor chemaţi de Iliescu împotriva elementelor "**fasciste"[114]** multe din ele drogate, mineri sprijiniţi de stat logistic**[115]**, financiar şi militar, în acţiuni sângeroase. Aceste acţiuni sângeroase cât şi scrisorile de ameninţare comandate de Iliescu, de fapt au fost acţiuni de tip fascist – teroriste, dar comuniste, acţiuni care au îngrozit lumea civilizată.

În a doua pagină a unei astfel de scrisori teroriste, Domnul Raţiu e ameninţat că se cere moartea lui, numit fiind tâlhar neonazist englez. Culmea tupeului, scrisoarea e adresată lui Iliescu, cel care de fapt a iniţiat-o, dar în numele oamenilor săraci, al ţiganilor, scrisoare trimisă Domnului Raţiu, trimisă şi familiei mele, scrisoare care proferează ameninţări teribile care se vor datorate "politicii pe care o face pe teritoriul României banditul venetic englez împreună cu Corneliu Coposu şi membrii PNŢCD, împotriva oamenilor săraci, a bisericii ortodoxe şi a ţiganilor".

Scrisoarea atinge culmea terorii prin **ameninţarea că "Raţiu va fi atacat, omorât iar capul său, al banditului, va fi trimis în pachet la Ministerul de Interne**, pentru că ţiganii vor să trăiască, iar banditul neonazist vrea să-i omoare". Urmează o altă ameninţare la adresa Regelui Mihai "pe care îl vor aştepta în România pentru al pedepsi". Şi Regele Mihai a primit asemenea scrisoari teroriste, devenite tradiţie comunistă preluată de la Ceaşescu.

---

[114] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47
[115] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 4,14

E regretabil că o astfel de scrisoare teroristă întocmită în laboratoarele securităţii de "excelenţa sa" Iliescu, e făcută însă în numele Bisericii Ortodoxe, a muncitorilor, a ţiganilor. E acelaş procedeu folosit de "excelenţa sa" criminalul Iliescu în Hotărârea sa care a dus la asasinarea fam. Ceauşescu, Hotărâre făcută cum altfel, decât în numele poporului, a oamenilor cinstiţi din România, deşi aceştia nu aveau nicio legătură cu aceasta. E acelaş procedeu al criminalului Iliescu de a incita populaţia împotriva oamenilor pe care i-a omorât, numiţi terorişti, lasaţi populaţiei să fie profanaţi (grupul Trosca). E acelaş procedeu a criminalului Iliescu de a incita muncitorii, minerii care au participat cu susţinere militară, la ucideri şi torturi de oameni. E acelaş procedeu de a incita ţiganii împotriva partidelor istorice anticomuniste, împotriva regelui Mihai, a personalităţilor anticomuniste. Toţi cei manipulaţi, de criminalul Iliescu, sunt amintiţi şi în aceste scrisori.

NU VREA CA OAMENII SARACI SA MAI TRAIASCA DACA NU SINT SCLA
NU II ADUC LUI AVANTAJE.

MOARTE TILHARULUI NEONAZIST ENGLEZ IANKE RATIU.

DOMNULE PRESEDINTE, PENTRUCA BANDITUL VENETIC ENGLEZ IAN
ACUM CETATEAN ROMAN SI DIN CAUZA LUI SI A POLITICII PE CARE
TERITORIUL ROMANIEI IMPREUNA CU CORNELIU COPOSU SI MEMBRII
OAMENII SARACI DIN ROMANIA SI TIGANII ISI PARASESC TARA SI
ALTE TARI, APELAM LA BUNAVOINTA EXCELENTEI VOASTRE, A GUVERN
SI A POPORULUI ROMAN SI VA RUGAM SA INTERVENITI SA-I ATRAGET
ACESTUI TILHAR IANKE RATIU SA INCETEZE ORICE ACTIUNE IMPOTRI
SI IMPOTRIVA CREDINTEI CRESTINE ORTODOXE CARE ESI CREDINTA TI

INFORMAM PE ACESTA CALE, GUVERNUL ROMANIEI, POPORUL ROMAN
PE MELEGURILE TUTUROR TARILOR DIN LUME SI OPINIA PUBLICA MON
IN CAZUL CIND ACEST NEONAZIST ENGLEZ CU NUME ROMANESC ION RA
INTREPRINDE ACTIUNI IMPOTRIVA TIGANILOR SI IMPOTRIVA BISERIC
DIN ROMANIA SAU A IERARHILOR ACESTEI BISERICI, NOI AM LUAT H
APELAM LA TIGANI SA FORMEZE UN GRUP CARE SA SE DEPLASEZE LA
LUI DIN BUCURESTI, SA-L ATACE SI SA-L OMOARE CA SA SALVAM VI
OANELOR DE TIGANI A CAROR VIATA ESTE IN PERICOL DIN CAUZA AC
IAR CAPUL BANDITULUI VA FI TRIMIS DE CATRE TIGANI IN PACHET
DE INTERNE AL ROMANIEI. TIGANII VOR SA TRAIASCA IAR BANDITU
IANKE RATIU VREA SA-I OMOARE. CE PUTEM SA FACEM ALTCEVA CA S

DECE VREA ACEST CRIMINAL CA TIGANII SA MOARA ? NU ARE EL
LOC IN ANGLIA? TIGANII ROMANII NU S-AU DUS PESTE EL IN ANGL
BANDITUL IANKE RATIU A VENIT PESTE TIGANII ROMANI SI LE VREA

NU STIM CARE VOR FI TIGANII CARE SE VOR HOTARI SA SE SACR
SALVEZE NATIA TIGANEASCA SI IL VOR PEDEPSI PE CRIMINALUL ION
NOI TOTI TIGANII DIN LUME AVEM OBLIGATIA SA NE SALVAM FRATII
MAI LASAM SA MOARA CUM AU MURIT IN LAGARELE LUI HITLER, SAU
STRIA CIND AU FOST EXPULZATI DIN ORDINUL REGELUI CRIMINAL MI
HOHENZOLERN CARE A FOST REGELE ROMANIEI SI PE CARE IL ASTEPT
PRINDEM IN ROMANIA SI SA-L PEDEPSIM.

E PROBABIL DOMNULE PRESEDINTE CA ACEASTA CRIMA PE CARE NO
TENTIONAM SI NU O DORIM, SA FIE TOTUSI INEVITABILA, PENTRUCA
ION RATIU NU RENUNTA LA IDEILE LUI NAZISTE DE EXTERMINARE A
DESI A MAI FOST AVERTIZAT SI RUGAT SI ANUL TRECUT, CA SA INC
MAI PRIGONI PE TIGANI.

IN CAZUL IN CARE TIGANII NU VOR AVEA ALTA CALE DE A SI SAL
SI VOR FI PUSI IN SITUATIA DE AL PEDEPSI CU MOARTEA PE ION R
INFORMAM CA O PARTE DIN RESPONSABILITATEA PENTRU PEDEPSIREA
LUI RATIU VA REVENI SI POPORULUI ROMAN PENTRUCA NU ORGANIZEA
STRATII SA CEARA EXPULZAREA DIN ROMANIA A NEONAZISTULUI ION
DE ASEMENEA O PARTE DIN RESPONSABILITATE VA REVENI SI GUVERN
AL ROMANIEI CARE REFUZA SA-L EXPULZEZE PE ACEST EXCROC POLIT
CUNOSCUT SI CA DUSMAN PERICULOS AL MUNCITORILOR SI TARANILOR
AL TARANILOR, PE CARE VREA SA-I DEPOSEDEZE DE PAMINTURILE AG
SA LE RESTITUE MOSIERILOR, DE UNDE SA-SI FACA SI EL PARTE.

MENTIONAM DOMNULE PRESEDINTE CA NU SINTEM CRIMINALI, NU N
MELE, LUPTAM PENTRU SALVAREA VIETILOR OAMENILOR, DORIM CA TI
TRAIASCA IN BUNE RELATII CU LOCUITORII ROMANIEI, DAR DIN CAU
VENETICI CRIMINALI SI EXCROCI POLITICI, CARE PENTRU IZBINDA
RALA FAC PROPAGANDA IMPOTRIVA TIGANILOR SI LE PUN VIATA IN P
SINTEM OBLIGATI SA INTERVENIM, SA ACTIONAM, SA APARAM VIETIL
SI CREDINTA LOR IN DUMNEZEU.

DACA EXCELENTA VOASTRA IMPREUNA CU GUVERNUL ROMANIEI VETI
SA DISPUNETI EXPULZAREA DIN ROMANIA A CRIMINALULUI NEONAZIST
PENTRU LINISTEA POPORULUI ROMAN SI ASIGURAREA SECURITATII VI
NILOR, VA ASIGURAM CA RENUNTAM LA HOTARIREA DE A NE APARA DE

VA RUGAM SA APROBATI CA SCRISOAREA NOASTRA SA FIE CITITA
DE RADIO SI TELEVIZIUNE SI PUBLICATA IN PRESA ROMANA PENTRU
POPORULUI ROMAN.

DAN ANDERSEN-VODA

BISHOP TEOFIL ILFOVE

Iliescu, cel care a impus trimiterea scrisorilor de amenințare, fără adresă de expediere, dar de la o căsuță poștală din SUA, normal că a avut la discreție toate adresele celor amenințați, la fel cum minerii au avut adresele celor cărora le-au vadalizat casele.

Îmi cer scuze pentru faptul că am prezentat aceste scrisori terifiante, exprimate într-un limbaj josnic, limbaj care murdărește hârtiile pe care Iliescu le-a autorizat, dar ***singura șansă de a da cu siguranță greș, este să nu încercăm să facem cunoscute aceste adevăruri ascunse care arată dimensiunea "umanistului" criminal numit Iliescu, fiul unui pușcăriaș condamnat pentru acțiuni subversive împotriva țării.***

Sunt cunoscute amenințările dinaite de 1989 trimise unor personalități precum Paul Goma, unor angajați la Europa Liberă precum Monica Lovinescu și Vlad Georgescu, supravegheați prin Dan Amedeo Lăzărescu care a primit misiunea de la securitate de ai contacta în Franța și Germania pe ultimii doi. Unele dintre aceste amenințări chiar au fost materializate. Sunt cunoscute amenințări făcute regelui Mihai**[116]** dar și direcționarea către rege a omului securității, Constantin Bălăceanu Stolnici **[117]** trimis în acest scop în Elveția. Bălăceanu Stolnici s-a aflat în evidențele securității ca sursa Laurențiu, și primise și misiunea de supraveghere în Germania a lui Vlad Georgescu. Astăzi se constată că turnătorii la securitate Dan Amedeo Lăzărescu și Constantin Bălăceanu Stolnici erau prezenți chiar la vârfurile conducerii PNL-ului. Și ca ei au fost și sunt

---

[116] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min 30,37
[117] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min 35

şi alţii. De aceea nu este de mirare că PNL este un satelit al PSD-ului, ambele partide susţinându-se, având aceleaşi obiective şi aceleaşi interese. Oare viitorul va schimba situaţia? Pentru că în 2016 PNL-ul este un partid umilit şi total neputincios, cu perspective de destrămare, de absorbţie în partidul lui Tăriceanu un PSD-ist sub acoperire.

După 1989 ameninţările cu moartea ale securităţii lui Iliescu nu se mai fac în numele legionarilor precum ameninţările securităţii lui Ceauşescu, se fac in numele oamenilor săraci şi cinstiţi, al bisericii ortodoxe şi al ţiganilor din Romania, dar sunt trimise din America. După 1989 Criminalul Iliescu pune în practică acţiuni sângeroase împotriva anticomuniştilor pe care-i numeşte legionari şi fascişti, iar în cazul scrisorilor teroriste, neofascişti. În fapt securitatea lui Iliescu a fost aceiaşi securitate a lui Ceauşescu şi a funcţionat după aceleaşi metode. Ba mai mult, a introdus o noutate. Tot de la casuţa poştală din SUA s-a expediat şi o altă scrisoare oribilă, pe care şi-o adresează cu expresia Excelenţei sale "Domnul" Ion Iliescu, dar trimisă ziarului România Liberă care a publicat-o in data de 9 sept. 1993. Conţinutul acestei scrisori pune sub semnul întrebării integritatea teritorială a României, iar situaţia ar fi trebuit să fie investigată de autorităţi. Lucru care nu s-a petrecut pentru că Iliescu era autoritatea, era fiul puşcăriaşului comunist condamnat pentru acţiuni subversive la adresa integrităţii teritoriale a ţării**[118]**.

[[118]**]** https://ro.wikipedia.org/wiki/Alexandru_Iliescu

EXCELENTEI SALE,

DOMNULUI ION ILIESCU, PRESEDINTELE ROMANIEI

DOMNULE PRESEDINTE,

AM ONOAREA DE A VA INFORMA CA GUVERNUL DIN EXIL AL TRANSYL-VANIEI MI-A INCREDINTAT MANDATUL DE PRESEDINTE INTERIMAR IN EXIL

PRESEDINTE INTERIMAR IN EXIL AL REPUBLICII TRANSYLVANIA

DAN ANDERSEN-VODA

Dan Andersen-Vodă

Un astfel de lucru cu implicaţii similare, s-a mai repetat după un timp, tot în ograda lui Iliescu, atunci când prin reprezentanţii săi, PSD-ul s-a făcut vinovat în Campania prezidenţială din nov.2014, cu acuzaţia prin care voia să câştige voturi. Acuzaţie adresată lui Johanis, că vrea să cedeze Transilvania ungurilor. Acesta a fost un alt semnal iresponsabil, care neagă bunele intenţii declarate, ale PSD-ului.

Trimiterea unor astfel de scrisori teroriste şi mai cu seamă conţinutul lor, sunt o dovadă clară de fascism şi iresponsabilitate, dovadă dată de gardienii comunismului dinainte şi de după 1989. Gardieni care au aplicat măsuri sângeroase asupra maselor acuzate repetat de fascism, întâi de Ceauşescu, apoi de Iliescu, mase care s-au revoltat împotriva comunismului. Aceşti gardieni au trimis unui om precum Ion Raţiu, ameninţări terifiante in numele antineonazismului, pentru vina că acesta lupta împotriva comunismului, lupta pentru democraţie cu mijloace legale. Sunt celebre cuvintele Domnului Raţiu care afirma că "lupt pentru dreptul tău democratic de nu fi de acord cu mine". **Este celebră atitudinea Dlui Raţiu care îl considera total nepotrivit pe Iliescu drept şef al României. Şi pentru aceste lucruri Domnul Raţiu este numit neonazist şi**

ameninţat cu moartea. Bineînţeles scrisorile de ameninţare îl definesc exact pe criminalul Iliescu. Şi reprezintă exact interesele sale, şi sunt o confirmare a acţiunilor sale sângeroase pe care, ajutat fiind, refuză să şi le asume de peste 26 de ani, scrisori de ameninţare pe care desigur că nu le recunoaşte. E ca şi când l-ai fi pus pe Ceauşescu să-şi recunoască crimele şi teroarea pe care a realizat-o prin securitate.

În dec 1989 pentru că oamenii manifestau împotriva comunismului, Ceauşescu vorbea de acţiuni populare, fasciste, la Timişoara**[119]** în numele cărora el a comandat uciderea de oameni. Pentru păstrarea puterii. Urmarea a fost lovitura de stat dată de Iliescu apoi securizată în primă etapă prin iniţierea asasinării fam. Ceauşescu în cel mai pur stil comunist. Vezi cazul Lucreţiu Pătrăşcanu care a fost executat în puşcărie în urma unui proces înscenat tot în numele poporului. Şi aceasta pentru că Gheorghiu Dej a dorit să-şi securizeze poziţia de şef al României. În iunie 1990 pentru că oamenii manifestau împotriva comunismului, pentru Punctul 8 al Proclamaţiei de la Timişoara, **comunistul Iliescu[120] vorbea de acţiuni populare fasciste la Bucureşti[121] în numele cărora Iliescu a comandat uciderea de oameni**, pentru păstrarea puterii. Apoi crimele, deşi tot crime rămân, nu au fost judecate, pentru că s-a

---

[119] https://www.youtube.com/watch?v=ZN49psDM0_0 min.1,57, Ceaușescu 20 dec. 1989

[120] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 10,07

[121] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,47

impus ca legea să fie nefuncţionabilă chiar şi după 26 de ani.

Oameni ucişi, abuzuri, teroare şi torturi au produs comuniştii fanatici Ceauşescu şi Iliescu, cu motivaţia că amândoi au fost aleşi liber de popor. Alegeri libere însă dirijate de cei doi prin puterea lor totală în stat. Alegeri dirijate prin manipulare televizată, şi prin mituire generală a populaţiei, făcută din visteria statului. Mituire mai generoasă făcută de Iliescu în comparaţie cu mituirea intenţionată de Ceauşescu care era mai realist cu privire la posibilităţile statului. **Mituirea, făcută de Iliescu, cu salarii mărite nejustificat economic, a dus chiar din 1991 la devalorizarea puternică a banilor**. In anul 1991 bancnota maximă de 100 de lei a fost înlocuită întâi cu cea de 1000 de lei apoi cu cea de 5000 de lei**[122].** În 1991 inflaţia puternică era dată de devalorizarea banilor prin mărirea valorii banilor de 50 de ori, deşi ţara nu mai avea datorii externe în dec. 1989. Din 1990 s-a dat startul la devalizarea statului, devalizare protejată de la cel mai înalt nivel.

Ieşirile publice comunist-fasciste, manipulatorii şi instigatorii ale lui Iliescu, au pregătit acţiuni de stat, sângeroase, comandate şi susţinute militar. Acestea au pregătit anumite pături de populaţie precum minerii, cu scopul menţinerii puterii.

Scrisoarea teroristă adresată familiei mele, a fost urmată de alte acţiuni teroriste foarte grave precum ameninţarea cu moartea, tocmai în anul 2002, pe stradă, a tatălui meu. El era înregistrat de securitatea lui Ceauşescu cu 2 dosare, dosare aflate în mâna securităţii lui Iliescu, ultimul rămas neînchis, find în lucru până în anul 2002. Cauza ameninţărilor probabil se datorau celor trei scrisori ale

---

[122] https://ro.wikipedia.org/wiki/Leu_rom%C3%A2nesc

tatălui meu. Primele două au fost adresate şefului CNSAS-ului, Onişor, cu privire la dosarele sale de securitate, la care nu primea acces. Răspunsurile au fost că SRI nu a eliberat dosarele către CNSAS. A treia scrisoare cu un conţinut dur, a fost expediată chiar SRI-ului căruia îi cerea socoteală că refuză timp de mai mulţi ani să trimită, conform legii, la CNSAS, dosarele sale. Răspunsul a fost perfid. De o amabilitate desăvârşită cu informaţia că dosarele au fost trimise CNSAS-ului. Această informaţie, CNSAS-ul a infirmat-o ulterior, în urma unei noi cereri a tatălui meu. Întârzierea trimiterii dosarelor, pe o perioadă de ani de zile, s-a datorat faptului că la SRI, vechii securişti ai lui Ceauşescu, chiar şi pensionari, munceau din greu la falsificarea lor pentru aşi pierde urmele, pentru a da o faţă umană dar nereală, a vechii securităţi. Lucru de care eu aveam să mă conving ulterior. Ca urmare tata a fost în 2002 ameninţat cu moartea în 3 rânduri de persoane necunoscute. Dosarele nu au fost trimise CNSAS-ului pentru că au aşteptat la rândul altor dosare pentru a fi falsificate, într-o acţiune reuşită parţial. Acţiune făcută chiar de fosul şef executiv al securităţii Brăila, Bălan Ion, pentru aşi şterge urmele. Tata a fost pus în situaţia în care nu a putut să-şi vadă dosarele, nu a putut să afle că Bălan Ion era responsabil de acţiunile de teroare pe care a trebuit să le suporte şi după 1989, pentru că a murit în spital, în mod ciudat, ca urmare a faptului că nu a primit asistenţă medicală corespunzătoare. Cu o operaţie greşit făcută în alt loc decât cel în care trebuia. Apoi decesul în spital, s-a produs ca urmare a lipsei de sânge. La puţin timp după aceasta medicul care l-a operat, care a lucrat la Brăila pentru o perioadă relativ scurtă, a dispărut definitive din oraş, pentru o specializare. Toate actele medicale ale tatălui meu, pe care le-am primit, inclusiv

rezultatul autopsiei pe care am solicitat-o, dar şi răspunsul SRI-ului, au dispărut din casa mea, după 2006, atunci când am fost nevoit să-mi părăsec propria locuinţă pentru totdeauna (datorită vibraţiilor de foarte joasă frecvenţă produse noaptea din apartamentul de deasupra). În baza acelor acte făcusem plângeri la ministerul sănătăţii, colegiul medicilor şi la ministerul de interne. Am primit o adresă fără cauza decesului tatălui meu, fără menţionarea operaţiei la care a fost supus, fără lipsa de sânge care anterior a fost invocată, adresă prin care eram informat că tata a murit ca urmare a unui stop cardio-respirator. Este ştiut însă că toţi oamenii mor de stop cardio-respirator, indiferent de cauză. Toate aceste fapte nu constituie dovezi, în faţa oricărei justiţii din lume, pentru a acuza un deces suspect în spital. Acestea ridică însă uriaşe semne de întrebare cu privire la fapte, la precizia înlănţuirii lor şi la rezultatul final al lor.

Imediat după ce am depus contestaţia la hotărârea colegiului medicilor din Brăila, mi-au fost închise abuziv gazele de la bucătărie, sub motivul că doi locatari nu şi-au plătit facturile, deşi aceştia erau singurii aprovizionaţi de pe o coloană la care exista sistem de închidere al gazelor. În urma unei plângeri la judecătorie am fost ţinut fără gaze trei luni, plângere împotriva Distrigazului care la acea vreme era o instituţie de stat. Disperat că şedinţele de la judecătorie nu rezolvau urgenţa situaţiei, am înaintat o cerere instanţei, „ca obligaţie de a face", în care solicitam pentru fiecare zi de întârziere fără gaz, să fiu despăgubit cu 50 de lei. Urmarea a fost că, înaintea hotărârii judecătoriei, s- a întâmplat ceeace nu s-a întâmplat în 3 luni, am primit gaze, doar după 3 zile de la depunerea acestei cereri. Apoi judecătoarea **Licuţa Buzea** a refuzat să sancţioneze distrigazul cu 150 lei ca o minimă măsură de pedeapsă legală pentru fapta comisă, ca o

măsură ca astfel de fapte să nu se mai repete. Şi atunci ca în bancurile cu proşti, şi neplătitorii au primit gaze, deşi erau în continuare neplătitori. Acestea sunt fapte reale din România anilor 2000, fapte reale dar ilegale.

Amintesc şi alte acţiuni teroriste pe care le-am suportat precum violarea domiciliului meu, sabotarea maşinii personale. Toate acestea m-au determinat să caut iar dreptatea într-o justiţie pe care am găsit-o golită de spiritual său.

În afara legii s-a rezoluţionat la parchet şi s-a judecat **dosarul pentru violarea de domiciliu, ameninţări, sabotarea maşinii şi controlul şi blocarea scrisorilor externe care nu au ajuns în Anglia**. Dovezi materiale nu aveam cum să deţin pentru toate aceste acţiuni teroriste. Dovezile scrise pe care le-am avut au fost însă ignorate. Şi pentru supravegherea corespondenţei şi apoi blocarea ei, am avut documente, chiar ale statului, precum cele pe care le prezint mai jos, dar care nu au avut niciun efect în justiţie. Eu am refuzat să încasez despăgubirea pe care poşta a vrut să mi-o ofere, după ce a încercat să se disculpe sugerând că vina e a societăţii poştale Royal Mail. Fără însă să pronunţe nici măcar în româneşte poşta engleză.

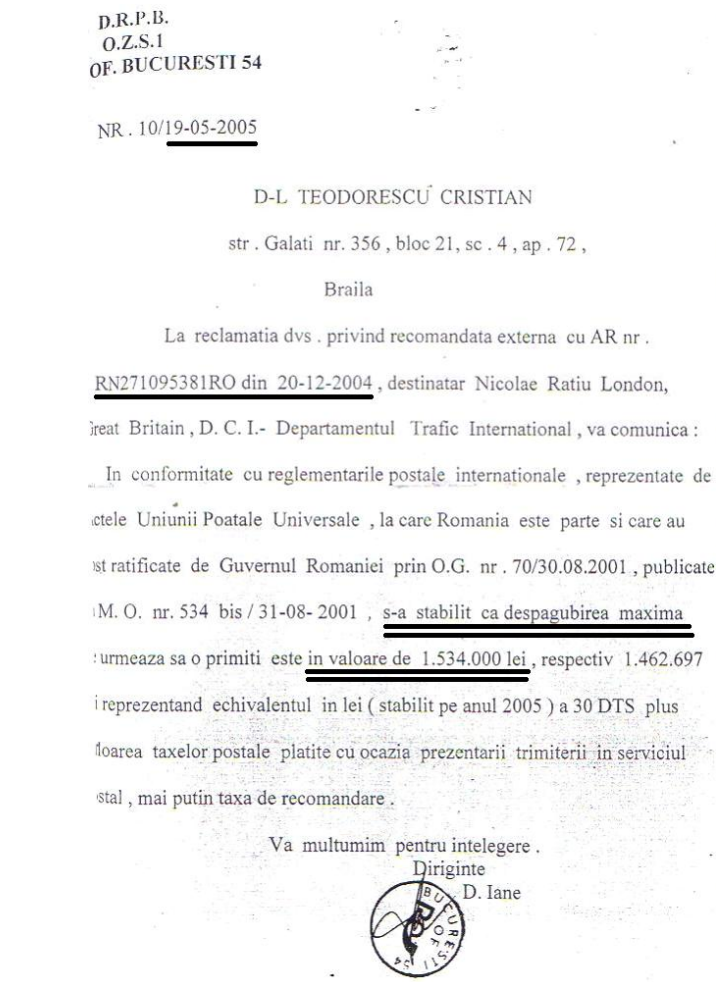

D.R.P.B.
O.Z.S.1
OF. BUCURESTI 54

NR . 10/19-05-2005

D-L TEODORESCU CRISTIAN

str . Galati nr. 356 , bloc 21, sc . 4 , ap . 72 ,

Braila

La reclamatia dvs . privind recomandata externa cu AR nr .

RN271095381RO din 20-12-2004 , destinatar Nicolae Ratiu London,

reat Britain , D. C. I.- Departamentul Trafic International , va comunica :

In conformitate cu reglementarile postale internationale , reprezentate de

ctele Uniunii Poatale Universale , la care Romania este parte si care au

st ratificate de Guvernul Romaniei prin O.G. nr . 70/30.08.2001 , publicate

M. O. nr. 534 bis / 31-08- 2001 , s-a stabilit ca despagubirea maxima

urmeaza sa o primiti este in valoare de 1.534.000 lei , respectiv 1.462.697

i reprezentand echivalentul in lei (stabilit pe anul 2005) a 30 DTS plus

loarea taxelor postale platite cu ocazia prezentarii trimiterii in serviciul

stal , mai putin taxa de recomandare .

Va multumim pentru intelegere .

Diriginte

D. Iane

D.R.P.B.
O.Z.S.1
OF. BUCURESTI 54

NR 10/06-04-05

D-L TEODO
Str Galati
Braila

La reclamatia dvs . privind

RN271095381RO din 20-12-04 cu AR

LONDON GREAT BRITAIN , va

s-a constatat urmatoarele :

Trimiterea a fost expediata spre

in data de 30 decembrie 2004 , formu

in extern termenul de cercetare fiind

urmand sa va comunicam eventualel

Va multumim pent

O situaţie similară se întâmpase tatălui meu în 1977, când a scris o scrisoare nesemnificativă către postul de radio Europa Liberă, scrisoare care nu a plecat din România. Cu singura deosebire că atunci lui i se deschidea dosar de securitate, iar mie în 2005 mi se refuza dreptatea în justiţie, fiind catalogat bolnav de schizofrenie paranoidă.

Acest dosar mare este format din dosarul 315/P/2005 de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Braila finalizat cu rezoluţia de NUP, procuror **Butnaru Ciprian** şi dosarul

873/II/2/2005 de la acelaş Parchet cu rezoluţia de respingere a plângerii, procuror **Ioan Mariana**. Acest dosar cuprinde: dosarul 11780/2005 de la judecătoria Braila, judecator **Vank Adrian Victor**, şi dosarul 105/P/2006 de la tribunalul Braila jud. **Relu Perianu, Genoveva Olaru, Mârza Miţa.** A urmat apoi întoarcerea la judecatoria Braila cu dosarul 3967/2006 jud. **Tudorache Viorica** şi din nou la tribunal cu dosarul 877/P/2006 jud. **iarăşi Mârza Miţa cu Genoveva Olaru şi Radu Burlacu.** Această acţiune s-a soldat cu respingerea definitivă a plângerii. Menţionez că măsluirea realităţii s-a făcut şi în cazul în care s-a minţit că nu indic autorul infracţiunii de ameninţare, ba mai mult s-a introdus în dosare o persoană aşa zis făptuitoare, persoană a cărei prezenţă în această cauză eu am contestat-o permanent, dar inutil. Măsluirea s-a făcut şi la parchet prin dispariţia scrisorii de ameninţare din dosarele parchetului. Fapt pentru care în dosarul 105/P/2006 am reintrodus scrisoarea de ameninţare anonimă dar semnată Dan Andersen Vodă care se adresa mie şi familiei cu HULIGANII lui RAŢIU, şi am făcut cunoscut următoarele: **Serviciile de securitate ale ţării trebuie să-l cunoască pe acest individ** întrucât s-a declarat în faţa "Excelenţei sale Ion Iliescu", ca fiind Preşedintele interimar în exil a Republicii Transilvania printr-o scrisoare a cărei copie am depus-o la dosar menţionând şi sursa acesteia. Am ataşat şi copii ale scrisorilor de ameninţare şi plicul adresat familiei mele. Rezultatul este că grupul de susţinere a criminalului Ion Iliescu ordonă securităţii să fiu terorizat şi în tribunale, nicidecum să mi se facă dreptate. În fapt am indicat justiţiei sursa reală a actelor de terorism, SERVICIILE DE SECURITATE ale lui Iliescu în documentul de informare datat 15 feb.2006, pe care l-am predat la tribunalul Brăila, cu

confirmarea dată de o ştampilă a tribunalului aplicată pe duplicat, la registratură. Trebuie să specific că în condiţiile în care au dispărut documente de la dosar, regula la tribunal era să predai documentul fără să primeşti o confirmare. Şi acea ştampilă am obţinut-o cu dificulte.

Justiţia română a refuzat să afle adevărul cu privire la scrisorile teroriste sustrase de parchet. Aceasta după ce le-am redepus la dosar. Această justiţie nu a returnat dosarul la parchet, pentru cercetări măcar formale. Mai jos prezint documentul înştiinţare pe care tribunalul l-a primit.

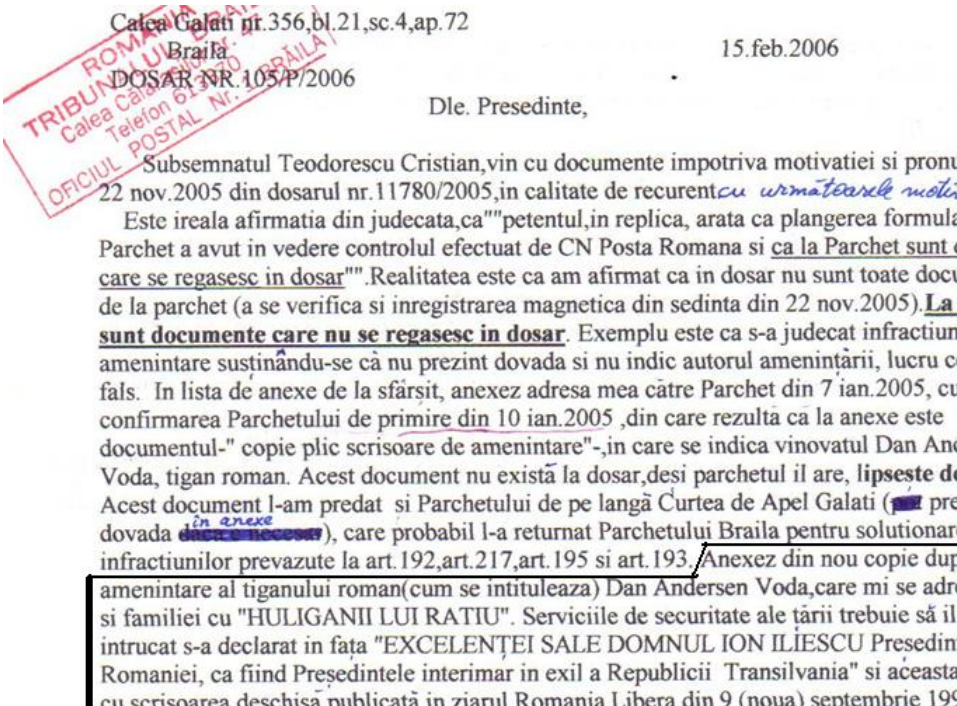

Calea Galati nr.356,bl.21,sc.4,ap.72
Braila
DOSAR NR.105/P/2006

15.feb.2006

Dle. Presedinte,

Subsemnatul Teodorescu Cristian,vin cu documente impotriva motivatiei si pronu
22 nov.2005 din dosarul nr.11780/2005,in calitate de recurent cu următoarele moti
Este ireala afirmatia din judecata,ca""petentul,in replica, arata ca plangerea formula
Parchet a avut in vedere controlul efectuat de CN Posta Romana si ca la Parchet sunt
care se regasesc in dosar"".Realitatea este ca am afirmat ca in dosar nu sunt toate docu
de la parchet (a se verifica si inregistrarea magnetica din sedinta din 22 nov.2005).La
sunt documente care nu se regasesc in dosar. Exemplu este ca s-a judecat infractiun
amenintare susținându-se că nu prezint dovada si nu indic autorul amenințării, lucru c
fals. In lista de anexe de la sfârșit, anexez adresa mea către Parchet din 7 ian.2005, cu
confirmarea Parchetului de primire din 10 ian.2005 ,din care rezultă că la anexe este
documentul-" copie plic scrisoare de amenintare"-,in care se indica vinovatul Dan An
Voda, tigan roman. Acest document nu există la dosar,desi parchetul il are, lipseste d
Acest document l-am predat și Parchetului de pe langă Curtea de Apel Galati (pre
dovada în anexe), care probabil l-a returnat Parchetului Braila pentru solutionar
infractiunilor prevazute la art.192,art.217,art.195 si art.193. Anexez din nou copie dup
amenintare al tiganului roman(cum se intituleaza) Dan Andersen Voda,care mi se adr
si familiei cu "HULIGANII LUI RATIU". Serviciile de securitate ale țării trebuie să il
intrucat s-a declarat in fața "EXCELENȚEI SALE DOMNUL ION ILIESCU Presedin
Romaniei, ca fiind Președintele interimar in exil a Republicii Transilvania" si aceasta
cu scrisoarea deschisă publicată in ziarul Romania Libera din 9 (noua) septembrie 199
3, a carei copie o anexez .Anexez și conținutul scrisorii lui Dan Andersen Vodă, către
Acest plic e singura probă practică de amenințare, intrucât cele trei amenințări cu n
care le-a primit verbal in anul 2002,pe stradă, tatăl meu,de la persoane necunoscute (f
dușmani), nu pot fi luate in discuție de instanță. Menționez că tatăl meu era președinte
UMRL Brăila și a decedat in sept.2002 in spitalul judetean din cauza lipsei de asisten
corespunzătoare.

Efectul plângerilor mele a fost că poliţia a întocmit un act fals că sunt bolnav de Schizofrenie Paranoidă. Aceste scrisoari teroriste, de ameninţare, trimise din America unor organizaţii democratice, mai multor cetăţeni români, a căror adrese erau cunoscute cu mare exactitate, la care se adaugă scrisoarea cu privire la "ţara Transilvania", constituiau o ameninţare şi la adresa securităţii ţării, scrisori pe care le-am făcut cunoscute. Totuşi organele de procuratură le-au ignorant şi au refuzat să facă cercetări, au refuzat să ia măsuri pentru o ameninţare teroristă la siguranţa naţională a ţării, au refuzat să vorbească despre ele în rezoluţiile şi hotărârile date. Pentru simplul motiv că Iliescu a fost în spatele acestor acţiuni. **Parchetul a sustras probele, ba mai mult în justiţie a apărut un act fals furnizat de poliţie, că în 8 dec.2004 am fost internat cu diagnostic schizofrenie paranoidă.** Cine a ordonat justiţiei? **CRIMINALUL ILIESCU prin omenii săi puşi în vârfurile de comandă ale securităţii, poliţiei, parchetului, şi justiţiei, care au activat intens şi după 2004. Deşi Iliescu şi partidul său erau în opoziţie, conduceau ţara şi după 2004.**

Dosarele deschise împotriva poliţiei, a spitalului de psihiatrie, a doctorilor Lacrămă Georgeta şi Lupaşcu Constantina pentru colaborare în afara legii cu poliţia, le-am pierdut în justiţia românească golită de conţinut.Toate dosarele amintite mai sus le-am deschis în urma fărădelegilor apărute ulterior plângerii pe care am făcut-o la poliţie la începutul lunii dec. 2004, cu privire la faptul că apartamentul meu, sediu al UMRL, era supravegheat video, plângere urmată de substanţe chimice introduse prin masca de la baie în timpul zilei următoare şi continuarea utilizării în timpul nopţilor, a vibraţiilor de foarte joasă frecvenţă.

Atenţionări despre supravegheri efectuate după 1989, transmise de TVR si apărute ulterior pe Youtube, au făcut făcute chiar de ofiţeri superiori din armată care au constituit grupul CADA, grup ulterior dizolvat de Atanasie Stănculescu.

În 8 dec. 2004, **am fost ridicat ilegal de acasă, de poliţie, fără mandat. Am fost adus la poliţie pentru a scrie o declaraţie dictată, în care mi se impunea să scriu că locuiesc singur în apartamentul meu şi să răspund dacă mai aveam rude în Braila. Am refuzat să mă supun, apoi după ce am conceput singur declaraţia, şeful poliţiei mi s-a adresat cu "bă nebunule" şi a ordonat apoi "luaţi-l". Cu brutalitate am fost imobilizat de braţe de doi poliţişti şi împins într-o dubă pentru infractori, cu gratii, apoi păzit am fost dus la spitalul de psihiatrie unde am fost reţinut ilegal**, şi ÎNCARCERAT sub CHEIE, 24 de ore, cu diagnostic "depresie reactivă pe fond interpretativ". Acest diagnostic existent în foaia de observaţie, trecut la intrarea dar şi la ieşirea din spital, a fost ulterior transformat de poliţie ca fiind schizofrenie paranoidă. Foaia de observaţie a spitalului a fost unul din documentele importante pe care le-am folosit la CEDO. În acea scurtă perioadă când eram sub cheie, domiciliul meu a fost violat pentru că descoperisem o gaură uriaşă în plafon prin care se folosea camera video de supraveghere, gaură ascunsă vederii de farfuria lustrei de sub tavan. În urma violării apartamentului meu, s-a acoperit complet gaura pe care eu o constatasem înaintea reţinerii mele ilegale. Violarea domiciliului şi scopul acestui act, dar şi urmele lăsate, erau pentru mine o certitudine pe care parchetul a refuzat să o cerceteze, justiţia ignorând situaţia. Justiţia a ignorant însă ilegal şi probele cu actele statului, furnizate de mine.

Singurul aspect demonstrabil în justiţie, cu acte puternice de stat, a fost privarea mea de libertate, făcută ilegal de poliţie şi spital, într-un spitalul de psihiatrie pe durata a 24 de ore, în urma reclamaţiei mele că apartamentul meu, sediul UMRL, e supravegheat video. Scopul acestei privări de libertate fusese violarea urgentă a domiciliului meu. Privarea de libertate ilegală, făcută cu brutalitate, a fost comandată de poliţie prin şeful executiv (adjunct) al Poliţiei municipale Brăila, col. Hahui Dumitru, şi efectuată prin intermediul a doi poliţişti Bâtcă Dinu şi Olteanu Dănuţ, şi cu acordul ilegal al doctorului Lacrămă Georgeta. Acest fapt a fost negat de toţi cei implicaţi ca făpuitori, sub motivul că eu am fost de acord ca poliţia să mă ducă la spital. Nu s-a putut ascunde sau distruge însă, o parte din actele spitalului care demonstrau reţinerea ilegală, nevoluntară. **Totuşi în toate procesele din Romania aceste acte nu au fost luate în consideraţie. Au fost valabile declaraţiile false, ale făptuitorilor, folosiţi ilegal ca martori care susţineau că eu mi-am dat acordul pentru transportarea mea de către o poliţie binevoitoare şi pentru internarea mea în spital, lucru contrazis de acte**. În acest scop parchetul şi apoi instanţele s-au folosit de o excrocherie juritică. Au judecat numai pe şeful poliţiei printr-o disjungere a dosarului, ceilalţi vinovaţi fiind folosiţi ca martori. Deşi plângerea mea era făcută şi împotriva celorlalţi doi poliţişti şi împotriva doctoriţei psihiatru Lacrămă Georgeta. Am pierdut toate procesele din Romania. Şi împotriva poliţiei şi împotriva spitalului. Şi împotriva doctorului Lacrămă care m-a privat de libertate. Şi împotriva doctorului Lupaşcu Constantina care a întocmit ulterior reţinerii mele cu diagnosticul depresie reactivă pe fond interpretative, un bilet fals de trimitere cu diagnostic

schizofrenie paranoidă. Şi împotriva procurorului Gâlcă Dinu care ulterior rezoluţiei sale de NUP, a măsluit dosarul pentru a înlesni rezolvarea un nou dosar. Procurorii şi judecătorii au rezoluţionat şi au judecat în afara legii, şi suplimentar au sustras acte printre care şi scrisorile de ameninţare, dar şi o declaraţie a lui Hahui care a fost ulterior înlocuită. Scrisorile de ameninţare le-am redepus, pentru a fi apoi ignorate. Cei mai importanţi magistraţi în soluţionarea ilegală a unei acţiuni ilegale a statului, în urma căreia am fost privat de libertate, au fost:

— Procurorul Gâlcă Dinu in dosarul 23/P/2005 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galaţi, promovat apoi ca răsplată, procuror general la acelaş parchet. O ilegalitate la parchet se plătea, de grupul de la vârful justiţiei, al lui Iliescu, cu o promovare. Lucru care se poate constata la parchetul de pe lângă CA Galaţi, prin corelarea datei hotărârii de NUP cu data ulterioară a promovării în funcţie. Eu l-am acuzat apoi pe Gâlcă la Parchetul de pe lângă ÎCCJ şi apoi la ÎCCJ, de sustragerea ulterioară a unei declaraţii importante şi înlocuirea cu altă declaraţie necesară ulterior, dar care venea în profund dezacord cu rezoluţia pe care a emis-o. Astfel a soluţionat două dosare cu rezoluţii care se contraziceau una pe alta, funcţie de interesul de a face legea inoperantă. Aceste dosare au fost 23/P/2005 cu privire la privarea mea de libertate şi 1063//II/2/2006 cu privire la acte false folosite ulterior de poliţie.

In perioada când urma să merg la ICCJ, pentru soluţionarea dosarului 9802/1/2008, în care ceream pedepsirea lui Gâlcă, mi s-a transmis un avertisment extrem de traumatizant, anume că pot avea un accident de maşină

pe şosea. Acest avertisment se rezumă la următoarele. Inaintea unui cap de pod pe şoseaua de la intrarea în Galaţi, o maşină cu număr străin şi geamuri fumurii, care mergea în spatele meu de o bună bucată de vreme, m-a depăşit pe partea unde era nevasta mea, venind de pe pista 1 şi m-a blocat pe pista doi. Eu am oprit spre parapet, exact în faţa capului de pod. După câteva momente în care nu s-a întâmplat nimic, am pornit maşina şi am deplasat-o puţin. Atunci a pornit şi cealaltă maşină care m-a blocat şi mai mult. Am aşteptat o perioadă mai mare, fără să se întâmple nimic, apoi maşina cu geamuri fumurii a demarat cu o viteză extrem de mare pentru a preveni o eventuală urmărire. Acest avertisment m-a terorizat şi nu m-am prezentat la recursul de la ÎCCJ, cu 9 judecători condus de LIDIA BĂRBULESCU. Nu m-am prezentat şi pentru că în dosar erau depuse acte, inclusiv cele două rezoluţii date de Gâlcă în dosare diferite, care veneau în contradicţie, flagrantă, una cu alta. Iar am crezut, în mod inutil, că justiţia va judeca în spiritul legilor, conform actelor extrem de evidente, care înlăturau orice dubiu, iar Gâlcă Dinu va fi condamnat.

Următorii 9 judecători în frunte cu Lidia Bărbulescu, prezentaţi mai jos, **au respins ilegal** plângerea mea ca fiind nefondată, lucru pentru care îi acuz că au făcut injustiţie, alături de ceilalţi procurori şi judecători care au hotărât şi judecat înaintea recursului.

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 9 JUDECĂTORI

DECIZIA nr. 107 **Dosar nr. 8902/1/2008**

Ședința publică de la 23 februarie 2009

PREȘEDINTE: **Lidia Bărbulescu**	Vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție
Anton Pandrea	Președintele Secției penale
Mircea Aron	- judecător
Alixandri Vasile	- judecător
Elena Cîrcei	- judecător
Carmen Sîrbu	- judecător
Maria Gaiță	- judecător
Simona Camelia Marcu	- judecător
Marian Budă	- judecător

Magistrat asistent: **Cristina Pascu**

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat prin: Procuror **Nicoleta Eucarie**

S-a luat în examinare recursul declarat de petentul TEODORESCU CRISTIAN împotriva sentinței nr. 1524 din 12 septembrie 2008 pronunțată de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarul nr. 4913/1/2008.
La apelul nominal au lipsit recurentul petent și intimatul Gâlcă Dinu.

Astfel Gâlcă a scăpat de consecinţele legii, fiind unul din stâlpii sistemului românesc. Justiţia, după mai mulţi ani, când a început să funcţioneze, l-a luat în visor pe procurorul general Gâlcă Dinu, din PCA Galaţi, pentru diverse infracţiuni. Ca urmare a unui lucru simplu: Gâlcă ştiindu-se protejat, făcuse o dependenţă faţă de ilegalităţi. Dar justiţia déjà începuse să meargă pe alt drum, fapt pentru care a fost obligat să demisioneze, fiind pus sub cercetare penală şi apoi trimis în judecată. La o şedinţă de tribunal, a primit pedeapsa divină, inumană totuşi, a făcut infarct şi a murit înainte de aşi primi pedeapsa legală, iar dosarul s-a închis în urma decesului celui judecat.

— Judecător Mariana Ghena in dosarul 858/

P/2005 la Curtea de Apel Galaţi, care i-a asigurat protecţie, ilegală, şefului de poliţie colonel Hahui Dumitru pe care l-am acuzat de lipsire de libertate, a fost apoi promovată ilegal[123], ca preşedinte al Curţii de Apel Galaţi, promovare urmată de altă promovare la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. O ilegalitate în justiţie produsă chiar în 2005, se plătea apoi de partidul lui Iliescu care conducea ţara din opoziţie, cu o promovare. Lucru care se poate constata la CA Galaţi, prin corelarea datei sentinţei dată în acest dosar, cu data promovării în funcţie a Marianei Ghena. Cum conducea în 2005, din opoziţie, partidul lui Iliescu? Prin vechile structuri şi primul ministru Călin Popescu Tăriceanu fiul adoptiv a unui colaborator plătit, de calibru greu, al securităţii, specializat pentru acţiuni externe, numit Dan Amedeo Lăzărescu, un simpatizant declarat în anul 2001, a lui Ceauşescu. Acesta din urmă mergea la München şi Paris, plătit fiind de securitate, pentru da informaţii despre 2 angajaţi la Europa Liberă, asupra cărora ulterior s-au produs atentate (Vlad Georgescu şi Monica Lovinescu). Compensaţia materială, hotărâtă în dosarul meu de la CEDO suportată de statul român, în fapt suportată de toţi contribuabilii români, ar fi trebuit să fie plătită şi de această judecătoare, alături de ceilalţi implicaţi.

— Judecătorii **Maria Despina Mihai, Ioan Bordeanu, Gabriela Ionescu** in dosarul 6046/2005 de la ÎCCJ, care au preluat în totalitate concluziile lui Gâlcă Dinu.

Urmarea injustiţiei a fost deschiderea acţiunii la CEDO cu cererea nr. 22883/2005, Teodorescu Cristian vs.

---

[123] http://www.gandul.info/stiri/nici-unul-dintre-candidatii-la-presedintia-curtii-de-apel-galati-n-a-reusit-sa-ia-5-la-management-252828

Romania, ca urmare a privării de libertate de către poliţie, făcută prin colonelul Hahui Dumitru, într-un spital de psihiatrie, ca urmare a plângerii mele că apartamentul meu, sediul UMRL, era supravegheat video. Acesta a fost unicul fapt pe care îl puteam demonstra cu acte ale statului. Am depus şi scrisorile de ameninţare. Aceste scrisori nu puteau să producă efecte, decât numai dacă în România s-ar fi făcut cercetări. Scopul depunerii acestor scrisori, a fost că ele scoteau în relief într-o oarecare măsură, modul în care am fost tratat pe termen lung, şi care a ajuns chiar la privarea de libertate.

Au continuat însă măsurile represive prin care se urmărea să renunţ la toate acţiunile mele din justiţie. A continuat acţiunea cu vibraţii de foarte joasă frecvenţă produse de deasupra apartamentului meu. Iar conexiunile care au făcut posibile situaţiile de acasă, au fost realizate între fostul şef executiv (adjunct) al securităţii Brăila, Bălan Ion, care fusese implicat puternic în dosarul Europa Liberă a tatălui meu care era prezent cu tehnica securităţii, comunistul Anton Lungu fost prim secretar PCR şi apoi primar, şi o rudă a lui Lungu care şi-a pus la dispoziţie apartamentul de deasupra apartamentului meu, apartament încare nu mai locuia. Vibraţiile produse de infrasunete şi de sunetele cu frecvenţe foarte joase prezintă o acţiune nocivă, şi sunt un factor de agresiune biologică asupra sistemului nervos şi asupra sistemului circulator, factor dependent de trei elemente: durată, intensitate şi frecvenţă. *Am constatat apoi că am căpătat o problemă la inimă care avea să fie numită aritmie paroxistică, care astăzi, suplimentar, mă face să nu pot suporta concerte unde sunt instrumente care generează frecvenţe foarte joase, de intensitate ceva mai mare.* Ca urmare a neputinţei mele de a

rezolva această situaţie, prin justiţie, am părăsit propria casă şi oraşul, obligat fiind să fac naveta de la Galaţi la Brăila. Şi bine am făcut. Am scăpat de o ameninţare teribilă, tocmai pentru că am părăsit apartamentul.

Folosirea vibraţiilor de foarte joasă frecvenţă era un mijloc tehnico operativ teribil, cu grave repercursiuni asupra sănătăţii, ţinut secret, care nu apare în dosarele de securitate falsificate, din România, aflate în gestionarea CNSAS-ului. CNSAS-ul nu a vorbit niciodată de aceste mijloace cât se poate de reale, utilizate de securitate.

A urmat însă ameninţarea din tribunalul Brăila că-mi voi pierde serviciul din învăţământ, pentru că am fost într-un spital de psihiarie. Serviciu care constituia singura sursă care îmi asigura existenţa. Serviciu unde eram supus la presiunea permanentă, la o şcoală unde trebuia să suport situaţiile înjositoare, situaţii pe care directoarea refuza să le sancţioneze. Un exemplu a fost ameninţarea pe care am primit-o între 4 ochi, chiar din partea unei psiholoage, probabil a poliţiei, adusă special în şcoala unde eram ing. profesor. Ulterior această psiholoagă nu a vrut să recunoscă că m-a ameninţat că profesez cu o incapacitate psihică într-o şcoală, ca urmare a reţinerii mele în spitalul de psihiatrie. Şi această recunoaştere nu a făcut-o atunci când am pus-o de faţă cu directoarea. Apoi după o anumită perioadă a dispărut din şcoală.

Timp de 8 ani, din 2004 până in 2012, a trebuit să suport acte de teroare, in toate mediile in care eram prezent. Şi atunci PSD era în opoziţie dar continua să conducă ţara.

Cu câteva luni înaine de pronunţarea Hotărârii din 19

iunie 2012 de la CEDO **[124]**, am fost la Srasbourg, unde am fost informat de un funcţionar că în urma hotărârii voi primi şi o compensaţie materială. Din acea perioadă am constatat că presiunea psihologică la care am fost supus la şcoală, s-a topit, deşi hotărârea nu fusese publicată. Din acel moment m-am simţit iar un om liber.

Referitor la **persoana mea, am putut demonstra cu acte ale statului, că tocmai statul român a încălcat art. 5 § 1 lit. e) din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului[125], pentru că m-a privat ilegal de libertate prin intermediul cooperării la fel de ilegale a unor instituţii de stat care se cheamă Poliţie şi Spital de Psihiatrie.** Această acţiune pe care am câştigat-o, a fost ulterior prezentată, la Institutul pentru Drepturile Omului din Olanda din cadrul Fac. de drept din Utrecht, Netherlands Institute of Human Rights , School of Law, Utrecht University şi în unele lucrări de specialitate publicate şi în alte ţări. Ca exemplu dau cartea profesorilor Yves Haeck şi Eva Brems de la Centrul pentru Drepturile Omului din cadrul Universităţii din Gent, intitulată "Human Rights and Civil Liberties in the 21st Century", pagina 89.

---

[124]http://www.google.ro/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&ved=0CCYQFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.csm1909.ro%2Fcsm%2Flinkuri%2F25_04_2013__55598_ro.doc&ei=uizEU9jeCYi9ygP784LYBQ&usg=AFQjCNGSum0lKIGO_CvGezCPVviai1wsDg&sig2=h1etKpEGsXhoCtjHgwccag

[125] http://www.echr.coe.int/Documents/Convention_RON.pdf

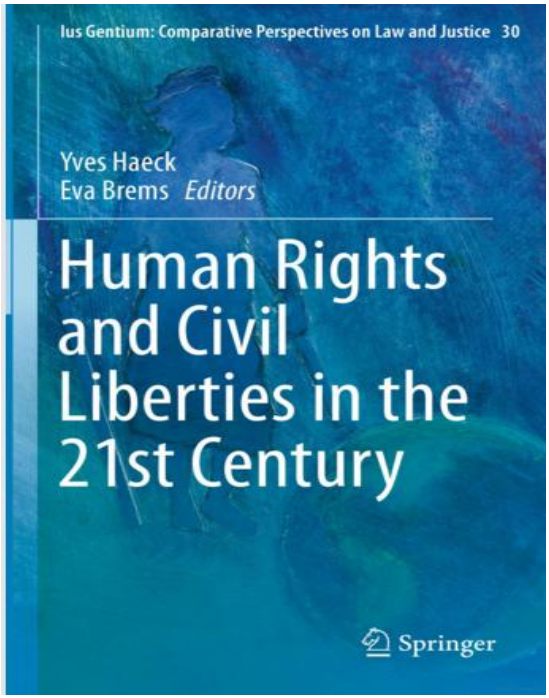

Acest dosar, Cristian Teodorescu vs. România, cu nr.22883/05, a fost urmare a unor acţiuni ilegale ale instituţiilor statului român, acţiuni ilegale apoi spălate prin rezoluţii şi hotărâri ale unei justiţii golite de spiritul dreptăţii, justiţie dirijată ilegal de stat. Acţiuni ilegale confirmate şi de cereri ale altor români, acţiuni cu mult mai grave soldate cu crime şi torturi în masă, rezolvate la CEDO împotriva României. Astfel de acţiuni de injustiţie românească, evidenţiate în străinătate, au efecte vizibile în unele acte ale Comisiei Europene cu privire la ţara noastră. Acte luate în derâdere de o serie de parlamentari români nesancţionaţi. Ba mai mult, aceşti parlamentari sunt încurajaţi în demersul lor ca ilegalităţile să continuie. **O parte însemnată a Parlamentului** e cea care manipulează populaţia, atunci când acolo se **afirmă cu aroganţă că acte europene de tipul MCV, care atacă corupţia şi injustiţia**

din România, sunt acte care atacă suveranitatea naţională[126

]. De fapt **în parlament se afirmă cu tupeu: corupţia asigură suveranitatea naţională**. Este clar că şi prin astfel de manifestări, se asigură protecţia fărădelegii în Romania, în numele apărării suveranităţii naţionale, sau în numele interesului naţional. Este cunoscută protecţia parlamentară a infracţiunii, împotriva acţiunii legii, asigurată frecvent unor miniştri parlamentari.

Acelaş tip de manipulare se face atunci când la posturi de televiziune se afirmă că Romania este o ţară de tip colonie captivă a vestului Europei sau a SUA, afirmaţie făcută ca motivaţie a sărăciei din ţară, afirmaţie însuşită eronat de oameni aflaţi în stare de sărăcie. În fapt cei vinovaţi de sărăcie sunt ascunşi populaţiei. Ei sunt cei aflaţi în poziţii politice si guvernamentale conducătoare în România, sunt cei care au vândut resursele ţării, sunt cei care au subminat economia naţională pe care apoi au scoas-o în afara legii, sunt cei care au făcut datorii externe uriaşe de peste 100 miliarde de Euro, sunt cei care realizează activităţi de criminalitate economico – financiară de mare anvergură. Un exemplu la vedere e defrişarea de mari proporţii a pădurilor ţării care funcţionează de multă vreme, evaluată la miliarde de Euro, defrişare ilegală care nu ar fi posibil a se face, dacă autorităţile nu ar autoriza şi proteja ilegal această activitate infracţională de criminalitate economică şi de mediu. **Sărăcirea populaţiei atribuită de unele televiziuni unui aşa zis regim de colonie a României şi nu infracţionalităţii interne generalizate, este similară cu**

---

[126] https://www.youtube.com/watch?v=wDQK7GUaA5U min. 0,10 și min. 1,16

insinuarea din scrisorile teroriste comunist fasciste comandate de Iliescu în 1992, în care sărăcia populaţiei era pusă pe seama Domnilor Raţiu şi Coposu (care nu au avut nicio dată puterea de decizie în România). Sărăcia nu e pusă pe seama regimului Iliescu care a deţinut puterea şi atunci când a fost în opoziţie.

Criminalitatea economico-financiară la nivelul structurilor superioare de stat s-a întărit prin onorabilizarea celor care o practică, onorabilizare produsă prin obţinerea statutului de parlamentari, de miniştri, de primari şi preşedinţi de consilii judeţene, onorabilizare care se întâlneşte la unii prin titluri academice obţinute şi prin fraude de tip plagiat, şi prin titluri de profesori universitari. Vezi cazurile Voiculescu, Adrian Năstase, Şova, Ponta, urmăriţi penal, sau plasaţi în arest preventiv, sau cu stagii în puşcării. Cazuri de condamnări ale unor demnitari, nu au fost posibile decât începând cu al 2-lea mandat de preşedinte a lui Băsescu, care a impus justiţiei să devină funcţională. Atunci când PSD şi liberalul PSD-ist Călin Popescu Tăriceanu au fost îngenunchiaţi, dar nu înfrânţi. De aceea vechile structuri infracţionale şi portavocea lor Antena 3, îl acuzau pe Băsescu ca fiind vinovat că infractori guvernamentali gen Adrian Năstase au ajuns în puşcărie. Îl acuzau pe Băsescu ca fiind vinovat că infractorul numit cu titlul Domnul Profesor se află în puşcărie, datorită unui dosar fictiv numit telepatia. **Aceştia sunt infractori de nivel înalt care nu şi-au primit pedeapsa legală niciodată, atâta timp cât Iliescu a avut puterea absolută. Infractori de nivel înalt care apoi au contribuit la protecţia lui Iliescu faţă de acţiunea justiţiei, pentru a nu fi condamnat pentru pentru crime mutiple, torturi, şi victime prin împuşcare**. Conform zicalei: o mână spală pe

alta.

Concluzionând asupra ultimelor aspecte, în România începând din 22 dec. 1989 **grupul Iliescu a pus bazele unor structuri infracţionale specializate în criminalitatea economico-financiare la nivel parlamentar şi guvernamental şi administrativ,** cu protecţie din parte justiţiei, protecţie efectuată de urmaşii lui Iliescu, aflaţi în partidul pe care acesta l-a fondat, dar şi în partidele satelit, protecţie realizată cu eficienţă de 100% până in 2012. **Starea de lucruri totuşi nu se va schimba radical până când adevăraţii vinovaţi ai crimelor loviturii de stat şi ale mineriadelor nu vor fi condamnaţi de justiţie. Numai atunci marii infractori vor înţelege că legea nu este o glumă**

Cap.6 Familia mea

Modul în care familia mea a trăit în trecutul comunist de după 1944 şi în prezentul criptocomunist de după 1989, reflectă în fapt situaţia României din trecut, şi a României din prezent.

Amintesc evenimentele începute în 1940 care au schimbat faţa României, în urma a 3 lovituri venite în lunile iunie, august şi septembrie. Trebuie să remarc faptul că în acel an a început dezastrul pentru ţară şi locuitorii săi, pentru familiile tatalui meu şi a mamei mele.Trebuie să adaug că atât timp cât părinţii mei au trăit m-au protejat cu toate puterile lor, au făcut sacrificii şi m-au educat ca prin muncă perseverentă şi corectitudine să opţin o poziţie onorabilă în societate, să fiu apreciat de oameni asemeni mie.

În oraşul Silistra a judeţului Durostor, situat pe malul

drept al Dunării într-o zonă pitorească, s-a născut şi a locuit tatăl meu Vasile Teodorescu împreună cu bunicii mei Cristache şi Ştefania Teodorescu dar şi străbunica din partea bunicii, Chiriachiţa Călinescu. La vârsta de 16 ani, în 1940, tata a devenit refugiat odată cu părăsirea oraşului şi a pierderii propietăţilor formate din două corpuri de clădiri: una în str.Decebal nr. 23 locuinţa bunicilor şi cealaltă un stabiliment comercial al străbunicii, în Bd. Constanta nr.10 .

Tata, elev la liceul comercial din Silistra, dar şi ceilalţi membi ai familiei, au devenit refugiaţi cu drepturi cu privere la proprietăţile părăsite dar neobţinute vreo data. Aceste drepturi au rămas numai pe hârtia Tratatului de la Craiova încheiat între România şi Bulgaria în sept 1940. Acest tratat prevedea că în urma părăsirii obligatorii a proprietăţilor şi implicit a cadrilaterului, statul Bulgar să plătească compensaţii statului român, fapt pe care l-a şi făcut, iar statul român să plătească către proprietarii refugiaţi, valoarea proprietăţilor părăsite, lucru care nu s-a întâmplat niciodată pentru familia noastră. În 1998 a apărut legea care prevedea despăgubirea pentru proprietăţile părăsite din Cadrilater. După anul 2000 s-a format o maşinărie infernală la nivel de stat, pentru acordarea despăgubirilor în baza unui sistem corupt unde fărădelegea a avut rolul esenţial. Astfel că cei care au refuzat cedarea a 50% din valoarea proprietăţilor, cedare făcută sub formă legală prin semnătură, nu au primit nimic. Semnătura trebuia să se dea pe un acord al proprietarului făcut cu ARVIS (aşa zisa Asociaţie Română a Victimelor Stalinismului), iar actul trebuia să producă efecte în momentul apariţiei hotărârii de despăgubire. Pentru că **ARVIS era parte a comisiei Ministerului de Finanţe de despăgubiri,** deşi despăgubirile pentru proprietăţile din Cadrilaterul cedat

Bulgariei nu aveau nicio legătură cu victimele satalinismului. Acest ARVIS a fost prezent apoi în ANRP. În toate judeşele unde se întocmeau aceste dosare, toţi cei cu proprietăţi primeau informaţia că e bine să devină membri ARVIS. Procesul deschis împotriva statului, pentru acordarea despăgubirilor, familia mea le-a pierdut datorită justiţiei golită de spiritual dreptăţii chiar de la nivelul de vârf al statului.Trebuie să mai adaug încă un eveniment referitor la injustiţia justiţiei române. Eu am pierdut toate procesele din România, ca urmare a privării de libertate pe 24 de ore făcută de către poliţia lui Iliescu în anul 2004, într-un spital de psihiatrie. Privare de libertate produsă în urma unei reclamaţii de supraveghere video a apartamentului meu sediu al filialei UMRL Braila, reclamaţie urmată cu violarea domiciliului în perioada de detenţie. Pentru ştergerea urmelor supravegherii ilegale.

Cu privire la problema despăgubirilor pentru proprietăţile din Cadrilater, am cunoscut un machedon, care a primit despăgubiri pentru proprietăţi din Cadrilater, care însă a refuzat să-mi spună modul în care a obţinut despăgubirile, după ce i-am povestit de ARVIS. Mod legal de obţinere a despăgubirilor nu a existat de cele mai multe ori în România.

Revenind, amintesc contextul în care tatăl meu, un copil cu vârstă de 16 ani, a fost nevoit să abandoneze şcoala şi casa unde se născuse, familia fiind lipsită de avere, dar şi de mijloace materiale în partea de România care a mai rămăs la acea vreme. La vărsta de 16 ani tatăl meu este obligat de împrejurări, nu să urmeze şcoala, ci să se angajeze în Bucureşti pentru aşi câştiga existenţa. Era lipsit de mijloace financiare elementare unui trai optim, dar şi de locuinţă, fiind nevoit să doarmă prin birourile societăţii la

care a lucrat până în toamna lui 1943 când a fost mobilizat pentru o pregătire militară şi apoi pentru a lupta pe frontul de vest. Puţin înainte de mobilizare tata s-a trezit cu bunicii, care au găsit adăpost în oraşul Zimnicea, şi care sperau că vor putea să primească un sprijin material din partea lui tata, dar care au fost nevoiţi să se reîntoarcă. Situaţia era foarte grea pentru toţi membrii familiei şi unii ar putea spune normală pentru statutul de refugiaţi pe care il aveau în plin război. Tatal meu avea totuşi calităţi intelectuale care i-ar fi permis să urmeze o şcoală superioară lucru care nu s-a putut produce, fapt pentru care nu a avut un statut în societate pe care l-ar fi meritat cu prisosinţă. Acest statut nu l-a putut obţine niciodată, având în vedere că după 1944 s-au produs următoarele evenimente grave: ocuparea ţării, instalarea cu forţa a aşa zisului regim democrat popular condus de foşti puşcăriaşi, într-o ţară unde nu se mai luau hotărâri în interesul poporului. Un regim democrat popular în slujba poporului, aşa era prezentat de mass media care spăla creerele populaţiei. Cu condamnări la moarte sau temniţă effectuate de un tribunal aşa zis al poporului susţinut şi prin mass media care cerea condamnări la moarte chiar printr-un individ Silviu Brucan, care avea să recidiveze in 22 dec 1989. La acele vremuri oamenii inteligenţi erau cu brutalitate daţi la o parte, trimişi în închisori de exterminare, dacă îndrăzneu să ridice glasul, fiind promovaţi foştii puşcăriaşi, lichele capabile de toate ticăloşiile, care s-au omorât pentru putere între ei, indivizi buni executanţi care se caracterizau prin aceea că aveau un punct de topire al conştiinţei extrem de coborât.

In anul 1944, tata fiind mobilizat se afla în zona centrului militar din Cotroceni, unde existau tranşee, iar toţi cei mobilizaţi făceau pregătirea militară înainte de a fi

trimişi pe front, tata a fost surprins de un bombardament aviatic din 1944 efectuat asupra capitalei. Acolo a fost prima dată în război, când soata i-a surâs. A fost îndepărtat de la moarte dintr-o zonă a tranşelor unde la scurt timp a căzut o bombă. Ulterior a fost obligat apoi, conform statutului militar, să participe la luptele grele de la Moreni unde un număr foarte mare de soldaţi români au murit. A fost a două oară când a scăpat cu viaţă, numai cu o mică parte a camarazilor lui. Pentru că acolo au fost lupte extrem de grele cu puţini supravieţuitori. Apoi cu trupele de vânători de munte a participat la eliberarea Ungariei şi Cehoslovaciei unde nu au mai fost pericole de dimensiunile celor prin care a trecut în România. In Ungaria tata povestea cum ungurii primeau bucuroşi în casele lor soldaţii români a căror prezenţă era o certitudine pentru evitarea unor grave neplăceri produse de unii soldaţi ruşi. Românii constituiau o garanţie, împotriva actelor de viol. Vederea soldatului român în casă, determina pe ruşi să tragă înjurătura „ibio mati" şi să plece. Tata povestea că ungurii au avut o atitudine pozitivă faţă de soldaţii români pe toată perioada traversării Ungariei. Când armatele române se aflau în munţii Tatra, dar şi în Austria, începuse să se contureze înfrângerea Germaniei, înfrângere la care contribuise cu mari jertfe de sânge şi sacrificii şi România. Ruşii nu au dorit un statut de învingător pentru Romania, de aceea au renunţat la sprijinul militar acordat de România. Deşi datorită Romaniei, Germania nu a putut să realizeze un front puternic pe linia Carpaţilor, front care ar fi putut oferi chiar o schimbare important în război, ruşii au impus statut de ţară învinsă pentru România, nu de aliată, aşa cum spuneau în actul care a însoţit ordinul Victoria cu diamante oferit regelui Mihai de către Stalin. România nu a fost tratată ca

aliat deşi a alimentat cu petrol, alimente şi armată, maşina de război sovietică în drumul către Berlin.

După 1944 sosise perioada în care Ion Iliescu fără posibilităţi materiale moştenite, este susţinut material urmând unul din cele mai bune licee din Bucureşti, şi apoi în plină sărăcie a populaţiei, i se asigură financiar să urmeze facultatea la Moscova. Oare această favoare i se putea face fără obligaţii de conştiinţă comunistă ulterioare? Răspunsul este NU.

Din 1941 bunicul meu din partea mamei în calitate de ofiţer al armatei Române a participat pe frontul de răsărit la eliberarea Basarabiei şi Bucovinei şi a mers în campania militară până la cotul Donului. Deşi a scăpat cu viaţă, prezenţa pe frontul de răsărit avea să-i fie fatală. **Foştii puşcăriaşi condamnaţi pentru acţiuni subversive împotriva ţării, promovaţi conducători de carton ai României, au hotărât ca bunicul să nu primească pensia la care ar fi avut dreptul. Şi motivul a fost faptul că a luptat pe frontul de răsărit.** Şi la fel ca el au fost mulţi alţi ofiţeri care au luptat pe frontal de răsărit şi au scăpat cu viaţă. Bunicul având 8 copii minori, fără alte posibilităţi de întreţinere, a fost nevoit să vândă o casă mare şi frumoasă din centrul oraşului Alexandria şi să se mute undeva la periferia oraşului într-o casa insalubră. Devalorizarea banilor a făcut să piardă şi aceste resursele, şi datorită sărăciei şi stresului determinat de obligaţia de a asigura întreţinerea familiei, a murit în foarte grele condiţii. Mama spunea că a murit de aceeş boală de care a murit şi Winston Churchill, dar în condiţii de sărăcie lucie şi fără asistenţă medicală. Şi aceasta după ocupaţia sovietică, soartă avută şi de celelale ţări ocupate: Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria şi partea de răsărit a Germaniei numită Republică

Democrată. Armata sovietică a rămas în România până în 1958 atunci când s-a retras, şi a lăsat în urmă o infrastructură guvernamentală condusă în mare parte de oameni cu caracter îndoelnic, unii dintre ei având totuşi ulterior mustrări de conştiinţă. Infrastructură în care un criteriul de promovare a fost de a fi fost puşcăriaş comunişt. Timp de 14 ani România a fost o ţară ocupată, lipsită de independenţă totală şi după 1958 când armatele sovietice s-au retras. Perioada aceea a însemnat raţionalizarea alimentelor insuficiente pentru populaţie, introducerea cartelelor pentru produsele alimentare inclusiv pentru pâine, cozi interminabile. A însemnat sărăcie extremă, accentuată şi de o secetă care a grăbit moartea prin înfometare a multor persoane. A însemnat determinarea a numeroase familii din Moldova de aşi abandona copiii, copii crescuţi apoi în cadrul altor familii în special din Oltenia, familii care au avut posibilităţi ceva mai bune de ai întreţine. În perioada de după 1944 s-a făcut exploatarea agriculturii româneşti, s-a făcut exploatarea tuturor bogăţiilor naturale ale ţării, în fapt a întregii economii româneşti[127].

Insula Şerpilor aflată la 45 Km de gurile Dunării, numită de greci şi Insula Leuce, nu a apartinut niciodată Uniunii Sovietice. Totuşi în 1948 în contextul în care Romania era ocupată de trupele sovietice, a fost posibilă anexarea insulei la URSS. Şi aceasta cu sprijinul guvernului român marionetă, mai precis a lui Petru Groza şi a lui Eduard Mezincescu cel care a semnat la 23 mai 1948, împreună cu reprezentantul sovietic Nikolai Pavlovici Sutov, prim-secretar al ambasadei URSS la Bucureşti, un proces verbal de cedare a Insulei. Pentru a sublinia caracterul

---

[127] http://ro.wikipedia.org/wiki/SovRom

permanent oportunist a tovarăşului Mezincescu, în calitate de adjunct al Ministrului de Externe, şi prezent la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. din 12 octombrie 1960, acesta se expune în următoarea ipostază hilară. Reprezentantul filipinez Lorenzo Sumulong, pune în cadrul Adunării o întrebare cu următorul conţinut: „Cum poate Uniunea Sovietică să condamne imperialismul capitalist occidental, atâta vreme cât ea însăşi face un lucru similar în Europa de Est". Diplomatul este întrerupt de N. Hruşciov spunându-i că este „o jigodie şi un lacheu al imperialiştilor", după care şi-a scos un pantof din picior şi a început să bată cu el în masă pentru a bloca revolta acustică a întregii adunări. A intervenit apoi acelaş personaj, Eduard Mezincescu, care a luat cuvântul cerând adunării să recunoască protestele „justificate" ale tovarăşului N. Hruşciov arătând că nu este permis nimănui să lanseze calomnii la adresa ţărilor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, „care se bucură de independenţă suverană" şi care au drepturi egale în calitate de membre ale acestei organizaţii" **[128].**

Pentru că bunicul meu a luptat pe frontul de răsărit, statul le- a oferit copiilor săi o viaţă în mizerie şi sărăcie. Cei 8 copii au fost privaţi de mijloacele materiale pentru a trăi acceptabil, de mijloacele necesare pentru a putea să urmeze un sistem de învăţământ superior. Suplimentar sistemul instaurat a îngrădit posibilitatea de a urma studii superioare pentru copiii familiilor care nu aveau trecut sănătos. Trecut sănătos era o expresie care bloca posibilitatea de a efectua studii pentru tinerii a căror părinţi proveneau din rândul intelectualilor, a micilor întreprinzători, a chiaburilor, dar şi a altor categorii considerate periculoase pentru comunişti.

---

[128] https://ro.wikipedia.org/wiki/Eduard_Mezincescu

Suplimentar îngrădirea era dată pentru familii sărace şi prin lipsa mijloacelor financiare de întreţinere a copiilor la facultate. Regimul comunist instalat, după ce a produs prin reprezentanţii săi epurarea societăţii româneşti, şi-a creat propria intelectualitate, mai întâi prin facultăţile muncitoreşti. Absolvenţii acestor şcoli inferioare au putut ocupa funcţii de directori în diverse instituţii inclusiv în şcoli, iar cu timpul au fost îndrumaţi să facă liceul pentru că: nu-i aşa ? nu se poate facultate fără liceu. Ulterior sistemul a funcţionat astfel: întâi faci noul tip de facultate şi apoi eventual liceul care nu era obligatoriu pentru că putea fi echivalat cu o şcoală profesională, astfel că nonvalorile şi oamenii fără caracter să fie promovaţi şi apoi păstraţi în funcţii. Acesta a fost şi cazul viitorului şef al securităţii din Brăila, tov. colonel Bălan Ion, absolvent de facultate muncitorească, fără liceu, care mai târziu a făcut şi o facultate veritabilă, dar şi aceea la fără frecvenţă aşa cum spunea in cartea sa. În acelaş timp la facultăţile veritabile aveau acces fii de muncitori şi ţărani confirmaţi prin dosare cu trecut sănătos, care primeau şi ajutor de la stat. După 1964 s-a considerat că noua pătură de intelectuali a fost creiată, iar restricţiile din învăţământ cu privire la dosarele cu trecut sănătos, au fost desfiinţate. Acesta a însemnat o poziţie nouă, de bun simţ, a lui Ceauşescu. Nu acelaş lucru avea să se întâmple cu Securitatea care a rămas o instituţie de teroare şi represie, care a acţionat mai ponderat decăt în perioada de până în anul 1963. Ea a acţionat pe faţă sau din umbră până in decembrie 1989, dar şi după 1989 atunci când un rol esenţial, pentru continuarea funcţionării mecanismului terorii, a avut tovarăşul Ion Iliescu.

Tatăl meu după ce s-a întors de pe front, s-a însurat cu mama cu numele de fată Paula Alexia Rachieru. In urma

acestui eveniment mama a rămas gravidă locuind la Alexandria în casa părinţilor. Tata lucrând la Bucureşti făcea naveta din când în când folosind autostopul, procedeu folosit şi de alte persoane. Într-o astfel de zi, în autocamionul care ducea spre Alexandria mai multe persoane, tata face un comentariu negativ la adresa comuniştilor şi aceasta în faţa unui evreu şef al unei celule comuniste. Când ajunge la destinaţie evreul îl reclamă la poliţie (schimbarea numelui în miliţie avea să se producă în 1949) poliţie care îl arestează şi îl ţine încătuşat. Astfel tata a constatat că în ţară venise momentul când pentru un comentariu în care îţi exprimai propriile convingeri, fără să faci rău, eşti arestat pe baza unui simplu denunţ. Dispăruse dreptul de exprimare liberă. Încătuşarea tatii îi produce nişte răni la o mână care sângera. Mama aflând de arestare, vine să-l vadă. Tata a căutat să ascundă faptul că în urma încătuşării fusese rănit la mână. Totuşi mama observă acest lucru, suferă o emoţie puternică şi naşte prematur la poliţie. Evenimentul avea să lase urmări tragice pentru familie întrucât fratele meu Adrian, mai mare cu un an decât mine, avea să moară la vârsta de 5 ani, aceasta şi ca efect al marilor lipsuri materiale, a zilelor în care ne lipsea mâncarea, a asistenţei medicale proaste. Tata totuşi avea un caracter foarte puternic şi a suportat fără să-şi exteriorizeze durerea. Era un luptător. Mama totuşi a rămas afectată pe o perioadă mare de timp.

După şi mai mulţi ani, la moartea mamei produsă în 1995, tata mi-a spus că cea mai teribilă durere pentru un om, este dacă acestuia îi moare un copil. Durerea este cu mult mai mare decât atunci când mor părinţii. Pentru că nu este in firea lucrurilor ca părinţii să îşi îngroape copiii. Un lucru normal şi inevitabil este ca copii să-şi îngroape părinţii. Tata încerca şi în acest mod să mă întărească,

pentru că eram putrenic marcat de moartea mamei. Pentru toate momentele grele din viaţa mea tata a fost pentru mine un generator de energie şi a ştiut cum să mă încurajeze. Ştia bine acest lucru, în ultimile lui 6 luni de viaţă atunci când a fost ameninţat cu moartea de 3 ori, de persone necunoscute, pe stradă. El a murit în anul 2002, în condiţii suspecte în care nu a primit în spital asistenţa medicală corespunzătoare. Realizând că rămân singur, era foarte îngrijorat că nu voi reuşi să mă descurc. Ştia bine că situaţia mea este periculoasă în regimul creeat şi condus de fiul unui fost puşcăriaş. Acestă situaţie în care mă lăsa, cosidera că se datora lui, prin faptul că am împărtăşit idealurile lui politice. Viitorul avea să demonstreze că teama lui a fost reală.

Tata a fost un generator de energie şi pentru mama care a suferit mai mulţi ani pentru pierderea fratelui meu. Eu eram mic când s-a întâmplat acest lucru şi nu realizam prea bine ce se întâmplase. Mama era cuprinsă de disperare când eu întrebam deseori unde este fratele meu. Îmi răspundea că a devenit îngeraş. Acest lucru îi producea o durere şi mai mare.

Intâmplarea tristă a naşterii premature a fratelui meu la poliţie, a avut şi un efect pozitiv pentru că tata a fost apoi eliberat. Totuşi răul se produse-se. Impreună cu mama au hotărât să se mute la ţară unde presupuneau că acolo vor găsi resurse care le va permite să le fie mai uşor să trăiască. Tata a găsit la Ministerul de Finanţe un post de perceptor în comuna Bodoc judeţul Covasna. Acolo m-am născut eu în 1948, apoi ne-am mutat la Turnul Severin unde tata găsise un post la Navromul controlat prin Sovrom Transport. Ulterior morţii fratelui meu, produsă in 1952, ne-am mutat la Brăila, unde tata a continuat serviciul la Navrom. După câţiva ani trăiţi cu spaima pierderii slujbei prin aşa numitele

comprimări care se făceu la sfârşitul fiecărui an, de un sfântul Vasile, de ziua onomastică a tatii, printr-un curier primeşte o scrisoare prin care este informat că a fost dat afară din serviciu. A urmat o perioadă extrem de grea pentru că familia nu mai avea mijloace de existenţă. S-a înscris la forţele de muncă şi a reuşit cu greu să găsească un serviciu de funcţionar la TAPL unde a stat mai mulţi ani, apoi s-a mutat cu funcţionar la întreprinderea ICRA. In această perioadă eu am intrat la liceu, apoi tata a avut deschise la securitate două dosare la interval de aproximativ 10 ani unul de altul. Aceste dosare erau pentru lucruri pe care tata le făcuse. Lucruri pe care orice om cu scaun la cap le consideră că erau de bun simţ. Lucruri care în orice loc din lumea civilizată, nu ar fi atras teroarea, presiunea şi stresul produse dea lungul multor ani, asupra tatălui meu. Lucruri petrecute mai întâi în timpul aşa zisului regim democrat popular şi apoi în cadrul societăţii socialiste multilateral dezvoltat, lucruri petrecute apoi după 1989 şi pe care le-a suportat până în 2002, în “social democraţie”, când a murit suspect, în condiţiile în care nu a primit asistenţa medicală normală în spital. Lucruri pe care le voi prezenta şi în Dosare de securitate.

Cap.7

PRIMUL DOSAR DE SECURITATE, împotriva libertăţii de exprimare

Cu ocazia unor scumpiri a pâinii, sub motivul că aceasta e imbunătăţită, in urma unei şedinţe la serviciu şi in prezenţa unui număr insemnat de salariaţi tatal meu face nişte comentarii cu privire la statul care a mărit preţurilor. Un gestionar al unui depozit de alimente al intreprinderii unde tata era salariat, pe nume Ştefanescu Ionel, care nici măcar nu fusese prezent la discuţii, dar care a fost informat intâmplător de o persoană prezentă la discuţie, îi face tatălui meu o plângere verbală la primul secretar al comitetului orăşenesc al PMR (partidul muncitoresc roman) Brăila , Dan Nicolae, aşa cum avea să scrie în denuntul scris făcut ulterior. Tovarăşul Dan îl îndrumă a sesiza organul de resort, altfel spus securitatea. Lucru pe care îl şi face. Era in anul 1963. In denunţ descrie faptul pentru care tatăl meu, trebuia să suporte consecinţele deschiderii primului dosar la securitate. Şi aceasta pentru vorbe pe care tata şi acasă le rostea când se făceau scumpiri de alimente.

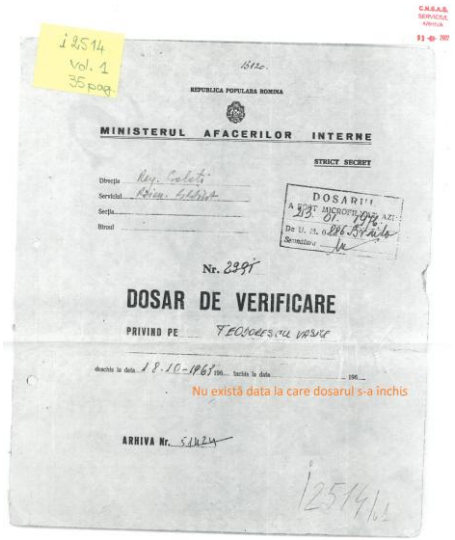

Citez din denunţ: „a început să vocifereze, strigând ce înseamna asta mai tovaraşi: ăştia au înebunit, ne „i-a” pielea de pe noi, au scumpit carnea , mălaiul, acum au scumpit şi pâinea, ce ne facem cu ăştia, ce fel de regim este ăsta: sunt nişte hoţi, şi tot mereu vociferând aşa, toţi salariaţii care erau in jurul lui, unul câte unul, „a” ieşit din birou să nu mai audă asemenea vorbe murdare şi insulte aduse la adresa regimului nostru. Poate da relaţii tov. …… . Lui tov….. i-a spus tov…. care a fost de faţă. Mai erau de faţă tov……, tov……., tov….., tov….., soţia tov. Maior…….de la MFA, tov….., tov……şi aceştia vor spune şi pe alţi tovarăşi care au fost de faţă la manifestarea ostilă faţă de regimul nostru a tov. Teodorescu Vasile” (numele sunt ascunse de CNSAS) *Şi incheie cu* ” Traiască lupta pentru pace”

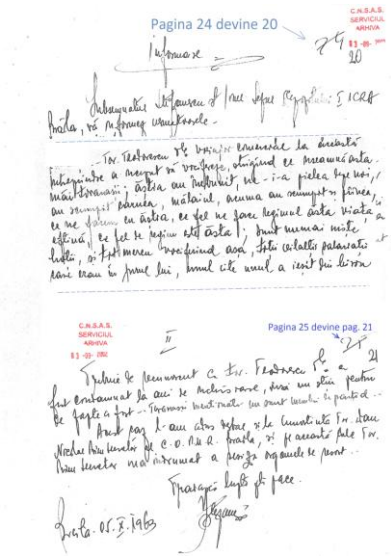

În numele luptei pentru pace tatalui mei i se făcuse un denunţ la securitate. Trebuie să specific că în acea prioadă când ţara era vasala URSS-ului şi captivă în Pactul de la Varşovia, toate înscrisurile pe care populaţia le adresa instituţiilor administrative, se făceau în numele luptei pentru pace. În urma unui denunţ făcut către instituţia de represiune numită securitate, acesta era urmat de diverse forme de terorizare a victimei. Şi totul se făcea ..... în numele luptei pentru pace.

In unele copii pe care le-am primit de la CNSAS, în dreptul numelor persoanelor apare o bară orizontală neagră. Au vrut să protejeze în 2002, numele persoanelor despre care ştiau că încă mai trăiesc. Suplimentar am avut convingerea că totuşi copiile pe care le-am primit denotă că dosarele au fost contrafăcute pentru a se şterge din faima securităţii care a terorizat pe cei care deveneau victime în urma unor denunţuri care puteau fi şi false. Dosarele au fost falsificate cu un singur scop şi nume pentru a se introduce o aparenţă de omenie in activitatea securităţii. Această

aparenţă este cu totul falsă, pentru că munca murdară de prevenţie a securităţii făcută pentru stoparea unor eventuale acte viitoare, însemna terorizarea pe termen lung a celor care intrau în vizor, chiar dacă aceştia erau practic nevinovaţi Cu siguranţă aceasta e explicaţia faptului că, deşi tata a făcut prima cerere pentru aşi vedea dosarele, în 1999, anul înfiinţării CNSAS, au trebuit să treacă ani buni şi să facă cereri nenumărate la CNSAS ba chiar şi la SRI pentru că se spunea că nu s-au predat dosarele la CNSAS. Iar SRI pretindea că dosarele au fost predate la CNSAS. Tata nu a putut să-şi vadă dosarele. Pentru că imediat după moartea tatalui meu survenită in septembrie 2002, la un interval de două luni, în 28 noiembrie 2002, am primit eu, ca urmaş, copiile pentru două dosare. Unul cu coperta prezentată mai sus, cu antetul:

Ministerul Afacerilor Interne, Strict secret, cu ştampila -Dosarul a fost microfilmat azi 23.01.1976 de U.M.0886 Braila, numit Dosar de verificare nr. 2991, privind pe Teodorescu Vasile, deschis la data 18-10- 1963, închis la data ……(spaţiu necompletat, lucru care indică faptul că nu a fost închis), Arhiva 51424,

Cel de al doilea dosar cu coperta cu antetul:

Ministerul de Interne, Arhiva fond informativ, dosar nr. 13120 Vol. nr.2, privind pe Teodorescu Vasile, iar in dreptul datei…. (spaţiu necompletat), urmat cu ştampila: dosarul a fost microfilmat azi 11.10.1988 de U.M.0886 Brăila.

Cred că după conţinutul informărilor făcute de diferitele surse, aşa numea securitatea pe turnători şi colaboratori, tata şi-ar fi putut da seama cine au fost turnătorii. Sunt sigur că se cunoştea că aceştia mai trăiau in

2002, de aceea au fost făcuţi anonimi în copiile primite de la CNSAS. Nu s-a şters numele Ştefănescu Ionel pentru că acesta era mort de multă vreme. Menţionez că tata deşi de ani de zile cerea să primească accesul la dosarele securităţii, era dus cu vorba, astfel că nu a putut să le vadă niciodată. Tata a murit pe 12 sept 2002, in spital in condiţii suspecte, în condiţiile în care fusese ameninţat cu moartea de 3 ori de persoane necunoscute, în condiţiile în care nu a primit asistenţa medicală necesară. Eu am primit copiile la puţin timp după ce a murit, mai precis în 28 noiembrie 2002 conform procesului verbal încheiat între CNSAS şi subsemnatul cu prilejul predării-primirii copiilor. Individul numit Ştefanescu Ionel, un gestionar de succes, a fost cel care a făcut denunţul la securitate. Îl cunoscusem când eram copil şi acum îmi amintesc că purta o mască de om cumsecade care ascundea caracterul ticălos. Acesta a murit, chiar înainte de 1989. Probabil că din acest motiv CNSAS cu lucrătorii săi securişti acoperiţi, nu i-a obturat numele prezent în două documente. Urmare acelui denunţ, tatălui meu, pentru acelaş delict de liberă exprimare pentru care fusese arestat in tinereţe în 1947, i se deschide primul dosar de securitate, şi aceasta din cauza unui gestionar. Gestionarii, dar şi responsabilii de restaurante erau cunoscuţi, în perioada comunistă, ca fiind foarte buni turnători la securitate pentru simplul motiv că erau lăsaţi să fure pentru a fi şantajaţi, erau lăsaţi în continuare să fure dacă primeau calitatea de buni turnători. Urmarea „colaborării” era că aveau liber la furat. Această libertate crea uneori situaţii în care mai şi dădeau mită aceloraşi persoane la care turnau. Gestionarii aveau din aceste motive unul din cele mai bune standarde de viaţă la vremea respectivă. Pe seama lor se faceau şi bancuri mai nevinovate.

Exempul e următorul. Intr-o familie bărbatul se întoarce acasă şi îi spune nevestei că a trecut examenul de doctorat şi a devenit doctor în ştiinte. La care nevata întreabă: şi acum dragă poţi să fii şi gestionar?

Revin la dosar şi amintesc că securitatea a emis o hotărâre precum că tatăl meu s-a manifestat duşmănos la adresa regimului democrat popular, că desfăşoară activitate de agitaţie cu caracter duşmănos şi urmează a fi trecut în evidenţa operativă ca element suspect de activităţi duşmănoase. In baza materialelor verificate şi neîndoielnice, acestea dovedesc activitate contrarevoluţionară împotriva Republicii Populare Române şi se propune deschiderea dosarului de verificare a numitului Teodorescu Vasile. Dosarul se deschide la 18 oct 1963. **Se cere o verificare la cartotecă pentru ca T.V. să fie luat în lucru, dacă apare cu material compromiţător, sau e colaborator al organelor MAI. Această ultimă alternativă presupunea activitatea de agitator politic pentru identificarea celor catalogaţi ca duşmani ai poporului.** Această tehnică securistă a fost dezvoltată intens şi după 1989, prin introducerea de astfel de agitatori politici în partidele istorice, şi ca urmare liberalii au putut fi conduşi de foşti turnători de clasă înaltă precum Dan Amedeo Lăzărescu, dar şi de fiul său adoptiv Călin Tăriceanu. Dacă D.A. Lăzărescu a defectat, şi ca urmare a fost demascat ca turnător de calibru al securităţii, apoi Tăriceanu a apărut cu imaginea unui fidel sprijinitor al partidului lui Iliescu, care a scindat PNL de mai multe ori, pentru al slăbi, care a făcut alianţă cu PSD, numit fiind liberalul roşu.

Cu siguranţă copiile pe care eu le-am primit, sunt o prelucrare a dosarului real. Nu există nicio declaraţie a uneia din cele 10 persoane indicate de denunţătorul Ştefănescu. Cu

siguranţă că totuşi acestea au existat şi sunt în dosarul microfilmat, dar nu există în copiile pe care le-am primit. Dosarul a fost contrafăcut chiar în locul unde era depozitat, la securitate. Şi scopul a fost pentru a induce falsa impresie că securitatea s-a comportat ca o instituţie omenoasă, indulgentă, nu ca instituţie de teroare. In planul de măsuri a cpt. de securitate Ruxanda Valerian se spune:

1. Se va lua o notă detaliată de la agentul Parfenie Arcadie ce ne-a informat initial de activitatea duşmănoasă a acestui element.

   Termen 16 oct 1963

   In dosarul primit de mine nu exista nicio notă scrisă furnizată de ag.Parfenie Arcadie.

2. Agentul Parfenie Arcadie se va dirijea pe lângă T.V. pentru a stabili care sunt legăturile lui în întreprindere cât şi afară.

   Termen 1 noiembrie 1963

   În dosarul cu copii primit de mine nu exista nicio notă informativă a unui agent cu nume conspirativ Parfenie Arcadie.

3. Prin biroul 7 se va pune sub interceptare corespondenţa pentru a stabili legăturile ce le are atât locale cât şi in afară.

   Termen 14 oct 1963

   In dosarul cu copii nu există nicio corespondenţă interceptată şi nici note de informare cu privire la controlul corespondenţei. Concluzia din acest dosar falsificat este tot un fals, şi anume că tatăl meu şi restul familiei nu a avut nicio corespondenţă cu rudele noastre aflate în alte oraşe.

4. Pentru documentarea operativă a acţiunii se va trece la verificarea numiţilor……..(nume înscrise pe două

rânduri şi acoperite cu bare neagre orizontale), precum şi a elementelor ce vor mai apare prin agentură, **în vederea audierii lor asupra activității duşmănoase a numitului T.V**

Termen 5 noiembrie 1963

In dosar nu sunt informații scrise de la persoanele cu nume protejate cu bare negre orizontale, dar nici rapoarte cu privere la audierea acestora, totuşi există o notă conform căreia aceste acte au fost în dosarul original dar nu și în dosarul copie. Următorul fragment de notă arată fără niciun dubiu că **dosarul a fost falsificat.**

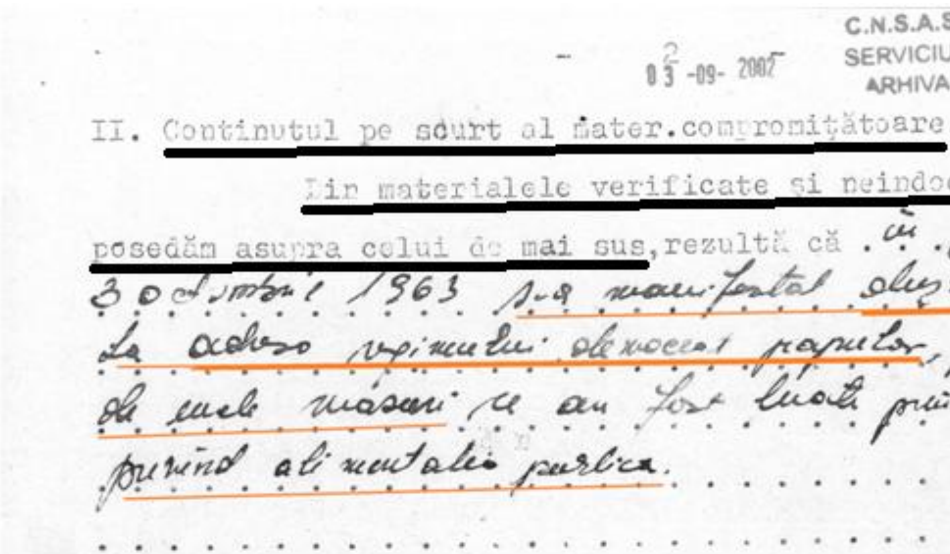
C.N.S.A.S
SERVICIU
ARHIVA

03-09-2002

II. Continutul pe scurt al mater.compromițătoare

Din materialele verificate și neindo

posedăm asupra celui de mai sus, rezultă că ...
3 octombrie 1963 s-a manifestat dușm
la adresa regimului democrat popular,
de unele măsuri ce au fost luate pri
privind alimentația publică.

In dosarul deschis în 18.10.1963, nu există niciun document începând din această dată până în 20 .01.1964 . E ca şi când securitatea intrase în vacanță timp de peste 3 luni. In 1964 apar numai 3 documente și anume 3 note informative date de sursa Popa Ion și scrise de mână și semnate cu acest nume, apoi în 1965 au început să curgă 9 note informative numai cu aprecieri la adresa tatălui meu date tot de sursa Popa Ion, scrise la maşină şi nesemnate.

Astfel de documente sunt contrafăcute, pentru că este greu de crezut că securitatea a putut accepta documente cu aprecieri ale aceastei surse, fără autoautentificarea sursei. Concluzionând : până in 1965 note informative au fost foarte puţine in numar de 3, pentru ca in 1965 să apară 9 note informative pozitive. Şi ca exemplu in 15 09.1965 apare o aşazisă notă informativă a sursei Popa, bătută la maşină şi nesemnată, deci fără autentificare, în care **nu se mai dădeau informaţii, se dădeau incredibil, sugestii securităţii, precum că: "numitul trebuie să fie ajutat şi sper să se poată vindeca de acele lucruri dăunătoare de care e acuzat**". Ultima notă informativă este din 25.11.1965, şi deşi conţine aprecieri la adresa tatălui meu, la subsolul ei se indică sarcini pentru:

— a se stabili care e atitudinea prezentă a numitului T.V.

— ce legături de prietenie are şi cum sunt cunoscute aceste elemente.

Deşi, din 25.11.1965, nu mai sunt niciun fel de note informative sau alte documente cu privire la sarcinile indicate mai sus, după 15 zile, în 10 dec.1965 apare o hotărâre de închidere a dosarului. **Cu siguranţă dosarul nu a fost închis in dec.1965, lucru confirmat şi de coperta dosarului,** unde la data închiderii spaţiul e liber. **Închiderea dosarului era o sarcină foarte periculoasă pentru cei care hotărau astfel. Dacă suspecţilor li se închideau dosarele şi erau şi fără sancţiuni, şi apoi recidivau, lucrătorii de securitate riscau să fie daţi afară ca incompetenţi.** Ori tata a fost un recidivist cu dosare de securitate. Este neîndoielnic că s-au sustras documente, înlocuite apoi cu altele care au fost contrafăcute după 1989, iar alte documente au dispărut complet renumerotându-se

paginile prin tăierea numărului şi rescrierea altui număr mai mic decât cel tăiat. Acest fapt reiese din cele două pagini printate, prezentate ca imagini mai sus. Cu cât numărul tăiat care reprezintă o pagină, este mai mare, cu atât diferenţa faţă de noul număr înscris este mai mare. Pentru că numărul de pagini sustrase începând de la prima pagină a dosarului creştea odată cu deplasarea către finalul dosarului. Şi scopul a fost de a se da o faţă umană a securităţii. Procedeul acesta fraudulos, avea să fie aplicat cu mult mai multă forţă în al 2-lea dosar al tatălui meu.

Procedeul este aplicat şi astăzi în justiţie. Procedeul de dispariţie a unor acte la dosar avea să fie aplicat, după 2004, în dosarele de la parchet şi justiţie deschise de mine împotriva poliţiei şi a unui şef de poliţie din Brăila pe nume Hahui Dumitru, unde un document a fost sustras ulterior hotărârii procurorului şi înlocuit cu altul care intra în contradicţie cu hotărârea, iar alte documente pe care eu le-am depus, au dispărut complet.

Primul dosar de securitate al tatălui meu, despre care se spune că a fost microfilmat în 1976, sigur nu corespunde cu copiile pe care le-am primit eu. Tatăl meu a fost în continuare în vizorul acestei instituţii teribile care şi-a continuat activitatea după 1965, şi după 1988 când se pretinde că s-a închis al 2-lea dosar, şi ce este mai grav şi după 1989 când tata a militat politic, contra comuniştilor.

Încă din 1964, tata ştia că se află în vizorul securităţii. De aceea a început să-şi ţină gura în special atunci când considera că are în preajmă agitatori care voiau să-i facă rapoarte la securitate. Acesta este şi motivul pentru care nu a fost arestat ca duşman al poporului. Totuşi ulterior a fost introdus într-un program nociv, de prevenţie, al securităţii, de terorizare, care îi transmitea semnale clare că este în

centru atenţiei.

În hotărârea de închidere a primului dosar se scrie că agenţii poartă nume conspirative şi ei sunt Popa Ion şi Frâncu Năstase, totuşi copiile primite de mine nu conţin informări de la un ag Frâncu Năstase. Şi nici de la Parfenie Arcadie pomenit în planul de măsuri al securităţii. Copiile sunt numai de la sursa Popa Ion şi două informări dubioase, dar pozitive, bătute la maşină, nesemnate, din 1965, de la **o sursă al cărui nume Rareş era scris cu pix peste alt nume bătut la maşină şi făcut indescifrabil.** Revenind, eu afirm că dosarul din CNSAS este unul falsificat şi cosmetizat pentru ca eu, ca urmaş, să privesc cu ochi îngăduitori, şi să dau certificat de bună purtare pentru securitate. Acest lucru eu nu îl voi face niciodată.

Al doilea dosar de securitate a fost deschis în 1977 şi deşi era efectul a unei scrisori trimise de tata la Europa Libera, **conţine puţine documente ca urmare a acestei acuzaţii, dar conţine informaţiile laudative din primul dosar**, nu conţine documente de confirmare a supravegherii corespondenţei pe care o făceam în ţară şi în străinătate şi a convorbirilor telefonice, lucruri care demonstrează că şi acest dosar a fost falsificat cu şi mai mare forţă. Şi aceasta chiar de cel care răspundea de dosar, de şeful executiv al Securităţii Brăila, col. Bălan Ion, care a căutat să-şi şteargă urmele, dar nu a reuşit în totalitate.

Printre metodele utilizate de securitate voi aminti una care, numai din întâmlare, viza de fapt întreaga familie a mea, pentru un lucru extrem de simplu şi fără importanţă. In anii 1966-1971 am fost student al facultăţii de electornică şi telecomunicaţii a Institutului Politehnic Bucuresti. Intr-o perioadă a anului 1 de facultate, scriam scrisori către familie,

şi întrucât aveam cursuri în str. Polizu aproape de Gara de Nord şi vis-a vis de hotelul exclusivist „Hotel Nord”, îmi făcusem obiceiul să pun acele scrisori, în cutia poştală din faţa hotelului. Pentru că acea cutie poştală era un loc confortabil pentru mine. Toate aceste scrisori soseau cu mare întârziere acasă la Brăila. La un moment dat când am venit in vacanţă, tata supărat, mi-a făcut observaţia că datez hârtia din scrisoare cu o dată cu mult înaintea datei din ştampila poştală de expediere. Concluzia era că eu folosesc un artificiu pentru a ascunde faptul că răspund scrisorilor de acasă din Braila, cu mare intârziere, dar antedatez epistola. Trebuie spus că aceste scrisori aveau ştampila de expediere cu o dată ulterioară, îndepărtată, celei în care eu puneam scrisoarea în cutia poştei. Acest fapt arăta că scrisoarea era blocată pe o perioadă mai mare în Bucureşti şi constituia dovada interceptării corespondenţei. I-am spus tatălui meu că scrisorile le–am pus in cutia poştală de la Nord Hotel şi întrucât acel hotel era frecventat de străini, toate scrisorile puse acolo erau interceptate. M-a sfătuit să nu mai pun scrisorile la cutia poştală a hotelului. Aşa am procedat iar scrisorile au început să ajungă repede la Brăila. În acest caz scrisorile aveau data de pe ştampila de expediere a poştei din Bucureşti, in concordanţă cu data pusă de mine pe hârtia din interior. Astfel am avut confirmarea faptului că securitatea controla absotul toate scrisorile care erau puse în cutiile poştate din faţa hotelurilor considerate de lux, unde erau prezenţi mulţi străini. Aceste scrisori erau mai întâi deschise şi citite, verificate cu mare atenţie şi apoi reînchise şi trimise destinatarului, securitatea dispunând de tehnologia necesară, care să nu deterioreze excesiv scrisorile.

Cap.8 Al 2-lea dosar de securitate

Al doilea dosar pe numele tatalui meu e notat cu nr.13.120 vol. 2 şi are pe copertă indicată Arhiva Fond Informativ. El avea să fie direct coordonat de şeful executiv (adjunct) al Securităţii Braila Col. Bălan Ion un individ invizibil în operaţiuni de securitate, care era plasat într-o atmosferă de anonimat. Acestă persoană a fost cea care a continuat să-l urmărească pe tata, dar şi pe mine după 1989, atunci când Bălan era declarat pensionar. Cauza interesului său ulterior a fost dată de activităţile noastre politice la UMRL (Uniunea Mondiala a Romanilor Liberi) şi PNTCD. Tot el este cel care a contribuit esenţial la falsificarea dosarului de securitate, cu scopul: de a creia o imagine nereală a securităţii, o imagine cu faţă umană, dar şi a minimizării implicării sale personale, care a fost de fapt o implicare majoră. Şi acest lucru este dovedit de copiile dosarului pe care le-am primit. Dosarul nu numai că a fost coordonat şi avizat de şeful executiv al securităţii Braila, dar a fost ulterior şi măsluit de acesta. Copiile pe care le-am primit, studiate cu atenţie, au dovedit activitatea lui de securist împotriva familiei mele. Activitate dusă în calitate de pensionar şi după 1989. Trebuie încă o dată să afirm că prin definiţie, securitatea prin reprezentanţii săi, avea ca scop apărarea societăţii comuniste, cu toate mijloacele inclusiv cele criminale, securitate sprijinită politic. Aşa se explică şi prezenţa după 1989, în funcţie de primar al Brăilei, a fostului prim secretar al PCR Brăila, tov. Anton Lungu. Acesta a fost ales primar, prin alegeri libere, tot aşa cum Ceauşescu era ales prin alegeri libere. Toate mijloacele au fost utilizate pentru realizarea acestui scop, folosindu-se toate instituţiile

statului, toate controlate de foşti activişti de partid şi securişti. La care s-au adăugat mijloacele de manipularea clasice.

Copia coperţii celui de al 2-lea dosar al tatălui meu se prezintă mai jos.

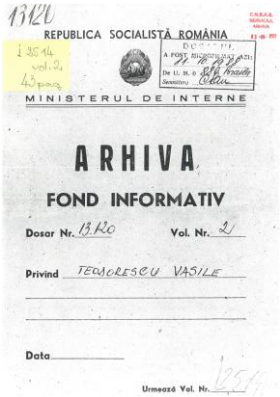
13420
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL DE INTERNE
ARHIVA
FOND INFORMATIV
Dosar Nr. 13.420 Vol. Nr. 2
Privind TEODORESCU VASILE
Data
Urmează Vol. Nr.

Dosarul fărădelegii celor care l-au întocmit, se datorează unei scrisori inofensive, fără conotaţie politică, adresată postului de radio Europa Libera la începutul anului 1977, în data de 18 martie. Conţinutul scrisorii tatălui meu se referea la o cerere adresată Europei Libere, pentru o operaţiune comercială de a cumpăra pentru mine un radiocasetofon german. Se ştia că aparatele electronice de bun consum fabricate de Germania erau din punct de vedere tehnic de mare calitate şi foarte fiabile, de altfel ca şi cele japoneze. Tata a scris Europei Libere despre faptul că s-a adresat firmei germane „Nordmende" pentru obţinerea contra ramburs a unui radiocasetofon. Firma a trimis pe adresa familiei o factură proforma cu nr.4722, în care tata era rugat să depună în contul 5/02674 la Deutsche Bank A.G. Hamburg, suma de 245 mărci germane.

C.N.S.A.S.
SERVICIUL ARHIVA
03-09-2002

BANKERS:
DEUTSCHE BANK AG., HAMBURG
NO. 05/02674

CABLES: SUPERIOR HAMBURG
PHONE 33 11 81 (5 LINES)
TELEX 0216 1107

NORDMENDE
EXPORT LIAISON OFFICE

LUFT, MAACK & CO.

CHILEHAUS A
P. O. BOX 10 42 20
D-2000 HAMBURG 1

Mr.
Teodorescu Wasile
str. Republicii 107
6100 Braila Romania

DATE: 8th March, 1977 Rö
YOUR ORDER:
OUR ORDER NO.

INVOICE/FACTURA NO. PROFORMA NO. 4722

FORWARDED BY YOUR ORDER AND FOR YOUR ACCOUNT AND RISK PER parcel post

FROM Hamburg TO Braila

INSURANCE: will be covered by us

TERMS: advance payment in DM by cheque or remittance to our account No. 5/02674 with Deutsche Bank AG., Hamburg

NORDMENDE Radio/Cassette Recorder

Origin: Federal Republic of Germany

1 NORDMENDE Citycorder 434	DM 219,--
plus postage, insurance etc.	DM 26,--
C. I. F. Braila	DM 245,--
	E. & O. E.

Delivery: 2-4 weeks after receipt of your advance payment, subject to prior sale.

Remarks: When effecting payment please state our pro-forma-invoice-No. 4722 as reference.
The stradela + recorder is no longer available.
As replacement we offer you citycorder 434.

LUFT, MAACK & CO.
for

Any claim must be raised within 15 days after arrival of the goods at port of destination.
We are not responsible for delays in shipment due to irregularities in traffic, difficulties in shipping ports and transit, it of course being understood that goods were ready in o left the factory in proper time.

În acest dosar, tata dă o declaraţie prin care arată că a solicitat sucursalei Băncii Naţionale din Braila să facă această plată, dar a primit răspuns că nu se pot face astfel de plăţi întrucât banca nu are fonduri valutare pentru persoane particulare. Ca urmare a faptului că noi nu aveam rude sau cunoştinte în occident, tata trimite în 18.03.1977 o scrisoare la Europa Libera cu rugămintea ca cineva de acolo să depună în numele tatălui meu la Deutsche Bank suma de 245 DM, urmând ca tata să restituie suma în lei unei rude din

Romania a acelui binevoitor, sau să-i expedieze din Romania un produs de la noi, drept compensaţie echitabilă. Această scrisoare pusă la poştă nu numai că nu a plecat din ţară, nu a plecat nici măcar din Brăila, întrucât Directia Judeţeană de Poştă şi Telecomunicaţii Brăila a înaintat peste mai bine de o lună (oare?), şi anume în 25.04.1977, o adresă către Inspectoratul Judeţean Braila a Ministerului de Interne, care avea ataşată întregul conţint al plicului trimis pe adresa postului de radio Europa Libera.

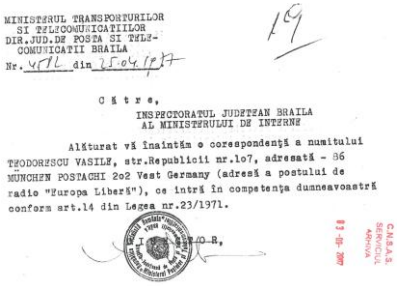

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
SI TELECOMUNICATIILOR
DIR.JUD.DE POSTA SI TELE-
COMUNICATII BRAILA
Nr. 4771 din 15.04.1977

19

C ă t r e,
INSPECTORATUL JUDETEAN BRAILA
AL MINISTERULUI DE INTERNE

Alăturat vă înaintăm o corespondenţă a numitului TEODORESCU VASILE, str.Republicii nr.107, adresată - 86 MUNCHEN POSTACHI 202 Vest Germany (adresă a postului de radio "Europa Liberă"), ce intră în competenţa dumneavoastră conform art.14 din Legea nr.23/1971.

DIRECTOR,

C.N.S.A.S.
SERVICIUL ARHIVA

Ce este mai interesant este că, înainte cu o lună de la data adresei de mai sus 25.04.1977, adică în 22.03.1977, apare un Raport al Biroului Special „S”. In raport se cere aprobarea confiscării materialului trimis de tatăl meu postului de radio E.L. conform ordinului Unităţii Speciale „S” Bucureşti, iar materialul să fie dat spre exploatare la Serviciul I. In urma acestui raport apare Referatul din 20.04.1977 al Servicului I al Securităţii. Şi acest referat este datat înaintea datei predării de către poştă, a documentelor din plic, predare făcută în data de 25.04.1977, către Ministerul de Interne. Acesta denotă că securitatea cunoştea exact conţinutul scrisorii, care fusese violată, chiar în momentul când poşta a pus mâna pe ea. Securitatea acţiona direct în cadrul poştei, unde se desigilau plicurile, se citea conţinutul scrisorilor, apoi informaţia era procesată rapid de

serviciile superioare de securitate care hotărau dacă scrisoarile se reînchid şi pleacă la destinatar, sau dacă ele sunt confiscate într-o aparenţă de aşazisă legalitate. În ambele cazuri supravegherea continuând. Dosarul este contrafăcut după 1999 exact acolo unde a şi fost deschis în 1977, şi nu reprezintă forma lui originală.

In referatul întocmit, conform ordinului rezolutiv al tov. col. Bălan Ion , se face cunoscut faptul că tata:

„ A fost lucrat prin dosar de verificare în 1964 pentru manifestări ostile la adresa orânduirii sociale şi de stat din ţara noastra. După închiderea dosarului de verificare nu a mai apărut cu ***activitate ostilă*** *până la data de 18.03.1977* ***când se adresează în scris postului de radio Europa Liberă în vederea procurarii unui radio casetofon****. Deoarece Teodorescu Vasile a avut atitudine ostilă în 1964, pentru care motiv a fost lucrat prin dosar de verificare cât şi faptul că s-a adresat în scris postului de radio reacţionar Europa Libera, consider necesară luarea acestuia în dosar de problemă – 103 – încadrarea informativă şi măsuri pe linia S. Semnat: Lt. col. Răcoreanu Mihail".*

Se poate astfel constata că libertatea de a-ţi exprima verbal convingerile, că libertatea de comunicare scrisă, făcea din viaţa unui om un calvar odată cu deschiderea de dosare la instituţia de teroare numită securitate, cu urmărirea omului chiar şi în cele mai intime momente ale vieţii sale, cu presiuni psihologice, cu sancţiuni nejustificate, date de Securitate. Aceasta nu acţiona numai din umbră, ci îşi făcea simţită şi prezenţa pentru a crea anxietate cu presiune psihologică, chiar după sancţiuni.

Ca urmare a scrisorii, se aplică art.14 legea 23 din 1971. Conform odinului rezolutiv al şefului securitatii Braila, tov. Col Bălan Ion, tatal meu este chemat la Securitate şi

interogat de doi indivizi. Unul extrem de dur care efectiv l-a terorizat, pe tata, cu manifestări de violenţă, cu ameninţări cu puşcăria, iar cel de-al 2-lea cu faţă umană care avea ordin de a mima o poziţie conciliantă. Aceasta era activitatea vizibilă a securităţii materializată apoi cu o amendă de 1000 lei pe care este forţat să o plătească imediat. Securitatea din Braila, cu însăşi conducatorul ei Col. Bălan Ion, nu dă dovadă de umanitate, pentru că se ştia că peste două zile Ceausescu urma să decreteze o amnistie generală cu ocazia zilei de 1 mai, iar sancţionea urma să fie fără efect financiar. Securitatea cunoştea acest lucru, iar tata e obligat să o plătească urgent pentru a nu beneficia de amnistie. Pentru faptul că „a intrat în relaţii de corespondenţă cu postul de radio Europa Libera pentru a solicita valută contra schimb lei", tata a fost amendat cu valoarea unui salariu la acea vreme, în contextul în care Banca Naţională a refuzat să facă acest schimb. **U**rmătoarea parte a acţiunilor securităţii însă nu era prevăzută de lege. Este executată de securitate, ca un abuz de putere, abuz despre care se cunoştea că nu poate fi sancţionat în România.

Conform unui ordin rezolutiv al şefului securităţii Braila Col. Balan Ion, după aplicarea amenzii tata va continua să fie urmărit şi supravegheat mulţi ani de zile. În 18.05.1977 Unitatea Militară 0886 Braila emite o adresă către Biroul S intern în care se cere să se stabilească cu cine anume tata avea legături în localitate şi în afara ei, şi natura acestor relaţii, dacă cel urmărit are manifestări ostile, în ce împrejurări şi faţă de cine.

În dosar nu sunt documente care să confirme că s-a făcut supravegherea convorbirilor telefonice, care să confirme controlul corespondenţei. Şi totuşi acestea s-au făcut la greu. Folosindu-se tehnici corespunzătoare.

În perioada 1970-1989, constatasem că in Romania erau la vânzare numai plicuri poştale înzestrate cu foarte puţină gumă de lipit care asigura o sigilare precară a corespondenţei atât a părţii lipite de fabricant cât şi a părţii care urma a fi lipită de expeditorul scrisorii. De asemenea şi timbrele erau produse cu lipici insuficient ca eficienţă, pentru că unii oameni le foloseau şi ca instrument de sigilare suplimentară a plicurilor. Acest lucru dovedeşte că securitatea executa o activitate curentă de control al corespondenţei, care trebuia uşurată.

Este indiscutabil că pentru o scrisoare adresată postului Europa Liberă, securitatea punea sub control total corespondenţa acelui expeditor.

In acea perioadă, m-am lăsat păcălit de ideea că se făcea economie la materialul folosit de producătorul de plicuri şi timbre în vederea lipirii. M-am lăsat păcălit pentru că trăiam o perioadă în care se impuneau economii drastice in absolut toate domeniile. Realitatea totuşi era alta, şi anume că se vindeau numai plicuri cu o gumă de lipit puţin eficientă, pentru că securitatea practica la greu controlul corespondenţei. Era necesară uşurarea activităţii de desigilare a corespondenţei în vederea citirii conţinutului. Imi închipui ce se inervau şi ce înjurau angajaţii securităţii care se ocupau de deschiderea plicurilor, atunci când găseau scrisori sigilate suplimentar şi cu timbre bine lipite pe dosul scrisorii. Pentru această activitate, am aflat după anul 1989, că securitatea era înzestrată cu maşini cu abur cald care lucrau pentru desfacerea scrisorilor fără ca acestea să fie deteriorate. Tehnica aceasta micşorase timpul de blocare a unei scrisori inofensive, se elimina pericolul deteriorării ei înainte de a pleca pe circuit. Este interesant de citit “Directiva referitoare la cenzura secretă a

corespondenţei”**[129]. D**eşi foarte veche, directiva era de mare actualitate.

In domeniul interceptării convorbirilor telefonice, am văzut la o emisiune de televiziune, imediat după 23 decembrie 1989, că în clădirile centralelor telefonice existau camere speciale ale securităţii, înzestrate cu un număr enorm de casetofoane aşezate cu o rigoare extremă, conectate în paralel pe liniile telefonice supravegheate şi care intrau automat în regim de înregistrare când se începea o convorbire telefonică. Numărul acestor casetofoane dovedea numărul extrem de mare al convorbirilor interceptate.

Este indiscutabil că pentru o scrisoare adresată postului Europa Liberă, securitatea punea sub control total şi convorbirile telefonice ale expeditorului.

Bineînţeles că in centralele telefonice se găseau angajaţi civili, care erau ofiţeri sub acoperire plătiţi şi de securitate şi ca civili, specializaţi in munca de supravegere al conţinutului convorbirilor, dar şi in munca de întreţinere a tuturor echipamentelor electronice folosite in acest scop. In acea perioadă nu existau calculatoarele performane de astăzi şi nici aparatele de înregistrare cu memoriile digitale uriaşe precum hard discurile, sau memoriile semiconductoare, ci numai memoriile oferite de casetele cu bandă magnetică folosite în casetofoanele care astăzi sunt doar istorie.

Acestea au fost o parte a mijloacelor de tehnică operativă folosite permanent în instrumentarea tuturor dosarelor de securitate, mijloace ale “Cooperativei Ochiul şi

---

[129]
http://www.cnsas.ro/documente/istoria_sec/documente_securitate/directive_instructiuni/1954%20Directiva_2.pdf

Timpanul", mijloace de care nu se pomeneşte în dosarele tatălui meu.

In acea perioadă am scris atât eu cât şi tatăl meu multe scrisori către firme de electronică din Germania, Franţa, Danemarca, Olanda şi SUA, în care solicitam prospecte tehnice, totuşi informaţiile cu privire la acest fapt nu există în dosar. La acea vreme contactul cu străinii era calificat ca delict de către securitate şi de aceea în acest domeniu securitatea era extrem de vigilentă. Dosarul în copie pe care l-am primit, ascunde un fapt cert şi anume controlul corespondenţei atât interne cât şi externe. În aceeaş măsură se ascunde supravegherea telefonului, şi dau exemplu 3 note informative ale unor surse. Care descriu discuţii ale unei persoane cu numele şi adresa şterse, discuţii avute cu tatăl meu numit "obiectivul dumneavoastră Teodosiade". De asemenea descriu discuţii ale unei alte persoane cu numele şi adresa şterse, discuţii avute cu mama mea numită "obiectivul dumneavoastră Teodosie" Trebuie să spun că eu am primit copiile dosarelor, după ce părinţii mei au murit. Pentru faptul că eu am locuit împreună cu ei, am înţeles că acele note date de surse, nu sunt informări, ci sunt interceptări telefonice, iar persoanele cu nume şi adrese protejate erau chiar rude ale noastre. Cel puţin una dintre ele, probabil era colaborator al securităţii, pentru că în dosar apare un ordin de a se lua legătura directă cu aceasta. Totuşi nu există nota informativă rezultată în urma acestui ordin. Securitatea nu era perseverentă? Este exclus. Revenind la notele informative, primite de mine sub formă de copii xeroxate, rezultă ca fiind date pe hârtie albă, imaculată, neîngâlbenită ca celelalte documente şi ca urmare acestea au fost documente false, întocmite mult timp după 1989. Acele surse făceau de fapt descrieri parţiale ale unor convorbiri

telefonice interceptate, care nu erau prezentate ca fiind convorbiri telefonice.

Dacă supravegherea corespondenţei şi a telefoanelor se făcea cu discreţie şi deci nu ne afecta grav, **securitatea, prin ordinile lui Bălan Ion, nu s-a sfiit ulterior să-l terorizeze pe faţă pe tatăl meu, căruia i se transmitea sub diverse forme că este cu ochii pe el. Această formă perfidă de manipulare prin inducerea anxietăţii, securitatea o considera ca muncă curată de prevenţie.**

Supravegherea tatălui meu, dar şi a mamei mele, nu a fost suficientă. În anul 1979, tot ca măsură represivă şi de terorizare, familia a fost obligată să suporte o situaţie înjositoare şi anume o ***percheziţie, a întregului apartament, efectuată din exces de zel chiar şi în rufele murdare. Prin ordinul Procuraturii locale Brăila cu nr.25016 din 25 ianuarie 1979 s-a efectuat această percheziţie încheiată cu un proces verbal cu următoarea constatare***: ***Nu s-au găsit bunuri şi înscrisuri care să facă parte din obiectul percheziţiei.*** **În copiile pe care le-am primit de la CNSAS nu există ordinul procuraturii, nu există procesul verbal încheiat în urma percheziţiei, făcut în două exemplare (un exemplar al procesului verbal a primit însă tatăl meu). Nu există documente cu privire la activităţile de control al corespondenţei, nu există documente de confirmare a supravegherii convorbirilor telefonice**.

Pentru o perioadă de 8 ani, începând din 1979, în dosar nu există documente. În 1987 apare o singură hârtie scrisă de mână, de tip maculatură. Deşi în 1988, prin prezenţa unei ştampile de certificare a microfilmării, se induce ideea că dosarul s-a închis, **nu există nicio hotărâre de închidere a dosarului şi ca urmare nu există**

semnătura unui ofiţer de rang corespunzător, ba mai mult după 1989 se deschide o perioadă şi mai virulentă la adresa familiei mele, care ar fi trebuit să fie evidenţiată în dosarul rămas activ pe mâna aceleiaşi securităţi a lui Ceauşescu, dar care îşi schimbase numai numele şi şeful suprem.

În cele două dosare ale tatălui meu sunt prezente numai note informative nesemnificative, sau note informative laudative date de surse, care probabil erau considerate de securitate ca fiind cele mai incompetente. Numai aceste surse sunt scose la vedere, astfel securitatea pare astăzi ca fiind o instituţie de binefacere pentru cei urmăriţi Ori securitatea nu avea nevoie de informaţii inoperante. Cele două dosare ale tatălui meu nu conţin note informative de încriminare, pentru că în aceste dosare nu trebuiau să apară surse "valoroase", surse indispensabile securităţii, surse rămase total necunoscute, folosite fiind în aceleaş scopuri şi mult timp după 1989. Falsificarea acestor dosare a fost temeinică, realizată chiar de omul care a ordonat supravegherea şi terorizarea tatălui meu, securistul "pensionar" Bălan Ion. Falsificarea tuturor dosarelor de securitate din România a fost o operaţiune generalizată, realizată temeinic în locul unde au fost fabricate, chiar de cei care le-au fabricat, motiv pentru care au fost predate CNSAS-ului după ani buni de la înfiinţarea acestei instituţii. Infiinţarea CNSAS-ului nu a fost o favoare făcută populaţiei. Ea a fost ca urmare a presiunii populaţiei care a manifestat începând din 1989 împotriva comuniştilor, populaţie în rândul căreia au fost mii de victime cu morţi, torturaţi şi răniţi, cu făptuitori nepedepsiţi vreo dată. **La locul unde s-au fabricat şi s-au**

falsificat dosare, *au dispărut dosare*. Ion Iliescu declara că a fost urmărit de securitate acasă şi pe stradă zeci de ani[130], fapt pentru care trebuie să existe note informative în dosarul său. Acest dosar însă a dispărut chiar din locul unde a fost fabricat, astfel că fostul şef de stat Iliescu *ar trebui să fie pus sub acuzare*. El a fost stăpânul absolut al aceleiaşi securităţi cu nume schimbat, iar şeful ei a fost Virgil Măgureanu, cel cu care complota din 1984 împreună cu Iliescu. Nu se cunoaşte nimic despre dosarul de securitate al lui Măgureanu. E interesant de ştiut şi dacă cunoscutele dosare Corbii 1 şi 2 mai există. Şi aceste realităţi ar trebui să fie în atenţia justiţiei.

Ca exemplu de falsificare este şi dosarul Regelui Mihai unde se vorbeşte de sursa Laurenţiu identificată în persoana lui Constantin Bălăceanu Stolnici cel care trebuia să intre în Elveţia, în anturajul regelui şi nu a reuşit. Pentru motivul că în această acţiune sursa Laurenţiu a fost incompetentă, este regăsită în dosar, şi identificată apoi cu numele real. Nu se regăsesc însă sursele care chiar au fost introduse în anturajul Regelui, înainte şi după 1989, astfel că securitatea pozează că a fost delăsătoare, că nu a fost competentă. Dosarul Regelui nu a fost închis după 1989, cunoscute fiind acţiunile de prevenţie prin teroare, la vedere, fără scrupule, ale securităţii lui Iliescu. Chiar imediat după 1989, unii dintre cei care s-au introdus în anturajul Regelui sau au fost în preajma lui, au avut alte scopuri decât cele de a fi de folos Regelui. Şi unul a fost un viitor puşcăriaş, condamnat de

---

[130] http://www.ziare.com/ion-iliescu/psd/iliescu-inainte-de-89-m-a-urmarit-securitatea-lui-ceausescu-acum-ma-latra-cateii-lui-basescu-1012744

justiţie atunci când acesta a funcţionat conform legilor. Acesta este Sorin Roşca Stănescu, cel care a fost trimis în misiune şi la congresul UMRL de la Paris unde a acţionat, prin dezbinare şi împotriva Domnului Raţiu. Acolo Sorin Roşca Stănescu fiind susţinut şi de alţii asememea lui, a reuşit să spargă UMRL-ul. Astfel de erodări prin spargeri repetare aveau să se producă pentru PNL-ul devenit satelit al grupării Iliescu. Personajul Sorin Roşca Stănescu, devenit ulterior milionar, este cel care a fost obligat să recunoscă faptul că a lucrat pentru securitate[131], obligat fiind să plece din funcţia de ziarist "anticomunist" de la ziarul România Liberă, deshizându-şi un alt ziar unde a lucrat ca agitator politic. Sorin Roşca Stănescu este cel care a funcţionat chiar şi în PNL ca agitator politic, iar după 2012 a ajuns la puşcărie pe motive de criminalitate economico-financiară, pentru utilizare de informaţii privilegiate şi constituire a unui grup infracţional organizat de Dinu Patriciu[132] care nu a mai putut fi acoperit de "specialiştii" grupului Iliescu.

Dosarul Regelui a fost pe rol şi după 1989, Regele fiind ţinut sub urmărire permanentă chiar şi în străinătate. Dosarul său a fost falsificat şi apoi lăsat fără documente originale datate şi după 1989. În realitate dosarul a fost închis după anul 2000 ca urmare a înfiinţării CNSAS-ului.

Revin la condiţiile oribile de urmărire şi terorizare, de

---

[131]
http://adevarul.ro/news/societate/video-interviu-sorin-rosca-stanescu-ce-fost-inchisoareo-model-urmat-tinerii-ziaristi-1_560179b9f5eaafab2ce239d9/index.html
[132]
http://www.romaniatv.net/sorin-rosca-stanescu-a-iesit-din-inchisoare-dupa-gratii-sunt-multi-oameni-nevinovati_228908.html

după 1989, pe care le-a creiat familiei mele securitatea lui Iliescu prin colonelul de securitate, pensionar Bălan Ion. Aceste fapte le-am înţeles mai bine în 2002, după citirea unui document extrem de discret din dosarul de securitate al tatălui meu primit de mine în acelaş an. Din document rezultă că toate acţiunile dinaintea lui 1989 s-au efectuat sub comanda lui Bălan, un securist fără expunere semnificativă in Brăila, securist care a avut o acoperire bună pozânt într-un om cu preocupări intelectuale umaniste, autor al unei piese de teatru submediocră, care obligatoriu a fost pusă în scenă la Brăila. Acelaşi securist care se plasase după 1989, deasupra sediului filialei UMRL condusă de tata, pentru a ne supraveghea. Acest individ, un instrument al sistemului, ne-a terorizat pe o perioadă de peste 30 de ani, perioadă începută în 1977, fără să ştim acest lucru, perioadă continuată şi după 1989. În prima parte în calitate oficială de şef executiv al securităţii şi în ultima parte, ca pensionar care s-a reactivat, dornic să închidă dosarul cu un aşa zis "succes profesional" la vedere. Evoluţia istoriei, nu i-a permis să-şi ducă la îndeplinire intenţiile. În 2002 în urma falsificării dosarului care s-a făcut în grabă, s-a produs o eroare inpardonabilă. S-a pus o ştampilă de microfilmare care să inducă ideia închiderii lui, deşi hotărâre de închidere nu există. Această hotărâre lipsă, dovedeşte falsul închiderii lui înainte de 1989, iar perioada lungă trecută de la înfiinţarea CNSAS-ului până la momentul eliberării dosarului de către securitatea lui Iliescu, dovedeşte falsificarea în amănunt a dosarului. Deşi dosarul a fost predat CNSAS-ului în 2002 fără a fi închis, deşi tata a fost supravegheat şi a simţit din plin teroarea securităţii lui Iliescu până în 2002 când a murit în condiţii suspecte, în acest dosar nu există niciun fel de documente încriminatorii pentru securitate.

Revin cu perioada când Bălan Ion se numea pensionar, şi apoi cu activitatea lui securistică efectuată ca pensionar securist activat.

In 1985 tov. col. Bălan se declara pensionar. Acest lucru era pe hârtie, dar îi asigura încasarea unei pensii frumoase de securist. Totuşi continuă să muncească ca securist acoperit, sub masca unui aşa zis om de cultură. Omul cu o clasă de gimnaziu lipsă, fără liceu, cu Facultate Muncitorească**[133]** şi mai târziu cu facultate de drept făcută de mai toţi miliţienii şi securiştii la fără frecvenţă, dar în fapt o persoană cu un grad de inteligenţă câştigat la şcoala vieţii, este numit de primul secretar al PCR Braila, tov. Anton Lungu, ca director al teatrului Maria Filoti Braila, operaţie forţată printr-un artificiu. Prin înscrierea anterioară a lui Bălan in organizaţia de partid a teatrului, fără a fi angajat al teatrului. Se pune întrebarea: de ce securistul a devenit "mare om de cultură"? Explicaţia este că se considera că în teatru era promovată o atmosferă „nesănătoasă" prin prezenţa directorului Constantin Codrescu de altfel un mare actor, o puternică personalitate în lumea teatrului. Codrescu a fost îndepărtat şi în locul lui a fost numit un securist experimentat, pentru a "curăţa atmosfera nesănătoasă din teatru creiată de Dl. Codrescu, care intrase în atenţia securităţii". Numirea a făcut-o primul secretar Anton Lungu. ***Ion Bălan împreună cu Anton Lungu*** sunt exemplul unui fragment al reţelei globale, funcţionabile cu succes după 1989, la nivelul întregii ţări. ***Unul dintre cei doi fiind la origine laminorist în industria sârmei, celalalt cazangiu***

---

[133] „Securist pe lista morții" de Ion Bălan , casa editorială Sorida Press Călărași, 2010 (se găsește la Biblioteca Județeană Braila și probabil la Biblioteca Națională, nu la toate bibliotecile din țară)

la uzina Progresul, unul ajuns şef de securitate la Brăila, celalalt prim secretar la Brăila, iar după 1989 primul din ei renominalizat director de teatru de cel de al 2-lea devenit primar al Brăilei. În perioada mişcărilor populare din decembrie 1989, tov. Bălan a fost pătruns de un sentiment uman de frică pentru o perioadă de câteva zile, aceeaş frică pe care el o transmitea pe timp de ani de zile, din poziţia de conducător al securităţii, unor oameni nevinovaţi. A supravieţuit fără probleme in funcţie, fără pericolul de a fi molestat, şi cu atât mai mult a scăpat fără pericolul de a fi omorât aşa cum minţea în cartea sa. Deşi în teatru era un actor, Geoge Şofrag, prezent la vârf in mişcarea de revoltă, acesta nu i-a pus niciun moment viaţa în pericol. Acest tânăr actor a murit ulterior, iar tov. Bălan prezent ca director de teatru, a continuat activitatea sa de securitate. Trebuie să remarc faptul că, în 1989, nu a murit niciun securist în România ca urmare a voinţei populaţiei civile, totuşi unii dintre securişti au fost cuprinşi de o scurtă frică dată de trecutul lor, frică produsă de munca de securitate dusă împotriva unor cetăţeni nevinovaţi. Toţi au supravieţuit cu succes apoi, prin afaceri bănoase pe seama visteriei statului, sub patronajul lui Iliescu. Şi este valabil şi pentru familia lui Bălan Ion, pentru fiul său Sorin Ovidiu Bălan om de televiziune la Antena 1, investigator de „infractori" şi de cancan, dar şi pentru nepoul acuzat în 2014 de evaziune de aproape 1 milion de euro **[134]** ca patron al unei firme de protecţie şi pază, cu peste 1000 angajaţi.

La începutul anului 1990, când lucrurile se mai liniştiseră, tov. colonel de securitate Bălan, director de

---

[134]
http://www.mediafax.ro/social/fiul-lui-sorin-ovidiu-balan-judecat-pentru-evaziune-fiscala-de-un-milion-de-euro-12187707

teatru, şi-a făcut pe lângă biroul din clădirea teatrului, şi un birou in Piaţa Traian nr. 1 unde era sediul Inspectoratului de Cultură, exact deasupra sediului filialei Braila a Uniunii Mondiale a Românilor Liberi (UMRL). Filiala o conducea tatăl meu, cel cu dosar de securitate deschis in 1977 şi lucrat chiar de tov. col. Bălan.

Bălan prin munca sa invizibilă pentru victime, îl cunoştea bine pe tata, cunoştea bine toată familia. În anul 1990 tata şi cu mine habar nu aveam că tov. col. Bălan participase în trecut, activ, in mod direct, la terorizarea familiei prin instrumentul numit securitate. Scopul lui Bălan în anul 1990, a fost directa supraveghere de deasupra, a activităţilor tatălui meu din cadrul sediului UMRL, pentru că:

— În 1977 tata a scris o scrisoare la postul de radio Europa Libera, dar a scăpat necondamnat, considerat fiind şi după 1989, un element periculos pentru comunişti.

— În decembrie 1989 a fost cofondator al filialei PNŢ Braila, partid condus de regretatul Corneliu Coposu.

— În ianuarie 1990 a înfiinţat filiala UMRL Brăila, organizaţie fondată încă din 1984, la Geneva, de regretatul Ion Raţiu. Acesta din urmă era un adversar redutabil pentru cel care prin securitatea sa ne trimetea, prin scrisori expediate de la o căsuţă poştală din America, ameninţări teribile. Personajul sumbru, dacă nu aţi înţeles, este Ion Iliescu, cel care a comandat multe crime în Romania în 1989 şi 1990, cel care se face vinovat de fapt, de singurii lucrători de securitate omorâţi în 1989. Tot prin grija securităţii lui Iliescu, Raţiu a avut prădată şi vandalizată locuiţa de pe strada Armindenului, chiar de securişti, a avut tipografia sa de la subsolul teatrului national distrusă de mineri.

Tov. Bălan ştia că noi nu îi cunoaştem activitatea din dosarul Europa Liberă a tatălui meu, de aceea nici nu-şi

ascundea prezenţa în clădirea unde era sediul filialei UMRL, întâlnindu-ne uneori cu el atunci când venea sau pleca din biroul de deasupra. Supravegherea din încăperea de deasupra UMRL-ului a fost confortabilă, asfel că s-a perfectat şi o supraveghere sigură a apartamentului nostru, cum altfel, decât folosind apartamentul de deasupra noastră, apartament al unei rude a lui Anton Lungu. După o perioadă, am fost evacuaţi printr-o inginerie, din sediul UMRL-ului, sediu mutat apoi chiar în apartamentul nostru.

Culmea este că nimeni din familie nu a bănuit în acea vreme că suntem supravegheţi video de Bălan Ion, de deasupra sediului UMRL. Supravegheri şi terorizări se făceau la greu în România începând din 1990 **[135] şi ele aveau ca ţintă, toate persoanele care îl contestau pe Iliescu şi grupul său.** Şi toate acestea erau posibile pentru că instituţiile de putere din România erau chiar din dec.1989 la discreţia grupului Iliescu.

Cum a apărut, ulterior, certitudinea că am fost supravegheaţi video începând din 1990 pentru o perioadă de peste 20 ani, trebuie să explic.

În ultimile 6 luni înaine de septembrie 2002 când tata a murit, el a fost ameninţat cu moartea, de 3 ori, de persoane necunoscute. Apoi moartea s-a produs în spital, în condiţiile în care el nu a primit asistenţa sanitară corespunzătoare, dar cu o operaţie inutilă, urmată de lipsa transfuziei de sânge din grupa A. În noiembrie 2002 am primit accesul la dosarele tatălui meu unde într-un document discret, l-am identificat pe Bălan Ion, cel care se plasase deasupra sediului UMRL. Moartea tatălui meu în condiţii anormale m-a determinat să reclam faptul la Colegiul Medicilor, la

---

[135] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw min 3,58

Ministerul Sănătăţii şi la Ministerul de Interne. Am primit răspunsuri aberante, care nu răspundeau la cele reclamate de mine, răspunsuri care mă informau că tata a murit din cauza unui stop cardio respirator. Trebuie să subliniez faptul că absolut toţi oamenii, indiferent de cauze, mor în final prin stop cardio respirator. Urmarea sesizărilor pe care le-am făcut, a fost că am constatat prima acţiune nesecretizată, efectuată asupra mea. Pe timpul nopţii, de deasupra apartamentului meu unde locuiam singur, au început să se producă cu un dispozitiv care era în dotarea securităţii, vibraţii de foarte joasă frecvenţă. Vibraţiile începeau în jurul orei de 10 seara şi la început numai sâmbăta şi duminica, apoi după o perioadă au devenit o permanenţă de noapte. Înainte de a continua, trebuie să prezint faptul că vibraţiile din domeniul infrasunetelor şi al frecvenţelor joase audio sunt un factor de agresiune biologică. Ele traumatizează puternic sistemul circulator şi sistemul nervos, producând printre altele tahicardie şi anxietate care reprezintă o stare patologică de nelinişte, de teamă, de îngrijorare, însoţită de palpitaţii. Dacă agresiunea biologică persită, starea patologică se cronicizează, şi efectul este şi mai puternic asupra unui om care trăieşte într-un mare stres. Dacă vibraţiile sunt sub formă de infrasunete, omul nu cunoaşte cauza stărilor de rău pentru că ele nu sunt sesizate.

Vibraţiile la care am fost supus, au fost create astfel încât să conţină pe lângă infrasunete şi frecvenţe foarte joase din domeniul audio. Aceasta a fost o tehnică în dotarea securităţii, iar de prezenţa ei eu trebuia să am cunoştinţă, pentru a-mi mări sentimentul de insecuritate, de teamă şi de neputinţă, chiar în propria casă. Aceasta era forma de prevenţie a securităţii lui Iliescu, ca urmare a acţiunilor mele. Noua situaţie în care mă găseam a fost o nouă

confirmare a morţii suspecte a tatălui meu. A urmat apoi un moment când nu am mai putut rezista în propria mea casă şi m-am mutat într-o noapte la un hotel unde toate problemele au dispărut, unde am obţinut confirmarea că acasă lucrurile nu sunt în regulă. Şi eu am ştiut că această situaţie nu am unde să o reclam, fără a fi catalogat nebun. La hotel unde m-am simţit excelent, am stat câteva zile, apoi m-am întors acasă unde vibraţiile de noapte au continuat. După alte zile am fost obligat să plec iarăş la hotel şi iarăş am putut să mă odihnesc. Şi pot să fac o afirmaţie: că nu e cunoscă o mai mare plăcere pe care o poate simţi un om atunci când după nopţi nedormite, poate să doarmă ca un copil un somn liniştit şi netulburat, după care dimineaţa să se simtă extraordinar. M-am întors iarăş acasă, şi calvarul a reînceput. De astă dată cel care executa această acţiune, a făcut o greşeală, pentru că mi-a trimis un mesaj şi mai puternic. Într-o noapte când nu am mai putut suporta vibrţiile, disperat, pe un întuneric absolut m-am sculat din pat şi am plecat fără zgomot spre camera unde înainte dormea tatăl meu, pentru a mă culca acolo. Eram supravegheat video şi pe timp de noapte, pentru că simultan cu deplasarea mea silenţioasă dintr-o cameră în alta, din apartamentul de deasupra, la mijlocul nopţii, o piesă grea a fost târâtă cu zgomot mare spre camera de deasupa camerei unde eu m-am deplasat ca să dorm. Mi se transmitea astfel următorul mesaj “te poţi ascunde şi în gaură de şarpe că noi ştim unde eşti”. Acesta era un semnal de mare teroare, care m-a adus într-o stare de deznădejde şi frică. Mi-a deschis însă ochii pentru că am avut o certitudine: eram supravegheat video, şi noaptea, din apartamentul de deasupra. Atunci mi-am amintit că deasupra sediului UMRL din Piaţa Traian nr.1, se mutase în 1990 pensionarul securist

Bălan Ion fără a avea un motiv justificativ rezonabil pentru acest fapt. Prezenţa securistului Bălan era necesară pentru supravegherea video de deasupra. El a fost acolo până când noi am fost obligaţi în 1992 să ne mutăm sediul, în apartamentul propriu. Mi-am amintit că în 2002 descoperisem faptul că tov. col. de securitate Bălan Ion era cel care comanda toate acţiunile din dosarul de securitate al tatălui meu. Mi-am amintit că Bălan Ion fusese numit de două ori director la teatru, de Anton Lungu fostul primul secretar de partid, devenit ulerior primar. Mi-am amintit că deasupra apartamentului meu locuia o rudă a lui Anton Lungu.

Ca urmare am telefonat ziarului Cotidianul fondat de Domnul Ion Raţiu decedat în anul 2000 şi condus de la Londra de unul din fii săi. Aceeaş securitate avea plantate surse în cadrul ziarului. O angajată a ziarului în loc să publice faptul că un membru UMRL era supravegheat video mi-a comunicat să fac reclamaţie la poliţie. Disperat şi speriat că ziarul organizaţiei din care făceam parte nu mă sprijină a trebuit să accept soluţia. Am făcut o sesizare tocmai "lupului care păzea oile". Am făcut o sesizare către poliţie, că apartamentul meu era supravegheat video. Măsuri au fost şi mai terorizante. Am fost luat direct de acasă, fără mandat, şi dus la poliţie. Din sediul poliţiei, fără motive legale, din biroul colonelului Hahui Dumitru, prin ordinul verbal al acestuia, am fost lipsit de libertate, cu brutalitate, între 8 şi 9 dec 2004, timp de 24 de ore, dus şi încarcerat sub cheie în spitalul de psihiatrie Brăila.

Perioada acesta a fost folosită pentru violarea apartamentului meu rămas nelocuit, pentru extragerea echipamentului de supraveghere, violare care a lăsat semne vizibile.

Întrucât vibraţiile de noapte au continuat, disperat că structurile de putere ale statului refuzau să acţioneze legal, disperat că structurile de putere erau pentru mine structuri de represiune, disperat că apoi justiţia a refuzat să sancţioneze poliţia pentru privarea mea de libertate, am fost nevoit să părăsesc definitiv propria mea casă, şi să fug din oraşul Brăila. Acesta a fost o soluţie înţeleaptă.

Hotărârea de a scrie această lucrare, am luat-o în special ca urmare a citirii cărţii de manipulare a opiniei publice, a lui Bălan Ion, carte numită „Securist pe lista morţii".

Concluzionând, tov. col. de securitate Bălan Ion comandase toate acţiunile din dosarul de securitate al tatălui meu, dosar deschis pentru o scrisoare inocentă adresată postului de radio E.L. După 1989 când dosarul la care lucrase nu era închis, dosar aflat la securitatea lui Iliescu, pensionarul Bălan Ion, fost şef al securităţii, a efectuat personal supravegherea sediului filialei UMRL dintr-o încăpere de deasupra. Acolo s-a mutat după ce noi am obţinut sediul, el în calitate de director al teatrului municipal, deşi clădirea nu era a teatrului ci a inspectoratului de cultură. El este cel care a participat între 1999 şi 2002 la măsluirea dosarului pentru a ascunde prezenţa sa esenţială în dosar, lucru pe care nu a putut să-l reuşească în totalitate. El a ascuns adevărul cu privire la folosirea mijloacelor de tehnică operativă necesare supravegherii convorbirilor telefonice, necesare violării corespondenţei. El a ascuns dovezile unei percheziţii abuzive a locuinţei noastre. El este cel care a falsificat şi alte dosare în care era implicat. El este cel care avea experienţa falsificării ilegale a dosarelor, pentru că într-un interviu declara despre securişti **„Acum se consideră că au făcut**

poliţie politică, dar vă spun că nimeni nu o să le dea vreodată de cap arhivelor fostei Securităţi”. Această afirmaţie a fost o totuşi o greşeală prin care a intenţionat să deturneze adevărul falsificării dosarelor de securitate de către indivizi competenţi în ilegalităţi. Deturnare către un aşa zis grup de indivizi incompetenţi din serviciul securităţii. Şi exemplu grăitor este expresia citată mai sus, dar completată de tov. col. Bălan**[136**

]. Cu privire la tonele de hârtii pe care astăzi le consideră maculatură (pentru că le-a transformat în maculatură), securistul Bălan nu spune nimic de faptul că acestea au fost răul care a schimbat destinele unor oameni, răul care a distrus viaţa şi sănătatea unor oameni. Şi dosarele ilegale făcute tatălui meu pentru fapte care nu trebuiau a fi sancţionate vreo dată, sunt astăzi tot maculatură pentru că au fost falsificate. Totuşi al 2-lea dosar a fost ţinut pe rol, cu repercursiuni pentru tatăl meu pentru tot restul vieţii sale, până în 2002 când a murit. A fost ţinut pe rol şi apoi falsificat tocmai de cel care a făcut această declaraţie.

---

[136] adevarul.ro/locale/braila/dezvaluiri-exclusivitate-cum-devenit-securist-desfiintat-reteaua-kgb-uluib-saracie-1_50ad31387c42d5a66390769c/index.html

Acesta este o istorie scurtă despre securistul Bălan Ion, care a fost furnizor de insecuritate pentru foarte mulţi oameni, în fapt pentru foarte multe familii. Tatăl meu, un om onorabil, dar şi restul familiei au avut, pentru timp îndelungat, de suferit datorită hotărârilor acestui personaj, luate în baza legilor scrise **şi nescrise** ale securităţii. Activităţi desfăşurate înainte de 1989, dar ce este mai rău, activităţi continuate şi după 1989. Activităţi desfăşurate iniţial în favoarea lui Ceausescu şi apoi în favoarea grupării lui Iliescu, grupare în jurul căreia s-au strâns toţi securiştii şi activiştii de partid conform devizei „ţineţi aproape" transmisă de un trust TV manipulator. Trust unde este prezent şi Sorin Ovidiu Bălan deşi nu prezintă calităţi profesionale, fiind chiar fiul colonelului de securitate Bălan Ion.

Dacă veţi citi cu atenţie cartea „Securist pe lista mortii" de Ion Bălan, editată la casa editorială Sorida Press Călăraşi, 2010, vă veţi da seama şi mai bine de caracterul acestui

personaj. Care manipula prin instrumentul numit securitate, conştiinţe şi vieţi, apoi după 1989 folosind şi mass media, îmbină adevărul cu minciuna, cu unic scop: MANIPULAREA, prezentând securitatea în totalitatea ei, ca o instituţie onorabilă, ascunsă în spatele acelei părţi a securităţii care apăra ţara de pericole externe răsăritene.

Tov. col. de securitate Bălan Ion, un servitor al lui Ceauşescu, şi-a schimbat în 1989 stăpânul. Pensionar fiind, s-a reactivat şi a redevenit acelaş instrument din trecut, dar în mâinile lui Iliescu.

Este de reţinut fraza pe care o repet în acest material, pentru a sublinia esenţa cu privire la securiştii trecuţi în slujba grupării lui Iliescu.

„Acum se consideră că au făcut poliţie politică, dar vă spun că nimeni nu o să le dea vreodată de cap arhivelor fostei Securităţi"

Nimeni nu o să dea de cap arhivelor fostei securităţi. Nimeni nu o să dea de cap arhivelor cu dosarele colaboratorilor securităţii, cu dosarele turnătorilor. Aceste dosare au rămas monedă de şantaj pentru astfel de persoane introduse în partidele istorice anticomuniste în special în PNL, ca agitatori politici, dar şi în alte instituţii ale statului. Odată ajunşi la funcţii de conducere unii au defectat. Pentru a fi exemplu pentru ceilalţi, securitatea a scos la lumină astfel de dosare pentru Dan Amedeo Lăzărescu şi apoi pentru Mona Muscă cărora le-a distrus cariera politică. Ceilalţi cu astfel de dosare au înţeles că trebuie să alăture PSD-ului, partidul liberal ca satelit de nădejde, şi să-ţi continuie activitatea aşa cum era impusă din afara instituţiei. Nimeni nu o să dea de cap arhivelor fostei securităţii şi pentru că au dispărut dosare care nicidecum nu au fost maculatură. Şi exemplul este dosarul lui Ion liescu,

dosarele Corbul 1 şi 2, dosarele celor mai intimi complotişti aflaţi în grupul lui Iliescu. Au dispărut multe documente esenţiale, altele au fost falsificate, totuşi au mai rămas multe dovezi ale activităţilor criminale, sângeroase şi teroriste, din 1989 şi după 1989 a grupului criminalului Iliescu pus deasupra legilor mai bine de 25 de ani. Multe dovezi excelente sunt înregistrări video care se găsesc în număr mare pe YouTube. **Este necesar să fie sancţionată şi protecţia acordată de peste 26 de ani grupării care se face vinovată de mii de crime şi răniţi, acţiuni sângeroase la vedere, toate cunoscute**, produse în 1989 şi în 1990, dar şi ulterior unele mai puţin vizibile la nivelul ţării, devenite drame individuale. Aceste realităţi oribile au fost negate şi apoi s-a asigurat protecţia grupării. Şi urmarea a fost transformarea justiţiei într-o instituţie golită de spiritul legii. Drept consecinţă au apărut infracţiunile de criminalitate economico financiară de mare anvergură, organizate şi protejate chiar la vârful statului.

Cap 9. Învăţământul românesc – trecut şi prezent

România comunistă şi învăţământul înainte de 1989

Înainte de 1989 consideram că învăţământul românesc nu funcţionează bine. Eram foarte nemulţumit că trebuia să fim prezenţi toamna, in special, la aşa zisa practică agricolă pe o perioadă de 1-1,5 luni dintr-un an şcolar. Uneori eram obligaţi să mergem şi in luna noiembrie in Insula Mare a Brăilei când canalele de irigaţii prezentau gheaţă la mal. Trebuia in fapt să strângem recolta, in special cea de porumb. Totuşi eram trimişi şi la recoltarea de roşii, chiar sfeclă de zahar, la recoltarea cartofilor şi mai rar la struguri, dar şi la Zagna Vădeni la fabrica de conserve la sortarea roşiilor şi a ardeilor folosiţi apoi la conserve. Totdeauna se stabileau norme de lucru şi nu era bine dacă nu se realizau. In acea perioadă era şi o glumă bună a regretatului actor Dem Rădulescu care spunea:

„ţăranii constituie pătura care ajută elevii, studenţii şi militarii la strânsul recoltei”.

In ultimii ani înainte de 1989 se înăsprise această activitate. Trebuia să se strângă absolut toată recolta care mergea apoi masiv la export pentru că era nevoie de bani ca să se plătească datoria externă de atunci a ţării, datorie mult mai mică faţă de datoria externă enormă făcută după 1989. In 1989 se lichidase acea datorie de aproape 12 miliarde $. Din 1989 se deschisese însă calea spre realizarea unei alte datorii care astăzi este colosală, o datorie de peste 100 miliarde € şi mă gândesc că vor veni vremuri mult mai negre când vor sosi termenele scadente in lanţ pentru datoriile pe termen lung care sunt foarte mari in comparaţie cu cele

făcute pe termen scurt.

Revenind, amintesc că Ceauşescu din elicopter observase o practică in agricultură, folosită de cei cu experienţă in domeniu, anume să se dea foc la rămăşiţele ultimilor plante pentru ca cenuşa să îngraşe pământul, şi a constatat că de fapt erau şi rămăşiţe ale recoltelor. Atunci a luat o măsură extrem de severă, şi a mobilizat pe câmpuri procurori care trebuiau să deschidă dosare responsabililor de ferme care îndrăzneau să aprindă focuri, sau care lăsau o parte cât de mică, pe câmp, de recolte nestrânse. De multe ori noi eram obligaţi să curăţăm întinderi însemnate de câmp care trebuiau să rămână curate, fără pierderi de recoltă.

Tot in acea vreme procurorii mai aveau o sarcină ingrată, şi in spitale, unde doctorii nu trebuiau să producă avorturi la cerere, avorturi care fuseseră interzise. E cunoscut că in acea perioadă au fost doctori care au făcut puşcărie întrucât au fost identificaţi că au făcut avorturi nelegale in spitale sau in afara lor.

In ultimii ani când mergeam să muncim la câmp în timpul activităţilor şcolare dar şi duminica care de fapt nu mai era liberă, se înăsprise situaţia. La 7 dimineaţa ne îmbarcam in autobuze, aceasta după ce directorul din acea perioadă pe nume Gorincu Gheorghe un om total incompetent care servea necondiţionat partidul, făcea prezenţa elevilor dar şi a profesorilor, fără ca el să meargă in câmp. In mod normal trebuia să meargă şi el dar avea pile la partid şi nu mergea. Reprezentantul partidului era de cele mai multe ori prezent la plecarea autobuzelor, iar reprezentanţii CAP-ului veniţi cu autobuzele plecau cu noi la locul de muncă. Întrucât directorul practic ne tortura şi ne ameninţa cu măsuri luate de la partid, intr-o zi chiar l-am

reclamat la partid la şeful care răspundea de învăţământ, tovarăşa Manolescu. Cauza: clasa la care eram diriginte, formată in totalitate din elevi de la internat, veniţi din toata ţara, fusese programată o luna de zile nonstop să meargă la câmp, fără zi de odihnă, eu trebuind să fiu şi tată şi mamă pentru elevii mei care fiind in internat nu aveau părinţii aproape pentru ai îndruma. In acelaşi timp el, directorul, nu a venit niciodată la câmp. Eu nu puteam să mai învoiesc elevi pentru că printre noi, erau turnători care ii raportau dacă se întâmplau astfel de aspecte. Cu atât mai mult dacă se întâmpla ca un profesor să coboare din autobuz înainte de ieşirea din oraş. Am reclamat la partid modul de lucru al directorului şi faptul că directorul nu participa alături de noi, elevi şi profesori. Si bineînţeles că nu s-au luat niciun fel de măsuri explicându-mi-se că el este bătrân şi nu poate merge la câmp, iar elevilor mei să le dau drumul unul câte unul să aibă o zi liberă fiecare in timpul unei luni şi aceasta pe răspunderea mea. Ba mai mult am simţit privirea ameninţătoare a tovarăşei Manolescu activist de partid, fără studii superioare, şef al învăţământului brăilean. Aveam motive serioase să consider că învăţământul nu îşi îndeplineşte rolul, in perioadele de muncă in agricultură.

Autobuzele pline ochi cu elevi însoţiţi de profesori, erau foarte proaste, uşile nu se închideau bine şi se umpleau de praful stârnit de pe drumul de ţară, pe care circulau după ce părăseau şoseaua, praf pe care apoi îl respiram. Şi bineînţeles că directorul, omul partidului, nu servea disconfortul. In plin câmp, la kilometri buni depărtare de şosea, eram abandonaţi pentru că autobuzele se întorceau să-şi realizeze programul de transport al populaţiei din oraş. Rămâneam in câmp unde agronomul care putea să fie şi inginer, ne dădea norma şi uneori pleca in altă parte. Venea

spre ora 17 să ne verifice, pentru că la ora 17 trebuiau să sosească autobuzele care ne aduceau înapoi la punctul terminus adică la şcoală.

Alte aspecte şi mai de neplăcute se petreceau. Eram lăsaţi in câmp şi in situaţia când ploua, autobuzele întorcând-se in oraş. Eram lăsaţi in câmp liber, unde nici nu aveam unde să ne protejăm de ploaie. Când dimineaţa ploua, dar nu intens, directorul refuza să dea ordin ca elevii să nu se îmbarce in autobuze. Apoi dacă ploaia se înteţea in timpul zilei, toţi factorii de răspundere, şi nu in ultimul rând directorul şcolii care nu venea la câmp, refuzau să ordone ca autobuzele să se reîntoarcă la câmp pentru a ne lua din ploaie şi a ne aduce la adăpostul şcolii. Uneori am prins ploi puternice. Atunci agronomul dispărea lăsându-ne singuri in ploaie, fără ale posibilităţi. In acele momente apăreau şi unii ţărani cu căruţele, la furat, pentru că nu mai exista niciun pericol de a fi identificaţi. Ţin minte o astfel de situaţie când am rămas in ploaie o zi întreagă. Pentru mine a fost un calvar pentru că eram deja răcit. Ţin minte că in înăbuşeala din autobuz produsă la întoarcere, din spatele elevilor uzi ieşeau aburi. Practic eu m-am îmbolnăvit, am făcut viroză pulmonară. Am intrat in concediu medical şi am făcut antibiotice pentru a mă repune pe picioare. Cu atât mai mult, săracii elevi au avut de suferit. Unii dintre ei s-au îmbolnăvit. Aceasta era grija pentru oameni şi mai cu seamă pentru nişte tineri care trăiau in internat departe de familie. Directorul Gorincu Gheorghe un om incompetent profesional, dar o slugă de partid, nu avea milă nici de elevi nici de profesori, nu avea mamă nu avea tată. Ţinea cu dinţii de postul său de conducător de instituţie şcolară. De aceea am intrat de mai multe ori in conflict direct cu el. Şi de regulă nu am fost sprijinit de colegi, care se temeau pentru

postul pe care îl ocupau, post care putea fi pierdut. Pericolul era foarte mare, in special pentru suplinitori, care puteau fi trimişi in învăţământ la ţară devenind navetişti. Din aceste întâmplări se poate observa care era grija statului socialist pentru oameni. Am povestit aceste lucruri tatălui meu, care fără a mă expune, fără să mă informeze, a scris de mână o reclamaţie anonimă la comitetul central al PCR, in care aducea la cunoştinţă că reprezentanţii regionali ai partidului şi directorii de şcoli, obedienţi, au un comportament **fascist** faţă de elevi şi profesori care sunt trimişi să muncească in agricultură de multe ori in condiţii inumane, mulţi fără hrană şi de multe ori chiar pe o perioadă de 12 ore, cu haine şi pantofi care se distrugeau in condiţiile de pe câmp, şi ce este mai rău îmbolnăvindu-se. Răspunsul a fost dat prin securitate care a început activitatea de luare de probe de scris ale profesorilor şi aceasta in toate şcolile din Brăila. Este cunoscut că securitatea a avut apoi şi alte iniţiative înregistrând toate maşinile de scris inclusiv particulare pentru care obligau populaţia şi instituţiile să predea probele de scris, cu scopul de a identifica pe cei care făceau reclamaţii anonime scrise la maşină. Revenind la cele anterioare, amintesc că securitatea trebuia să identifice persoana care a acuzat partidul că are comportament fascist. Dacă tata ar fi fost descoperit ar fi făcut puşcărie sigură. După ce eu şi ceilalţi profesori am dat o astfel de probă de scris, la şcoală, când m-am întors acasă i-am povestit tatălui meu fiind relaxat şi chiar glumind cu privire la întâmplare a cărei semnificaţie nu o cunoşteam. Abia atunci, întrucât pericolul trecuse mi-a povestit că faptul se datora scrisorii anonime pe care el o expediase. I-am reproşat că nu trebuia să realizeze această acţiune, pentru că era extrem de riscantă şi fără efect. Tata mi-a răspuns însă că a făcut foarte

bine, pentru motivul că conducătorii ţării trebuie să ştie că mai sunt şi oameni in ţara asta care gândesc. Această operaţiune a securităţii, de obţinere a probelor de scris, s-a desfăşurat cu oarecare discreţie in toate şcolile din Brăila, scopul ei fiind cunoscut probabil de unii directori, dar mai puţin de profesorii care au dat probele de scris. Despre această acţiune, Ion Mihai Pacepa avea să amintească in cartea Orizonturi roşii.

Tata, la începutul anului 1990 a făcut o imprudenţă crezând că a sosit o altă vreme. Atunci a dorit să fie cunoscut pentru ce a făcut. De fapt s-a dus in gura lupului, pentru că s-a deplasat la şcoală la directorul meu din acea perioadă Cristian Gheorghe, să-i spună că el a fost cel care a determinat securitatea să facă acea acţiune in şcolile brăilene. Directorul şi-a amintit de probele de scris luate de securitate, la acea perioadă fiind tot director dar la altă şcoală. Era omul partidului, totuşi un bun organizator şi mai omenos decât directorul dinainte Gorincu Gheorghe care ieşise la pensie. Fiind totuşi omul partidului, sunt convins că in 1990 directorul a comunicat faptul prezentat de tata, fostului şef de la partid al învăţământului, sau securităţii nedesfiinţate, dar cu nume schimbat. Acest fapt, alături de prezenţa noastă activă in PNŢCD şi in UMRL, dar şi dosarele de securitate ale tatălui meu instrumentate de col. Bălan Ion, au fost argumente puternice pentru ca securitatea prin fostul şef al ei, tovarăşul col. Bălan Ion devenit pensionar dar in fapt in continuare securist acoperit, să continuie acţiunile asupra familiei, chiar din anul 1990. Securitatea reprezentată de Bălan Ion, trebuia să recupereze faptul că nu îl băgase pe tata in puşcărie in urma celor două dosare de securitate, tata fiind subiect de urmărire operativă şi in 1989 şi după 1989. Ca urmare am simţit încă de la începutul

anului 1990 o puternică presiune psihologică care se punea şi pe mine, in cadrul şcolii, presiune care a atins apogeul in perioada 2004-2012, pe toată perioada când am avut o serie de procese politice cu statul, toate pierdute, unul din ele la ICCJ la completul de 9 judecători condus de tov. Lidia Bărbulescu. Presiunea psihologică şi ameninţările nu le-am mai simţit din vara anului 2012, atunci când am câştigat procesul de la Strabourg de la Curtea Europeana a Drepturilor Omului. Dupa 1989 presiunea de la şcoală nu ar fi trebuit să fie, pentru că scopul învăţământului era să se facă carte şi educaţie. Aceste scopuri nobile au fost uitate cu desăvârşire, şcoala fiind politizată, un motiv in plus pentru care astăzi şcoala a devenit o instituţie care scoate incompetenţi pe bandă rulantă. Spun un motiv în plus, pentru că după 1989 statul lui Iliescu a început să plătească salarii pentru nemuncă sau pentru muncă superficială şi în învăţământ, profesorii fiind astfel câştigaţi ca susţinători ai grupului Iliescu care a dat lovitura de stat. Şi acesta pentru un salariu mic, totuşi pentru muncă superficială, dar care asigura mijloacele elementare de existenţă. Amintesc încă o dată perioada mea de viaţă, în special de după anul 2000, când am suportat lucruri de neimaginat, lucruri pe care le credeam imposibile, cu ameninţarea făcută in tribunal că voi fi dat afară din învăţământ dacă continui să-mi cer drepturile elementare călcate in picioare de către instituţiile de represiune ale statului. Instituţii care au folosit şi colaboratori din alte zone ale statului, care au activat şi în şcoală pentru aşi atinge scopul de intimidare şi de terorizare.

O altă întâmplare produsă înainte de 1989, a fost cea in care eu am primit prin poştă o invitaţie de la compania de electronică Buel şi Kjaer din Danemarca, pentru a participa

la Constanţa, în cadrul institutului de marină, la o prezentare de aparatură electronică de măsură şi control pentru domeniul sunetelor şi al vibraţiilor. Studiul vibraţiilor este vital pentru stabilirea microfisurilor în structura aparatelor care produc vibraţii. Aş aminti printre chestiunile tehnice abordate acolo: analiza spectrală a vibraţiilor unui avion sau vapor in stare bună de funcţionare, analiză comparată apoi cu analiza spectrală ulterioară care ar conţine modificări de frecvenţe şi amplitudini ale componentelor spectrale, în cazul apariţiei unor fisuri. La acea vreme aparatele Bruel & Kjaer fiind cele mai bune din lume, erau folosite şi de NASA. Invitaţia primită se datora faptului că prin corespondenţă ţinusem legătura cu această companie, pentru a primi prospecte. Prospectele constituiau un mod de a mă informa despre noutăţi din domeniul electronicii, lucru de care unii dintre colegii mei nu erau interesaţi, iar alţii probabil nu doreau să îl facă pentru a nu se expune în vizorul securităţii. Directorul Gorincu Gheorghe a refuzat să-mi dea acceptul pentru că intram în contact cu străini, deşi acţiunea companiei Buel şi Kjaer era efectuată cu aprobarea statului român, şi avea girul facultăţii de electronică din Bucureşti iar prezentarea o făcea chiar un coleg de facultate rămas asistent la politehnică, pe nume Marius Hâncu. Directorul Gorincu Gheorghe un personaj fidel al PCR-ului, fără calităţi profesionale, dar care ţinea cu dinţii de funcţie, a comunicat securităţii faptul, apoi mi-a permis să plec la acea prezentare de echipamente electronice. Este cunoscut că securitatea urmărea pe cei care veneau în contact cu străinii, totuşi de multe ori şi-a demonstrat incompetenţa. Şi dovada este că ulterior acestei întâmplări, Dl. Hâncu a fugit din ţară şi s-a angajat la Bell-Northern Research, Ottawa, Canada. Hâncu avea să declare apoi că motivul deciziei de a rămâne în

străinătate a fost dictatura şi cultul personalităţii**[137]**.

Revin şi amintesc că această întâmplare s-a produs după interceptarea de către securitate a scrisorii trimise de tata la Munchen, la Europa Libera in 1977, deci după deschiderea celui de al 2-lea dosar, şi nu este posibil ca securitatea să nu fi cunoscut din timp situaţia, inclusiv conţinutul scrisorii trimisă mie de compania din Danemarca, întrucât corespondenţa noastră era controlată. În copia dosarului de securitate al tatălui meu pe care am primit-o, nu există însă niciun document care să certifice controlul efectuat asupra corespondenţei noastre externe sau interne, care să recunoască supravegherea convorbirilor telefonice. Aceste fapte reconfirmă un lucru şi anume că dosarul a fost falsificat in mare măsură, după ce tata a solicitat să-l vadă. Permisiunea de a avea acces la dosare, tata nu a primit-o niciodată. Eu am primit copii după cele două dosare, la două luni după moartea lui.

Amintesc că şcoala avea aproape in totalitate elevi din toată ţara, care locuiau in internat. Grija faţă de copii era atât de mare, încât se făcea planton pe toată durata de noapte şi pe rând, de către elevi. Planificarea era făcută de pedagog cu binecuvântarea directorului numai pentru elevii mici din primii doi ani de liceu, pentru că cei mari refuzau şi exista pericolul reclamării acestui fapt care nu era legal.

Revenind la angrenarea puternică a învăţământului in activităţile agricole in perioada de dinainte de 1989, voi prezenta o întâmplare dramatică. In iarna lui 1984, in urma unei producţii agricole foarte bune, datorită indolenţei şi inconştientei unor oameni de la silozurile de la marginea oraşului, porumbul in cantităţi foarte mari a rămas pe

---

[137] http://linux.punct.info/interviu.html

cimentul curţilor, fiind expus la ploile de toamnă, repetate, astfel că a mucezit, şi ulterior in iarnă, a îngheţat in ger şi ninsoare. Cineva a făcut o reclamaţie la comitetul central al partidului, care a ajuns la Ceauşescu. Acesta l-a delegat urgent pentru a doua zi pe generalul Dincă să ajungă la faţa locului şi să constate dacă faptele sunt reale. Totodată târziu in noapte, primul secretar din Brăila, Anton Lungu, e informat de la Bucureşti să se pregătească pentru inspecţia care trebuia să sosească a doua zi. Acesta ia legătura cu Stoica şeful sistemului de învăţământ brăilean, de la partid, pentru a mobiliza elevi din internate, fără părinţi lângă ei, elevi care să lucreze şi să facă curăţenie la siloz până dimineaţa. Stoica îl trezeşte în jurul orei 12,30 noaptea pe directorul meu de la acea vreme, Gorincu Gheorghe, şi ii cere să scoale din somn elevii din internat şi să-i mobilizeze pentru activitatea la siloz. Directorul cheamă telefonic la şcoală un profesor de sport, suplinitor, ştiind că această categorie era cel mai uşor de manipulat. Colegul meu, refuză să răspundă afirmativ. Directorul care avea o pilă importantă in persoana tovarăşului Stoica de la partid, trebuia să-i fie recunoscator, de aceea a fost nevoit să meargă in toiul nopţii la şcoală, să trezească, să mobilizeze şi să trimită elevii din internat, dar numai cu pedagogul de noapte, la silozul fabricii de nutreţuri concentrate plasată in afara oraşului. După un marş forţat, de noapte, aceştia ajung la faţa locului la ora 5 dimineaţa când încă era întuneric. Acolo găsesc deja soldaţi in termen, mobilizaţi in timpul nopţii, veniţi din cazărmi, care reuşiseră să facă ordine şi să ascundă marile cantităţi de porumb mucegăit. Bineînţeles că reclamaţia a apărut ca o dezinformare. Totuşi toţi copii din internatul Liceului de Radio şi Tv, fără a fi protejaţi de conducătorii ticăloşi implicaţi, au trebuit să facă o noapte

albă, cu somnul tulburat, la ordinul unor mizerabili din PCR precum Anton Lungu şi Stoica care conduceau oraşul şi judeţul, slujiţi de umilul lor servitor, directorul şcolii Gorincu Gheorghe. După lovitura de stat din decembrie 1989, Lungu fostul prim secretar al partidului, care nu a suportat nicio acţiune violentă din partea populaţiei nemulţumite, a fost ulterior chiar instalat primar, prin voinţa instituţiilor de forţă unde activau securiştii şi comuniştii, in urma unor eficiente măsuri de manipulare a populaţiei, măsuri completate cu furtul de la alegeri. Dacă înainte de 1989 Lungu era un ateu convins, pentru că altfel nu putea să fie Primul secretar al partidului la Brăila, s-a schimbat aşa cum ii stă bine unui cameleon, invitând şi primind girul binevoitor, in toate întâlnirile cu populaţia din Brăila, al Inaltpreasfintitului Casian Arhiepiscop al Dunării de Jos, venit de fiecare dată, prompt, de la Galaţi.

Spuneam la început că înainte de 1989 consideram că învăţământul românesc nu funcţiona bine şi am enumerat câteva cauze, consideram că este loc pentru mai bine. Cu toate problemele inumane care apăreau, carte se învăţa, şi mulţi elevi ai noşti au ajuns ingineri sau au urmat alte facultăţi chiar şi in afara politehnicii, sau au devenit buni meseriaşi. La olimpiadele organizate la nivel de ţară de către patronul Centrocoop Bucureşti, la care participa şi şcola cu specialitatea electronică din Brăila alături de şcoala cu acelaşi profil din Constanţa , rezultatele elevilor noştri au fost totdeauna excelente.

România comunistă şi învăţământul, după 1989

Dacă înainte de 1989 credeam că învăţământul funcţionează prost, nu mi-am închipuit niciun moment că se poate şi mai rău, ba chiar catastrofal. Decretul-lege nr. 2/1989 din 27 dec. 1989 privind şi Programul Consiliului Frontului Salvării Naţionale**[138]** se referă şi la învăţământ şi este cel care impune noile coordonate ale învăţământului. El prevede: „Reorganizarea învăţământului românesc potrivit cerinţelor contemporane. Reaşezarea structurilor învăţământului pe baze democrate şi umaniste... bla bla bla". Toate acestea au fost vorbe în vânt, pentru a câştiga votanţii din învăţământ. Şi reogranizarea s-a efectuat permanent 25 de ani, cu distrugerea învăţământului la toate nivelele sale, şi adâncirea stării de dezastru.

Şi rezultatele au fost corespunzătoare, întru totul, cu **imaginea României de astăzi: dacă un grup poate să treacă nejudecat şi necondamnat pentru numeroasele crime din 1989, şi 1990, atunci grupul ulterior extins, poate practica liniştit jefuirea statului pentru că nimeni nu va fi pedepsit, distrugânt toate instituţiile statului – învăţământ, justiţie, sănătate, administraţie publică şi financiară, industrie, resurse naturale şi armată.**

Şi situaţia a fost securizată atunci când grupul, şi-a creeat partid în 1990. **Situaţia a fost controlată şi când partidul a fost în opoziţie,** pentru că şi atunci a avut puterea de decizie, conducând cu forţa asigurată şi prin parlamentul pe care l-a dominat**.** Acest ultim fapt e întărit de doi foşti preşedinţi ai României:

—unul este Emil Constantinescu care a spus că sistemul l-a învins.

—celălalt este Traian Băsescu care a spus despre

---

[138] http://www.lege-online.ro/lr-DECRET-LEGE-2%20-1989-(20050)-(1).html

sistem „l-am îngenuncheat dar nu l-am învins” (îngenunchet pentru o scurtă periadă, actuală şi astăzi), lucru care nu poate exlude restaurarea.

Sistemul a însemnat Iliescu şi partidul său, la care s-a adăugat satelitul său PNL, şi mici partiduleţe cu nume naţionaliste pentru înşelarea populaţiei. Sistemul a însemnat puterea comunisto-securistă, devenită după căderea comunismului mondial putere criptocomunistă, care permanent a afirmat numai, că este în slujba interesului naţional. Acestea au fost doar vorbe, însoţite de corupţie la nivel înalt, conform devizei pe care şi-au impus-o: “corupţia slujeşte interesul naţional”. Corupţie protejată ani întregi chiar de justiţia devenită injustiţie.

Criminalitatea economico-financiară cu rezultatele ei de succes, protejate prin instituţiile statului, a fost şi este imaginea oferită beneficiarilor instituţiilor de învătământ, în fapt elevilor. Efectele au fost extrem de nocive, pentru că poţi să nu înveţi şi să te pricopseşti ilegal, pentru că nu are cine să te prindă. Chiar aşa mi-a explicat un elev, vorbind în faţa clasei de cazuri de îmbogăţire prin furt eficient de la stat, de furturi eficiente ale românilor în occident, de prostituţie, şi apoi mi-a vorbit de o persoană cunoscută în Brăila, un om fără carte devenit proprietar bogat de restaurante în oraş. Degeba am încercat să-l conving că o astfel de persoană transformă oameni în victime, că poate să fure de o sută de ori fără să fie prinsă, dar sigur la al 101-lea furt va fi prinsă şi va face puşcărie. Mi-a râs în nas şi mi-a spus că cele o sută de furturi reuşite l-au făcut om, şi că a meritat efortul. Acesta este exempul educativ pe care îl oferă o mare parte din politicienii noştri care încurajează, chiar pe înţelesul tuturor, astfel de fapte. E vorba de politicienii care au puterea de decizie. Am încercat să-l lămuresc pe acel elev

că persoanele certate cu legea au conştiinţa încărcată, nu dorm liniştit atunci când pun capul pe pernă, că trăiesc cu spaima că vor da socoteală în faţa legii sau a altora de aceeaşi factură cu ele, dar... a fost inutil. Nu s-a lăsat convins că eu am dreptate şi că eu îl educ corect, totuşi a rămas la şcoală până a terminat liceul, fiind un elev fără probleme disciplinare, respectuos, isteţ, dar fără tragere de inimă în ale învâţatului. Concluzia a fost că:

Fărădelegea când e incurajată de stat, educă mult mai eficientă decât învăţământul.

Deşi în faţa clasei nu am putut să fiu de acord şi să încurajez poziţia acelui elev, totuşi mi-am dat seama că el avea dreptate, pentru că statul creiase o altă realitate decât cea normală. Şi un mic exemplu de cum se fac furturi în occident, de cum se poate obţine bogăţie fără muncă şi fără violenţă fizică, îl constituie înregistrări video care se pot urmări la **[139] [140] [141],** înregistrări interesante, care merită văzute, care prezintă oameni care au refuzat să înveţe carte, dar experienţa de viaţă şi din familie, i-a făcut infractori inteligenţi.

Imediat după 1989 rezultatele bune la învăţătură s-au menţinut din inerţie, o mică perioadă de timp, după care, activitatea şi rezultatele au început să se deterioreze rapid şi progresiv. Primul eşalon alterat a fost învăţământul primar, apoi cel gimnazial. A urmat învăţământul liceal care începuse să primească elevi mai slabi, elevi cu interes scăzut

---

[139] http://www.youtube.com/watch?v=qq1BDhmSMEg, videoclip
sau http://www.youtube.com/watch?v=QajYRETpuOI videoclip
[140] http://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/tigani.html videoclip
[141] http://www.hotnews.ro/stiri-diaspora-13176319-politia-din-toronto-arestat-34-tigani-care-faceau-parte-dintr-retea-infractionala-familia-tigani-din-romania-este-cautata-houston-pentru-furt-bijuterii-1-7-milioane-dolari.htm.

faţă de şcoală, şi apoi segmentul atins cel mai târziu a fost învăţământul superior. Şi cum era normal au apărut şi la nivelul superior probleme precum doctoratele plagiate rămase nesancţionate. Ba mai mult a început să se dezvolte fenomenul puşcăriaşilor deveniţi oameni de ştiinţă în puşcăriile devenite centre de cercetare ştiinţifică susţinute chiar din interiorul învăţământului superior. Şi sistemul de învăţământ, prin oamenii care şi-au dat concursul în astfel de fărădelegi, nu a fost sancţionat, ba mai mult a fost sprijinit în aceste activităţi. În fapt s-a realizat reaşezarea structurilor învăţământului "pe baze democrate şi umaniste" aşa cum a cerut şi apoi a patronat grupul Iliescu.

Acesta, după politizarea învăţământului, după introducerea învăţământului dintr-o reformă in alta, după cum au vrut muşchii miniştrilor numiţi politic şi perindaţi in timp. Şi elevii au înţeles rapid „democraţia", împreună cu profesorii plătiţi necondiţionat chiar şi pentru muncă lipsită total de calitate. Ei au constituit o parte mică din cadrul factorilor de degradare a sistemului educaţional. Mai rău, în învăţământ a început să apară un aspect legat de apartenenţa politică, fiind afectaţi cei care au avut opţiuni in special pentru PNŢCD şi în cazul meu pentru Uniunea Mondială a Romanilor Liberi. Au rămas neafectaţi, ba mai mult chiar promovaţi, cei cu opţiuni pentru PSD şi ulterior chiar pentru PNL dovedit un satelit al PSD. Şi eu m-am trezit, din acest motiv, într-un adevărat viespar în şcoală, în mijlocul căruia am fost marginalizat, stresat, înjosit şi chiar ameninţat că voi fi dat afară din serviciu.

În 1991 am mers la congresul UMRL de la Paris. Am plecat fără să cer acceptul directorului, fiind încredinţat că nu-l voi primi, pentru că se considera că particip la o activitate politică împotriva grupului securisto-comunist a

lui Iliescu. De altfel acolo un colaborator al securităţi, Sorin Roşca Stănescu specilalizat în acţiuni de securitate externă, avea să fie prezent ca ziaristul "anticomunist" de la România Liberă, care s-a manifestat cu putere pentru dezbinarea şi ruperea UMRL-ului (ulterior, după 2012, când puterea grupului securisto- comunist a scăzut, a devenit puşcăriaş pentru infracţiuni economico –financiare, din poziţia de persoană importantă a PNL-ului satelt al PSD-ului).

Când m-am întors de la Paris, nu mi s-a reproşat că am plecat fără aprobare, dar am simţit in şcoală o presiune şi o ostilitate permanentă faţă de mine, făcută de unii profesori şi ce este mai rău chiar de unii elevi care îmi îngreunau activitatea fără ca eu să pot lua măsuri urmate de eficienţă, fără să fiu sprijinit în acest sens. Aceasta pentru că şi conducerea din şcoală susţinea situaţia. Susţinere venită şi din afara şcolii. Similar s-au petrecut lucrurile când am fost invitat in America in 1994 la Congresul Academiei Americano Romane de la Smith College din Northamton statul Massachusetts, cu deosebirea că presiunea a fost şi mai puternică atunci când m-am întors. De astă dată am vrut să plec cu aprobarea directorului, aprobare pe care acesta mi-a refuzat-o. De fapt directorul mi-a pus beţe in roate, deşi era vorba de o activitate performantă, de specialitate, la nivel înalt. Sub motivul că nu pot lipsi de la şcoală, de la program, directorul a refuzat să-mi dea acceptul. M-am dus la inspectorul general de la inspectoratul şcolar Brăila, tov. Mortu Viorel membru PSD, un abonat permanent al acestui post, datorită tov.Ecaterina Andronescu abonată permanentă a postului de ministru al învăţământului, „prin puterea coaliţiei impostorilor" aşa cum bine spunea Alina Mungiu Pipidi. Eu primisem anterior tabelul cu invitaţii din România, care proveneau din mediul universitar, din toată

ţara, mai puţin eu, care eram prezent pe tabel cu locul meu de muncă din învăţământul preuniversitar şi cu titlul lucrării ştiinţifice „Dispozitive videocaptoare şi video reproducătore” pe care trebuia să o susţin. Menţionez că tocmai publicasem cartea „Videorecordere VHS, S-VHS digitale”. Apoi i-am prezentat inspectorului tabelul. L-a studiat un pic, şi sperând că el rămâne cu tabelul, iar eu fără aprobarea de plecare, m-a refuzat categoric. Atunci i-am smuls din mână hârtia, hotărât să plec fără aprobare. Totuşi avea nevoie de tabelul cu parlicipanţi care urmau să meargă în America. De aceea cameleonul şi-a schimbat instantaneu poziţia, punându-se într-o situaţie hilară. Mi-a propus să îmi dea acceptul dar trebuie să-i las tabelul pentru a justifica faptul că primesc aprobarea, lucru pe care l-am acceptat. El era încredinţat că a pus mâna pe un document foarte important, iar eu consideram că tabelul nu reprezenta un secret întrucât îl primisem prin poştă, el fiind multiplicat şi trimis şi celorlalţi invitaţi din ţară. Spera să fie recompensat şi lucrul s-a produs pentru că funcţia de Inspector General a reprimit-o de mai multe ori. După ce m-am întors din Statele Unite, a trebuit să suport tot stresul şi toate neplăcerile pe care mi le produceau mai multe persoane din şcoală, in condiţiile in care directorul mima că este imparţial. Totuşi el nu era străin de atmosfera nepotrivită într-o şcoală. Deşi în şcoală nu trebuia să se perturbe procesul de învăţământ, acesta a trecut pe un loc secundar, primând activităţile de poliţie politică, de ameninţări şi intimidări, şi aceasta într-un loc care trebuia să fie apolitic. Acestea erau efectele bazei “democrate şi umaniste” impuse de Iliesc. Efectele asupra învăţământului, şi apoi asupra rezultatelor obţinute de tinerii şcoliţi în această atmosferă, aveau să apară pregnant.

Revenind la activitatea curentă din şcoală, în timp, au

început să apară profesori din noua generaţie, unii dintre ei provenind din facultăţi îndoielnice în ceea ce priveşte pregătirea profesională. Învăţământ democratic, a însemnat şi înfiinţarea de facultăţi care au ca unic scop banii. Lucrul era cunoscut la nivel de vârf, dar măsuri nu au venit, pentru că legea a fost făcută inoperantă. Mulţi dintre profesorii din noua generaţie au un comportament iresponsabil in activitate şi sunt prost pregătiţi profesional. La aceştia se adaugă şi unii profesori de proastă calitate, din vechea generaţie. Unii dintre profesorii actuali din şcoli, au ca prioritate promovarea în interiorul şcolilor a partidului lui Ion Iliescu. Pentru că interdicţia de a face politică în şcoală, nu creează piedici atunci când este vorba de partidul despre care Iliescu afârmase că reprezintă o social democraţie de tip suedez. În această atmosferă de „democraţie", aveau să apară in şcoli şi profesori care au relaţii sexuale cu elevii, sau chiar să devină violatori pe care justiţia chiar i-a protejat, după ce unele canale de televiziune i-a apărat. Şi ca exemplu dau profesorul de sport O. V. de la liceul Jean Monnet din capitală, acuzat de viol, acuzat că bea alături de elevi într-o excursie la munte. El a fost condamnat la 3 ani şi jumătate de închisoare, dar cu suspendare, şi apoi sistemul de învăţământ l-a reabilitat, întoarcându-se la catedră. Şi acestă situaţie era şi în şcoala unde activam. În anii 90, era o profesoară de română, tolerată de conducerea şcolii, profesoară care nu era apolitică, care ducea pe faţă activităţi politice aşazis liberale şi care se şi regula liberal cu un elev de clasa a 12, profesoară care era separată de bărbatul său. Înainte ca eu să aflu acest fapt, un alt elev de clasa a 12-a mi-a relatat că s-a dus la ea acasă, la profesoara care locuia singură, fiind invitat să o ajute in anumite treburi gospodăreşti. Am fost sigur că aceasta avea o moralitate

îndoielnică, lucru pentru care am primit confirmarea ulterior, atunci când profesoara nu mai funcţiona în şcoală. Totuşi conducerea şcolii cunoştea acest lucru înainte să-l aflu eu, chiar în timpul când profesoara era angajată a şcolii, dar a trecut totul sub tăcere. Eu sunt convins că avea şi o normă ascunsă, la securitatea lui Iliescu. Norma oficială la vedere, era pentru calitatea de profesoară, iar prezenţa ei in şcoală mă viza in special pe mine. Profesoara era extrem de arogantă şi ţinea partea tuturor elevilor chiar şi în situaţii când aceasta nu se impunea. A plecat apoi din şcoală, poate şi pentru că ştia că nu poate să-mi câştige încrederea, pretinzând că a făcut-o pentru Televiziunea Română pentru a lucra in departamentul de reclame. Astăzi un coleg mi-a spus că a ajuns consul într-o ţară din America de Sud, foarte probabil in Chile. Dacă acest lucru este real, este un fapt suplimentar care îmi întăreşte convingerea că este o altă recompensă pe care nu a obţinut-o pentru calităţi profesionale. Autorităţile, în stilul caracteristic, promovează in funcţii importante tot felul de lichele.

In acea perioadă au început să fie apreciaţi de către elevi, profesorii care nu le pun absenţe, care învoiesc in timpul orelor, sau înainte de sfârşitul programului, sau învoiesc in neştire pentru întreaga zi de vineri de la sfârşitul fiecărei săptămâni. Au început să fie apreciaţi aceiaş profesori care le puneau note de trecere atunci când dovedeau lipsă totală de cunoştinţe. De aici a fost un pas pentru ca un număr mare de elevi să nu mai ia notiţe. Deşi manuale după care să înveţe nu aveau. Din acele momente s-a trecut la etapa când elevii au pretenţii să primească note de trecere pentru un răspuns corespunzător unui elev din clase primare. Actualmente sunt majoritari elevii care refuză să mai vină la şcoală cu caiete, care vin cu mâinile in

buzunare şi implicit nu iau notiţe, ocupându-se in timpul orelor cu tot felul de activităţi care nu au nimic comun cu postura de elev, jucându-se în special cu telefonul celular. Mulţi dintre ei lipsesc pe rupte de la şcoală, orele ţinându-se doar cu câţiva elevi. În aceste împrejurări, pentru inspecţii anunţate, se aduc şi elevi mai serioşi de la alte clase nu neapărat din aceeaş an de studiu. Într-o perioadă chiar se închideau porţile şcolii, dar săreau gardul şi fete şi băieţi, pentru a chiuli. Acesta până când un alt elev a făcut un scandal uriaş afirmând că şcoala e ca o puşcărie, deşi el era unul dintre cei care chiulea pe rupte. Fiind un elev problemă, familia lui o „ungea" pe directoare, pentru ai câştiga bunăvoinţa. Elevul a fost exmatriculat de la un alt liceu şi venise la noi unde cadrele didactice au fost informate că el s-a mutat la cerere, nu disciplinar. Acest lucru a fost ascuns de directoare cu consimţământul inspectorului general. Eu am constatat întâmplător faptul, atunci când la secretariat am consultat dosarul său. In condiţiile de favoritism ilegal, dovedite de un act cu aprobarea dată de inspectorul general, era normal că la desele reclamaţii ale profesorilor la adresa lui, să nu se ia niciun fel de măsuri. Iar directoarea, în faţa lui şi a colegilor săi, îi ameninţa pe profesori. Un astfel de elev era lider in şcoală şi avea influenţă puternic negativă asupra atmosferei care trebuia să existe în şcoală, atmosferă mereu viciată. Nu este de mirare că şi controlul asupra elevilor a fost în mare parte, pierdut, vinovaţi fiind minister, inspectorate şcolare, directori de şcoli, profesori, dar şi părinţi, şi nu in ultimul rând alte instituţii, implicate in şcoală, care nu au nimic comun cu învăţământul dar care promovează activităţi politice, şi ce este mai grav şi activităţi de poliţie politică. Şi toate aceste mărunţişuri din învăţământ, ca o completare a activităţilor de criminalitate

economico-financiară întreţinute la nivelul conducerii de stat.

Un exemplu a modului în care se rezolvă problemele din învăţământ, este cazul unui tănăr bun profesor de matematică. Într-o zi de primăvară, un elev purta un fes in timpul orei, fes pe care a refuzat să-l scoată la insistenţele profesorului, deşi condiţiile climatice erau excelente în clasă. El s-a transformat în faţa clasei în huligan. Profesorul s-a deplasat la elev luându-i fesul şi punându-l pe bancă. Elevul revoltat că profesorul a îndrăsnit să-l dezbrace de podoabă, s-a ridicat apoi în picioare şi i-a aplicat la cap, în faţa colegilor, un pumn teribil. Profesorul cu un ochi umflat şi învineţit a mers la medicul legist pentru aşi scoate certificat medical. Pentru a nu se pune într-o situaţie înjositoare, profesorul a fost nevoit să nu se mai prezinte la şcoală o perioadă de câteva zile. Apoi la consiliul profesoral trebuia a se lua o măsură foarte severă împotriva unui elev huligan, care însă avea o rudă apropiată, o persoană importantă la poliţie. Şi măsura s-a şi luat cu voturile tuturor profesorilor care erau revoltaţi de un astfel de comportament. Huliganul a fost exmatriculat cu drept de reînscriere anul viitor, şi toată şcoala a ştiut că apoi măsura a fost aplicată exemplar. Directoarea în toamnă a fost apoi promovată la minister. După un an însă am fost la un examen de bacalaureat la liceul de construcţii unde funcţiona ca profesoară o fostă colegă. Întâmpător împreună cu ea, am discutat despre elevii din şcolile brăilene cu un comportament inacceptabil. Cu această ocazie i-am povestit de elevul huligan al şcolii noastre, pronunţându-i numele, elev care a bătut un profesor şi care a fost exmaticulat. Atunci ea mi-a mărturisit surprinsă fiind şi în acelaş timp revoltată, că elevul de fapt nu a fost exmatriculat ci a continuat imediat clasa la liceul de

construcţii unde i-a fost profesoară. Morala: cu nerespectarea hotărârii consilului profesoral, cu manipularea profesorilor, cu încălcarea legii chiar de către organul superior, Inspectoratul Şcolar, un elev huligan cu rude la poliţie, a primit o pedeapsă care legal nu a fost respectată, elev care educat astfel devine un potenţial pericol pentru societate. Cu astfel de directori promovaţi atunci când încalcă legea şi astfel de inspectorate şcolare, nu este de mirare alterarea învăţământului românesc. Profesorul bătut era convins că şcoala a făcut dreptate. El a hotărât însă ca din vara aceluiaş an să părăsească învăţământul şi oraşul. Eu am fost convins că şi-a schimbat numai şcoala. După doi ani, când l-am întâlnit întâmlător, fiind venit pentru câteva zile la părinţi, mi-a spus că a părăsit învăţământul, că este înscris la doctorat la Bucureşti. A fost profund dezamăgit când i-am povestit adevărul pe care nu-l cunoştea. Totuşi mi-a spus că mai are un frate doctor in matematică care lucrează în SUA şi că intenţionează să plece şi el după terminarea doctoratului. De atunci nu l-am mai întâlnit niciodată, deşi mi-ar fi plăcut să am o confirmare că răul pe care l-a suportat in învăţământul brăilean, i-a deschis un viitor mai bun in America.

Un exemplu trist este cel al unui alt profesor, de istorie, de astă dată cu vechime importantă, dar prezent pentru prima dată la noi in şcoală. Eu am văzut în acest profesor un om serios, un bun profesionist care dorea să-şi facă meseria in mod onorabil. A găsit însă un mediu în care elevii erau deprinşi şi în orele de istorie să nu facă şcoală. Elevii refuzau să înveţe lipsindu-le deprinderile necesare activităţii lor din şcoală. Profesorul a luat măsuri normale pentru orice profesor corect. A pus absenţe celor care lipseau, nu a admis învoirea de la ore, învoire cu care elevii erau obişnuiţi. A pus

note corespunzatoare cunoştinţelor pe care unii elevi refuzau să le acumuleze. Acestea sunt arme ale unui profesor care să-l determine pe elev să aibe o atitudine pozitivă faţă de activitatea de la şcoală dar şi faţă de pregătirea de acasă. Profesorul în cauză a refuzat să le pună note fără acoperire, note de aşa zisă clemenţă, aşa cum elevii erau obişnuiţi. Spre sfârşitul anului şcolar, unii elevi au realizat că, pe bună dreptate vor fi corigenţi. Intervenţiile din şcoală pentru evitarea corigenţei, nu au avut efect, iar un elev problemă fiind însă cu pile sus puse, dar şi in situaţie de corigenţă, a determinat venirea in şcoală a inspectorului de specialitate. Acesta îi solicită profesorului să încheie tuturor elevilor o medie de trecere, ţinând astfel ascunsă identitatea elevului de care era interesat. Profesorul refuză, drept urmare inspectorul a început să analizeze situaţia şcolară la istorie a elevilor cărora le ieşea media 5. Pentru a pune presiune pe profesor, inspectorul îl acuză fără nicio probă, că pentru aceştia a primit găini de la părinţi. Reacţia profesorului revoltat a fost „Fu... dumnezeii măti – de ce mă acuzi că am fost mituit" şi s-a repezit către inspector, fără să-l atingă pentru că între cei doi era directorul. Pentru acest incident a fost chemat ziarul local in şcoală, care apoi a publicat un articol în care se afirma că profesorul de istorie a bătut pe inspectorul şcolar. Aceasta a fost prima manipulare faţă de profesorii şcolii, care însă a fost ulterior infirmată de director. De la ISJ s-a impus apoi ca sancţiunea care urma a se lua, să fie dată de Consiliul Profesoral al şcolii convocat peste o săptămână de la eveniment şi condus aparent rezonabil, chiar de inspectorul in cauză. În intervalul de până la Consiliu s-a produs manipularea profesorilor. Într-o zi s-a trimis un anumit profesor în cancelarie atunci când cel in cauză nu era prezent, profesor care afirma că cel in cauză

are un comportament violent şi acasă faţă de soţia sa, soţie care ar vrea să divorţeze. Şi pentru că profesorul era nou in şcoală, iar cadrele didactice nu cunoşteau situaţia lui de acasă, acestea nu puteau să realizeze că sunt manipulaţi. Totuşi nu toţi profesorii au fost dispuşi să ia in serios această informaţie, de aceea s-a apelat şi la a treia manipulare. Doi dintre elevii problemă, au fost îndrumaţi să dea o declaraţie precum că profesorul are o atitudine care crează unele suspiciuni sexuale. Acestă ultimă acţiune a fost foarte eficientă, astfel că s-a votat în consiliu excluderea din învaţământ, fără ca profesorul in cauză să ştie din timp despre manipulările care s-au făcut în şcoală. Profesorul avea soţia profesoară de matematică în oraş şi nu a îndrăsnit să intre intr-un conflict de amploare cu inspectoratul. Nu a vrut să facă contestaţie, iar din ziua în care s-a ţinut Consiliul, a fost îndepărtat definitiv şcoală. Şi pentru că se cunoştea de către inspectorat adevărata situaţie, s-a luat o măsură aşa zis umanitară, în sensul că la inceputul anului şcolar următor i s-a asigurat catedra, dar în mediul rural. Faptul nu a fost cunoscut în şcoală, iar eu l-am aflat ulterior prim intermediul soacrei sale care mi-a mărturisit şi faptul că în familie nu existau probleme.

Situaţiile deplorabile sunt astăzi prezente in majoritatea liceelor din ţară, deci nu constituie o excepţie la nivel local. ***Ceva mai bine funcţionează totuşi liceele teoretice unde numărul de clase a fost supradimensionat, iar elevii ceva mai buni dintr-un oraş sunt absorbiţi de acestea. La liceele tehnologice rămân numai cei mai slabi elevi care termină gimnaziul şi ca urmare rezultatele sunt cele mai slabe. La liceele tehnologice rămân şi elevii care ar fi trebuit să meargă de şcolile profesionale care nu prea mai există, elevi care au fost obişnuiţi cu ideea că***

pot veni la liceu.

Un alt exemplu dar la nivelul cel mai înalt, îl constituie Ministerul Învăţământului, în care au pătruns, prin promovare politică, nejustificată, prea multe persoane de slabă calitate morală dar şi profesională, persoane care obstrucţionează şi împiedică activitatea celor bine intenţionaţi. Dau un exemplu, şi anume cazul subiectelor de bacalaureat furate într-un an chiar din Minister şi apoi vândute elevilor, caz mediatizat prin intermediul presei, şi rămas nesoluţionat. Un alt exemplu este chiar cumnatul meu care a funcţionat în minister, dar scârbit de atmosfera de impostură de acolo, a hotărât să emigreze în Canada unde este profesor la un liceu din Toronto, la fel ca şi soţia sa. Acolo este foarte mulţumit de rezultatele muncii sale, din punct de vedere profesional, dar mai cu seamă din punct de vedere financiar. Aceste rezultate îi permit să vină în fiecare vară în România.

La fel ca în minister, lucrurile nu funcţionează corect nici la inspectoratele şcolare. Ca inspectoare de specialitate pentru inginerii profesori, la Inspectoratul Şcolar Brăila funcţiona o femeie care se caracteriza prin două lucruri: era de o incompetenţă crasă, şi in acelaşi timp o coruptă de primă mărime. Se vede că cele două aspecte fac casă bună împreună şi sunt suficiente pentru o promovare. La un cerc pedagogic pe oraş, inspectoarea se arăta indignată pe profesori că nu se auto activează pentru crearea de mijloace didactice omologate de minister. Atunci am rugat-o să-mi spună unde trebuie să mă adresez la minister pentru omologarea mijloacelor de învăţământ pe care le realizasem. Am pus-o astfel într-o situaţie penibilă, pentru că habar nu avea unde se fac omologările, şi nici nu m-a informat ulterior unde se făcea acest lucru, deşi a pretins că se va interesa.

Aceasta în contextul în care a avut tupeul să solicite astfel de activităţi. A fost evident pentru mine că, pentru ea acestea erau vorbe goale. Spun că îşi ducea activitatea în inspectorat având ca prioritate în muncă, şpaga. Una din sursele sigure de şpagă, era aprobarea dosarelor pentru primirea gradaţiei de merit. Gradaţia însemna un spor de salariu de 25% pe o perioadă de 4 ani. Dosarele trebuiau să conţină acte care să justifice o serie de criterii anunţate dinainte. În realitate criteriile de obţinere a gradaţiei de merit erau altele decât cele oficiale, lucru valabil pentru toate specialităţile, la inspectoratul şcolar Brăila. De două ori am întocmit dosar pentru solicitarea gradaţiei de merit, şi nu am primit gradaţia. Criterii eficiente 100%, sunt şpaga şi intervenţiile de la superiorii din minister care trebuie a fi serviţi. Criteriile de competenţă pentru acordarea gradaţiei nu se iau în considerare mai cu seamă pentru o persoană asupra căreia s-au făcut presiuni de poliţie politică. Prezint şi o altă situaţie. La şcoală era o profesoară, de altfel bine pregătită profesional, care se regula cu inspectorul de specialitate din minister, inspector prezent ca şi profesoara la toate concursurile din ţară cu elevii, la toate simpozioanele. Inspectorul i-a asigurat numai acestei profesoare, dese prezenţe pentru perfecţionare, în străinătate, inspector care a intervenit la inspectoarea şpăgară. Profesoara a primit astfel gradaţia pe care altfel nu ar fi primit-o, deşi în fapt o merita pentru munca profesională. Astfel de situaţii erau încurajate şi se produceau sub girul ISJ.

Astăzi inspectoratele şcolare fac inspecţii şcolare care se rezumă numai la aspecte formale, de control al hârtiilor corespunzătoare unor activităţi care nici nu se fac, sau care se fac deplorabil. Cu aceste ocazii în şcoli este o teamă a directorului şi a personalului, de a nu fi prinşi fără hârtii sau

cu hârtii necorespunzătoare. Şi directorii veghează în special asupra acestui aspect. De regulă inspecţiile la ore nu se fac. Atunci când totuşi se produc, sunt anunţate din timp, pentru ca profesorii să nu fie surprinşi cu o prestaţie profesională jalnică. In această categorie intră şi inspecţiile făcute ca efect al faptului că sunt necesare pentru înscrierea la examenele de definitivat sau grad, examene pe care profesorii trebuie să le susţină apoi cu sprijinul unui centru universitar. Bineînţeles că este organizată cu acest prilej, de către cel inspectat, o masă copioasă pentru recompensarea unui calificativ foarte bun, calificativ care în toate cazurile este o certitudine. Şi aceasta este la vedere, pentru că este posibil să funcţioneze şi şpaga dată între 4 ochi în cadrul relaţiei profesor-inspector. Astăzi chiar şi în situaţia în care prestaţia celui inspectat, şi sigur a elevilor, este foarte proastă, totdeauna calificativul este foarte bun. De regulă lecţiile pentru inspecţie se regizează cu cel puţin o săptămână înaintea inspecţiei, se regizează de către profesor împreună cu elevii claselor inspectate dar şi cu alţi elevi aduşi pentru a completa elevii absenţi. Elevii sunt informaţi cu întrebările care se vor pune, care sunt răspunsurile, şi acestea trebuie să fie învăţate special pentru ora de inspecţie. Categoric această activitate numai educativă nu este pentru elevi. Şpaga şi masa bogată, dar şi plata transportului şi a hotelului sunt sigur nelipsite in cazul examenului pentru gradul didactic 1 ţinut in şcoală, dar cu profesori universitari. Deşi aceştia decontează cazarea şi au asigurată diurna de deplasare. Examenul constă în susţinerea unei lucrări realizate sub îndrumarea unui profesor universitar, profesor care este prezent la inspecţie şi apoi la susţinerea lucrării pe care o face cel care primeşte gradul didactic. Toate aceste aspecte sunt arhicunoscute de

către toţi profesorii din Romania, care se conformează aşa zisei tradiţii. Iar activităţile nelegale iniţiate de profesor, prin intermediul elevilor, cu privire la organizarea şi desfăşurarea inspecţiei, sunt cunoscute de toţi elevii din Romania prezenţi la claselor inspectate.

Aceste condiţii generale sunt cunoscute în totalitate la toate nivelele sistemului de învăţământ. Ca urmare a mascaradei din majoritatea şcolilor, nu este de mirare că sunt mulţi elevi care refuză să înveţe. Şi aceştia par handicapaţi, pentru că ajung în clasa a 12-a fără să poată citi cursiv, fără a fi capabili de a scrie corect gramatical, dar capabili să scrie fără subiect sau fără predicat, nu ştiu să facă o operaţie elementară de matematică precum înmulţire sau de împărţire, nu ştiu să scoată un radical care este o inginerie extrem de complicată, nu ştiu lucruri elementare la obiectele de specialitate precum mărimile electrice elementare şi unităţile lor de măsură precum cele pentru tensiune, curent, putere, frecvenţă, condensatori, rezistenţe, nu au cunoştinţe elementare de geografie sau istorie. Afirm că sunt prea mulţi elevi care termină clasa a 12 a, dar care au un nivel de cunoştinţe corespunzător clasei a 5-a de altă dată, sau chiar mai rău.

In aceste condiţii nu este de mirare că rezultatele la bacalaureat au fost o perioadă mare, ceva mai bune. Şi acesta nu pentru că elevii erau bine pregătiţi, ci pentru simplul motiv că la examenul de bacalaureat se copia pe rupte. Această infracţiune era urmarea infracţiunilor generalizate în ţară şi protejate la cel mai înalt nivel. Mulţi supraveghetori din sălile de examen se lăsau mituiţi fără jenă de elevii care făceau chetă pentru aşa zisul protocol. Şi aceasta in contextul în care se făceau infracţiuni chiar de către profesorii corectori aflaţi uneori şi sub presiunea

inspectorilor de la ISJ. Se cunoşteau aceste lucruri până la vârful Ministerului Învăţământului. Ba mai mult au fost cazuri când de la Minister sau transmis cu o zi înainte de susţinerea examenului de bacalaureat, subiectele, unor elevi, folosindu-se apoi procedeul de aburire a opiniei publice.

In acest context catastrofal, Ministrul Învăţământului, Daniel Funeriu din guvernul Boc, a introdus obligativitatea supravegherii video a fiecărei săli din fiecare şcoală unde se susţin examene de bacalaureat. Pentru prima oară a ieşit în evidenţă situaţia catastrofală, la adevărata dimensiune. Rezultatele au fost extrem de proaste, de neacceptat. Televiziunea de propagandă deşănţată a lui Voiculescu a adus, ca de obicei în prim plan, lătrăii de serviciu, care şi-au exprimat indignarea la adresa guvernului Boc, la adresa Ministrului Învăţământului. **O acţiune care a fost menită să încheie infracţionalitatea din sistemul de învăţământ, a fost încriminată de cei care reprezină gruparea infracţională a partidului lui Iliescu şi al susţinătorilor.** Iar o parte a populaţiei a apreciat că este cineva care apără populaţia nevoiaşă căreia i se ia dreptul la infracţiune. Cu această ocazie am văzut la TV o persoană de la PSD, abonată mereu la postul de Ministru al Învăţământului, anume pe Ecaterina Andronescu făcând propagandă deşănţată PSD-istă, împotriva Ministrului Învăţământului al momentului: Declara cu neruşinare la un post de televiziune că „săracii elevi sunt stresaţi la examen de prezenţa camerelor video". Încerca să manipuleze opinia publică inducând ideea că „din cauza camerelor video tinerii nu se mai pot concentra". Realitatea pe care o ştia şi ea foarte bine, era că elevii erau stresaţi, nu de o nouă modalitate de supraveghere a examenului, erau stresaţi pentru faptul că nu mai puteau copia. De altfel pot afirma cu toată convingerea

că acest personaj care a fost in mod repetat desemnat Ministru al Învăţământului de către PSD, fiind ministru al învăţământului cu cea mai mare perioadă de activare în acest post, a cunoscut totdeauna adevărata amploare a dezastrului din învăţământ. Dar a refuzat să ia măsurile radicale care se impuneau, pentru că partidul pierdea votanţi. Este cunoscută activitatea acestei persoane care, din poziţia de ministru al învăţământului, a acţionat în sensul că lucrarea de doctorat făcută prin plagiat**[142]** de Primul Ministru Victor Viorel Ponta, să fie declarată că nu este plagiat.

Este cunoscută desemnarea ulterioară a unui ministru al învăţământului cu o lucrare ştiinţifică care este un plagiat. Faptul că activitatea infracţională la nivel înalt nu este încriminată, este o încurajare tot la infracţionalitate.

Pentru că în şcoli nu se mai învaţă şi se scot pe bandă rebuturi pentru societate, statul a refuzat să ia măsuri, dar se plătesc sume enorme pentru salarii, pentru administrare, pentru dotări. Este cunoscut că gruparea infracţională Microsoft, a atins şi sistemul de învăţământ. Invăţământul a fost alterat progresiv, constant.

O măsură esenţială de purificarea eficientă a atmosferei în zona conducerii de stat, va fi posibilă numai atunci când crimele din anii 1989-1990 vor fi judecate, cu condamnarea celor vinovaţi, vinovaţi care sunt tocmai cei care au pus bazele fărădelegilor nesancţionate.

Guverne PSD-iste aplică o lecţie învăţată de la Iliescu, de mărire a salariilor bugetarilor şi a pensiilor in preajma

---

[142]http://www.unibuc.ro/n/organizare/docs/2012/iul/20_12_13_40Procedee_si_tipuri_de_plagiere_in_teza_lui_Victor_Ponta.pdf

alegerilor, lucru care înseamnă cheltuieli uriaşe nejustificate economic, cheltuieli ce intră in categoria **mită electorală,** aducătoare de inflaţie provocată, prin devalorizarea banilor. Un exemplu concret, uşor de dovedit, care ar fi putut fi adus în faţa justiţiei, este următorul. Guvernul Ponta face **pentru practicarea unei activităţi stricte de profesor, acordarea ilegală a sumei de 700 lei, profesorilor, într-un program Posdru al UE. Aceasta cu câteva zile înaintea alegerilor prezidenţiale din nov. 2014. A fost o mituire ilegală a tuturor profesorilor din România, de care am beneficiat şi eu fără să fiu anunţat, o ilegalitate guvernamentală cunoscută şi din presă, nesancţionată de justiţie, efectuată în sprijinul candidatului Victor Ponta.** Această acţiune a însemnat mituire în masă cu o sumă de mai multe zeci de milioane de euro. Multe din cheltuielile care se fac astăzi sunt o formă de infracţionalitate nevizată de justiţie. Cheltuielile sunt acoperite prin creşterea forţată a inflaţiei şi chiar prin bani europeni. In perioada destul de mare de când învăţământul este în cădere, PSD-ul a numit in repetate rânduri ca Ministru al Învăţământului pe Ecaterina Andronescu care cu rea credinţă nu a percutat la situaţia dezastroasă, de care cu dezonoare avea deplină cunoştinţă. Un alt aspect este sindicatul din învăţământ, care şi astăzi este un apendice al PSD-ului. El se activează subit când PSD-ul nu mai deţine sub control ministerul. Acesta a fost îndrumat şi controlat iniţial de Ecaterinei Andronescu. Ca urmare, în perioadele de guvernare PSD-istă, activitatea sindicală protestatară a fost formală. Nu acelaş lucru s-a întâmplat în timpul guvernului Boc, când sindicatul PSD-ist a organizat greve şi manifestări destabilizatoare. Odată cu instalarea guvernului Ponta, sindicatul a intrat în totală hibernare şi s-a reactivat odată cu apariţia guvernului Cioloş.

Este cunoscut un sindicalist Liviu Pop care a trecut ulterior la PSD fiind şi ministru al Invăţământului pentru al sluji pe Ponta şi al feri de efectele acuzaţiei de plagiat. Acest sindicat demonstrează intervenţia politică a PSD-ului în învăţământ, la fel ca şi protecţia şi încurajarea de către PSD a acţiunilor de plagiat. Şi totul este in numele feţei umane pe care şi-o revendică total nejustificat PSD-ul. El se proclamă partidul oamenilor, care funcţionează după exemplul social democraţiei de tip suedez, deşi la acest partid democraţie înseamnă şi infracţionalitatea economică este de mari proporţii. El protejază şi încurajază fărădelegile membrilor săi, şi implicit ale susţinătorilor, fărădelegi care sunt susţinute de proprii parlamentari. El acuză permanent acţiunile legale ale sistemului juridic ca fiind băsiste.

Concluzia tristă este că învăţământul este un dezastru de mari proporţii, care va aduce efectele, in viitor. Un sociolog Alfred Bulai, chiar afirma următoarele. „Niciun angajator serios nu se complică să încadreze tineri absolvenţi, ci preferă persoane care deja au trecut prin două trei locuri de muncă. Şi acesta din două motive. Tinerii au aşteptări pecuniare nejustificat uriaşe, deşi nu ştiu să facă nimic, şi in al doilea rând, au tendinţa de a părăsi jobul foarte rapid. Absolvenţii provin dintr-un sistem unde au luat totul lejer, vin şi pleacă de la cursuri atunci când vor ei. Ori, nu poţi să spui angajatorului, după două săptămâni de la angajare, eu plec la mare. Pentru că pleci definitiv". Acestă descriere este chiar blândă faţă de situaţia reală, care se vede extrem de bine, la adevărata dimensiune, numai din interior.

In contrast cu modul de a vedea lucrurile, al tinerilor de astăzi din România, amintesc cazul inventatorului circuitului integrat Jack Kilby de la Texas Instruments. In

1958 era proaspăt angajat după terminarea studiilor. In cadrul laboratorului unde fusese repartizat, toată lumea plecase în concediu rămânând să lucreze singur întrucât nu avea drept de concediu. Practic în acel context în care putea trage chiulul, a avut privilegiul să lucreze cum îşi dorea. In perioada de concediu a celorlalţi angajaţi, a construit practic primul circuit integrat din lume, circuit care, pe un chip (aşchie) de Germaniu, avea realizat un tranzistor, un condensator şi câteva rezistente. Pentru că a depus cu succes această muncă pasionantă, când alţii erau in concediu, a primit premiul Nobel pentru fizică, după peste 40 de ani, în anul 2000. Abia atunci când era pensionar, s-a apreciat uriaşa importanţă a realizării sale. Acesta este un exemplu viu pentru rezultatele unui învăţământ superior bine echipat uman şi tehnic, care creiază mentalităţi şi deprinderi profesionale, într-o societate care stimulează valorile intelectuale.

Revenind la România, se poate aprecia că acum este numai începutul efectelor învăţământului de slabă calitate, învăţământ care pe viitor va avea urmări catastrofale, pentru că azi tinerii care vor deveni maturi, nu sunt şi nu vor fi apţi pentru a realiza ceea ce se cere de la ei. Pe viitor nu va mai fi mână de lucru calificată care să înlocuiască pe cei care se pensionează. Şi acestă situaţie a început să fie vizibilă, de astăzi, în toate domeniile de activitate din ţară.

Starea de lucruri despe care vorbesc, este urmare a corupţiei la nivel înalt care e preocuparea principală, care pare de neoprit, şi va fi agravată ca urmare a enormelor **datorii externe de peste 100 miliarde de €, iniţiate şi prin lăcomia şi inconştienţa infractorilor aflaţi în poziţii de decizie**, promovaţi permanent de social democraţie.

Ţara a fost lăsată fără mijloace militare proprii de

apărare. Criza mondială inevitabilă a petrolului dată de apropiata epuizare a rezervelor mondiale, criza economică globalizată, va găsi o ţară şi fără protecţie economică, şi va aduce dezastrul pe care PSD-ul refuză să-l prezinte ca pe o realitate. PSD-ul vorbeşte numai de creşteri economice, şi manipulează populaţia. PSD-ul nu îşi face probleme când este vorba de mituirea electorală a aceleiaşi populaţii, o formă de exprimare faptică pe care Iliescu a inventat-o. PSD-ul nu se gândeşte la viitorul economic al ţării. Se gândeşte însă la viitorul său de partid stat pe care îl doreşte necondiţionat.